

True Image™ 2013 by Acronis®

RTM

Podręcznik użytkownika

Copyright © Acronis International GmbH, 2002-2012. Wszelkie prawa zastrzeżone.

„Acronis”, „Acronis Compute with Confidence”, „Acronis Recovery Manager”, „Acronis Secure Zone”, Acronis True Image, Acronis Try&Decide i logo Acronis są znakami towarowymi firmy Acronis International GmbH.

Linux jest zastrzeżonym znakiem towarowym Linusa Torvaldsa.

VMware i VMware Ready są znakami towarowymi lub zastrzeżonymi znakami towarowymi firmy VMware, Inc. w Stanach Zjednoczonych i/lub innych jurysdykcjach.

Windows i MS-DOS są zastrzeżonymi znakami towarowymi firmy Microsoft Corporation.

Wszystkie inne wymienione znaki towarowe i prawa autorskie stanowią własność odpowiednich podmiotów.

Rozpowszechnianie niniejszego dokumentu w wersjach znacząco zmienionych jest zabronione bez wyraźnej zgody właściciela praw autorskich.

Rozpowszechnianie niniejszego lub podobnego opracowania w jakiegokolwiek postaci książkowej (papierowej) dla celów handlowych jest zabronione bez uprzedniej zgody właściciela praw autorskich.

DOKUMENTACJA ZOSTAJE DOSTARCZONA W TAKIM STANIE, W JAKIM JEST („TAK JAK JEST”) I WSZYSTKIE WARUNKI, OŚWIADCZENIA I DEKLARACJE WYRAŻNE LUB DOROZUMIANE, W TYM WSZELKIE GWARANCJE ZBYWALNOŚCI, PRZYDATNOŚCI DO OKREŚLONEGO CELU LUB NIENARUSZANIA PRAW ZOSTAJĄ WYŁĄCZONE, Z WYJĄTKIEM ZAKRESU, W JAKIM TE WYŁĄCZENIA ZOSTANĄ UZNANE ZA NIEZGODNE Z PRAWEM.

Oprogramowanie i/lub Usługa mogą zawierać kod innych producentów. Warunki licencji takich producentów zawarte są w pliku license.txt znajdującym się w głównym katalogu instalacyjnym. Najnowsze informacje dotyczące kodu innych producentów zawartego w Oprogramowaniu i/lub Usłudze oraz związane z nimi warunki licencji można znaleźć pod adresem <http://kb.acronis.com/content/7696>

Spis treści

1	Rozpoczęcie pracy	8
1.1	Wprowadzenie	8
1.1.1	Co to jest program True Image™ 2013 by Acronis®?	8
1.1.2	Co to jest pakiet True Image 2013 by Acronis Plus Pack?	9
1.1.3	Podstawowe pojęcia dotyczące programu True Image 2013	9
1.1.4	Nowości w programie True Image 2013 by Acronis	12
1.1.5	Często zadawane pytania dotyczące tworzenia kopii zapasowych, odzyskiwania i klonowania	12
1.1.6	Wymagania systemowe i obsługiwane nośniki	14
1.1.7	Instalacja programu True Image 2013	17
1.1.8	Aktywacja programu True Image 2013	19
1.1.9	Obszar roboczy programu	20
2	Sposoby wykonywania typowych zadań	41
3	Tworzenie kopii zapasowych danych	42
3.1	Różnice między kopiami zapasowymi plików a obrazami dysku lub partycji	42
3.2	Pełne, przyrostowe i różnicowe kopie zapasowe	43
3.3	Nadawanie nazw plikom kopii zapasowej	44
3.4	Tworzenie kopii zapasowych partycji i dysków	46
3.5	Tworzenie kopii zapasowych plików i folderów	48
3.5.1	Kategorie danych	49
3.5.2	Obsługa formatu zip	50
3.6	Tworzenie kopii zapasowych poczty e-mail	52
3.7	Korzystanie z funkcji Ciągła kopia zapasowa Acronis	54
3.7.1	Ciągła ochrona danych	55
3.7.2	Ciągła ochrona systemu	56
3.7.3	Magazyn ciągłej kopii zapasowej Acronis	58
3.7.4	Ciągła kopia zapasowa — często zadawane pytania	59
3.8	Tworzenie rezerwowych kopii zapasowych	61
3.9	Jak utworzyć wymienny nośnik startowy z kopią zapasową	62
3.10	Tworzenie kopii zapasowych w różnych miejscach	63
3.11	Dodawanie istniejącej kopii zapasowej do listy	64
3.12	Usuwanie kopii zapasowych i wersji kopii zapasowych	64
3.13	Opcje tworzenia kopii zapasowych	65
3.13.1	Schematy tworzenia kopii zapasowych	67
3.13.2	Schemat z jedną wersją	68
3.13.3	Schemat z ciągiem wersji	68
3.13.4	Schematy niestandardowe	69
3.13.5	Tryb tworzenia obrazu	73
3.13.6	Ochrona kopii zapasowej	73
3.13.7	Polecenia przed/po tworzeniu kopii zapasowej	74
3.13.8	Dzielenie kopii zapasowej	75
3.13.9	Opcja sprawdzania poprawności kopii zapasowej	75
3.13.10	Rezerwowa kopia zapasowa	76
3.13.11	Ustawienia nośników wymiennych	76
3.13.12	Komentarz do kopii zapasowej	77
3.13.13	Ustawienia zrzutów ekranowych	77
3.13.14	Obsługa błędów	78

3.13.15	Wyłączenie komputera	79
3.13.16	Ustawienia zabezpieczeń na poziomie plików do uwzględnienia w kopii zapasowej	79
3.13.17	Konto w systemie Windows.....	79
3.13.18	Wydajność operacji tworzenia kopii zapasowej.....	80
3.13.19	Powiadomienia dla operacji tworzenia kopii zapasowej	81
3.13.20	Wykluczanie elementów z kopii zapasowej	82
3.14	Sprawdzanie poprawności kopii zapasowych.....	84
3.15	Konsolidowanie wersji kopii zapasowej	84
3.15.1	Ochrona archiwum do konsolidacji	85
3.15.2	Wybór kopii zapasowej	85
3.15.3	Lokalizacja wynikowa	85
3.15.4	Podsumowanie konsolidacji.....	86
3.16	Klonowanie ustawień tworzenia kopii zapasowych	86
4	Odzyskiwanie danych	87
4.1	Odzyskiwanie systemu po awarii.....	87
4.1.1	Próba ustalenia przyczyny awarii.....	87
4.1.2	Przygotowania do odzyskiwania.....	88
4.1.3	Odzyskiwanie systemu	88
4.2	Odzyskiwanie partycji i dysków	91
4.3	Odzyskiwanie partycji chronionych przy użyciu funkcji ciągłej kopii zapasowej Acronis.....	92
4.4	Jak odzyskać kilka partycji jednocześnie.....	93
4.5	Odzyskiwanie kopii zapasowej dysku na inny dysk przy użyciu nośnika ratunkowego.....	97
4.5.1	Odzyskiwanie dysku z partycją ukrytą	98
4.6	Odzyskiwanie danych z kopii zapasowych plików	102
4.7	Odzyskiwanie wersji plików	103
4.8	Odzyskiwanie na komputer o innej konfiguracji sprzętowej.....	104
4.8.1	Odzyskiwanie systemu za pomocą funkcji Acronis Universal Restore	105
4.8.2	Odzyskiwanie systemu za pomocą funkcji Acronis Universal Restore przy użyciu nośnika ratunkowego.....	106
4.9	Acronis Universal Restore.....	107
4.9.1	Przeznaczenie funkcji Acronis Universal Restore	107
4.9.2	Ogólne zasady dotyczące funkcji Acronis Universal Restore	108
4.10	Jak korzystać z narzędzia Acronis Startup Recovery Manager	109
4.11	Informacje na temat odzyskiwania dysków i woluminów dynamicznych/GPT.....	110
4.12	Okno dialogowe Ochrona kopii zapasowej.....	111
4.13	Definiowanie sekwencji startowej w systemie BIOS	112
4.14	Opcje odzyskiwania	112
4.14.1	Tryb odzyskiwania dysków.....	113
4.14.2	Polecenia poprzedzające/następujące	113
4.14.3	Opcje sprawdzania poprawności	114
4.14.4	Ponowne uruchomienie komputera	114
4.14.5	Opcje odzyskiwania plików	114
4.14.6	Opcje zastępowania plików	115
4.14.7	Wydajność operacji odzyskiwania	115
4.14.8	Powiadomienia dla operacji odzyskiwania.....	116
4.15	Przywracanie ustawień fabrycznych komputera	117
5	Synchronizowanie danych	119
5.1	Informacje na temat funkcji synchronizacji.....	119

5.2	W jaki sposób zapewniamy bezpieczeństwo danych	119
5.3	Logowanie do serwera Acronis.....	120
5.4	Elementy, które można synchronizować, oraz takie, których nie można synchronizować..	120
5.5	Ikony synchronizacji.....	121
5.6	Synchronizacja domyślna.....	122
5.7	Tworzenie synchronizacji.....	123
5.7.1	Jak synchronizować dane między komputerami.....	123
5.7.2	Jak synchronizować z folderem lokalnym	123
5.7.3	Jak synchronizować dane z innymi osobami	124
5.8	Synchronizowanie urządzenia przenośnego.....	127
5.8.1	Jak zainstalować aplikację True Image na urządzeniu przenośnym	127
5.9	Wersje synchronizowanych plików	128
5.9.1	Przywracanie poprzedniej wersji pliku	128
5.10	Jak oczyścić zajęte miejsce w magazynie Acronis Cloud	129
5.11	Jak odzyskać usunięty plik	130
5.12	Jak udostępniać foldery	131
5.13	Jak tworzyć łącza publiczne do plików i folderów	132
5.14	Jak odłączyć urządzenie od konta.....	132
5.15	Jak wycofać zaproszenie do udziału w synchronizacji	133
5.16	Jak opuścić synchronizację	134
6	Przydatne informacje.....	136
6.1	Ochrona systemu	136
6.2	Wybieranie miejsca do przechowywania kopii zapasowych	138
6.2.1	Połączenie FTP	139
6.2.2	Ustawienia uwierzytelniania	140
6.3	Sprawdzanie, czy nośnika ratunkowego będzie można użyć w razie potrzeby.....	140
6.3.1	Wybieranie trybu wideo podczas uruchamiania systemu z nośnika ratunkowego.....	143
6.4	Testowanie kopii zapasowych pod kątem możliwości użycia ich do odzyskiwania	145
6.5	Migracja systemu z dysku twardego na dysk SSD	145
6.5.1	Przygotowanie do migracji.....	146
6.5.2	Co zrobić, jeśli program True Image 2013 nie rozpoznaje dysku SSD	146
6.5.3	Sprawdzanie wyrównania partycji dysku SSD	148
6.5.4	Korekta wyrównania partycji dysku SSD	149
6.5.5	Migracja na dysk SSD za pomocą metody obejmującej tworzenie kopii zapasowej i odzyskiwanie ...	149
6.5.6	Co zrobić, jeśli na dysku SSD jest za mało miejsca na zawartość całego dysku twardego	151
6.6	Bezpieczne wypróbowywanie zmian systemowych	151
6.6.1	Co to jest Try&Decide.....	151
6.6.2	Uruchamianie trybu Try	154
6.6.3	Zatrzymywanie trybu Try	154
6.6.4	Opcje i powiadomienia trybu Try&Decide	155
6.6.5	Try&Decide: przypadki typowych zastosowań.....	156
6.7	Planowanie	158
6.7.1	Parametry codziennego wykonywania zadań.....	159
6.7.2	Parametry cotygodniowego wykonywania zadań	159
6.7.3	Parametry comiesięcznego uruchamiania zadań.....	160
6.7.4	Parametry wykonywania zadania po wystąpieniu zdarzenia	160

6.8	Wyszukiwanie kopii zapasowych i ich zawartości	161
6.8.1	Wyszukiwanie	161
6.8.2	Korzystanie z usługi wyszukiwania systemu Windows w programie True Image 2013	162
6.9	Wybieranie kolumn wyświetlanych w kreatorach	167
6.10	Informacje o kopii zapasowej	167
6.11	Ustawienia limitu czasu	167
7	Narzędzia i programy narzędziowe	168
7.1	Acronis Startup Recovery Manager	169
7.1.1	Sposób działania	169
7.1.2	Sposób użytkowania	169
7.2	Tworzenie ratunkowego nośnika startowego	170
7.2.1	Generator nośnika Acronis	170
7.2.2	Tworzenie płyty ze środowiskiem BartPE za pomocą programu True Image 2013	175
7.2.3	Tworzenie nośnika ratunkowego opartego na WinPE	177
7.2.4	Jak przygotować dysk flash USB na potrzeby generatora nośnika Acronis	183
7.3	Tworzenie fabrycznego nośnika startowego	183
7.4	Praca z narzędziem Acronis Secure Zone	184
7.4.1	Acronis Secure Zone	184
7.4.2	Lokalizacja strefy Acronis Secure Zone	186
7.4.3	Wybieranie partycji	186
7.4.4	Rozmiar strefy Acronis Secure Zone	187
7.4.5	Zarządzanie strefą Acronis Secure Zone	187
7.4.6	Podsumowanie strefy Acronis Secure Zone	190
7.5	Klonowanie dysku twardego	190
7.5.1	Informacje ogólne	190
7.5.2	Ochrona	191
7.5.3	Wybieranie trybu klonowania	192
7.5.4	Wybieranie dysku źródłowego	193
7.5.5	Wybieranie dysku docelowego	194
7.5.6	Metoda przenoszenia	194
7.5.7	Migracja danych	195
7.5.8	Partycjonowanie ręczne	195
7.5.9	Podsumowanie klonowania	197
7.6	Dodawanie nowego dysku twardego	198
7.6.1	Wybieranie dysku twardego	198
7.6.2	Wybór metody inicjowania	199
7.6.3	Tworzenie nowych partycji	200
7.6.4	Podsumowanie dodawania nowego dysku	203
7.7	Acronis Extended Capacity Manager	203
7.7.1	Jeśli nie można uruchomić menedżera rozszerzonej pojemności Acronis	205
7.8	Bezpieczeństwo i prywatność	205
7.8.1	Acronis DriveCleanser	206
7.8.2	File Shredder	213
7.8.3	Czyszczenie systemu	214
7.8.4	Metody wymazywania dysku twardego	221
7.9	Montowanie obrazu	223
7.10	Odmontowywanie obrazu	226
7.11	Praca z plikami vhd	226
7.11.1	Konwertowanie obrazów tib na dyski wirtualne vhd i na odwrót	227
7.11.2	Odzyskiwanie przy użyciu plików vhd utworzonych przez narzędzie Kopia zapasowa systemu Windows	229

7.11.3	Uruchamianie komputera z obrazu tib zawierającego partycję systemu Windows 7	230
7.11.4	Acronis Boot Sequence Manager	231
7.12	Importowanie i eksportowanie ustawień tworzenia kopii zapasowych.....	231
8	Rozwiązywanie problemów	233
8.1	Acronis System Report.....	233
8.2	Acronis Smart Error Reporting.....	234
8.3	Jak gromadzić zrzuty po awarii.....	235
8.4	Zalecenia ogólne	236
8.5	Tworzenie niestandardowej ratunkowej płyty CD	237
8.6	Wyświetlanie dziennika	237
8.7	Program jakości obsługi klienta firmy Acronis.....	239
9	Słownik.....	241

1 Rozpoczęcie pracy

1.1 Wprowadzenie

W tej sekcji

Co to jest program True Image™ 2013 by Acronis®?	8
Co to jest pakiet True Image 2013 Plus Pack by Acronis?	9
Podstawowe pojęcia dotyczące programu True Image 2013	9
Nowości w True Image 2013 by Acronis	12
Często zadawane pytania dotyczące tworzenia kopii zapasowych, odzyskiwania i klonowania	12
Wymagania systemowe i obsługiwane nośniki	14
Instalacja programu True Image 2013	17
Aktywacja programu True Image 2013	19
Obszar roboczy programu	20

1.1.1 Co to jest program True Image™ 2013 by Acronis®?

True Image 2013 by Acronis jest zintegrowanym zestawem oprogramowania, zapewniającym ochronę wszystkich danych przechowywanych na komputerze. Program umożliwia tworzenie kopii zapasowych systemu operacyjnego, aplikacji, ustawień oraz wszystkich pozostałych danych, a także bezpieczne niszczenie wszystkich niepotrzebnych danych poufnych. Za pomocą tego programu można tworzyć kopie zapasowe wybranych plików i folderów, ustawień i wiadomości klientów e-mail firmy Microsoft, a nawet całych dysków lub wybranych partycji. Funkcja kopii zapasowej online umożliwia przechowywanie najważniejszych plików w magazynie zdalnym. Dzięki temu są one chronione nawet w razie zgubienia, kradzieży lub zniszczenia komputera. Funkcja ciągłej kopii zapasowej Acronis w sposób ciągły zapisuje zmiany wprowadzone w systemie i plikach (nawet co pięć minut), umożliwiając w razie potrzeby przywrócenie ich stanu z dowolnego punktu w czasie.

Program True Image 2013 oferuje narzędzia niezbędne do odzyskania systemu po wystąpieniu awarii, np. po utracie danych, przypadkowym usunięciu plików lub folderów albo całkowitym uszkodzeniu dysku twardego.

Wyjątkowa technologia opracowana przez firmę Acronis i zastosowana w programie True Image 2013 umożliwia tworzenie dokładnych kopii zapasowych sektor po sektorze. Obejmują one wszystkie systemy operacyjne, aplikacje i pliki konfiguracyjne, ustawienia osobiste i dane.

Program True Image 2013 pomaga chronić również tożsamość użytkownika. Standardowe usuwanie starych danych nie gwarantuje ich trwałego wymazania z komputera. Program True Image 2013 zawiera narzędzie Acronis DriveCleanser, umożliwiające trwałe niszczenie plików i wymazywanie danych osobistych z partycji i/lub całych dysków, a także narzędzie Czyszczenie systemu do usuwania wszystkich śladów aktywności użytkownika w systemie Windows.

Podczas zaplanowanego tworzenia kopii zapasowych program True Image 2013 automatycznie wybiera tryb kopii zapasowej (pełny, przyrostowy, różnicowy) według schematu określonego przez użytkownika.

Kopie zapasowe mogą być przechowywane w niemal dowolnych urządzeniach pamięci.

Pracę ułatwiają interfejs i kreatory w stylu systemu Windows. Wystarczy wykonać kilka prostych kroków, a resztą zajmie się program True Image 2013. W razie problemów z systemem program umożliwi natychmiastowy powrót do normalnej pracy.

1.1.2 Co to jest pakiet True Image 2013 by Acronis Plus Pack?

Pakiet True Image 2013 Plus Pack jest dodatkiem do programu True Image 2013. Jest on sprzedawany oddzielnie, ma własną licencję i jest instalowany z własnego pliku instalacyjnego. Przed zainstalowaniem pakietu True Image 2013 Plus Pack należy zainstalować na komputerze program True Image 2013. Pakiet True Image 2013 Plus Pack dodaje opcję Acronis Universal Restore, której można użyć podczas odzyskiwania. Pakiet True Image 2013 Plus Pack instaluje również generator Acronis WinPE ISO Builder i zapewnia obsługę dysków dynamicznych.

Poniżej zostały szczegółowo opisane funkcje pakietu True Image 2013 Plus Pack:

- Obsługa dysków dynamicznych — operacje na dyskach dynamicznych poszerzają zakres konfiguracji dysków twardych obsługiwanych przez program True Image 2013. Dyski dynamiczne dają większą elastyczność w zarządzaniu woluminami i mogą przynieść dodatkowe korzyści w przypadku komputerów z kilkoma dyskami twardymi.
- Dla użytkowników pakietu True Image 2013 Plus Pack jest dostępna funkcja Universal Restore. Funkcja Acronis Universal Restore umożliwia przywrócenie obrazu systemu operacyjnego Windows na komputerze o innej konfiguracji sprzętowej. Informacje można przywracać na niezależnych komputerach, bez względu na ich konfigurację sprzętową. Może się to okazać przydatne na przykład po wymianie uszkodzonej płyty głównej lub podczas migracji systemu z komputera stacjonarnego na laptop. Aby uzyskać więcej informacji, zobacz Acronis Universal Restore (s. 107).
- Generator Acronis WinPE ISO Builder — ten program dodaje wtyczkę True Image 2013 do dystrybucji środowiska preinstalacyjnego systemu Windows (WinPE) opartych na następujących jądrach: WinPE 1.5, 2.x, 3.0. Aby można było tworzyć lub modyfikować obrazy PE 2.x i 3.0, na komputerze musi być zainstalowany zestaw zautomatyzowanej instalacji systemu Windows (Windows AIK). Uruchomienie programu True Image 2013 w środowisku preinstalacyjnym może zapewnić lepszą kompatybilność ze sprzętem w komputerze, ponieważ środowisko preinstalacyjne używa sterowników systemu Windows. Aby uzyskać więcej informacji, zobacz Tworzenie nośnika ratunkowego opartego na środowisku WinPE.

1.1.3 Podstawowe pojęcia dotyczące programu True Image 2013

W tej sekcji znajdują się ogólne informacje na temat podstawowych pojęć, które mogą być przydatne przy poznawaniu zasad działania programu.

Tworzenie kopii zapasowych i odzyskiwanie

Kopia zapasowa oznacza kopię danych, która może posłużyć do **odzyskania** oryginalnych danych w przypadku ich utraty lub uszkodzenia.

Kopie zapasowe są stosowane głównie w dwóch celach. Po pierwsze umożliwiają przywrócenie stanu systemu sprzed awarii (odzyskiwanie po awarii). Po drugie umożliwiają odzyskanie niewielkiej liczby plików w przypadku ich przypadkowego usunięcia lub uszkodzenia.

Program True Image 2013 jest przydatny w obu przypadkach, ponieważ umożliwia tworzenie odpowiednio obrazów dysków (partycji) oraz kopii zapasowych na poziomie plików.

Wersje kopii zapasowej

Wersje kopii zapasowej są to pliki tworzone podczas każdej operacji tworzenia kopii zapasowej. Jeśli nie jest używana funkcja konsolidacji, liczba utworzonych wersji jest zawsze równa liczbie operacji tworzenia kopii zapasowej lub liczbie zapisanych punktów w czasie.

Zatem wersja określa punkt w czasie, z którego można przywrócić stan systemu lub dane. Inaczej mówiąc, wersje kopii zapasowej odpowiadają pełnym, przyrostowym i różnicowym kopiom zapasowym — zobacz Pełne, przyrostowe i różnicowe kopie zapasowe (s. 43).

Wersje kopii zapasowych są podobne do wersji plików. Koncepcja wersji plików jest podobna do funkcji o nazwie „Poprzednie wersje plików” używanej w systemach Windows Vista i Windows 7. Ta funkcja umożliwia przywrócenie pliku w stanie, w którym istniał w określonym dniu i o określonej godzinie. Wersja kopii zapasowej umożliwia odzyskanie danych w podobny sposób.

Funkcja ta może się przydać podczas próby znalezienia uszkodzonych lub usuniętych plików. Wystarczy przejrzeć wersje kopii zapasowej w Eksploratorze kopii zapasowej Acronis, aby znaleźć wersję zawierającą wymagane pliki. Można również odzyskać różne zapisane wersje znalezionych plików.

Istnieje jeszcze jeden typ przyrostowych wersji kopii zapasowej. Jeżeli partycja zostanie zamontowana w trybie odczytu/zapisu, program przyjmuje, że zamontowany obraz będzie modyfikowany, i tworzy przyrostową wersję kopii zapasowej w celu zarejestrowania zmian. Wersja przyrostowa tego typu ma nieco inne właściwości. Na przykład nie można jej skonsolidować.

Klonowanie dysku

Jest to operacja migracji/kopiowania całej zawartości jednego dysku na inny. Może to być konieczne na przykład po zainstalowaniu dysku o większej pojemności. W rezultacie uzyskuje się dwa identyczne dyski o tej samej strukturze plików. Narzędzie do klonowania dysku skutecznie kopiuje całą zawartość jednego dysku twardego na inny dysk twardy. Operacja ta umożliwia przeniesienie wszystkich informacji (w tym systemu operacyjnego i zainstalowanych programów) z jednego dysku twardego na inny bez konieczności ponownej instalacji i konfiguracji całego oprogramowania.

Program True Image 2013 nie umożliwia klonowania pojedynczej partycji. Klonować można wyłącznie cały dysk.

Innym sposobem przeniesienia wszystkich informacji z jednego dysku twardego na inny jest utworzenie kopii zapasowej całego starego dysku, a następnie odzyskanie jej na nowy dysk.

Format pliku kopii zapasowej

Program True Image 2013 zwykle zapisuje dane kopii zapasowej w zastrzeżonym formacie tib, stosując kompresję. Umożliwia to zmniejszenie ilości wymaganego miejsca.

Podczas tworzenia pliku tib program oblicza wartości sumy kontrolnej dla bloków danych i dodaje te wartości do danych umieszczanych w kopii zapasowej. Na podstawie tych wartości sumy kontrolnej można sprawdzić integralność danych.

Dane z kopii zapasowych w formacie pliku tib można odzyskać tylko za pomocą programu True Image 2013. Jest to możliwe w systemie Windows lub w środowisku odzyskiwania.

Jednak program True Image 2013 może również zapisywać dane w dobrze znanym formacie zip. Umożliwia to odzyskanie plików z kopii zapasowych w dowolnym miejscu bez konieczności użycia programu True Image 2013.

Najpopularniejsze systemy operacyjne, takie jak Microsoft Windows i Mac OS X, mają wbudowaną obsługę formatu zip.

Funkcja ciągłej kopii zapasowej Acronis zapisuje dane i metadane przy użyciu specjalnego ukrytego magazynu. Dane umieszczane w kopiach zapasowych są kompresowane i dzielone na pliki o wielkości około 1 GB. Te pliki mają również własny format i zawarte w nich dane można odzyskać tylko przy użyciu programu True Image 2013.

Sprawdzanie poprawności kopii zapasowej

Funkcja sprawdzania poprawności kopii zapasowych umożliwia potwierdzenie możliwości odzyskania danych. Jak już wspomniano, program dodaje wartości sumy kontrolnej do bloków danych umieszczanych w kopii zapasowej. Podczas sprawdzania poprawności kopii zapasowej program True Image 2013 otwiera plik kopii zapasowej, ponownie oblicza wartości sumy kontrolnej i porównuje je z wartościami zapisanymi. Jeśli wszystkie porównywane wartości są zgodne, plik kopii zapasowej nie jest uszkodzony i istnieje duże prawdopodobieństwo, że kopii zapasowej będzie można pomyślnie użyć w celu odzyskania danych.

Konsolidacja

Konsolidacja umożliwia usunięcie zbędnych kopii zapasowych z ciągu kopii.

Konsolidowany ciąg może składać się z pełnej kopii zapasowej i co najmniej jednej kopii przyrostowej.

W razie konieczności z ciągu można usunąć podstawową pełną kopię zapasową. Program utworzy nową pełną kopię zapasową w miejscu najstarszej istniejącej kopii zapasowej. Konsolidacja umożliwia wybór kopii zapasowych do zachowania i powoduje usunięcie kopii, które nie zostały wybrane.

Ponieważ konsolidacja może wymagać dużej ilości czasu i zasobów systemowych (w tym miejsca na dysku), zalecamy nie używać jej zbyt często. W wielu przypadkach lepszym rozwiązaniem będzie rozpoczęcie nowego ciągu kopii zapasowych i usunięcie starego.

Funkcja ciągłej kopii zapasowej Acronis używa innego mechanizmu konsolidacji. Program konsoliduje metadane używane do zarządzania danymi w kopiach zapasowych. Ponieważ objętość metadanych jest znacznie mniejsza od objętości danych dodawanych do kopii zapasowych, konsolidacja jest znacznie szybsza i zużywa mniej zasobów systemowych.

Odzyskiwanie po awarii

Odzyskiwanie po awarii zwykle wymaga nośnika ratunkowego i kopii zapasowej partycji systemowej.

Program True Image 2013 umożliwia odzyskiwanie po awarii spowodowanej przez uszkodzenie danych systemowych, wirusy, złośliwe oprogramowanie lub inne czynniki.

Jeśli uruchomienie systemu operacyjnego nie powiedzie się, program True Image 2013 odzyska partycję systemową. Do programu w wersji pudełkowej jest dołączona ratunkowa płyta CD. Inni legalni właściciele programu mogą utworzyć nośnik ratunkowy za pomocą narzędzia Generator nośnika.

Planowanie

Aby kopie zapasowe były rzeczywiście przydatne, należy je tworzyć tak często, jak jest to możliwe. Oznacza to, że tworzenie kopii zapasowej należy uruchamiać regularnie. Na przykład raz dziennie. Utworzenie kopii zapasowej True Image 2013 jest dosyć łatwe, jednak można o nim zapomnieć.

Dzięki usłudze harmonogramu nie trzeba już obciążać sobie pamięci tą sprawą. Można wcześniej zaplanować automatyczne utworzenie kopii zapasowych. Kopie zapasowe danych będą tworzone, dopóki będzie miejsce w pamięci masowej.

Zrozumienie tych zwrotów i pojęć ułatwi korzystanie z funkcji programu.

1.1.4 Nowości w programie True Image 2013 by Acronis

- **Obsługa systemu Windows 8** — program True Image 2013 zapewnia obsługę kolejnej wersji systemu operacyjnego firmy Microsoft — Windows 8. Możesz spokojnie kupić i zainstalować system Windows 8, nie martwiąc się o to, czy przywrócenie systemu w razie potrzeby będzie możliwe.
- **Nowe reguły nazewnictwa kopii zapasowych** — nowy mechanizm automatycznego nazewnictwa kopii zapasowych jest wygodniejszy i bardziej elastyczny. Domyślnie program True Image 2013 tworzy dla każdego zadania tworzenia kopii zapasowej folder z nazwą zadania. Są w nim przechowywane wszystkie związane z nim kopie zapasowe. Nazwa pliku kopii zapasowej zawsze zawiera nazwę zadania, metodę tworzenia kopii zapasowej, numer kopii zapasowej i sekwencyjny numer pliku (jeśli kopia zapasowa jest podzielona na kilka plików, przyrostki będą miały postać v1, v2 itd.). Opcjonalnie do nazwy można dodać datę, godzinę itp., dodając odpowiednie makra.
- **Synchronizacja z urządzeniami przenośnymi** — dane można teraz synchronizować nie tylko między komputerami, ale także z urządzeniami przenośnymi. Do urządzeń tych zaliczają się telefony i tablety z platformami iOS oraz Android. Wystarczy przejść na stronę App Store lub Google Play i zainstalować darmową aplikację Acronis, aby uzyskać dostęp do swoich danych w magazynie Acronis Cloud bez względu na czas i miejsce.
- **Łatwe udostępnianie plików i folderów** — użytkownicy z subskrypcją usługi Acronis Cloud mogą teraz udostępniać pliki i foldery jednym kliknięciem. Wystarczy kliknąć prawym przyciskiem myszy żądany plik lub folder i wybrać **Utwórz łącze publiczne** z menu skrótów. Program utworzy łącze publiczne i umieści je w schowku. Łącze można udostępniać dowolnie wybranym osobom. Można ponadto tworzyć łącza publiczne do dowolnego pliku lub folderu, niekoniecznie do plików i folderów uwzględnionych w synchronizacjach lub kopiach zapasowych online.

1.1.5 Często zadawane pytania dotyczące tworzenia kopii zapasowych, odzyskiwania i klonowania

- **Mam partycję systemową o pojemności 150 GB, ale zajętych jest na niej tylko 80 GB. Co program True Image 2013 uwzględni w kopii zapasowej?** — Domyślnie program True Image 2013 kopiuje tylko te sektory dysku twardego, które zawierają dane, więc w kopii zapasowej zostanie uwzględniony tylko obszar o wielkości 80 GB. Można również wybrać tryb sektor po sektorze. Taki tryb tworzenia kopii zapasowych jest jednak wymagany tylko w szczególnych sytuacjach. Aby uzyskać więcej informacji, zobacz Tryb tworzenia obrazu (s. 73). Podczas tworzenia kopii zapasowej w trybie sektor po sektorze program kopiuje zarówno używane, jak i nieużywane sektory dysku twardego, a plik kopii zapasowej jest wtedy zwykle znacznie większy.
- **Czy kopia zapasowa dysku systemowego będzie obejmowała sterowniki, dokumenty, zdjęcia itp.?** — Tak, taka kopia zapasowa będzie zawierała sterowniki i zawartość folderu Moje dokumenty wraz z jego podfolderami, jeśli domyślna lokalizacja folderu Moje dokumenty nie zmieniła się. Jeśli w komputerze jest zainstalowany tylko jeden dysk twardy, taka kopia zapasowa będzie zawierała cały system operacyjny oraz wszystkie aplikacje i dane.
- **Mam w notebooku stary i prawie pełny dysk twardy. Kupiłem nowy, większy dysk twardy. W jaki sposób mogę przenieść system Windows, programy i dane na nowy dysk?** — Można

sklonować stary dysk twardy na nowy lub utworzyć jego kopię zapasową, a następnie odzyskać ją na nowym dysku. Optymalna metoda zależy zwykle od układu partycji starego dysku twardego.

- **Po wymianie uszkodzonej płyty głównej na inną nie uruchamia się system Windows. Mam kopie zapasowe dysku systemowego. Czy mogę ich użyć do przywrócenia sprawności komputera?** — Tak, jest to możliwe, ale tylko za pomocą funkcji Acronis Universal Restore (wchodzącej w skład dostępnego osobno pakietu True Image 2013 Plus Pack). Podczas konfigurowania opcji odzyskiwania należy zaznaczyć pole **Użyj funkcji Acronis Universal Restore**. Aby uzyskać więcej informacji, zobacz Odzyskiwanie na komputer o innej konfiguracji sprzętowej (s. 104). Może być konieczne pobranie sterowników chipsetu i kontrolera dysku twardego z witryny internetowej producenta płyty głównej w celu dodania ich w trakcie odzyskiwania.
- **Chcę wymienić stary komputer stacjonarny na notebooka. Czy program True Image 2013 będzie mógł przenieść system Windows, programy i dane na notebooka?** — Tak, można to zrobić. Najpierw należy utworzyć kopię zapasową danych starego komputera, a następnie odzyskać dane z tej kopii zapasowej w notebooku za pomocą funkcji Acronis Universal Restore (dostępna w kupowanym oddzielnie pakiecie True Image 2013 Plus Pack). Podczas konfigurowania opcji odzyskiwania należy zaznaczyć pole **Użyj funkcji Acronis Universal Restore**. Podczas odzyskiwania za pomocą funkcji Universal Restore może być konieczne dostarczenie sterowników chipsetu, kontrolerów dysku twardego itp. nowego komputera. Aby uzyskać więcej informacji, zobacz Odzyskiwanie na komputer o innej konfiguracji sprzętowej (s. 104).
- **Chcę przeprowadzić migrację starego systemowego dysku twardego na dysk SSD. Czy jest to możliwe za pomocą programu True Image 2013?** — Tak, program True Image 2013 ma taką funkcję. Aby poznać szczegóły odpowiedniej procedury, zobacz Migracja systemu z dysku twardego na dysk SSD (s. 145)
- **Która metoda przenoszenia systemu na nowy dysk jest lepsza: klonowanie czy tworzenie kopii zapasowej i odzyskiwanie?** — Metoda oparta na utworzeniu kopii zapasowej i odzyskiwaniu zapewnia większą elastyczność. W każdym razie stanowczo zalecamy utworzenie kopii zapasowej starego dysku twardego nawet w razie wybrania metody klonowania. Umożliwi ona ocalenie danych w przypadku, gdy wystąpi jakiś błąd podczas klonowania oryginalnego dysku twardego. Zdarzały się na przykład przypadki wybrania nieprawidłowego dysku docelowego, które zakończyły się wymazaniem zawartości dysku systemowego. Poza tym kopii zapasowych można utworzyć więcej, co zapewnia nadmiarowość i zwiększa bezpieczeństwo danych.
- **Co należy uwzględnić w kopii zapasowej: partycję czy cały dysk?** — W większości przypadków lepiej utworzyć kopię zapasową całego dysku. Jednak w niektórych sytuacjach może być wskazane utworzenie kopii zapasowej partycji. Notebook ma na przykład jeden dysk twardy z dwiema partycjami: partycją systemową (litera dysku C) i partycją danych (litera dysku D). Na partycji systemowej w folderze Moje dokumenty i jego podfolderach przechowywane są dokumenty robocze. Na partycji danych są przechowywane filmy, zdjęcia i pliki muzyczne. Pliki takie są już skompresowane i utworzenie ich kopii zapasowej za pomocą programu True Image 2013 nie zmniejszy znacząco pliku kopii. W takim przypadku lepszym rozwiązaniem może być skorzystanie z lokalnej synchronizacji plików na partycji danych oraz utworzenie osobnej kopii zapasowej partycji systemowej. Jeśli jednak w magazynie kopii zapasowych jest odpowiednia ilość wolnego miejsca, zalecamy również utworzenie co najmniej jednej kopii zapasowej całego dysku.
- **Jak wykonać klonowanie: w systemie Windows czy po uruchomieniu komputera z nośnika ratunkowego?** — Nawet jeśli klonowanie rozpocznie się w systemie Windows, komputer zostanie ponownie uruchomiony w środowisku Linux (analogicznie jak w przypadku uruchamiania z nośnika ratunkowego). Dlatego lepiej klonować za pomocą nośnika ratunkowego. Możliwy jest na przykład przypadek, w którym dyski twarde są wykrywane w systemie Windows, ale nie są wykrywane w systemie Linux. Wówczas po ponownym uruchomieniu systemu operacyjnego klonowania nie powiedzie się. W przypadku uruchamiania systemu z nośnika ratunkowego

można sprawdzić przed rozpoczęciem operacji klonowania, czy program True Image 2013 wykrywa dyski źródłowe i docelowe.

- **Czy mogę sklonować komputer z dwoma systemami operacyjnymi lub utworzyć jego kopię zapasową i odzyskać go?** — Tak, w większości przypadków jest to możliwe. Jeśli systemy są zainstalowane na osobnych partycjach tego samego fizycznego dysku twardego, operacje klonowania i odzyskiwania zwykle przebiegają bez żadnych problemów. Jeśli systemy znajdują się na różnych fizycznych dyskach twardych, po odzyskaniu mogą wystąpić pewne problemy z uruchamianiem. Należy pamiętać, że aktywacja narzędzia Acronis Startup Recovery Manager w konfiguracjach z dwoma lub większą liczbą systemów operacyjnych i programami ładującymi system Linux wymaga specjalnych przygotowań. Aby uzyskać więcej informacji, zobacz Jak korzystać z narzędzia Acronis Startup Recovery Manager (s. 109). Odzyskiwanie kopii zapasowej komputera z dwoma systemami operacyjnymi na innym sprzęcie wymaga ponadto użycia funkcji Acronis Universal Restore.
- **Czy program True Image 2013 obsługuje macierze RAID?** — Program True Image 2013 obsługuje sprzętowe macierze RAID wszystkich popularnych typów. Do obsługi programowych konfiguracji macierzy RAID na dyskach dynamicznych wymagana jest instalacja pakietu True Image 2013 Plus Pack. Nawet w przypadku instalacji pakietu Plus Pack program nie obsługuje programowych macierzy RAID 1 (lustrzanych) ani RAID 5. Ratunkowy nośnik startowy Acronis obsługuje większość popularnych sprzętowych kontrolerów RAID. Jeśli standardowy nośnik ratunkowy Acronis nie „widzi” macierzy RAID jako pojedynczego woluminu, oznacza to, że nośnik nie ma właściwych sterowników. Właściciele pakietu True Image 2013 Plus Pack mogą spróbować utworzyć nośnik ratunkowy oparty na środowisku WinPE. Nośnik ten może zawierać wymagane sterowniki.
- **Czy mogę za pomocą programu True Image 2013 przeprowadzić migrację z pojedynczego dysku do macierzy RAID?** — W wielu przypadkach jest to możliwe. Lepiej jednak zamiast klonowania skorzystać z metody obejmującej utworzenie kopii zapasowej i odzyskiwanie. W przypadku odzyskiwania kopii zapasowej pojedynczego dysku w macierzy RAID zwykle wymagana jest zawarta w pakiecie Plus Pack funkcja Universal Restore, która umożliwia dodanie sterowników macierzy RAID podczas odzyskiwania. Pliki sterowników muszą mieć rozszerzenie .inf.

1.1.6 Wymagania systemowe i obsługiwane nośniki

Minimalne wymagania systemowe

Minimalne wymagania sprzętowe programu True Image 2013 zależą od systemu operacyjnego zainstalowanego na komputerze, na którym będzie uruchamiany program True Image 2013. Ponadto program True Image 2013 wymaga następującego sprzętu:

- Napęd CD-RW/DVD-RW do tworzenia nośnika startowego
- Mysz lub inne urządzenie wskazujące (zalecane)

Używanie funkcji ciągłej kopii zapasowej Acronis wymaga co najmniej 1 GB pamięci RAM.

Funkcja nośnika ratunkowego programu True Image 2013 ma następujące wymagania sprzętowe:

- 512 MB RAM
- Procesor Pentium 1 GHz lub szybszy
- 1,5 GB wolnego miejsca na dysku twardym

Zalecana rozdzielczość ekranu 1280 x 1024

Minimalna rozdzielczość ekranu 1024 x 768

Obsługiwane systemy operacyjne

Działanie programu True Image 2013 zostało sprawdzone w następujących systemach operacyjnych:

- Windows XP SP3
- Windows XP Professional x64 Edition SP2
- Windows Vista SP2 (wszystkie wersje)
- Windows 7 z dodatkiem SP1 (wszystkie wersje)
- Windows 8 (wszystkie wersje)
- Windows Home Server 2011

Program True Image 2013 umożliwia również tworzenie startowych płyt CD-R/DVD-R, za pomocą których można tworzyć i odzyskiwać kopie zapasowe dysków/partycji na komputerze z dowolnym systemem operacyjnym pracującym w oparciu o procesor Intel lub AMD, w tym z systemem Linux®. (Komputery Apple Macintosh oparte na procesorach Intel nie są obsługiwane).

Obsługiwane systemy plików

- FAT16/32
- NTFS
- Ext2/Ext3/Ext4 *
- ReiserFS *
- Linux SWAP *

Jeśli system plików jest nieobsługiwany lub uszkodzony, program True Image 2013 umożliwia kopiowanie danych sektor po sektorze.

** Systemy plików Ext2/Ext3/Ext4, ReiserFS oraz Linux SWAP są obsługiwane jedynie w przypadku operacji tworzenia albo odzyskiwania kopii zapasowych dysku lub partycji. Programu True Image 2013 nie można stosować w tych systemach plików do wykonywania operacji na poziomie plików (tworzenie kopii zapasowych, odzyskiwanie i wyszukiwanie plików, a także montowanie obrazu i odzyskiwanie plików z obrazów). W tych systemach plików nie można również tworzyć kopii zapasowych na dyskach i partycjach.*

Obsługiwane nośniki

- Dyski twarde*
- Dyski Solid State Drive (SSD)
- Sieciowe urządzenia pamięci
- Serwery FTP**
- Płyty CD-R/RW, DVD-R/RW, DVD+R (w tym dwuwarstwowe płyty DVD+R), DVD+RW, DVD-RAM, BD-R, BD-RE***
- Urządzenia pamięci USB 1.1/2.0/3.0, FireWire (IEEE-1394) i PC Card

* Program True Image 2013 nie obsługuje następujących typów woluminów dynamicznych: lustrzany i RAID-5. Istnieją pewne dodatkowe ograniczenia dotyczące operacji na dyskach dynamicznych oraz dyskach GPT:

- Aby wykonywać operacje na dyskach dynamicznych, należy kupić osobny pakiet True Image 2013 Plus Pack.
- Tworzenie strefy Acronis Secure Zone na dyskach dynamicznych nie jest obsługiwane.
- Nie jest obsługiwane odzyskiwanie woluminu dynamicznego jako woluminu dynamicznego z możliwością ręcznej zmiany rozmiaru.

- Nie można użyć trybu Try&Decide® do ochrony dysków dynamicznych i dysków GPT.
- Operacja klonowania dysku nie jest obsługiwana w przypadku dysków dynamicznych.

Program True Image 2013 obsługuje duże dyski twarde o pojemności większej niż 2 TB. Obsługa ta nie jest zależna od tego, czy system operacyjny obsługuje sprzęt takiego typu. Aby uzyskać więcej informacji, zobacz Acronis Extended Capacity Manager (s. 203).

** Serwer FTP musi zezwalać na transfer plików w trybie pasywnym. Aby było możliwe odzyskanie danych bezpośrednio z serwera FTP, kopia zapasowa może zawierać pliki nie większe niż 2 GB każdy.

Ustawienia zapory na komputerze źródłowym powinny uwzględniać otwarcie portów 20 i 21, aby umożliwić działanie protokołów TPC i UDP. Usługa systemu Windows **Routing i dostęp zdalny** powinna być wyłączona.

*** Do odczytania płyt wielokrotnego zapisu w systemie Linux konieczna jest aktualizacja jądra.

Obsługa dysków SSD

Zalecana wartość przesunięcia w przypadkach dysków SSD (Solid State Drive) to wielokrotność 64 KB (najczęściej 1024 KB, czyli 2048 sektorów).

Program True Image 2013 zapewnia pełną obsługę dysków SSD. Zachowuje on właściwą wartość przesunięcia dysku SSD w trakcie takich operacji jak odzyskiwanie obrazu i klonowanie. Pełna obsługa oznacza w szczególności, że:

- Jeśli odzyskujesz obraz dysku na dysk SSD lub klonujesz dysk na dysk SSD, przesunięcie zostanie automatycznie ustawione na domyślną wartość 1024 KB (2048 sektorów).
- Jeśli odzyskujesz kopię zapasową partycji na docelowy, pusty dysk podzielony na partycje (SSD), docelowy dysk SSD zachowa oryginalną wartość przesunięcia.

Pomoc techniczna

Program pomocy technicznej i konserwacji

Jeśli będziesz potrzebować pomocy dotyczącej posiadanego produktu , przejdź na stronę <http://www.acronis.pl/support/>.

Aktualizacje produktów

Aby móc na bieżąco pobierać z naszej witryny internetowej najnowsze aktualizacje do wszystkich posiadanych produktów , zaloguj się na swoim koncie (<http://www.acronis.pl/my>) i zarejestruj produkty. Zobacz **Rejestrowanie produktów Acronis w witrynie internetowej** (<http://kb.acronis.com/content/4834>) i **Podręcznik użytkownika witryny internetowej firmy Acronis** (<http://kb.acronis.com/content/8128>). Artykuły dostępne są w języku angielskim.

Informacje o wersji próbnej

Wersja próbna programu True Image 2013 będzie działać tylko w 30-dniowym okresie próbnym. Posiada następujące ograniczenia:

- Wyłączone jest klonowanie dysku.
- Nie jest dostępny pakiet True Image 2013 Plus Pack.
- W przypadku uruchamiania z nośnika startowego Acronis możliwe jest tylko odzyskiwanie.

Synchronizacja danych jest dostępna bez żadnych ograniczeń, ale po wygaśnięciu okresu próbnego:

- Twój komputer zostanie wykluczony ze wszystkich synchronizacji. Po zainstalowaniu pełnej wersji programu True Image 2013 będzie można ponownie połączyć się z synchronizacjami.

- Wszystkie wersje synchronizowanych plików zostaną trwale usunięte z magazynu Acronis Cloud.

Aby kupić pełną wersję programu, odwiedź stronę <http://www.acronis.pl/buy/atih/>

Kliknij **Przejdź do ekranu głównego**, aby uruchomić wersję próbną programu True Image 2013.

Kliknij **Kup teraz**, aby przejść do oficjalnego sklepu online firmy Acronis.

Kliknij **Aktywuj**, jeśli masz już pełną wersję programu i ważny numer seryjny produktu.

1.1.7 Instalacja programu True Image 2013

Instalowanie programu True Image 2013

Aby zainstalować program True Image 2013:

1. Uruchom plik instalacyjny. Przed rozpoczęciem instalacji program True Image 2013 sprawdzi, czy w witrynie internetowej jest dostępna nowsza kompilacja. Jeśli tak, będzie można ją zainstalować.
2. W menu instalacyjnym kliknij **Zainstaluj**, aby rozpocząć procedurę instalacji.
3. Przeczytaj i zaakceptuj umowę licencyjną znajdującą się w oknie **Umowa licencyjna**.
4. Przeczytaj warunki uczestnictwa i zdecyduj, czy chcesz wziąć udział w programie jakości obsługi klienta firmy Acronis.
5. W oknie **Numer seryjny** wprowadź numer seryjny wersji pełnej lub próbnej. Wpisz numer seryjny lub skopiuj go i wklej w polu tekstowym.

*Aby uzyskać numer seryjny bezpłatnej wersji próbnej z witryny internetowej firmy Acronis, kliknij **Pobierz numer seryjny wersji próbnej**. Numer seryjny zostanie wysłany na określony adres e-mail. Wersja próbna programu True Image 2013 działa przez 30 dni.*

Parametry dodatkowe:

- **Ustaw opcje dodatkowe** — w przypadku zaznaczenia tego pola wyboru zostanie udostępniony krok **Opcje instalacji**.
 - **Aktywuj produkt automatycznie** — zaznacz to pole wyboru, aby aktywować program przez Internet podczas instalacji. Możesz również anulować zaznaczenie tego pola wyboru. W takim przypadku konieczne będzie aktywowanie programu po zakończeniu instalacji. Aby uzyskać szczegółowe informacje, zobacz Aktywacja programu True Image 2013 (s. 19).
6. Krok ten jest dostępny tylko w przypadku wybrania pola wyboru **Ustaw opcje dodatkowe** w oknie **Numer seryjny**.

W oknie **Opcje instalacji** wybierz opcje instalacji:

- Wybierz komponenty do zainstalowania:
 - **True Image 2013** — główny komponent umożliwiający tworzenie kopii zapasowych, odzyskiwanie i synchronizowanie danych, a także dodawanie i klonowanie dysków twardych itp.
 - **Generator nośnika ratunkowego** — ten komponent umożliwia tworzenie ratunkowego nośnika startowego, takiego jak płyta CD, dysk flash USB itp. Narzędzie to może nie być potrzebne w przypadku nabycia wersji pudełkowej programu, która zawiera startową płytę CD. Zainstalowanie generatora ratunkowego nośnika startowego pozwoli w dowolnym momencie utworzyć nośnik startowy lub jego obraz ISO w głównym oknie programu lub przez uruchomienie samego generatora.
- W oknie **Opcje administratora** wybierz dostępność programu: **Zainstaluj dla wszystkich użytkowników tego komputera** lub **Zainstaluj tylko dla zalogowanego użytkownika**.

- Jeśli to konieczne, zmień folder instalacyjny.
7. Kliknij **Kontynuuj**, aby rozpocząć instalację. Aby wprowadzić zmiany w instalacji, użyj przycisków **Wstecz** i **Dalej**.

Uwaga

- W przypadku zakupu programu w wersji pudełkowej instalacyjna płyta CD zawiera plik instalacyjny wtyczki True Image 2013 do narzędzia BartPE. BartPE (preinstalowane środowisko Bart) jest startową płytą CD/DVD z systemem Windows utworzoną z oryginalnej płyty instalacyjnej/konfiguracyjnej systemu Windows XP lub Windows Server 2003. Aplikacje są instalowane w środowisku BartPE w postaci wtyczek, a wtyczkę True Image 2013 można uwzględnić na karcie wtyczek środowiska BartPE. Uruchomienie komputera z płyty CD/DVD BartPE zawierającej wtyczkę True Image 2013 umożliwia pracę w dobrze znanym środowisku Windows i korzystanie z niemal wszystkich funkcji programu True Image 2013 w celu odzyskania systemu po awarii. Aby uzyskać więcej informacji o środowisku BartPE, odwiedź jego stronę główną <http://www.nu2.nu/pebuilder/>.
- Plik instalacyjny można także pobrać z witryny internetowej firmy Acronis.

Odzyskiwanie programu True Image 2013 po wystąpieniu błędu

Jeżeli program True Image 2013 przestanie działać lub będzie generować błędy, może to sygnalizować uszkodzenie plików programu. Aby naprawić ten problem, należy najpierw odzyskać program. W tym celu ponownie uruchom instalator programu True Image 2013. Wykryje on program True Image 2013 na komputerze i zapyta, czy chcesz program naprawić, czy usunąć.

Usuwanie programu True Image 2013

Wybierz **Start** -> **Ustawienia** -> **Panel sterowania** -> **Dodaj lub usuń programy** -> **True Image 2013** -> **Usuń**. Następnie postępuj według instrukcji wyświetlanych na ekranie.

W systemie Windows Vista wybierz **Start** -> **Panel sterowania** -> **Programy i funkcje** -> **True Image 2013** -> **Usuń**. Następnie postępuj według instrukcji wyświetlanych na ekranie. Później może być konieczne ponowne uruchomienie komputera w celu ukończenia zadania.

W systemie Windows 7 wybierz **Start** -> **Panel sterowania** -> **Odinstaluj program** -> **True Image 2013** -> **Odinstaluj**. Następnie postępuj według instrukcji wyświetlanych na ekranie. Później może być konieczne ponowne uruchomienie komputera w celu ukończenia zadania.

*W przypadku korzystania ze strefy Acronis Secure Zone, funkcji ciągłej kopii zapasowej firmy Acronis lub narzędzia Acronis Extended Capacity Manager zaznacz w wyświetlonym oknie, co zrobić ze strefą, magazynami ciągłej kopii zapasowej lub dyskami o rozszerzonej pojemności. Następnie kliknij **Dalej**, aby kontynuować procedurę dezinstalacji.*

Aktualizowanie starych wersji programu Acronis True Image Home

Jeśli program Acronis True Image Home jest już zainstalowany, zostanie po prostu zaktualizowany do nowej wersji. Nie trzeba usuwać starej wersji ani ponownie instalować oprogramowania.

Należy pamiętać, że kopie zapasowe utworzone za pomocą nowszej wersji programu mogą być niekompatybilne z jego starszymi wersjami. Z tego względu, jeśli wrócisz do poprzedniej wersji programu True Image 2013, prawdopodobnie będzie trzeba odtworzyć w niej kopie zapasowe. Stanowczo zalecamy utworzenie nowego nośnika startowego po każdej aktualizacji pakietu Acronis True Image Home.

1.1.8 Aktywacja programu True Image 2013

Aby móc korzystać z programu True Image 2013, należy go aktywować przez Internet. Bez aktywacji w pełni funkcjonalny program działa przez 30 dni. Jeśli w tym czasie nie nastąpi aktywacja, wszystkie funkcje programu poza odzyskiwaniem staną się niedostępne.

Program True Image 2013 można aktywować na komputerze, na którym został zainstalowany, lub za pośrednictwem innego komputera, jeśli komputer z programem nie jest połączony z Internetem.

Aktywacja na komputerze połączonym z Internetem

Jeśli komputer jest połączony z Internetem, program można aktywować w sposób automatyczny lub z poziomu interfejsu programu.

Aby aktywować program automatycznie:

1. Rozpocznij procedurę instalacji. Aby uzyskać szczegółowe informacje, zobacz Instalacja programu True Image 2013 (s. 17).
2. W kroku **Numer seryjny** zaznacz pole wyboru **Aktywuj program True Image 2013 automatycznie**. W takim przypadku program True Image 2013 spróbuje przeprowadzić aktywację podczas pierwszego uruchomienia po zakończeniu instalacji.

Aby aktywować program z poziomu ekranu głównego:

1. Uruchom program True Image 2013.
2. Na ekranie głównym programu kliknij **Aktywuj teraz** na pasku informacji.

Jeżeli komputer, na którym jest zainstalowany program True Image 2013, nie jest podłączony do Internetu lub jeżeli program nie może się połączyć z serwerem Acronis Activation Server, można wykonać jedną z poniższych czynności:

- **Spróbuj ponownie** — wybierz tę opcję, aby ponownie spróbować połączyć się z serwerem Acronis Activation Server.
- **Automatycznie spróbuj ponownie później** — program True Image 2013 będzie co godzinę próbował połączyć się bez ingerencji użytkownika z serwerem Acronis Activation Server.
- **Aktywuj z innego komputera** — umożliwia ręczną aktywację programu z innego komputera podłączonego do Internetu (zobacz poniżej).

Aktywacja za pośrednictwem innego komputera

Jeśli komputer z zainstalowanym programem nie jest połączony z Internetem, program True Image 2013 można aktywować za pośrednictwem innego komputera połączonego z Internetem.

Aby aktywować program za pośrednictwem innego komputera:

1. Zainstaluj i uruchom program True Image 2013.
2. Na ekranie głównym programu kliknij **Aktywuj teraz** na pasku informacji.
3. W otwartym oknie wybierz **Aktywuj z innego komputera**.
4. W oknie Aktywacja programu True Image 2013 wykonaj 3 proste kroki:
 1. Zapisz kod instalacyjny w pliku, klikając przycisk **Zapisz w pliku**, i określ jako lokalizację pliku nośnik wymienny (na przykład dysk flash USB). Możesz także zapisać kod na kawałku papieru.
 2. Na innym komputerze dysponującym połączeniem z Internetem przejdź do strony <http://www.acronis.pl/activation/>. Instrukcje na ekranie ułatwią pobranie kodu aktywacji za pomocą kodu instalacyjnego. Zapisz uzyskany kod aktywacji w pliku na nośniku wymiennym lub na kartce.

3. Na swoim komputerze kliknij przycisk **Załaduj z pliku** i określ ścieżkę do pliku z kodem aktywacji. Możesz również przepisać kod z kartki do odpowiedniego pola.
5. Kliknij **Aktywuj**.

Przenoszenie licencji między komputerami

Jeden numer seryjny umożliwia zainstalowanie programu True Image 2013 na ograniczonej liczbie komputerów. Wersję Standard można aktywować tylko na 1 komputerze. Dla wersji Family Pack ograniczenie to wynosi 3 komputery. Jeśli podczas aktywacji program True Image 2013 wykryje przekroczenie limitu, wyświetli odpowiedni komunikat o błędzie. W takim przypadku należy kupić nowy numer seryjny lub przenieść na nowy komputer licencję z innego komputera z wcześniej aktywowanym programem. Jeśli chcesz przenieść licencję, wykonaj poniższe kroki.

Aby przenieść licencję z innego komputera:

1. W oknie z komunikatem o błędzie kliknij **Przenieś licencję z innego komputera**.
2. Na otwartej stronie internetowej postępuj zgodnie z instrukcjami na ekranie.

Do wykonania tego kroku wymagane jest posiadanie konta Acronis. Jeśli jeszcze go nie masz, najpierw je utwórz. Ponadto, jeśli Twój numer seryjny nie jest jeszcze zarejestrowany, musisz go zarejestrować. Następnie należy wybrać z listy komputer, z którego chcesz przenieść licencję. Pamiętaj, że spowoduje to dezaktywację programu na wybranym komputerze.

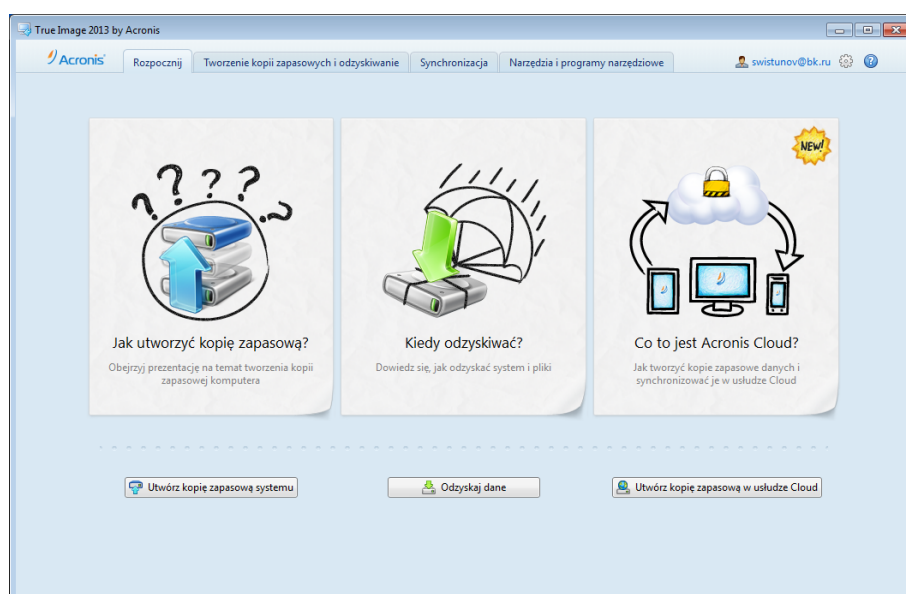
1.1.9 Obszar roboczy programu

W tej sekcji

Karta Rozpocznij.....	21
Karta Tworzenie kopii zapasowych i odzyskiwanie.....	21
Karta Synchronizacja	26
Karta Narzędzia	28
Kreatory i ikony obszaru powiadomień	29
Eksplorator kopii zapasowych Acronis	29
Integracja z systemem Windows	36
Menu logowania	39
Menu Ustawienia	39
Menu Pomoc	39
Instalowanie poprawek Acronis	40

Karta Rozpocznij

Pierwsze uruchomienie programu True Image 2013 spowoduje otwarcie ekranu powitalnego z zaznaczoną kartą **Rozpocznij**.

Karta Rozpocznij ułatwi rozpoczęcie korzystania z głównych funkcji programu True Image 2013, tj. tworzenia kopii zapasowych, odzyskiwania i synchronizacji. Program przeprowadzi Cię przez czynności wymagane do wykonania tych operacji.

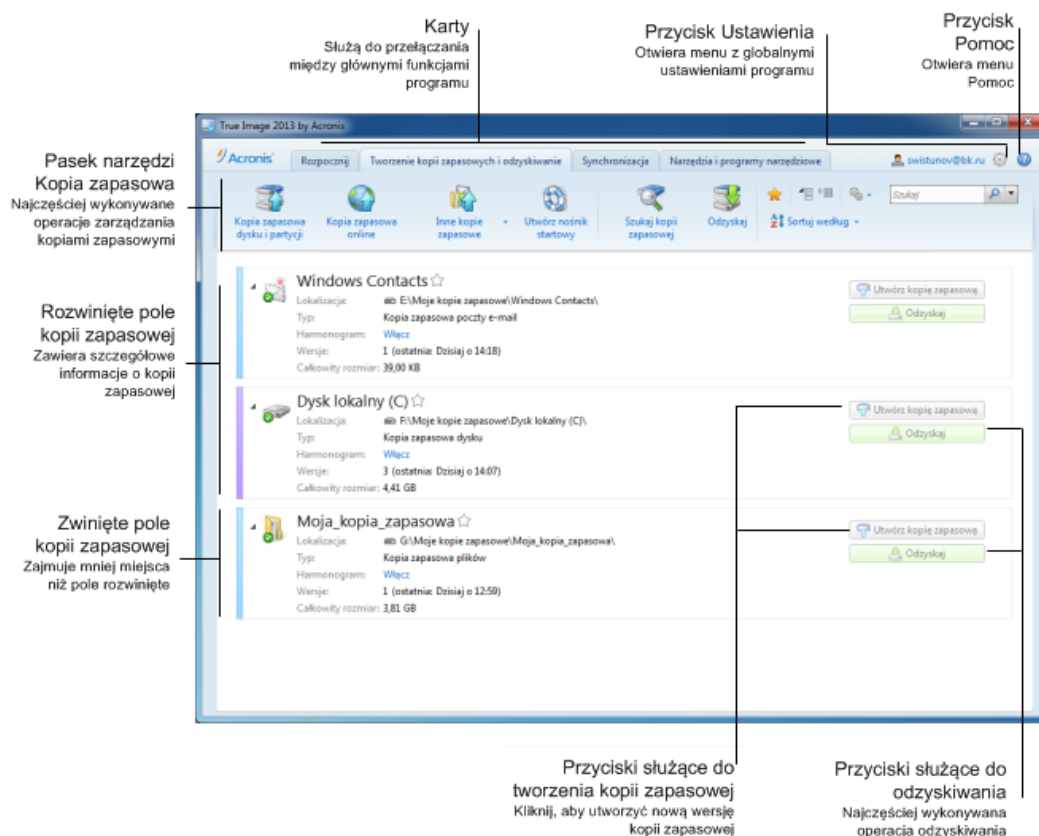
W przypadku braku doświadczenia z poprzednimi wersjami programu Acronis True Image Home zalecamy zapoznanie się z wymienionymi funkcjami przez wykonanie czynności niezbędnych do utworzenia kopii zapasowej, odzyskania i synchronizacji danych.

Po rozpoczęciu korzystania z programu True Image 2013 po jego uruchomieniu będzie wyświetlana karta wybrana przy jego ostatnim zamknięciu.

Karta Tworzenie kopii zapasowych i odzyskiwanie

Karta Tworzenie kopii zapasowych i odzyskiwanie umożliwia szybki dostęp do wszystkich funkcji programu związanych z tworzeniem kopii zapasowych i odzyskiwaniem.

Jeżeli nie utworzono jeszcze żadnych kopii zapasowych, program zaproponuje utworzenie nowej lub dodanie istniejącej kopii zapasowej. Jeżeli będzie istnieć przynajmniej jedna kopia zapasowa, na ekranie pojawi się lista kopii.

Pasek narzędzi

Zobacz opis poleceń paska narzędzi w sekcji Pasek narzędzi Tworzenie kopii zapasowych i odzyskiwanie (s. 24).

Obszar Kopie zapasowe

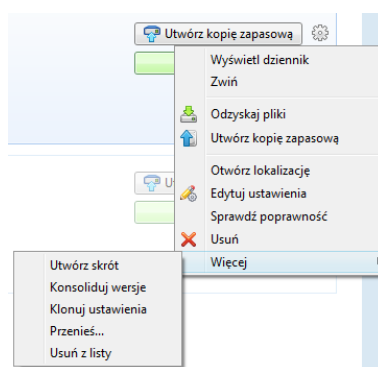
W tym obszarze znajdują się istniejące kopie zapasowe. Zapewnia on dostęp do wszystkich operacji na istniejących kopiach zapasowych i umożliwia rozpoczęcie odzyskiwania danych.

- **Utwórz kopię zapasową** — dodaje nową wersję kopii zapasowej do istniejącej kopii lub zastępuje istniejącą wersję kopii w zależności od używanego schematu tworzenia kopii zapasowych.
- **Uruchom** (opcja dostępna tylko w przypadku ciągłej kopii zapasowej) — włącza ochronę przy użyciu ciągłej kopii zapasowej.
- **Zatrzymaj** (opcja dostępna tylko w przypadku ciągłej kopii zapasowej) — wstrzymuje ochronę przy użyciu ciągłej kopii zapasowej.
- **Odzyskaj** — kliknij, aby odzyskać dane.

Gdy pole kopii zapasowej jest zwinięte, operacje tworzenia kopii zapasowych i odzyskiwania można uruchomić przez kliknięcie odpowiednich ikon. Ikony te wraz z ikoną menu Operacje (koło zębate) pojawiają się po przeniesieniu wskaźnika nad obszar pola.

Pole kopii zapasowej można związać i rozwijać, klikając trójkąt obok nazwy kopii.

Menu Operacje

Po kliknięciu ikony koła zębatego w polu wybranej kopii zapasowej lub kliknięciu prawym przyciskiem myszy w wolnym obszarze pola pojawia się menu Operacje z następującymi elementami:

- **Wyświetl dziennik** — kliknij, aby otworzyć dziennik bieżącej kopii zapasowej.
- **Rozwiń** — rozwija pole wybranej kopii zapasowej (dostępne w przypadku pól zwiniętych).
- **Zwiń** — zwiija pole wybranej kopii zapasowej w wąski pasek (dostępne w przypadku pól rozwiniętych).
- **Odzyskaj pliki** (opcja dostępna tylko w przypadku kopii zapasowych dysków) — otwiera okno **Eksplorator kopii zapasowej**, w którym można wybrać dowolną wersję kopii zapasowej.
- **Utwórz kopię zapasową** — dodaje nową wersję kopii zapasowej do istniejącej kopii lub zastępuje istniejącą wersję kopii w zależności od używanego schematu tworzenia kopii zapasowych.
- **Otwórz lokalizację** — otwiera folder zawierający pliki kopii zapasowych.
- **Edytuj ustawienia** — umożliwia edytowanie ustawień bieżącej kopii.
- **Odtwórz ustawienia tworzenia kopii zapasowej** (element dostępny tylko dla kopii zapasowych dodanych ręcznie do listy kopii zapasowych) — umożliwia skonfigurowanie ustawień dla kopii zapasowych obrazów, plików i poczty e-mail utworzonych przy użyciu poprzedniej wersji programu Acronis True Image Home. Ten element może być również wyświetlany w przypadku kopii zapasowych utworzonych na innym komputerze i dodanych do listy kopii zapasowych bez zaimportowania ich ustawień.

Bez modyfikacji ustawień kopii zapasowej wykonanie określonych operacji będzie niemożliwe. Przede wszystkim nie można odświeżyć kopii zapasowej, klikając **Utwórz kopię zapasową**. Nie można również edytować ani klonować ustawień kopii zapasowych i harmonogramu.

- **Sprawdź poprawność** — uruchamia sprawdzanie poprawności kopii zapasowej.
- **Usuń** — umożliwia usunięcie wszystkich wersji bieżącej kopii zapasowej z ich lokalizacji. Zachowaj ostrożność, ponieważ tej operacji nie można cofnąć.
- **Więcej** — otwiera następujące dodatkowe elementy:
 - **Utwórz skrót** — tworzy skrót na pulpicie. Skrót umożliwia rozpoczęcie tworzenia kopii zapasowej bez uruchamiania programu True Image 2013.
 - **Konsoliduj wersje** — umożliwia usunięcie niepotrzebnych już wersji kopii zapasowej przy zachowaniu spójności kopii.
 - **Klonuj ustawienia** — umożliwia sklonowanie ustawień bieżącej kopii w celu utworzenia kilku podobnych kopii zapasowych. Sklonuj ustawienia kopii zapasowej, a następnie wprowadź odpowiednie zmiany.
 - **Przenieś** — kliknij, aby przenieść wszystkie pliki kopii zapasowej do innej lokalizacji. Następne wersje kopii zapasowych będą zapisywane w nowej lokalizacji.

W przypadku zmiany miejsca docelowego kopii zapasowych przez edytowanie ustawień tworzenia kopii zapasowych w nowej lokalizacji będą zapisywane tylko nowe wersje kopii zapasowych. Utworzone wcześniej wersje kopii zapasowych pozostaną w starej lokalizacji.

- **Usuń z listy** — usuwa bieżącą kopię zapasową z listy kopii w obszarze Moje kopie zapasowe. Ta operacja wyłącza również harmonogram związany z usuniętą kopią zapasową (jeżeli go zdefiniowano), ale nie usuwa plików kopii.
- **Oczyść** (opcja dostępna tylko w przypadku ciągłej kopii zapasowej) — otwiera okno dialogowe **Czyszczenie**, w którym można usunąć niepotrzebne już wersje kopii zapasowej. Użycie tej opcji nie powoduje uszkodzenia ciągu kopii zapasowych.
- **Otwórz aplikację internetową** (opcja dostępna tylko w przypadku kopii zapasowej online) — otwiera aplikację Acronis Cloud.

W przypadku ciągłej kopii zapasowej i kopii zapasowej online menu Operacje zawiera mniej elementów. W przypadku kopii zapasowych utworzonych na innym komputerze, a następnie dodanych do listy kopii zapasowych bez zaimportowania ustawień tworzenia kopii zapasowych, w menu Operacje będzie dostępnych mniej elementów.

Pasek narzędzi Tworzenie kopii zapasowych i odzyskiwanie

Pasek narzędzi w górnej części karty **Tworzenie kopii zapasowych i odzyskiwanie** zawiera najczęściej używane polecenia służące do tworzenia nowych kopii zapasowych, zarządzania listą kopii zapasowych, sprawdzania poprawności kopii zapasowych itp.

Polecenie		Opis
Kopia zapasowa dysku i partycji		Ta funkcja umożliwia ochronę komputera przez utworzenie kopii zapasowych partycji (włącznie z partycją systemową) i całych dysków.
Kopia zapasowa online		Ta funkcja umożliwia przechowywanie danych w bezpiecznym magazynie Acronis Cloud dostępnym w Internecie. Jeżeli na liście kopii zapasowych znajduje się już kopia online, ten element zmienia się na Edytuj ustawienia kopii zapasowej online , ponieważ nie można uruchamiać jednocześnie więcej niż jednej operacji tworzenia kopii online.
Inne kopie zapasowe	Kopia zapasowa plików	Ta funkcja umożliwia utworzenie kopii zapasowej plików i folderów.
	Kopia zapasowa poczty e-mail	Ta funkcja umożliwia utworzenie kopii zapasowej wiadomości i ustawień poczty e-mail.
	Ciągła kopia zapasowa	Ta funkcja umożliwia ciągłą ochronę partycji i plików.
Utwórz nośnik startowy		Jeśli nie można uruchomić komputera, użyj ratunkowego nośnika startowego w celu uruchomienia autonomicznej wersji programu True Image 2013, a następnie odzyskaj system z wcześniej utworzonej kopii zapasowej partycji systemowej.

Szukaj kopii zapasowej		Kliknij ten element, aby poszukać kopii zapasowych na komputerze i dodać je do listy kopii. Opcja ta może się przydać, gdy kopii zapasowych utworzonych przy użyciu poprzedniej wersji programu Acronis True Image Home nie ma na liście kopii.
Odzyskaj		Kliknij ten element, aby odzyskać dane z kopii zapasowych, a następnie wybierz kopię zapasową zawierającą stosowne dane.
Pokaż tylko moje ulubione kopie zapasowe 		Ta ikona odfiltrowuje tylko te kopie zapasowe, które zostały oznaczone jako ulubione.
Rozwiń wszystkie pola kopii zapasowych 		Kliknięcie tej ikony rozwija wszystkie zwinięte pola kopii zapasowych.
Zwiń wszystkie pola kopii zapasowych 		Kliknięcie tej ikony zwiija wszystkie rozwinięte pola kopii zapasowych w wąskie paski.
Sortuj według	Typ	To polecenie sortuje wszystkie kopie zapasowe według typów. Kolejność jest następująca: kopie zapasowe dysków — kopie zapasowe plików — kopie zapasowe poczty e-mail — ciągła kopia zapasowa — kopie zapasowe Windows — archiwa ZIP.
	Nazwa	To polecenie sortuje wszystkie kopie zapasowe w porządku alfabetycznym.
	Data utworzenia	To polecenie sortuje wszystkie kopie zapasowe od najnowszej do najstarszej.
	Data aktualizacji	To polecenie sortuje wszystkie kopie zapasowe według daty ostatniej wersji. Im nowsza jest ostatnia wersja kopii zapasowej, tym wyżej znajdzie się na liście kopii zapasowych.
	Całkowity rozmiar	To polecenie sortuje wszystkie kopie zapasowe według rozmiaru: od największej do najmniejszej.
	Typ harmonogramu	To polecenie sortuje wszystkie kopie zapasowe na dwie grupy — kopie z harmonogramem i kopie bez harmonogramu, które można uruchomić jedynie ręcznie.
Więcej funkcji 	Eksploruj wszystkie kopie zapasowe	To polecenie umożliwia eksplorowanie wszystkich kopii zapasowych w Eksploratorze kopii zapasowych Acronis przy użyciu osi czasu.
	Sprawdź poprawność wszystkich kopii zapasowych	To polecenie sprawdza integralność wszystkich kopii zapasowych.
	Aktualizuj listę kopii zapasowych	Kliknij, aby wyszukać utracone kopie zapasowe.

	Usuń z listy	Wszytkie kopie zapasowe	To polecenie usuwa wszystkie pola kopii zapasowych z listy kopii. Usunięte kopie zapasowe można przywrócić na listę za pomocą narzędzia Szukaj kopii zapasowej .
		Obszary, dla których nie wykonano jeszcze kopii zapasowych	To polecenie usuwa wszystkie „puste” pola kopii zapasowych z listy kopii. Należy zachować ostrożność, ponieważ po usunięciu takich pól kopii zapasowych nie można już ich przywrócić na listę.

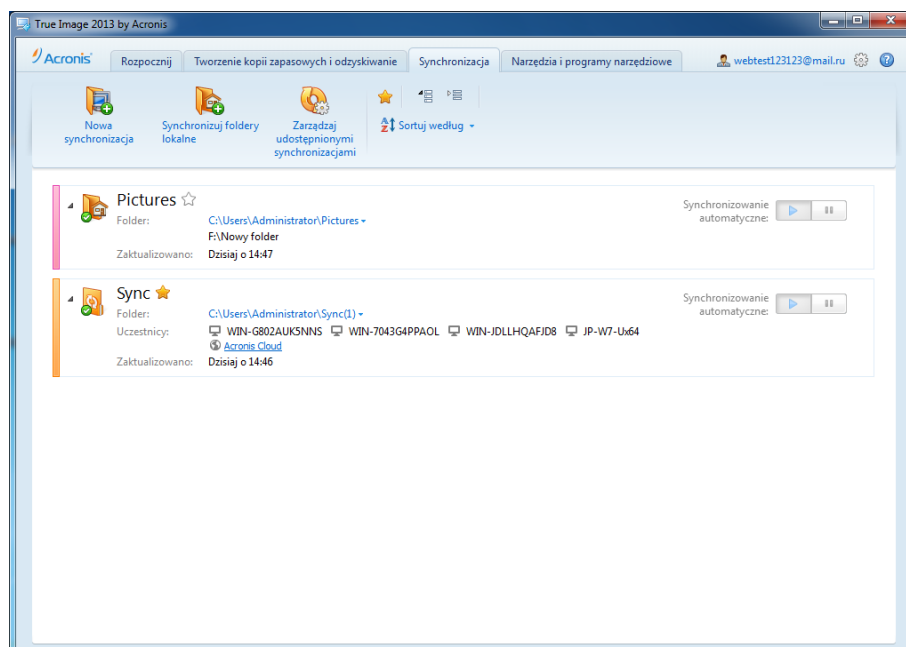
Wyszukiwanie

Aby odnaleźć znajdujący się w kopii zapasowej plik do odzyskania, wpisz w polu wyszukiwania na pasku menu głównego nazwę pliku lub jej część. Jeżeli wyszukiwanie zakończy się powodzeniem, program otworzy Eksplorator kopii zapasowej Acronis i wyświetli znaleziony plik oraz zawierające go kopie zapasowe.

Karta Synchronizacja

Karta synchronizacja umożliwia zarządzanie wszystkimi aspektami procesu synchronizacji danych: tworzeniem nowych synchronizacji, włączaniem i wyłączaniem istniejących synchronizacji, zmianą ich ustawień, usuwaniem niepotrzebnych synchronizacji i tak dalej.

Każda utworzona synchronizacja jest reprezentowana za pomocą pola synchronizacji, podobnego do pól kopii zapasowych. Pole synchronizacji zawiera skrócone informacje na temat odpowiedniego procesu synchronizacji i umożliwia zarządzanie nim.

Pasek narzędzi synchronizacji

Ten obszar zawiera następujące elementy:

- **Nowa synchronizacja** — umożliwia wybór synchronizowanego folderu i wysłanie zaproszenia do komputera, z którym chcesz synchronizować dane.
- **Synchronizuj foldery lokalne** — umożliwia wybór dwóch folderów lokalnych do synchronizacji.

- **Zarządzaj udostępnionymi synchronizacjami** — otwiera stronę internetową, na której możesz zarządzać swoimi udostępnionymi synchronizacjami.
- **Pokaż tylko moje ulubione synchronizacje (ikona)** — odfiltrowuje synchronizacje oznaczone jako ulubione.
- **Rozwiń wszystkie synchronizacje (ikona)** — rozwija wszystkie zwinięte pola synchronizacji.
- **Zwiń wszystkie synchronizacje (ikona)** — zwija wszystkie rozwinięte synchronizacje w wąskie paski.
- **Sortuj według**
 - **Nazwa** — sortuje wszystkie synchronizacje w porządku alfabetycznym.
 - **Typ** — sortuje wszystkie synchronizacje według ich typów.

Obszar listy synchronizacji

W tym obszarze znajdują się pola istniejących synchronizacji. Zapewnia on dostęp do wszystkich operacji na istniejących synchronizacjach.

Menu Operacje

Po kliknięciu ikony koła zębatego w polu wybranej synchronizacji pojawia się menu Operacje z następującymi elementami:

- **Synchronizuj teraz** — wymusza uruchomienie procesu synchronizacji danych. Jeśli z jakiegoś powodu proces synchronizacji został przerwany (na przykład po wystąpieniu awarii połączenia internetowego) lub zakończył się z błędami, możesz uruchomić go ponownie ręcznie. W tym celu najpierw spróbuj rozwiązać napotkany problem, a następnie kliknij **Synchronizuj teraz**.
- **Wstrzymaj** — umożliwia wstrzymanie i wznowienie procesu synchronizacji. Uwaga: ta czynność nie usuwa samej synchronizacji i nie powoduje utraty żadnych danych.
- **Udostępnij** — otwiera okno, w którym można określić adresy e-mail osób, które chcesz zaprosić do współużytkowania wybranej synchronizacji.
- **Synchronizuj z :**
 - **Acronis Cloud** — umożliwia przechowywanie wersji synchronizowanych plików w magazynie Acronis Cloud.
 - **Folder lokalny** — umożliwia synchronizację z lokalnym folderem, na przykład znajdującym się na zewnętrznym dysku twardym.
 - **Inny komputer** — umożliwia synchronizację z innym komputerem. Ten element jest obecny jedynie w przypadku synchronizacji między folderami lokalnymi.
- **Opcje czyszczenia** — umożliwia ustawienie reguł automatycznego czyszczenia wersji plików zsynchronizowanych.
- **Wyświetl dziennik** — otwiera dziennik operacji programu True Image 2013.
- **Usuń** — usuwa synchronizację. Usunięcie synchronizacji nie usuwa synchronizowanego folderu ani jego zawartości. Czynność ta powoduje jednak usunięcie z magazynu Acronis Cloud wszystkich wersji synchronizowanych plików, jeśli były tam przechowywane, łącznie z najnowszymi.

Jeśli usuniesz folder wybrany do synchronizacji lub zmienisz jego nazwę, program True Image 2013 wykluczy komputer z tej synchronizacji. Jeśli usuniesz podfolder folderu wybranego do synchronizacji, podfolder ten zostanie także usunięty na wszystkich pozostałych komputerach.

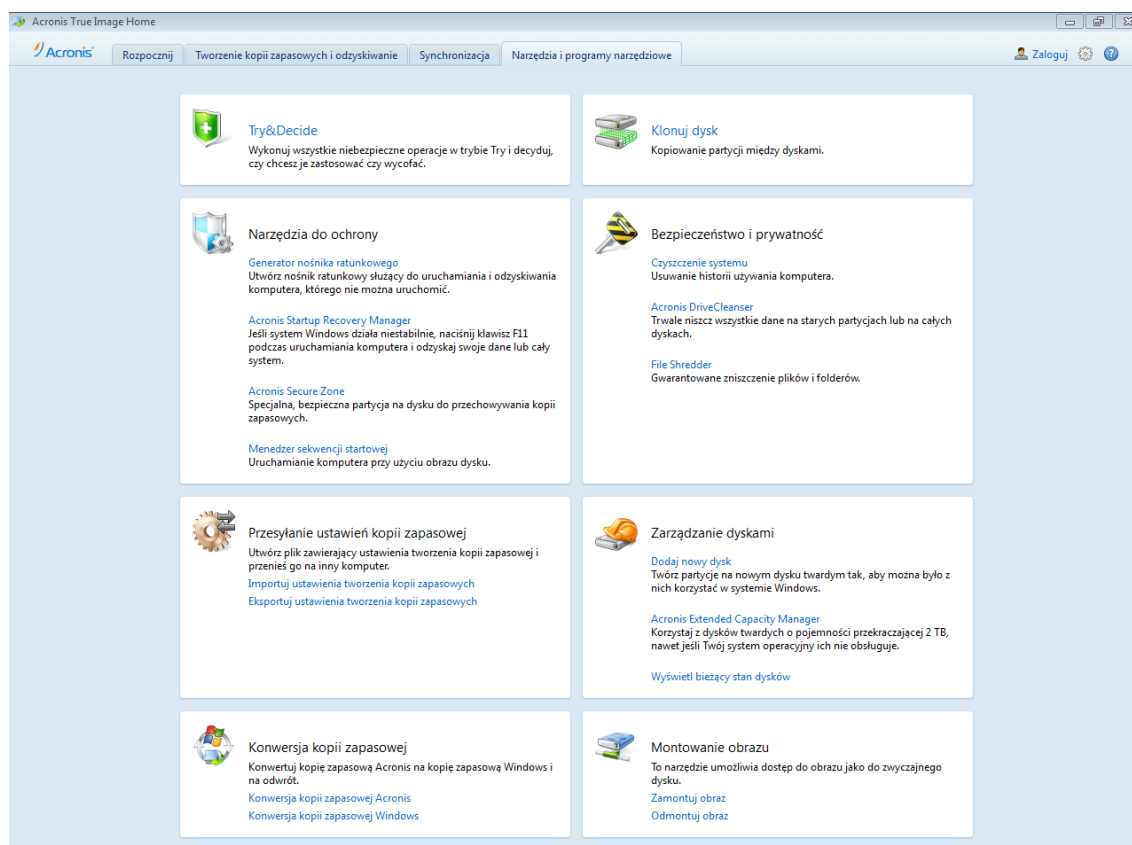
Ikona obszaru powiadomień paska zadań

Gdy aktywna jest przynajmniej jedna synchronizacja, odpowiednia ikona jest wyświetlana w obszarze powiadomień paska zadań systemu Windows. Kliknięcie jej prawym przyciskiem myszy otworzy menu skrótów z następującymi elementami:

- **Otwórz program True Image 2013** — otwiera główne okno programu z wybraną kartą Synchronizacja.
- **Otwórz folder synchronizacji** — jeśli masz tylko jedną synchronizację, wybranie tego elementu otwiera folder wybrany do synchronizacji. Jeśli masz więcej niż jedną synchronizację, zostanie otwarte podmenu, z którego można wybrać żądany folder synchronizacji.
- **Wstrzymaj wszystkie synchronizacje** — wstrzymuje wszystkie procesy synchronizacji.
- **Wznów wszystkie synchronizacje** — wznowia wszystkie wstrzymane procesy synchronizacji.
- **Pokaż powiadomienia** — przełącza wyświetlanie powiadomień na pasku zadań.
- **Witryna internetowa firmy Acronis** — w oknie domyślnej przeglądarki otwiera stronę z informacjami na temat synchronizacji w witrynie internetowej firmy Acronis.
- **Pomoc** — otwiera Pomoc programu True Image 2013.
- **Wyjście** — usuwa ikonę synchronizacji z paska zadań i wstrzymuje wszystkie synchronizacje.

Karta Narzędzia i programy narzędziowe

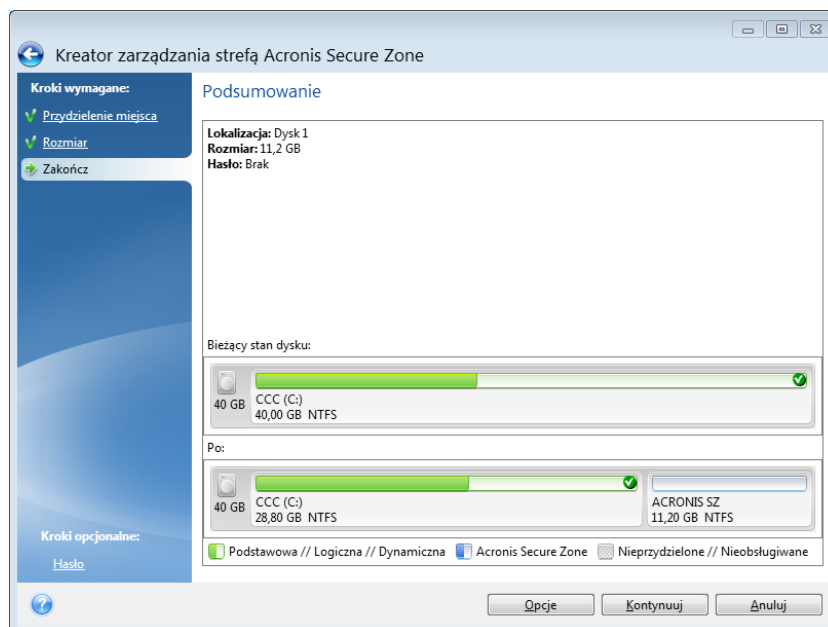
Ta karta umożliwia wybranie narzędzi dostępnych w programie True Image 2013. Uruchom wybrane narzędzie, klikając odpowiednie łącze. Aby uzyskać więcej informacji, zobacz Narzędzia i programy narzędziowe (s. 168).

Kreatory i ikony obszaru powiadomień

Podczas używania narzędzi dostępnych w programie True Image 2013 w wielu przypadkach program może stosować kreatory w celu ułatwienia wykonania operacji.

Kreatory mają pasek boczny z listą wszystkich kroków (wymaganych i opcjonalnych) koniecznych do wykonania operacji. Jako przykład zobacz poniższy zrzut ekranowy kreatora Zarządzaj strefą Acronis Secure Zone.

Wykonane kroki oznaczane są zielonymi znacznikami wyboru. Zielona strzałka oznacza bieżący krok. Po ukończeniu wymaganych kroków i przejściu do kroku **Zakończ** w programie jest wyświetlany ekran Podsumowanie. Sprawdź podsumowanie operacji do wykonania i kliknij **Kontynuuj**, aby rozpocząć operację.

Ikony obszaru powiadomień paska zadań

Podczas wykonywania większości operacji w obszarze powiadomień paska zadań systemu Windows (w prawej części paska stanu z zegarem) widać specjalne ikony. Po ustawieniu wskaźnika myszy na ikonie pojawi się wskaźnik określający postęp lub stan operacji. Po kliknięciu ikony prawym przyciskiem myszy otworzy się menu skrótów, w którym w razie potrzeby można zmienić status operacji lub ją anulować. Obecność ikony nie zależy od tego, czy jest otwarte okno główne programu. Jest ona dostępna także podczas zaplanowanych operacji tworzenia kopii zapasowych wykonywanych w tle.

Eksplorator kopii zapasowych Acronis

Narzędzie Eksplorator kopii zapasowych Acronis zawiera wiele informacji na temat kopii zapasowych: dotyczących typów kopii, numerów wersji, dat, zawartości, rezultatów tworzenia kopii itp. Oprócz tego Eksplorator kopii zapasowej pozwala przeglądać i odzyskiwać dane znajdujące się w kopiach zapasowych (zarówno partycji, jak i poszczególnych plików, a nawet wersji plików). Ponadto umożliwia on wykonywanie operacji na kopiach zapasowych — sprawdzanie ich poprawności, konwertowanie na kopie zapasowe Windows (tylko w przypadku kopii dysków), montowanie obrazów jako dysków i usuwanie zbędnych wersji kopii.

Przyjrzyjmy się bliżej Eksploratorowi kopii zapasowych Acronis. W jego oknie znajdują się dwie karty służące do wyświetlania kopii zapasowych i ich zawartości: **Dyski i partycje** (dostępna tylko w przypadku kopii zapasowych dysków) oraz **Pliki i foldery**.

Karta Dyski i partycje

Na karcie **Dyski i partycje** widać dyski i partycje zawarte w wybranej wersji kopii zapasowej.

Znajdują się tu także informacje o stanie dysków i partycji z momentu utworzenia bieżącej wersji kopii.

Wersje kopii zapasowej można przełączać, korzystając z osi czasu w dolnej części ekranu. Aby uzyskać więcej informacji, zobacz Oś czasu (s. 33).

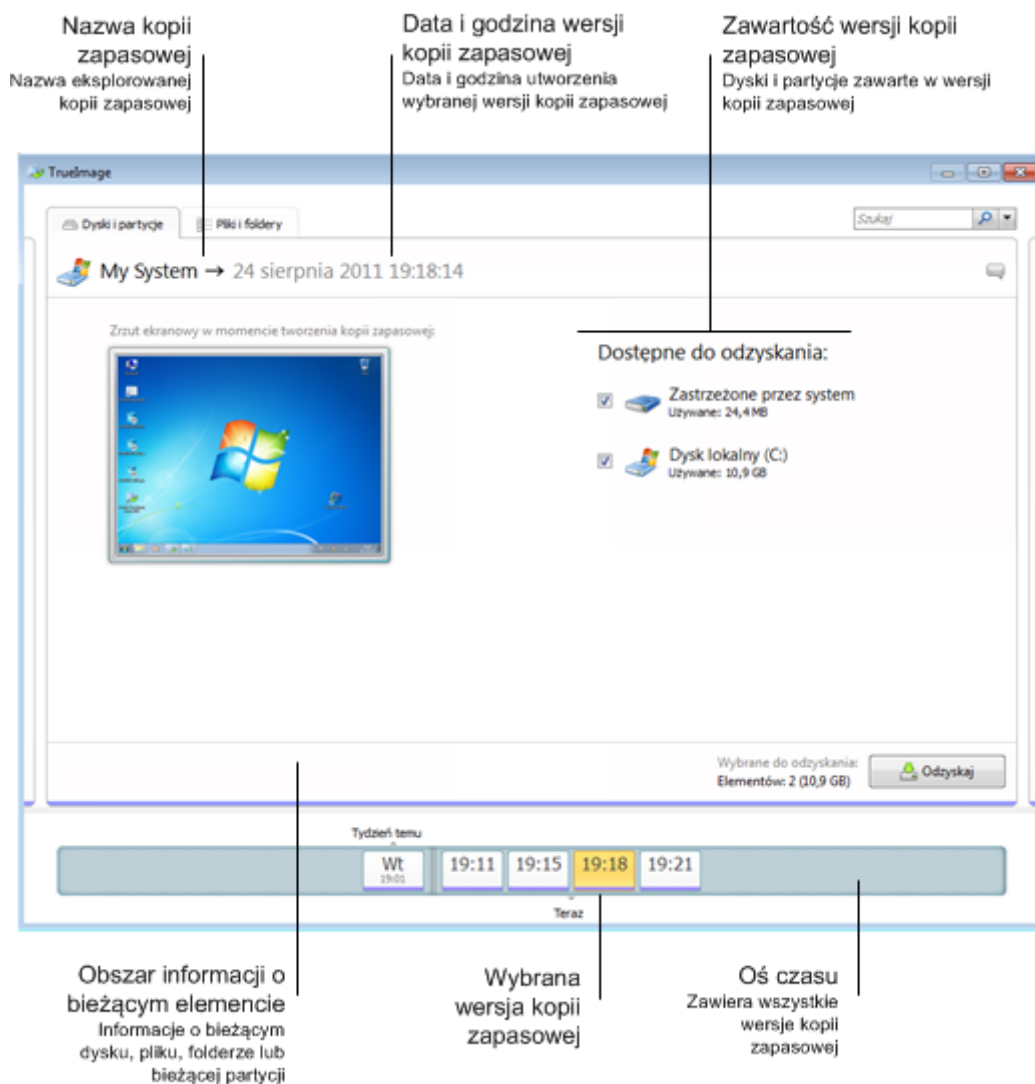
Aby odzyskać dyski lub partycje:

1. Na osi czasu wybierz wersję kopii zapasowej, z której chcesz odzyskać dyski lub partycje.
Obok nazwy kopii zapasowej pojawi się dokładna data i godzina utworzenia danej wersji kopii. Program odzyska dane w stanie, w jakim znajdowały się we wskazanym punkcie w czasie.
2. Zaznacz pola wyboru obok dysków lub partycji do odzyskania.
3. Kliknij **Odzyskaj**.

Aby odzyskać określone pliki foldery z kopii zapasowych dysków lub partycji:

1. Kliknij kartę **Pliki i foldery**.
2. Wybierz pliki i foldery do odzyskania.
3. Kliknij **Odzyskaj**.

Aby uzyskać więcej informacji na temat odzyskiwania plików i folderów, zobacz Karta Pliki i foldery (s. 32).

Po kliknięciu prawym przyciskiem myszy wybranej wersji kopii zapasowej program wyświetli menu skrótów udostępniające poniższe operacje:

- **Odzyskaj** — wybierz, aby odzyskać bieżącą wersję kopii zapasowej.
- **Sprawdź poprawność** — wybierz, aby sprawdzić integralność danych w określonej wersji kopii zapasowej.
- **Konwertuj na kopię zapasową Windows** (w przypadku kopii zapasowych obrazu) — wybierz, aby przekonwertować plik tib wersji kopii zapasowej na plik vhd.
- **Zamontuj** (w przypadku kopii zapasowych obrazu) — wybierz, aby zamontować wersję kopii zapasowej jako dysk.
- **Usuń wersję** — wybierz, aby usunąć wersję kopii zapasowej (użycie tej opcji nie powoduje uszkodzenia ciągu kopii zapasowych).
- **Widok** — wybierz, aby skonfigurować oś czasu w celu wyświetlenia dodatkowych informacji.

Aby znaleźć plik lub folder, który chcesz odzyskać, wpisz jego nazwę w polu wyszukiwania.

Obie karty umożliwiają również wyświetlanie komentarzy dotyczących kopii zapasowych oraz dodawanie, edytowanie i usuwanie komentarzy związanych z wybraną wersją kopii. Jeżeli dana wersja kopii zapasowej nie ma komentarza, kliknij **Dodaj komentarz**, a następnie wpisz żądany tekst w obszarze komentarza i kliknij **Zapisz**. Jeżeli komentarz już istnieje, można go poddać edycji, klikając **Edytuj**. Po zakończeniu edycji kliknij **Zapisz**, aby zapisać zmieniony komentarz, lub **Anuluj**, aby anulować zmiany. Aby usunąć komentarz, kliknij **Usuń**.

Karta Pliki i foldery

Na karcie **Pliki i foldery** widać pliki i foldery zawarte w wybranej wersji kopii zapasowej. W obszarze po lewej stronie karty znajduje się drzewo katalogów, a w obszarze po prawej stronie — zawartość elementu wybranego w tym drzewie.

Na tej karcie można zapoznać się ze stanem plików i folderów z momentu utworzenia bieżącej wersji kopii zapasowej. Wersje kopii zapasowej można przełączać, korzystając z osi czasu w dolnej części ekranu. Aby uzyskać więcej informacji na temat korzystania z osi czasu, zobacz Oś czasu.

Aby odzyskać pliki lub foldery:

1. Na osi czasu wybierz wersję kopii zapasowej, z której chcesz odzyskać pliki lub foldery.
Obok nazwy kopii zapasowej pojawi się dokładna data i godzina utworzenia danej wersji kopii. Dane zostaną odzyskane w stanie, w jakim znajdowały się we wskazanym punkcie w czasie.
2. Zaznacz odpowiednie pola wyboru plików i folderów do odzyskania (zobacz zamieszczone poniżej reguły wyboru). Obok przycisku **Odzyskaj** pojawi się krótka informacja o wybranych elementach (ich liczbie i rozmiarze całkowitym).
3. Kliknij **Odzyskaj**.

Pliki i foldery można również odzyskać, przeciągając je na pulpit lub do wybranego folderu w Eksploratorze Windows.

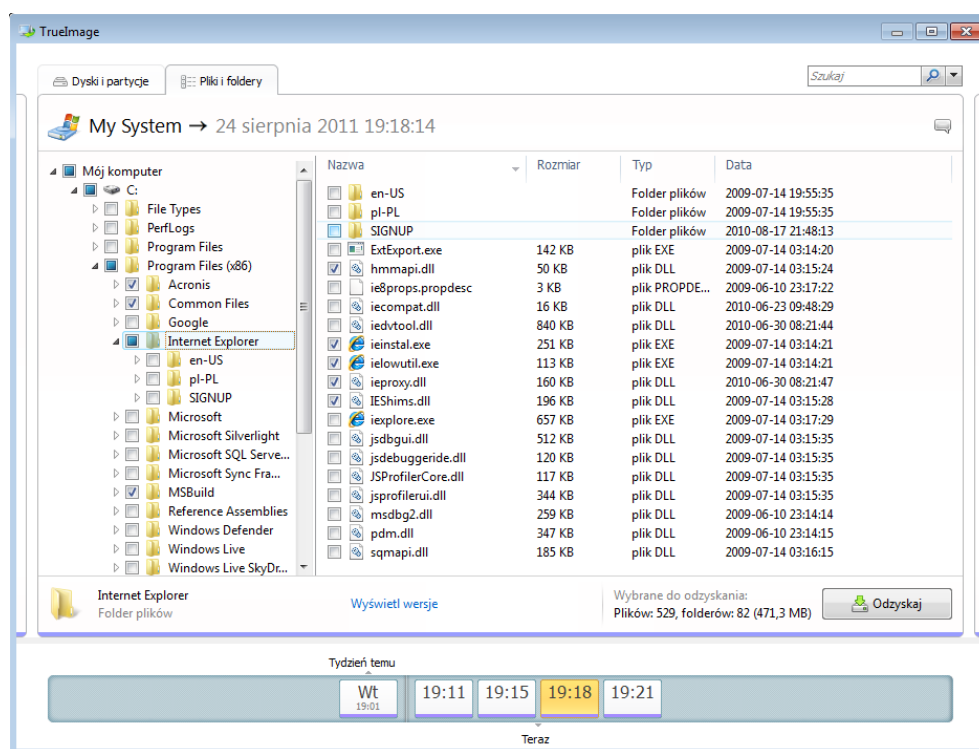
Plików nie można odzyskać przez przeciągnięcie ich do lokalizacji takiej jak serwer FTP, płyta CD/DVD czy inny nośnik optyczny, a także zamontowane pliki ISO.

Reguły wyboru

Pola wyboru odpowiadające elementom mogą znajdować się w następujących stanach:

- **Zaznaczone** (znacznik wyboru w polu) — ten stan oznacza, że dany element wybrano do odzyskania. Zaznaczenie folderu powoduje wybranie wszystkich znajdujących się w nim elementów.
- **Niezaznaczone** (puste pole) — ten stan oznacza, że danego elementu nie wybrano.
- **Mieszane** (pole wypełnione) — ten stan jest dostępny jedynie w przypadku folderów i oznacza, że wybrano tylko część elementów w danym folderze. Tego stanu nie można zdefiniować przez kliknięcie pola wyboru, ale można w ten sposób zmienić stan pola na „zaznaczone” lub „niezaznaczone”.

Zaznaczenie dysku, partycji, pliku lub folderu jako bieżącego elementu na liście nie powoduje wybrania go do odzyskania!

Większość elementów interfejsu użytkownika znajdujących się na tej karcie opisano w sekcji Karta Dyski i partycje. Poniżej opisano elementy charakterystyczne dla tej karty.

Po kliknięciu elementu w obszarze przeglądarki pojawia się krótka informacja na jego temat. Zestaw wyświetlanych parametrów zależy od typu elementu. Po kliknięciu **Wyświetl wersje** program otwiera okno Wyświetl wersje, w którym znajduje się lista wszystkich wersji pliku w kopii zapasowej. Żądaną wersję można odzyskać według godziny utworzenia kopii zapasowej.

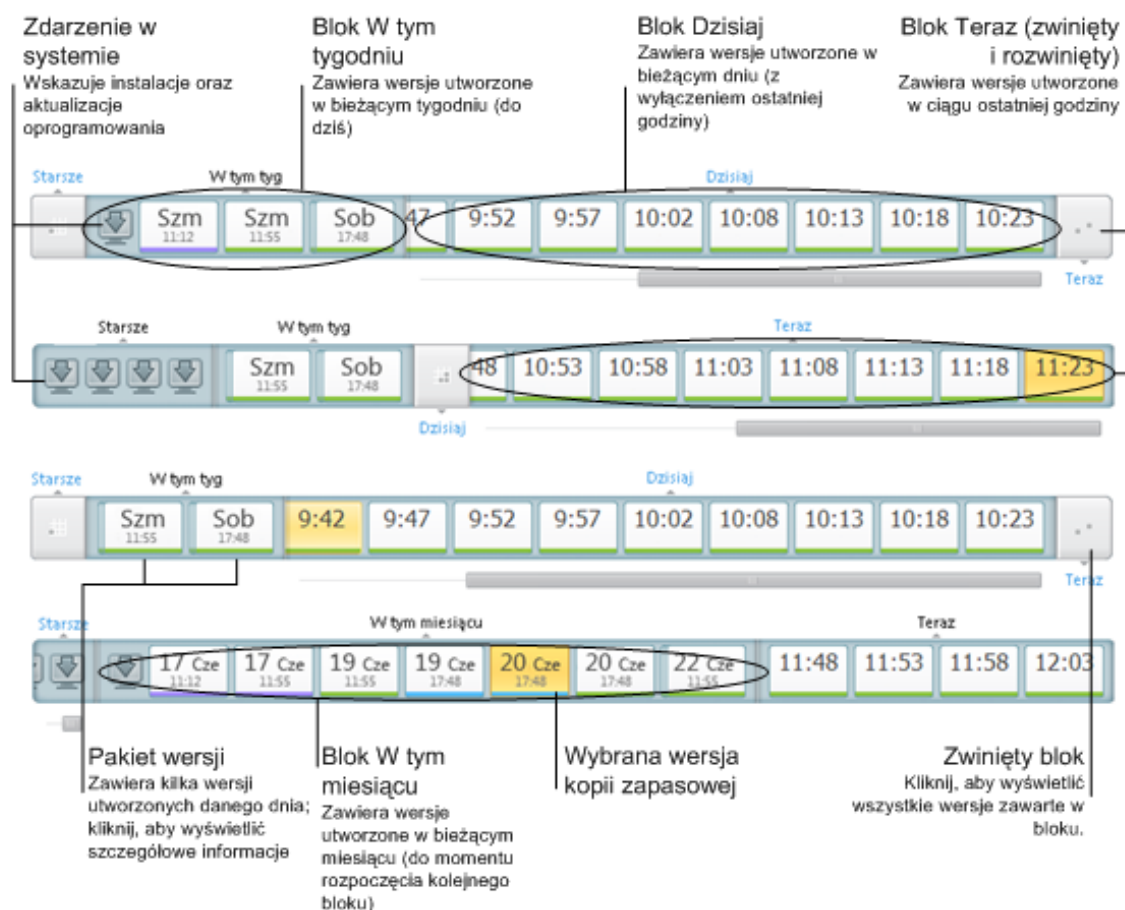
Klikając dwukrotnie plik w obszarze po prawej stronie, można odzyskać plik do folderu tymczasowego. Plik można otworzyć przy użyciu powiązanej z nim aplikacji, np. Eksploratora Windows.

Oś czasu

Oś czasu w dolnej części ekranu Eksplorator kopii zapasowych Acronis zawiera zazwyczaj informacje na temat wersji kopii zapasowej zapisanych w wybranej kopii. Umożliwia ona łatwą nawigację po wersjach kopii zapasowych oraz odzyskiwanie danych w stanie, w jakim znajdowały się w określonym dniu i o określonej godzinie.

U dołu kwadratów odpowiadających wersjom kopii zapasowych są wyświetlane kolorowe paski. Kolory pasków zależą od typu kopii zapasowej (fioletowe oznaczają kopie zapasowe dysków, turkusowe — kopie zapasowe plików, zielone — ciągłe kopie zapasowe, a brązowe — inne kopie zapasowe, np. utworzone przy użyciu poprzedniej wersji programu Acronis True Image Home).

Na poniższej ilustracji przedstawiono różne stany osi czasu. Stany te zależą od liczby kopii zapasowych oraz przeglądanej przedziału czasu.

Przedział czasu „Teraz” przedstawia wersje kopii zapasowych utworzone w ciągu ostatniej godziny. W przypadku używania ciągłych kopii zapasowych wersje kopii mogą być tworzone nawet co pięć minut.

Przedział czasu „Dzisiaj” przedstawia wersje kopii zapasowych utworzone od początku bieżącego dnia do ostatniej godziny.

Przedział czasu „Tydzień” może nosić nazwę „Tydzień temu” lub „W tym tygodniu”.

Jeżeli bieżącym dniem jest poniedziałek, wtorek lub środa, przedział czasu „Tydzień” nosi nazwę „Tydzień temu”. W takim przypadku na osi czasu widać wersje kopii zapasowych utworzone w poprzednim tygodniu oraz od początku bieżącego tygodnia do początku bieżącego dnia.

Jeżeli bieżącym dniem jest czwartek, piątek, sobota lub niedziela, przedział czasu „Tydzień” nosi nazwę „W tym tygodniu”. W takim przypadku na osi czasu widać wersje kopii zapasowych utworzone od początku bieżącego tygodnia do początku bieżącego dnia.

Przedział czasu „Miesiąc” może nosić nazwę „Miesiąc temu” lub „W tym miesiącu”.

Jeżeli bieżący dzień datuje się od pierwszego do piętnastego dnia danego miesiąca, przedział czasu „Miesiąc” nosi nazwę „Miesiąc temu”. W takim przypadku na osi czasu widać wersje kopii zapasowych utworzone w poprzednim miesiącu oraz od początku bieżącego miesiąca do początku przedziału czasu „Tydzień”.

Jeżeli bieżący dzień datuje się od szesnastego do trzydziestego pierwszego dnia danego miesiąca, przedział czasu „Miesiąc” nosi nazwę „W tym miesiącu”. W takim przypadku na osi czasu widać wersje kopii zapasowych utworzone od początku bieżącego miesiąca do początku przedziału czasu „Tydzień”.

Przedział czasu „W tym roku” przedstawia wersje kopii zapasowych utworzone od początku bieżącego roku do początku przedziału czasu „Miesiąc”.

Przedział czasu „Starsze” przedstawia wersje kopii zapasowych utworzone przed początkiem bieżącego roku.

Praca z przedziałami czasu i wersjami kopii zapasowych

Przedziały czasu można rozwijać (gdy liczba wersji kopii zapasowej mieści się na osi czasu) lub zwinąć w kwadratowe bloki. Po rozwinięciu przedziału czasu kwadraty oznaczające wersje kopii zapasowych mogą zawierać ikonę „ostrzeżenie” lub „błąd”. Taka ikona oznacza, że podczas tworzenia danej wersji w dzienniku zostały zarejestrowane błędy lub ostrzeżenia.

Jeżeli w danym dniu w przedziale czasu „Tydzień”, „Miesiąc”, „Rok” lub „Starsze” utworzono kilka kopii zapasowych, data jest przedstawiana na osi czasu przy użyciu specjalnej ikony „pakietu wersji”.

Po zatrzymaniu wskaźnika myszy nad zwiniętym blokiem przez ponad pół sekundy pojawi się informacja na temat początku i końca przedziału czasu oraz liczby zawartych w nim wersji kopii zapasowej.

Po zatrzymaniu wskaźnika myszy nad wersją kopii zapasowej w rozwiniętym przedziale czasu pojawiają się szczegółowe informacje na temat tej wersji.

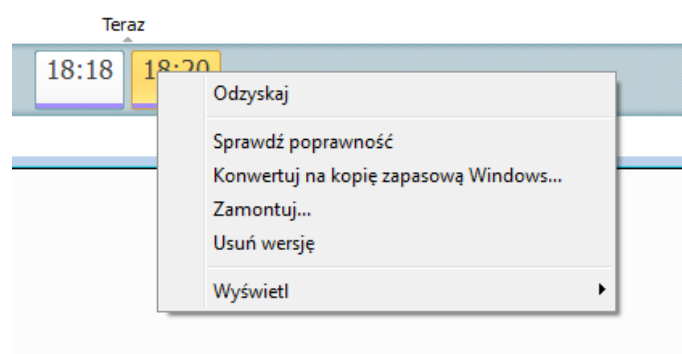
Kliknięcie zwiniętego bloku lub jego nazwy powyżej lub poniżej osi czasu powoduje rozwinięcie danego przedziału czasu. Jeżeli liczba wersji kopii zapasowej w danym przedziale czasu jest tak duża, że nie mieszczą się one na osi czasu, do ich przeglądania można użyć poziomego paska przewijania.

Jeśli po wybraniu następnego zwiniętego bloku nie ma miejsca na wyświetlenie wszystkich kopii zapasowych z nowo rozwiniętego bloku, program zwinie aktualnie rozwinięty blok.

Kliknięcie wersji kopii zapasowej powoduje jej wybranie w Eksploratorze kopii zapasowej.

Menu skrótów

Kliknięcie prawym przyciskiem myszy osi czasu powoduje wyświetlenie menu skrótów. Zawartość menu różni się w zależności od wybranego elementu.

Wersja kopii zapasowej dysku:

- Odzyskaj

- Sprawdź poprawność
- Konwertuj na kopię zapasową Windows...
- Zamontuj...
- Usuń wersję

Wersja kopii zapasowej pliku:

- Sprawdź poprawność
- Usuń wersję

Wersja ciągłej kopii zapasowej:

- Eksploruj i odzyskaj
- Usuń wersję

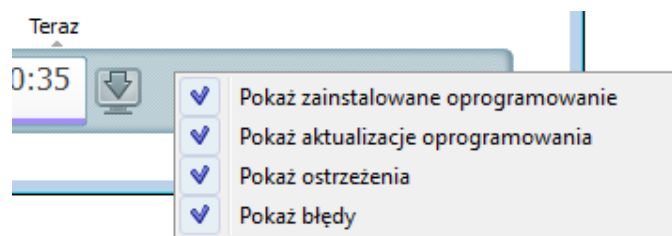
Pakiety wersji kopii zapasowej i bloki przedziałów czasu:

Kliknięcie prawym przyciskiem myszy zwiniętego pakietu wersji lub bloku przedziału czasu powoduje wyświetlenie menu skrótów zawierającego jeden element:

- Rozwiń

Wyświetlanie dodatkowych informacji na osi czasu

Oś czasu można również skonfigurować w taki sposób, aby były wyświetlane dodatkowe informacje. Odpowiednie polecenia są dostępne w podmenu **Widok**. Podmenu **Widok** można wyświetlić przez kliknięcie prawym przyciskiem myszy wersji kopii zapasowej lub wolnego miejsca na osi czasu.

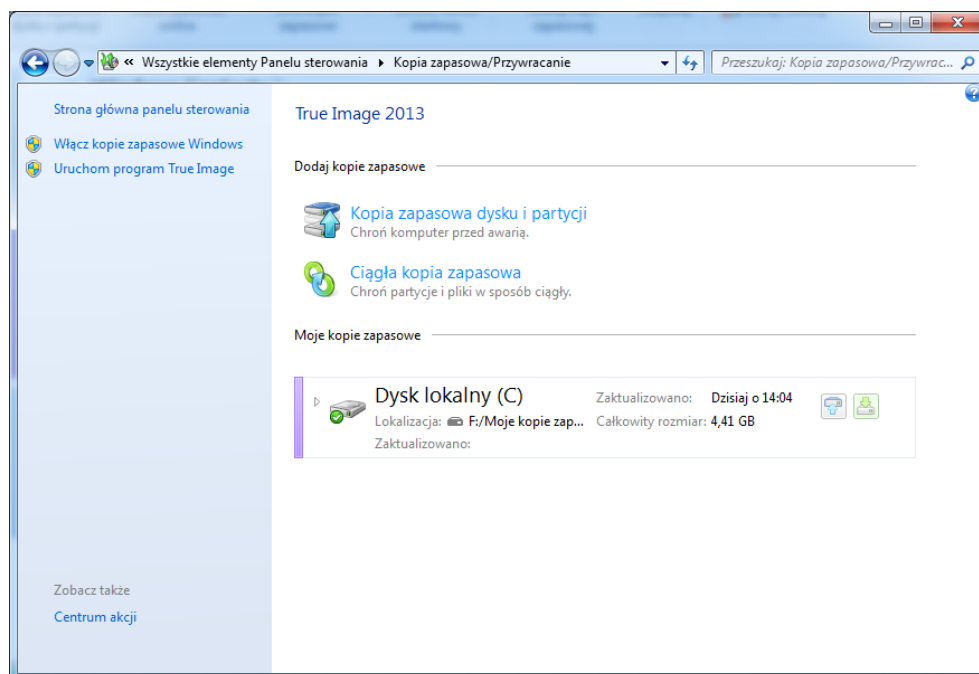
- **Pokaż zainstalowane oprogramowanie** — w przypadku wybrania tego elementu na osi czasu będą wyświetlane ikony oznaczające momenty, w których na komputerze zainstalowano nowe oprogramowanie.
- **Pokaż aktualizacje oprogramowania** — w przypadku wybrania tego elementu na osi czasu będą wyświetlane ikony oznaczające aktualizacje systemu Windows i programów zainstalowanych na komputerze.
- **Pokaż ostrzeżenia** — w przypadku wybrania tego elementu na osi czasu będą wyświetlane wszystkie wersje kopii zapasowych, których tworzenie zostało wstrzymane lub zakończone z ostrzeżeniami (ten element jest domyślnie wybrany).
- **Pokaż błędy** — w przypadku wybrania tego elementu na osi czasu będą wyświetlane operacje tworzenia wersji kopii zapasowej zakończone niepowodzeniem i zakończone z błędami.

Integracja z systemem Windows

Podczas instalacji program True Image 2013 umożliwia ściślejszą integrację z systemem Windows. Takie scalenie umożliwia lepsze wykorzystanie potencjału komputera. Nowy, przyjazny dla użytkownika interfejs umożliwia dużo szybsze uruchamianie tworzenia kopii zapasowych oraz odzyskiwania.

Po integracji do menu Start systemu Windows są dodawane elementy programu True Image 2013, są zmieniane właściwości przycisku True Image 2013 na pasku zadań oraz jest dodawana możliwość konfigurowania i uruchamiania operacji programu True Image 2013 przy użyciu Panelu sterowania systemu Windows 7 (domyślnie jest wyłączona).

Najistotniejsze zmiany następują w kategorii System i zabezpieczenia w Panelu sterowania systemu Windows 7. Opcja True Image 2013 zastępuje opcję Kopia zapasowa systemu Windows w elemencie Kopia zapasowa i przywracanie. Jeżeli program True Image 2013 został zainstalowany bez tworzenia kopii zapasowych, w oknie Kopia zapasowa i przywracanie można utworzyć kopię zapasową partycji systemowej.

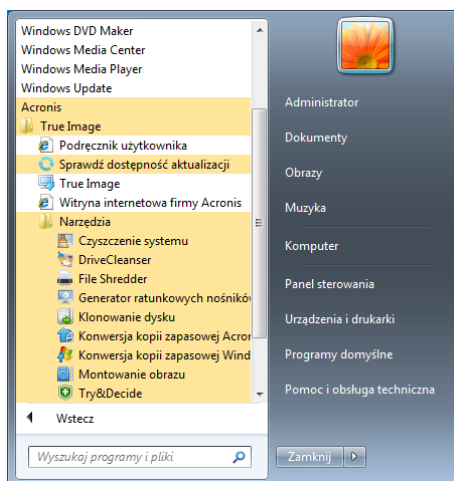

Jeżeli zostały utworzone kopie zapasowe, w oknie Kopia zapasowa i przywracanie pojawi się pole Ciągła kopia zapasowa i pole najstarszej kopii zapasowej dysku lub partycji. W Panelu sterowania można odzyskać dane z kopii zapasowej, odświeżyć kopie zapasowe oraz wstrzymać/uruchomić tworzenie ciągłej kopii zapasowej.

Aby powrócić do używania funkcji Kopia zapasowa systemu Windows, kliknij **Włącz kopie zapasowe Windows** w panelu po lewej stronie. Spowoduje to usunięcie elementu True Image 2013 z Panelu sterowania i zastąpienie go elementem Kopia zapasowa systemu Windows.

*Jeśli później zechcesz ponownie zintegrować program True Image 2013 z systemem Windows 7, kliknij ikonę koła zębatego i wybierz **Zintegruj program True Image z systemem Windows**.*

W menu **Start** dostępne są również następujące dodatkowe elementy programu True Image 2013:

Te elementy menu umożliwiają używanie głównych funkcji, narzędzi i programów narzędziowych programu True Image 2013 bez uruchamiania go.

Przycisk True Image 2013 na pasku zadań systemu Windows zyskuje dodatkową funkcjonalność oraz przekazuje więcej informacji. W jego menu skrótów są dostępne dodatkowe elementy.

Za pomocą tego skrótu menu możesz uruchamiać tworzenie ciągłej kopii zapasowej oraz kopii zapasowej online.

Ponadto na przycisku będzie wyświetlany postęp i wyniki operacji programu True Image 2013.

Ustawienia integracji

Istnieje możliwość wybrania komponentów Acronis, które mają zostać zintegrowane z systemem Windows.

- **Konsola Acronis w Panelu sterowania systemem Windows** (dostępna tylko dla użytkowników systemu Windows 7)

Wybierz ten element, aby zastąpić Kopię zapasową systemu Windows konsolą Acronis w Panelu sterowania systemem Windows. Umożliwia to zarządzanie kopiami zapasowymi bez uruchamiania programu True Image 2013.

- **Karta Odzyskiwanie Acronis w oknie Właściwości**

Wybierz ten element, aby dodać kartę **Odzyskiwanie Acronis** do okna **Właściwości**. Aby otworzyć to okno, w Eksploratorze Windows kliknij prawym przyciskiem myszy wymagany plik lub folder, a następnie kliknij **Właściwości**. Karta **Odzyskiwanie Acronis** umożliwia wyświetlanie i odzyskiwanie poszczególnych wersji wybranego pliku lub folderu.

*Jeśli zmienisz nazwę pliku lub folderu chronionego przez ciągłą kopię zapasową Acronis albo uwzględnionego w zwykłej kopii zapasowej, wersje elementu, który zmienił nazwę, znikną z karty **Odzyskiwanie Acronis**. Po pewnym czasie mogą pojawić się ponownie.*

- **Polecenia menu skrótów**

W Eksploratorze Windows można kliknąć prawym przyciskiem myszy plik, folder, partycję lub dysk, aby otworzyć menu skrótów. Oprócz poleceń systemu Windows menu to może zawierać polecenia programu Acronis, takie jak **Utwórz kopię zapasową**, **Odzyskiwanie Acronis** itp.

Menu logowania

Kliknięcie **Zaloguj** spowoduje otwarcie okna logowania na koncie Acronis. Po zalogowaniu element **Zaloguj** zostanie zastąpiony adresem e-mail konta.

Kliknięcie adresu e-mail konta spowoduje otwarcie menu z następującymi elementami:

- **Moje konto** — kliknij, aby przejść do ekranu umożliwiającego podgląd i zmianę informacji dotyczących konta.
- **Acronis Cloud** — kliknij, aby przejść do strony konta w witrynie internetowej firmy Acronis.
Wiersz znajdujący się poniżej pokazuje wyrażoną procentowo ilość wykorzystanego miejsca w magazynie Acronis Cloud.
- **Uaktualnij konto** — kliknij, aby rozpocząć procedurę uaktualniania konta do płatnej subskrypcji.
- **Wyloguj** — kliknij, aby wylogować się z aktualnego konta. Może to być przydatne w przypadku posiadania kilku kont.

Menu Ustawienia

Menu Ustawienia umożliwia konfigurowanie i zmianę ustawień programu True Image 2013. Aby otworzyć to menu, kliknij ikonę koła zębatego w prawym górnym rogu ekranu programu. Menu Ustawienia zawiera następujące elementy:

- **Wyświetl dziennik** — otwiera dziennik operacji programu True Image 2013.
- **Zintegruj program True Image z systemem Windows** — umożliwia wybór komponentów Acronis, które mają zostać zintegrowane z systemem Windows.
- **Program jakości obsługi klienta** — umożliwia przyłączenie się do programu jakości obsługi klienta Acronis lub opuszczenie go. Jeżeli chcesz uzyskać więcej informacji na temat programu, w otwartym oknie kliknij **Dowiedz się więcej**.
- **Ustawienia limitu czasu** — pozwalają określić czas oczekiwania programu na reakcję użytkownika. Aby uzyskać więcej informacji, zobacz Ustawienia limitu czasu (s. 167).

Menu Pomoc

Menu Pomoc umożliwia otwarcie Pomocy programu, wykonywanie określonych operacji, wyświetlenie numeru kompilacji programu itp. Aby je otworzyć, kliknij znak zapytania w prawym górnym rogu okna programu. Menu Pomoc zawiera następujące elementy:

- **Pomoc** — otwiera Pomoc programu.
- **Generuj raport systemowy** — kliknij, aby wygenerować raport systemowy Acronis przeznaczony do wysłania do działu obsługi klienta firmy Acronis.
- **Obsługa klienta** — otwiera stronę internetową działu obsługi klienta firmy Acronis.
- **Sprawdź dostępność aktualizacji** — kliknij, aby sprawdzić dostępność aktualizacji programu True Image 2013 (można również włączyć lub wyłączyć automatyczne sprawdzanie dostępności aktualizacji, zaznaczając lub anulując zaznaczenie pola wyboru **Automatycznie wyszukuj aktualizacje po uruchomieniu**).
- **Aktywuj** — kliknij, aby aktywować program.
- **Zmień numer seryjny** — kliknij, aby zmienić numer seryjny programu.
- **Uaktualnij do wersji pełnej** — jeśli używasz wersji próbnej, kliknij, aby kupić pełną wersję programu.
- **Witryna internetowa firmy Acronis** — otwiera witrynę internetową firmy Acronis.
- **True Image — informacje** — wyświetla informacje o programie True Image 2013, takie jak numer seryjny i numer kompilacji.

Instalowanie poprawek Acronis

Co to jest poprawka Acronis?

Poprawka Acronis to niewielka aktualizacja programów firmy Acronis. Wprowadza ona zmiany do jednego lub wielu plików aplikacji albo kluczy rejestru, jednak nie zmienia wersji aplikacji. Poprawka dotyczy tylko określonej kompilacji programu True Image 2013 i nie można jej zastosować do żadnej innej kompilacji.

Poprawki Acronis są rozpowszechniane za pośrednictwem artykułów z bazy wiedzy Acronis Knowledge Base, które zawierają szczegółowy opis danego problemu. Dostęp do każdego artykułu można uzyskać za pośrednictwem funkcji SER lub przez bezpośrednie wyszukanie danego artykułu w bazie wiedzy Acronis Knowledge Base.

Korzyści z instalacji poprawek Acronis:

- Instalacja poprawki nie jest czasochłonna ani nie wymaga wielu zasobów. Dzięki zainstalowaniu poprawki nie trzeba czekać na rozwiązanie problemu w ramach następnej aktualizacji programu.
- Pakiet poprawki jest znacznie mniejszy niż pakiet instalacyjny programu, choć w celu zapewnienia spójności może zawierać pliki z poprzednich poprawek.
- Jeżeli dostępnych jest kilka poprawek, można zainstalować jedynie te, które są potrzebne.

Wszystkie zmiany wprowadzone w ramach poprawek między aktualizacjami zostaną uwzględnione w nowych wersjach programu (aktualizacjach lub uaktualnieniach).

Jak instalować poprawki Acronis?

Aby sprawdzić, czy dostępne są nowe poprawki Acronis, w menu Pomoc kliknij **Sprawdź dostępność aktualizacji**. Pojawi się tabela z listą dostępnych poprawek dotyczących bieżącej kompilacji, która umożliwi wybranie odpowiednich poprawek do zainstalowania. Poniżej wybranej poprawki Acronis pojawią się uwagi dotyczące wersji (zmiany i udoskonalenia programu).

Uwaga: po udostępnieniu nowej aktualizacji programu True Image 2013 lista poprawek Acronis będzie pusta, ponieważ każda aktualizacja zawiera wszystkie uprzednio wydane poprawki.

Po wybraniu poprawek Acronis do zainstalowania kliknij **Pobierz i zainstaluj**. Wybranie opcji **Nie powiadamiam mnie w przyszłości o poprawkach, które nie zostały wybrane** spowoduje, że okno poprawek wyświetlane przy uruchomieniu programu pojawi się dopiero wtedy, gdy będzie dostępna nowa poprawka. Jednak w przypadku ręcznego sprawdzenia dostępności poprawek (**Pomoc -> Sprawdź dostępność aktualizacji**) okno to pojawi się nawet po wybraniu tej opcji.

Po zainstalowaniu wszystkich wybranych poprawek Acronis kliknij **Zamknij i uruchom program True Image**, aby uruchomić program.

2 Sposoby wykonywania typowych zadań

Ze względu na dużą objętość Podręcznika użytkownika znalezienie w nim instrukcji dotyczących określonego zadania może się okazać niełatwe.

W tej sekcji opisano najczęściej używane zadania oraz zamieszczono łącza do odpowiednich części Podręcznika użytkownika.

Kliknij odpowiedni numer strony (lub łącze, jeśli przeglądasz Pomoc), aby uzyskać informacje na temat:

- ochrony całego systemu przed awarią (s. 136)
- odzyskiwania systemu w sytuacji, gdy nie można uruchomić komputera (s. 87)
- tworzenia kopii zapasowych zdjęć, dokumentów finansowych, muzyki czy filmów domowych (s. 48)
- odzyskiwania zdjęć, dokumentów finansowych, muzyki itp. (s. 102)
- ciągłej ochrony wyników codziennej pracy (s. 55)
- tworzenia kopii zapasowej poczty e-mail (s. 52)
- odzyskiwania poczty e-mail (s. 102)
- synchronizowania zawartości folderu z folderem na komputerze osoby bliskiej lub znajomej (s. 124)
- synchronizowania dwóch folderów lokalnych (s. 123)
- udostępniania folderu innym osobom (s. 131)
- tworzenia łączy publicznych do plików i folderów (s. 132)
- subskrypcji usługi Acronis Cloud (s. **Error! Bookmark not defined.**)
- tworzenia kopii zapasowych danych w magazynie Acronis Cloud (s. **Error! Bookmark not defined.**)
- odzyskiwania danych z magazynu Acronis Cloud (s. **Error! Bookmark not defined.**)
- klonowania dysku (s. 190)
- automatycznego odświeżania kopii zapasowych (Schematy tworzenia kopii zapasowych (s. 67) lub Planowanie (s. 158))
- tworzenia ratunkowego nośnika startowego (s. 170)
- tworzenia dysku startowego flash USB (s. 175)
- sprawdzania, czy nośnika ratunkowego będzie można użyć w razie potrzeby (s. 140)
- bezpiecznego wypróbowywania zmian wprowadzonych w systemie (s. 151)
- tworzenia i używania strefy Acronis Secure Zone (s. 184)
- odzyskiwania starej kopii zapasowej do nowego sprzętu/migracji systemu z jednego komputera na drugi (s. 104)
- dodawania i partycjonowania nowego dysku twardego (s. 198)
- sprawdzania, czy inne osoby nie mogą uzyskać dostępu do danych (s. 73)
- wyszukiwania kopii zapasowej zawierającej określony plik do odzyskania (s. 161)
- migracji systemu na dysk SSD (s. 145)
- sprawdzania wyrównania partycji dysku SSD (s. 148)
- korekty wyrównania partycji dysku SSD (s. 149)

- tworzenia niestandardowego obrazu iso środowiska WinPE 3.0 z własnymi sterownikami (s. 181)

3 Tworzenie kopii zapasowych danych

Program True Image 2013 oferuje szerokie możliwości tworzenia kopii zapasowych, atrakcyjne nawet dla profesjonalnych informatyków. Obejmują one tworzenie kopii zapasowych dysków (partycji), plików i poczty e-mail. Możesz wybrać funkcję tworzenia kopii zapasowych najlepiej dopasowaną do swoich potrzeb lub korzystać z wszystkich funkcji. Funkcje tworzenia kopii zapasowych zostały szczegółowo opisane w poniższych sekcjach.

W tej sekcji

Różnice między kopiami zapasowymi plików a obrazami dysku lub partycji	42
Pełne, przyrostowe i różnicowe kopie zapasowe	43
Nadawanie nazw plikom kopii zapasowej	44
Tworzenie kopii zapasowych partycji i dysków.....	46
Tworzenie kopii zapasowych plików i folderów.....	48
Tworzenie kopii zapasowych poczty e-mail.....	52
Korzystanie z funkcji Ciągła kopia zapasowa Acronis.....	54
Tworzenie rezerwowych kopii zapasowych.....	61
Jak utworzyć wymienny nośnik startowy z kopią zapasową	62
Tworzenie kopii zapasowych w różnych miejscach	63
Dodawanie istniejącej kopii zapasowej do listy	64
Usuwanie kopii zapasowych i wersji kopii zapasowych.....	64
Opcje tworzenia kopii zapasowych.....	65
Sprawdzanie poprawności kopii zapasowych.....	84
Konsolidowanie wersji kopii zapasowej.....	84
Klonowanie ustawień tworzenia kopii zapasowych.....	86

3.1 Różnice między kopiami zapasowymi plików a obrazami dysku lub partycji

Podczas tworzenia kopii zapasowej plików i folderów kompresowane i zachowywane są tylko pliki wraz z drzewem folderów.

Kopie zapasowe dysków/partycji różnią się od kopii zapasowych plików i folderów. Program True Image 2013 zachowuje migawkę dysku lub partycji sektor po sektorze. W jej skład wchodzi system operacyjny, rejestr, sterowniki, aplikacje i pliki danych, a także obszary systemowe niewidoczne dla użytkownika. Procedura ta nosi nazwę „tworzenia obrazu dysku”, a wynikowa kopia zapasowa nazywana jest często obrazem dysku lub partycji.

Domyślnie program True Image 2013 zachowuje jedynie te sektory dysku twardego, które zawierają dane.

Informacje zawarte w pliku wymiany systemu (pagefile.sys w systemach Windows XP i nowszych) oraz pliku hiberfil.sys (pliku, który przechowuje zawartość pamięci RAM, gdy komputer przechodzi w stan hibernacji) nie są zapisywane w archiwach programu True Image 2013. Pozwala to zmniejszyć rozmiar obrazu i przyspiesza proces jego tworzenia i odzyskiwania.

Obraz partycji zawiera wszystkie pliki i foldery (w tym pliki ukryte i systemowe), rekord startowy i tablicę alokacji plików (FAT). Obejmuje także pliki z katalogu głównego i ścieżkę zerową dysku twardego wraz z głównym rekordem startowym (MBR).

Obraz dysku zawiera obrazy wszystkich jego partycji, jak również ścieżkę zerową wraz z głównym rekordem startowym (MBR).

3.2 Pełne, przyrostowe i różnicowe kopie zapasowe

Program True Image 2013 udostępnia trzy metody tworzenia kopii zapasowych:

- 1) **Pełna** — obejmuje wszystkie dane istniejące w momencie tworzenia kopii zapasowej. Stanowi podstawę dla kolejnych kopii przyrostowych lub różnicowych. W razie potrzeby można jej użyć jako samodzielnej kopii zapasowej.
- 2) **Przyrostowa** — ta kopia obejmuje tylko pliki zmienione od czasu utworzenia OSTATNIEJ kopii zapasowej.
- 3) **Różnicowa** — ta kopia obejmuje tylko pliki zmienione od czasu utworzenia ostatniej PEŁNEJ kopii zapasowej.

Zaleca się wybranie jednego z następujących trzech podejść do metod tworzenia kopii zapasowych:

„**Pełna**” — samodzielna pełna kopia zapasowa może być optymalnym rozwiązaniem w przypadku częstego przywracania systemu do stanu początkowego lub w sytuacji, gdy zarządzanie wieloma plikami jest kłopotliwe.

„**Przyrostowa**” — ten tryb jest najbardziej przydatny, jeśli wymagane jest częste tworzenie kopii zapasowych i możliwość wycofania zmian do określonego punktu w czasie. Po początkowym utworzeniu pełnej kopii zapasowej wykonywanie kopii przyrostowej każdego dnia miesiąca zapewni identyczny rezultat jak codzienne tworzenie kopii pełnej. Zasadniczo przyrostowe kopie zapasowe zajmują mniej miejsca niż obrazy pełne lub różnicowe.

Taki scenariusz tworzenia kopii zapasowych może uwzględniać cotygodniowe tworzenie pełnej kopii zapasowej systemu oraz codzienne wykonywanie kopii poziomu pośredniego obejmujących dane zmienione od czasu utworzenia OSTATNIEJ kopii.

Ten scenariusz wymaga mniejszej ilości miejsca oraz czasu na tworzenie codziennych kopii zapasowych, ale odzyskanie systemu w przypadku awarii jest dla programu bardziej pracochłonne. Jeżeli awaria wystąpi w czwartek, program będzie musiał odzyskać kopie przyrostowe z środy, wtorku i poniedziałku, a następnie ostatnią PEŁNĄ kopię zapasową.

„**Różnicowa**” — jest to podejście pośrednie pomiędzy dwoma opisanymi powyżej. Każda różnicowa kopia zapasowa zawiera wszystkie pliki zmienione od czasu utworzenia ostatniej kopii pełnej. Do jej utworzenia potrzeba mniej czasu i miejsca niż w przypadku kopii „pełnej”, ale więcej niż w przypadku kopii „przyrostowej”. Odzyskiwanie jest łatwiejsze niż w przypadku metody (2) — program musi odzyskać ostatnią kopię różnicową i ostatnią pełną kopię zapasową.

Aby wybrać preferowaną metodę tworzenia kopii zapasowej, zwykle należy skonfigurować niestandardowy schemat tworzenia kopii zapasowych. Aby uzyskać więcej informacji, zobacz Schematy niestandardowe (s. 69).

Przyrostowa lub różnicowa kopia zapasowa utworzona po defragmentacji dysku może być znacznie większa niż zazwyczaj. Jest to spowodowane zmianą lokalizacji plików na dysku przez program defragmentujący, co znajduje odzwierciedlenie w kopiach zapasowych. Dlatego po wykonaniu defragmentacji dysku zaleca się ponowne utworzenie pełnej kopii zapasowej.

W przypadku utracenia lub uszkodzenia przyrostowej kopii zapasowej wszystkie przyrostowe kopie zapasowej utworzone po niej stają się bezużyteczne.

3.3 Nadawanie nazw plikom kopii zapasowej

Domyślnie program tworzy dla każdego zadania osobny folder, którego nazwa odpowiada nazwie zadania. Następnie wszystkie kopie zapasowe dotyczące tego zadania są zapisywane w tym folderze (przykład: D:\Moje kopie zapasowe\System).

Nazwa pliku kopii zapasowej ma następujące atrybuty:

- Nazwa zadania
- Rodzaj kopii zapasowej (full (pełna), inc (przyrostowa), diff (różnicowa))
- Numer kopii zapasowej, jeśli jest używany (format: b#)
- Numer wycinka, jeśli jest używany (format: s#)
- Numer woluminu, jeśli jest używany (format: v#)
- Makra, jeśli są używane (może występować w dowolnej części nazwy, np. na początku lub na końcu)

Jeśli część nazwy nie jest używana (kopia zapasowa ma tylko jeden wolumin), ta część nie jest dodawana. Przykład: jeśli kopia zapasowa nie zawiera woluminów, w jej nazwie nie będzie przyrostka „v”. Przyrostki „b” i „s” zawsze występują.

Zatem nazwa kopii zapasowej może mieć następującą postać (w podanym przykładzie „24.05.2012” oznacza opcjonalne makro):

```
my_documents_full_b3_s1_v1.24.05.2012.tib
```

```
my_documents_full_b3_s1_v2.24.05.2012.tib
```

```
my_documents_full_b3_s1_v3.24.05.2012.tib
```

```
my_documents_full_b3_s1_v4.24.05.2012.tib
```

```
my_documents_inc_b3_s2_v1.26.05.2012.tib
```

```
my_documents_inc_b3_s2_v2.26.05.2012.tib
```

```
my_documents_inc_b3_s2_v3.26.05.2012.tib
```

W nazwach kopii zapasowych można umieszczać cyfry, ale nie wpłynie to na nasz wewnętrzny sposób numerowania. Jeśli użytkownik użyje naszego sposobu nadawania nazw, np. doda „full_b3_s5” do nazwy kopii zapasowej, program doda nasze atrybuty po nazwie wprowadzonej przez użytkownika. Nazwa będzie wyglądać następująco:

```
my_documents_full_b3_s1_full_b3_s1.tib
```

Jeśli użytkownik tworzy nową kopię zapasową, a istnieje już plik o tej samej nazwie, program nie usunie starszego pliku, tylko doda do nazwy nowego pliku przyrostek „-liczba”, np. my_documents_full_b3_s4-1.tib.

W przypadku konsolidacji nazwa skonsolidowanej kopii zapasowej zostanie zmieniona i otrzyma nazwę pierwszego elementu w ciągu. Nazwy pozostałych archiwów zostaną zmienione tak, aby nie naruszyć ciągłości nazw w ciągu.

Mamy na przykład następujące pliki kopii zapasowej:

```
backup_full_b1_s1.tib
```

```
backup_inc_b1_s2.tib
```

backup_inc_b1_s3.tib
backup_inc_b1_s4.tib
backup_inc_b1_s5.tib
backup_inc_b1_s6.tib

i chcemy skonsolidować pierwsze trzy pliki. Utworzona kopia zapasowa otrzyma nazwę backup_full_b1_s1.tib, ponieważ będzie to pełna kopia zapasowa i pierwszy element w ciągu. Pozostałe kopie zapasowe otrzymają nazwy backup_inc_b1_s2.tib, backup_inc_b1_s3.tib, backup_inc_b1_s4.tib itd.

Jeśli użytkownik czyści ciągi bez konsolidacji przez usuwanie całych ciągów, program nie zmieni nazw pozostałych kopii zapasowych i będzie kontynuował numerowanie kopii zapasowych bez zerowania numeracji. Mieliśmy na przykład następujące kopie zapasowe:

backup_full_b1_s1.tib
backup_inc_b1_s2.tib
backup_inc_b1_s3.tib
backup_full_b2_s1.tib
backup_inc_b2_s2.tib
backup_inc_b2_s3.tib

Użytkownik usunął pierwszy ciąg, czyli b1. Pozostały następujące pliki:

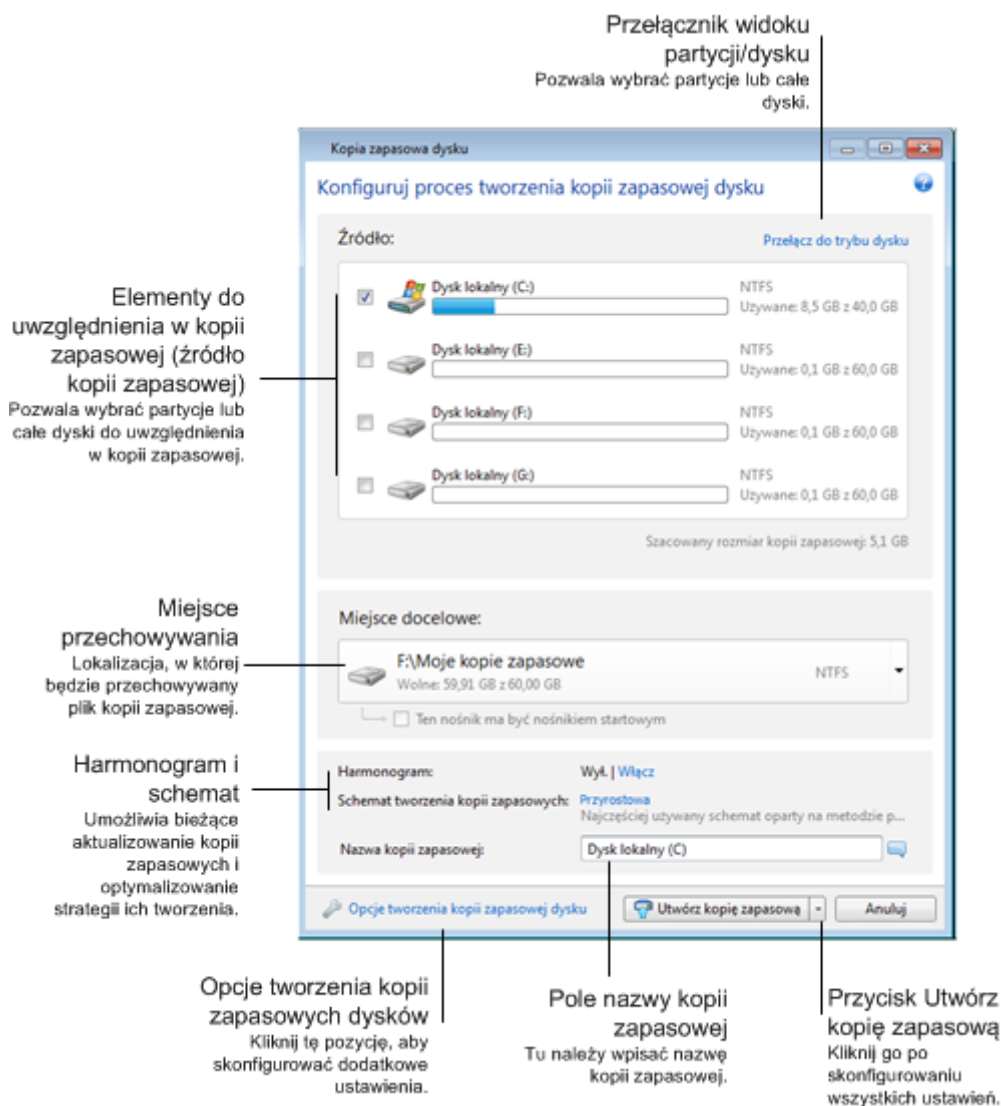
backup_full_b2_s1.tib
backup_inc_b2_s2.tib
backup_inc_b2_s3.tib

W przypadku tworzenia kolejnych kopii zapasowych następny ciąg będzie miał następującą nazwę:

backup_full_b3_s1.tib
backup_inc_b3_s2.tib
backup_inc_b3_s3.tib

3.4 Tworzenie kopii zapasowych partycji i dysków

Aby utworzyć kopie zapasowe partycji lub dysków, kliknij **Kopia zapasowa dysku i partycji** na karcie **Tworzenie kopii zapasowych i odzyskiwanie**. Otworzy się okno **Kopia zapasowa dysku**.

Poniżej opisano sposób konfigurowania tworzenia kopii zapasowej przy użyciu większości dostępnych ustawień kopii zapasowej obrazu.

1. Wybierz partycję, której kopię zapasową chcesz utworzyć, zaznaczając odpowiednie pole wyboru. Jeśli chcesz utworzyć kopię zapasową wielu partycji, zaznacz wszystkie odpowiadające im pola wyboru na liście. Jeżeli na dysku jest kilka partycji, a chcesz utworzyć kopię zapasową całego dysku, kliknij **Przełącz do trybu dysku** w prawym górnym rogu i zaznacz pole wyboru dysku. Aby powrócić do wyboru partycji, kliknij **Przełącz do trybu partycji**.
2. Wybierz miejsce docelowe kopii zapasowej (możesz pozostawić domyślne miejsce docelowe lub wybrać nowe miejsce, jeśli wolisz, klikając strzałkę w dół po prawej stronie bieżącego miejsca docelowego i wybierając **Przeglądaj**).

Jeżeli miejscem docelowym kopii zapasowej jest nośnik wymienny (pamięć USB, płyta BD, płyta DVD lub inny), dostępne jest pole wyboru **Ten nośnik ma być nośnikiem startowym**. Zaznaczenie tego pola wyboru spowoduje utworzenie na nośniku wymiennym startowego środowiska odzyskiwania i dodanie autonomicznej wersji programu True Image 2013. Program True Image

2013 będzie można uruchomić z nośnika wymiennego na komputerze bez systemu operacyjnego lub na uszkodzonym komputerze, którego nie można uruchomić.

Jeżeli to możliwe, należy unikać zapisywania kopii zapasowych partycji systemowej na dyskach dynamicznych, ponieważ odzyskiwanie partycji systemowej odbywa się w środowisku Linux. Systemy Linux i Windows obsługują dyski dynamiczne w odmienny sposób. Może to spowodować problemy podczas odzyskiwania danych.

3. Jeśli chcesz uruchamiać tworzenie kopii zapasowych zgodnie z harmonogramem, kliknij łącze po prawej stronie opcji **Harmonogram**, włącz zaplanowane tworzenie kopii zapasowych i ustaw odpowiedni harmonogram. Aby uzyskać więcej informacji, zobacz Planowanie (s. 158).
4. Możesz również zmienić domyślny schemat tworzenia kopii zapasowych, klikając odpowiednie łącze. Aby uzyskać więcej informacji, zobacz Schematy tworzenia kopii zapasowych (s. 67).

W przypadku tworzenia kopii zapasowej na nośniku optycznym, takim jak płyta DVD/BD, nie można zmienić schematu tworzenia kopii zapasowych. W takiej sytuacji program True Image 2013 korzysta domyślnie ze schematu niestandardowego z tworzeniem wyłącznie pełnych kopii zapasowych. Wynika to z faktu, że program nie może skonsolidować kopii zapasowych przechowywanych na nośnikach optycznych.

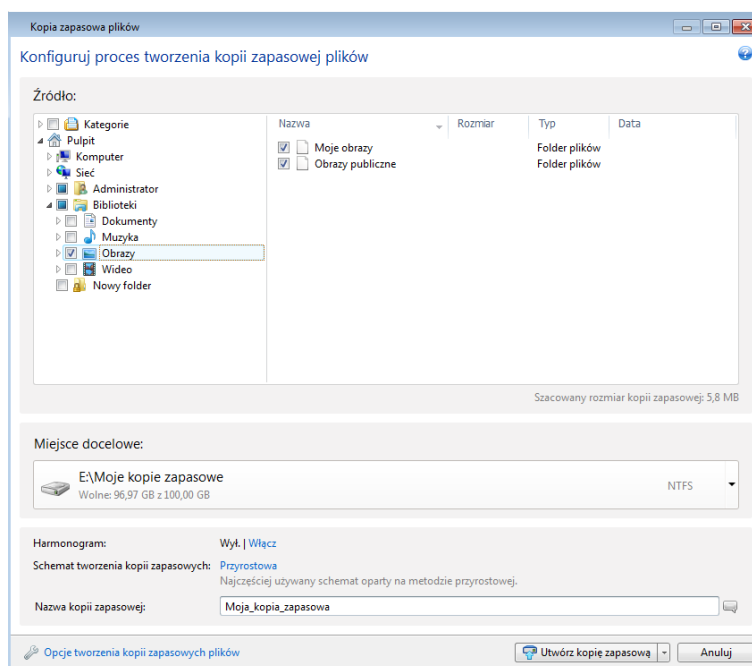
5. Program umożliwia wykluczenie z kopii zapasowej plików i folderów ukrytych lub systemowych, a także plików odpowiadających określonym kryteriom. Aby uzyskać więcej informacji, zobacz Wykluczanie elementów z kopii zapasowej (s. 82).
6. Aby przypisać kopii zapasowej określoną nazwę, wpisz nazwę w polu **Nazwa kopii zapasowej**, zastępując nazwę domyślną.

Do nazwy kopii zapasowej można dodać pożyteczne informacje. W tym celu kliknij strzałkę w dół po prawej stronie miejsca docelowego, a następnie kliknij **Przeglądaj**. Wybierz elementy, które chcesz dodać, w polu po prawej stronie wiersza Nazwa pliku:

- Dodaj dzień — zostanie dodana data utworzenia kopii zapasowej.
 - Dodaj godzinę — zostanie dodana godzina utworzenia kopii zapasowej.
 - Dodaj nazwę użytkownika — zostanie dodana nazwa bieżącego użytkownika.
 - Dodaj nazwę komputera — zostanie dodana nazwa komputera.
 - Dodaj nazwę zadania — zostanie dodana nazwa zadania zawierającego kopię zapasową.
 - Dodaj numer uruchamiania zadania — zostanie dodany numer porządkowy uruchomienia zadania.
7. Kliknij **Opcje tworzenia kopii zapasowych dysków**, aby ustawić opcje konfigurowanej kopii zapasowej. Jeśli na przykład dysk z danymi zawiera poufne informacje, można je chronić za pomocą szyfrowania. Można również zdecydować o sprawdzeniu poprawności kopii zapasowej tuż po jej utworzeniu. Sprawdzenie poprawności można również wykonać później. Aby uzyskać więcej informacji, zobacz Opcje tworzenia kopii zapasowych (s. 65).
 8. Po skonfigurowaniu operacji tworzenia kopii zapasowej można ją uruchomić, klikając **Utwórz kopię zapasową**. Jeśli chcesz utworzyć kopię zapasową później lub według harmonogramu, kliknij strzałkę w dół obok przycisku **Utwórz kopię zapasową** i z listy rozwijanej wybierz **Później**, aby zapisać zmienione ustawienia.

3.5 Tworzenie kopii zapasowych plików i folderów

Aby utworzyć kopię zapasową plików i/lub folderów, kliknij **Inne kopie zapasowe** na karcie **Tworzenie kopii zapasowych i odzyskiwanie**, a następnie wybierz **Kopia zapasowa plików**. Otworzy się okno **Kopia zapasowa plików**.

Rozważmy sposoby użycia kopii zapasowej tego typu w celu utworzenia kopii zapasowej folderu.

1. Wybierz folder z drzewa katalogów w obszarze **Elementy do uwzględnienia w kopii zapasowej**. Po prawej stronie zostanie wyświetlona zawartość folderu z wybranymi wszystkimi plikami i podfolderami. Można w nim usunąć zaznaczenia w przypadku plików, które mają zostać pominięte podczas tworzenia kopii zapasowej (jeśli są takie pliki).
2. Wybierz miejsce docelowe kopii zapasowej (możesz pozostawić domyślne miejsce docelowe lub wybrać nowe miejsce, klikając strzałkę w dół po prawej stronie bieżącego miejsca docelowego i wybierając **Przeglądaj**).
3. Domyślnie program przypisze kopii zapasowej nazwę folderu, którego kopia zapasowa jest tworzona, ale możesz przypisać inną nazwę, wpisując ją w polu **Nazwa kopii zapasowej**.
Do nazwy kopii zapasowej można dodać pożyteczne informacje. W tym celu kliknij strzałkę w dół po prawej stronie miejsca docelowego, a następnie kliknij **Przeglądaj**. Wybierz elementy, które chcesz dodać, w polu po prawej stronie wiersza Nazwa pliku:
 - Dodaj dzień — zostanie dodana data utworzenia kopii zapasowej.
 - Dodaj godzinę — zostanie dodana godzina utworzenia kopii zapasowej.
 - Dodaj nazwę użytkownika — zostanie dodana nazwa bieżącego użytkownika.
 - Dodaj nazwę komputera — zostanie dodana nazwa komputera.
 - Dodaj nazwę zadania — zostanie dodana nazwa zadania zawierającego kopię zapasową.
 - Dodaj numer uruchamiania zadania — zostanie dodany numer porządkowy uruchomienia zadania.
4. Jeśli chcesz uruchomić tworzenie kopii zapasowej natychmiast, kliknij **Utwórz kopię zapasową**. Możesz również opóźnić uruchomienie tworzenia kopii zapasowej do 6 godzin, klikając strzałkę w dół po prawej stronie tego przycisku i wybierając czas opóźnienia z listy rozwijanej.

Jeśli chcesz zmienić domyślne opcje tworzenia kopii zapasowej, kliknij **Opcje tworzenia kopii zapasowych plików** i ustaw opcje w odpowiedni sposób.

Możesz również zmienić domyślny schemat tworzenia kopii zapasowych, klikając odpowiednie łącze. Aby uzyskać więcej informacji, zobacz Schematy tworzenia kopii zapasowych (s. 67).

W przypadku tworzenia kopii zapasowej na nośniku optycznym, takim jak płyta DVD/BD, nie można zmienić schematu tworzenia kopii zapasowych. W takiej sytuacji program True Image 2013 korzysta domyślnie ze schematu niestandardowego z tworzeniem wyłącznie pełnych kopii zapasowych. Wynika to z faktu, że program nie może skonsolidować kopii zapasowych przechowywanych na nośnikach optycznych.

Jeśli chcesz zaplanować uruchomienie tworzenia kopii zapasowej, kliknij łącze **Włącz** w celu skonfigurowania harmonogramu (aby uzyskać więcej informacji na ten temat, zobacz Planowanie (s. 158)). Aby uruchomić tworzenie kopii zapasowej według harmonogramu, kliknij strzałkę w dół po prawej stronie przycisku **Utwórz kopię zapasową** i z listy rozwijanej wybierz **Później**. Tworzenie kopii zapasowej według wybranych ustawień rozpocznie się zgodnie z harmonogramem. Tworzenie kopii zapasowej można również uruchomić później ręcznie na karcie **Tworzenie kopii zapasowych i odzyskiwanie**.

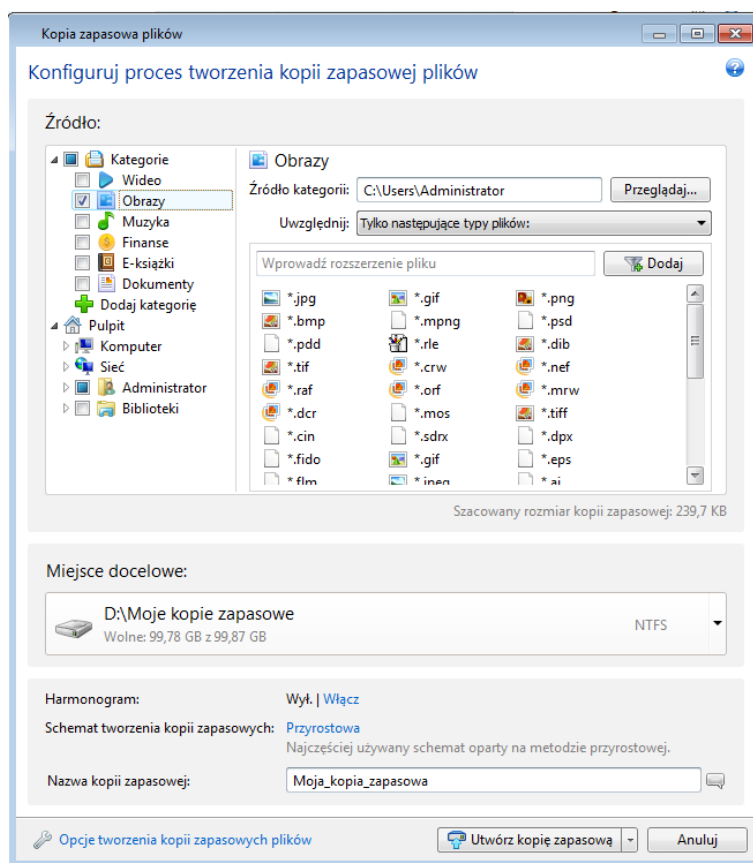
Program umożliwia utworzenie kopii zapasowej plików według kategorii. Aby uzyskać więcej informacji, zobacz Kategorie danych.

Program umożliwia wykluczenie z kopii zapasowej plików i folderów ukrytych lub systemowych, a także plików odpowiadających określonym kryteriom. Aby uzyskać więcej informacji, zobacz Wykluczanie elementów z kopii zapasowej (s. 82).

3.5.1 Kategorie danych

Program umożliwia utworzenie kopii zapasowej plików według kategorii. Podczas wybierania kategorii plików automatycznie są wybierane wszystkie pliki określonego typu znajdujące się na dyskach twardych komputera. Można użyć następujących kategorii domyślnych: **Wideo**, **Muzyka**, **Obrazy**, **Finanse**, **E-książki** i **Dokumenty**. Ponadto można dodawać własne kategorie zawierające dowolne pliki i foldery. Nowe kategorie zostaną zapisane i będą wyświetlane wraz z kategoriami znajdującymi się powyżej. Można zmieniać zawartość dowolnych domyślnych i niestandardowych kategorii plików (edytować kategorie), a także je usuwać. Usuwanie nie jest możliwe w przypadku domyślnych kategorii plików.

Aby dodać niestandardową kategorię danych, kliknij **Dodaj kategorię**. Aby zmienić domyślną nazwę kategorii niestandardowej, kliknij dwukrotnie żądaną nazwę i wprowadź nową. Wybierz źródło danych (np. folder) dotyczące nowej kategorii, klikając **Przeglądaj**. Domyślnie nowa kategoria będzie zawierać **Tylko następujące typy plików**, ale można zastosować filtry w celu wybrania określonych typów plików do uwzględnienia w kopiach zapasowych lub wykluczenia z nich.

Aby ustawić filtr, wybierz jego typ: **Tylko następujące typy plików** lub **Wszystkie dane z wyjątkiem następujących typów plików**.

Do wybranego filtru można dodać żądane typy plików, wprowadzając w odpowiednim polu pojedynczo ich rozszerzenia, a następnie klikając **Dodaj**.

Dodane typy plików widnieją w poniższym oknie.

3.5.2 Obsługa formatu zip

Jeżeli jako format zapisu wybierzesz zip, a nie tib, pliki z kopii zapasowych będzie można odzyskiwać w dowolnym miejscu bez potrzeby korzystania z programu True Image 2013.

Możesz na przykład utworzyć kopie zapasowe plików na dysku flash USB w biurze, a następnie odzyskać pliki z tych kopii zapasowych na domowym notebooku bez instalowania programu True Image 2013. Jest tak dlatego, ponieważ najpopularniejsze systemy operacyjne (Microsoft Windows i Mac OS X) mają wbudowaną obsługę formatu zip.

Należy jednak zwrócić uwagę, że system Windows nie obsługuje operacji na wielowoluminowych archiwach zip, archiwach zip o rozmiarze przekraczającym 4 GB oraz archiwach zawierających pliki o rozmiarze

przekraczającym 4 GB. Jeśli rozmiar pliku zip kopii zapasowej przekroczy 4 GB, nie będzie można odzyskać plików z tej kopii bez użycia programu True Image 2013.

Format zip jest dostępny w przypadku tworzenia kopii zapasowych plików, folderów, lub podczas tworzenia kopii rezerwowych kopii zapasowych.

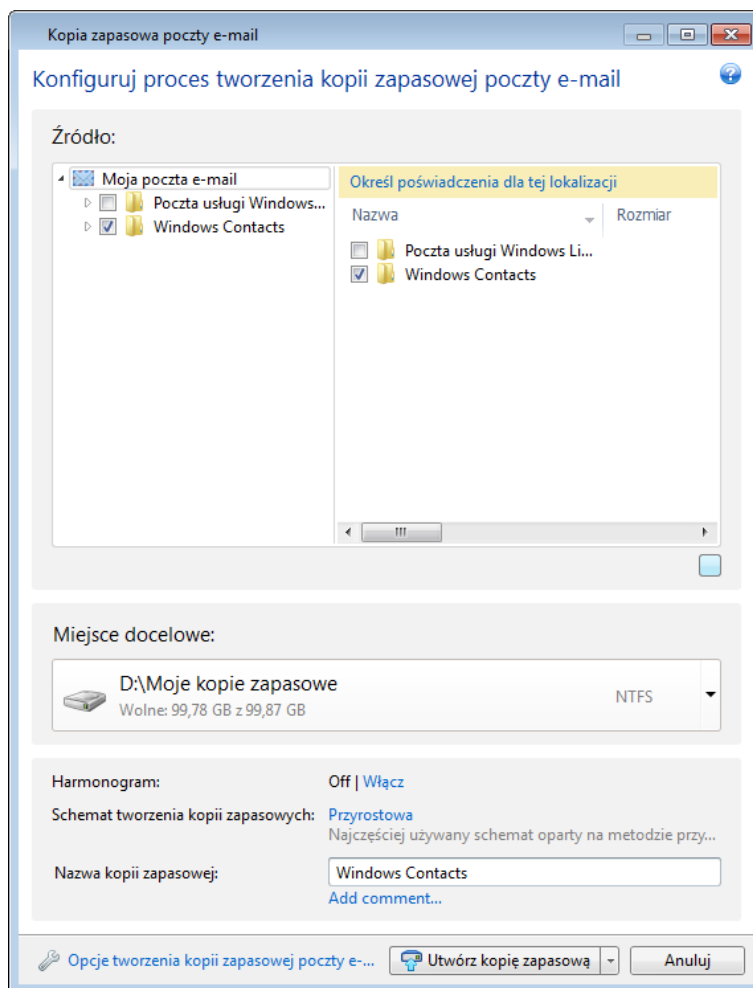
W przypadku formatu zip program True Image 2013 zapewnia większość funkcji dostępnych w formacie tib. Można planować tworzenie kopii zapasowych, sprawdzać poprawność archiwów zip, odzyskiwać pliki i foldery z kopii zapasowych w formacie zip, tworzyć przyrostowe i różnicowe kopie zapasowe itd.

Nie jest jednak możliwe szyfrowanie i zabezpieczanie kopii zapasowej hasłem.

Program True Image 2013 może odzyskiwać tylko własne kopie zapasowe zip i sprawdzać ich poprawność. Jeżeli archiwum zip zostało utworzone za pomocą archiwizatora plików, nie można go odzyskać ani sprawdzić jego poprawności przy użyciu programu True Image 2013.

3.6 Tworzenie kopii zapasowych poczty e-mail

Program True Image 2013 umożliwia tworzenie kopii zapasowych wiadomości pocztowych, kont i ustawień programów Microsoft Outlook 2003, 2007, 2010, Microsoft Outlook Express, Poczta systemu Windows i Windows Live. Kopia zapasowa poczty e-mail jest podzestawem kopii zapasowych na poziomie plików, który umożliwia wykonanie kopii zapasowych wstępnie zdefiniowanych folderów przy minimalnym udziale użytkownika. Jednak w razie potrzeby można samodzielnie wybrać komponenty i foldery programu Microsoft Outlook.

Można wybrać następujące pozycje:

- Wiadomości zawarte w plikach bazy danych .PST/.DBX
- Konta e-mail

W przypadku programów Microsoft Office Outlook 2003, 2007, 2010:

- Foldery pocztowe
- Kalendarz
- Kontakty
- Zadania
- Uwagi
- Podpisy
- Foldery informacyjne

- Ustawienia użytkownika
- Książka adresowa

W przypadku programu Microsoft Outlook Express:

- Foldery pocztowe
- Książka adresowa (wybierz **Książka adresowa systemu Windows**)

Program True Image 2013 umożliwia tworzenie kopii zapasowych folderów pocztowych IMAP (Internet Messages Access Protocol) dla programu Microsoft Outlook. Oznacza to możliwość wykonywania kopii zapasowych folderów przechowywanych na serwerze poczty. W przypadku programów Microsoft Outlook Express i Poczta systemu Windows możliwe jest tworzenie kopii zapasowych tylko lokalnych folderów poczty e-mail.

Należy pamiętać, że program True Image 2013 nie obsługuje znaków Unicode w elementach umieszczanych w kopii zapasowej typu **Kopia zapasowa poczty e-mail**.

Aby utworzyć kopię zapasową poczty e-mail:

1. Na karcie **Tworzenie kopii zapasowych i odzyskiwanie** kliknij **Inne kopie zapasowe** i wybierz **Kopia zapasowa poczty e-mail**. Spowoduje to wyświetlenie okna **Kopia zapasowa poczty e-mail**.
2. W oknie **Elementy do uwzględnienia w kopii zapasowej** wybierz elementy poczty e-mail, które chcesz uwzględnić w kopii zapasowej. Po prawej stronie jest wyświetlana zawartość elementu z wybranymi wszystkimi elementami podrzędnymi. Można tutaj usunąć zaznaczenie elementów podrzędnych, które mają zostać pominięte podczas tworzenia kopii zapasowej (jeśli są takie elementy).
3. Wybierz miejsce docelowe kopii zapasowej (możesz pozostawić domyślne miejsce docelowe lub wybrać nowe miejsce, klikając strzałkę w dół po prawej stronie bieżącego miejsca docelowego i wybierając **Przeglądaj**).
4. Program przypisze kopii zapasowej domyślną nazwę, ale można ją zmienić, wpisując nową nazwę w polu **Nazwa kopii zapasowej**.
5. Jeśli chcesz uruchomić tworzenie kopii zapasowej natychmiast, kliknij **Utwórz kopię zapasową**. Możesz również opóźnić uruchomienie tworzenia kopii zapasowej do 6 godzin, klikając strzałkę w dół po prawej stronie tego przycisku i wybierając czas opóźnienia z listy rozwijanej.

Pamiętaj, że musisz określić nazwę konta w systemie Windows oraz hasło. Wynika to z konieczności zachowania poufności. Aby uzyskać szczegółowe informacje, zobacz Konto w systemie Windows (s. 79).

Jeżeli chcesz zmienić domyślne opcje tworzenia kopii zapasowej, kliknij **Opcje tworzenia kopii zapasowych poczty e-mail** i odpowiednio ustaw opcje. Możesz również zmienić domyślny schemat tworzenia kopii zapasowych, klikając odpowiednie łącze. Aby uzyskać więcej informacji, zobacz Schematy tworzenia kopii zapasowych (s. 67).

Jeśli chcesz zaplanować uruchomienie tworzenia kopii zapasowej, kliknij łącze **Włącz** w celu skonfigurowania harmonogramu (aby uzyskać więcej informacji na ten temat, zobacz Planowanie (s. 158)). Aby uruchomić tworzenie kopii zapasowej według harmonogramu, kliknij strzałkę w dół po prawej stronie przycisku **Utwórz kopię zapasową** i z listy rozwijanej wybierz **Później**. Tworzenie kopii zapasowej według wybranych ustawień rozpocznie się zgodnie z harmonogramem. Tworzenie kopii zapasowej można również uruchomić później ręcznie na karcie **Tworzenie kopii zapasowych i odzyskiwanie**.

3.7 Korzystanie z funkcji Ciągła kopia zapasowa Acronis

Funkcja ciągłej kopii zapasowej Acronis zapewnia łatwą ochronę dysków i plików. Umożliwia odzyskiwanie w razie awarii zarówno całych dysków, jak i poszczególnych plików, a nawet ich wersji.

Głównym celem funkcji ciągłej kopii zapasowej Acronis jest zapewnienie ciągłej ochrony danych (plików, folderów, kontaktów itp.), ale można jej użyć również w celu ochrony partycji. W przypadku wybrania ochrony całej partycji można ją odzyskać w całości, używając procedury odzyskiwania obrazu.

Nie można używać funkcji ciągłej kopii zapasowej Acronis do ochrony danych przechowywanych na zewnętrznych dyskach twardych.

Sposób działania

Po uruchomieniu funkcji ciągłej kopii zapasowej Acronis program utworzy początkową pełną kopię zapasową z danymi wybranymi do ochrony. Następnie funkcja ciągłej kopii zapasowej Acronis będzie zapisywać zmiany w systemie i plikach (także tych otwartych) co pięć minut, dzięki czemu można będzie odzyskać stan systemu z określonego momentu.

Na ogół kopia zapasowa różnych stanów chronionych danych będzie tworzona w 5-minutowych odstępach przez 24 godziny.

Starsze kopie zapasowe będą konsolidowane: program True Image 2013 zachowa codzienne kopie zapasowe z ostatnich 30 dni i cotygodniowe kopie zapasowe do czasu, aż zostanie zajęte całe miejsce w lokalizacji ciągłych kopii zapasowych.

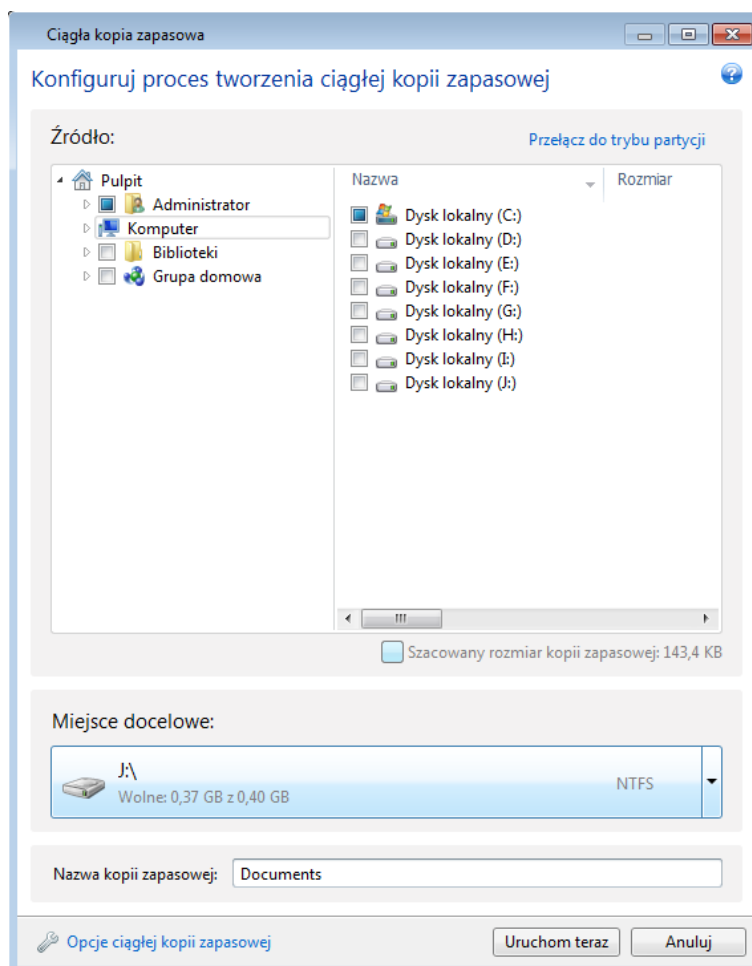
Pamiętaj, że jeśli funkcja ciągłej kopii zapasowej Acronis chroni partycję, na której nie ma zainstalowanego systemu operacyjnego, i w czasie 5 minut od utworzenia ostatniej kopii zapasowej nie wystąpiły żadne zmiany, następna zaplanowana operacja tworzenia kopii zapasowej zostanie pominięta. Funkcja ciągłej kopii zapasowej Acronis poczeka na istotną zmianę w danych i utworzy nową przyrostową kopię zapasową dopiero po wykryciu takiej zmiany. W takim przypadku rzeczywisty odstęp czasu będzie dłuższy niż 5 minut. Ponadto, jeśli pracujesz na przykład w programie Word i nie korzystasz z funkcji „Zapisz” przez godzinę, zmiany wprowadzane w dokumencie programu Word nie będą uwzględniane w kopii zapasowej co pięć minut, ponieważ program True Image 2013 szuka zmian plików na dysku, a nie w pamięci.

Konsolidacja będzie wykonywana codziennie między północą a 01:00. Pierwsza konsolidacja nastąpi po upływie co najmniej 24 godzin pracy funkcji ciągłej kopii zapasowej. Załóżmy, że funkcja ciągłej kopii zapasowej została włączona 12 lipca o godzinie 10:00. W tej sytuacji pierwsza konsolidacja odbędzie się 14 lipca między godziną 00:00 a 01:00. Następne konsolidacje danych program będzie przeprowadzał codziennie o tej samej porze. Jeśli komputer będzie wyłączony między 00:00 a 01:00, konsolidacja rozpocznie się po włączeniu komputera. Jeśli funkcja ciągłej kopii zapasowej zostanie na jakiś czas wyłączona, konsolidacja rozpocznie się po jej ponownym włączeniu.

Przy takiej częstotliwości tworzenia kopii zapasowych może się wydawać, że magazyn od razu się zapełni. Nie należy się tym martwić, ponieważ program True Image 2013 tworzy kopie zapasowe tylko tak zwanych „delt”. Oznacza to, że nie zostaną utworzone kopie zapasowe całych zmienionych plików, a zostaną jedynie uwzględnione różnice pomiędzy ich starą a nową wersją. Na przykład, jeśli korzystasz z programu Microsoft Outlook lub Poczta systemu Windows, plik pst może być bardzo duży. Co więcej, ulega on zmianie z każdą otrzymaną i wysłaną wiadomością e-mail. Kopie zapasowe całego pliku pst tworzone po każdej zmianie zajęłyby zbyt dużo miejsca w magazynie, więc program True Image 2013 tworzy kopie zapasowe tylko zmienionych części pliku (oprócz pliku, którego kopię zapasową utworzono na początku).

3.7.1 Ciągła ochrona danych

Rozważmy, w jaki sposób można użyć ciągłej kopii zapasowej w celu ochrony danych.

Aby chronić dane w sposób ciągły:

1. Na karcie **Tworzenie kopii zapasowych i odzyskiwanie** kliknij **Inne kopie zapasowe** i wybierz **Ciągła kopia zapasowa**. Otworzy się okno **Ciągła kopia zapasowa**.
2. Z drzewa katalogów w obszarze **Elementy do uwzględnienia w kopii zapasowej** wybierz elementy, które chcesz chronić w ciągłej kopii zapasowej. Po prawej stronie zostanie wyświetlona zawartość elementu z wybranymi wszystkimi plikami i podfolderami. Można tutaj usunąć zaznaczenia w przypadku plików, które nie mają być chronione. Jeśli chcesz chronić więcej elementów, zaznacz je w analogiczny sposób w drzewie katalogów.
3. Wybierz miejsce docelowe ciągłej kopii zapasowej (możesz pozostawić domyślne miejsce docelowe lub wybrać nowe miejsce, klikając strzałkę w dół obok bieżącego miejsca docelowego; z listy rozwijanej wybierz odpowiednie miejsce docelowe). Aby uzyskać więcej informacji na temat wybierania magazynu ciągłej kopii zapasowej i zarządzania nim, zobacz Magazyn ciągłej kopii zapasowej Acronis (s. 58).
4. Funkcja ciągłej kopii zapasowej przypisze domyślną nazwę, ale można ją zmienić, wpisując nową nazwę w polu **Nazwa kopii zapasowej**.
5. Kliknij **Uruchom teraz**, aby natychmiast rozpocząć ochronę wybranych danych.

*Tryby Ciągła kopia zapasowa oraz Try&Decide nie mogą być włączone jednocześnie. Gdy w czasie aktywności trybu Try zostanie kliknięty przycisk **Uruchom teraz**, program wyświetli komunikat informujący, że nie można uruchomić ciągłej kopii zapasowej podczas pracy w trybie Try. Aby uruchomić ciągłą kopię zapasową, należy zakończyć bieżącą sesję w trybie Try&Decide.*

Ustawienia funkcji ciągłej kopii zapasowej można zmienić w dowolnym momencie. W tym celu kliknij ikonę koła zębatego w polu Ciągła kopia zapasowa i z menu Operacje wybierz **Edytuj ustawienia**. Zapisz edytowane ustawienia ciągłej kopii zapasowej, klikając **Zapisz**, a funkcja ciągłej kopii zapasowej zacznie natychmiast używać nowych ustawień. W przypadku zmiany miejsca docelowego ciągłej kopii zapasowej program utworzy nową pełną kopię zapasową chronionych danych w nowym magazynie ciągłej kopii zapasowej.

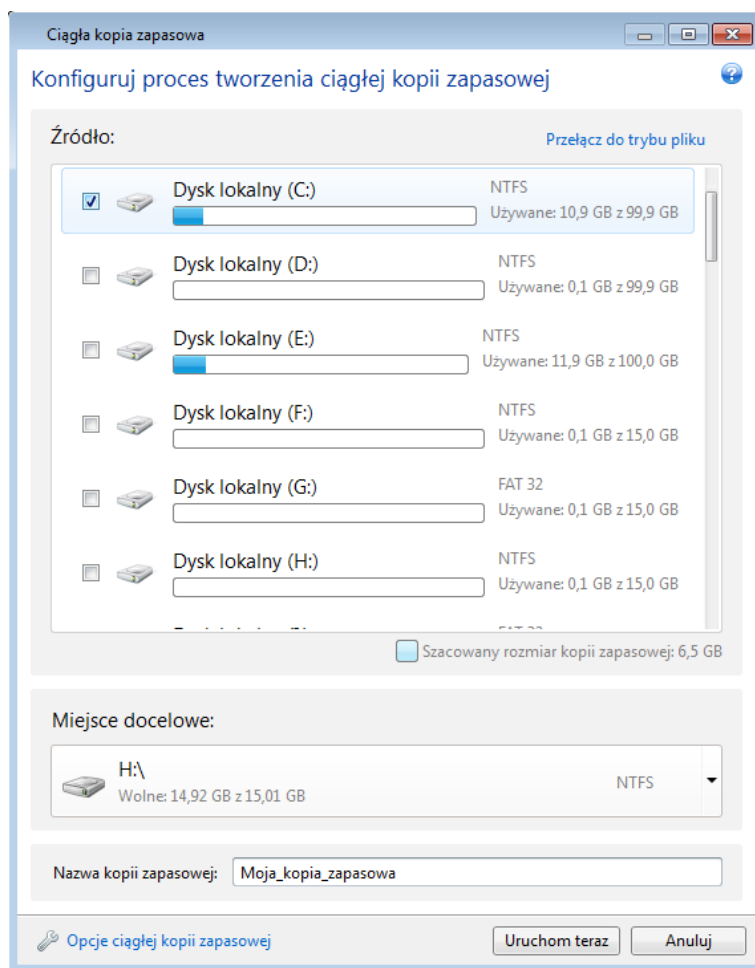
*Pliki i foldery można również uwzględnić w ciągłej kopii zapasowej, zaznaczając je w Eksploratorze Windows i wybierając **Uwzględnij w ciągłej kopii zapasowej** w menu skrótów otwieranym po kliknięciu prawym przyciskiem myszy wybranego elementu.*

3.7.2 Ciągła ochrona systemu

Ciągłej kopii zapasowej Acronis można także użyć do ochrony całej partycji systemowej. Jeśli jest dostępna wystarczająca ilość miejsca, funkcja ciągłej kopii zapasowej Acronis może jednocześnie chronić kilka partycji.

Aby chronić partycję systemową w sposób ciągły:

1. Na karcie **Tworzenie kopii zapasowych i odzyskiwanie** kliknij **Inne kopie zapasowe** i wybierz **Ciągła kopia zapasowa**. Otworzy się okno **Ciągła kopia zapasowa**.

2. Kliknij **Przełącz do trybu partycji** w prawym górnym rogu okna **Ciągła kopia zapasowa**. W obszarze **Elementy do uwzględnienia w kopii zapasowej** zostaną wyświetlone partycje istniejące na lokalnych dyskach twardych. Wybierz partycję systemową, zaznaczając odpowiednie pole wyboru.
3. Wybierz miejsce docelowe ciągłej kopii zapasowej (możesz pozostawić domyślne miejsce docelowe lub wybrać nowe miejsce, klikając bieżące miejsce docelowe i wybierając z listy rozwijanej odpowiednie miejsce docelowe).
Nie można wybrać chronionej partycji jako miejsca docelowego magazynu ciągłej kopii zapasowej.
4. Funkcja ciągłej kopii zapasowej przypisze domyślną nazwę, ale można ją zmienić, wpisując nową nazwę w polu **Nazwa kopii zapasowej**.
5. Kliknij **Uruchom teraz**, aby natychmiast rozpocząć ochronę wybranych partycji.

*Tryby **Ciągła kopia zapasowa** oraz **Try&Decide** nie mogą być włączone jednocześnie. Gdy w czasie aktywności trybu **Try** zostanie kliknięty przycisk **Uruchom teraz**, program wyświetli komunikat informujący, że nie można uruchomić ciągłej kopii zapasowej podczas pracy w trybie **Try**. Aby uruchomić ciągłą kopię zapasową, należy zakończyć sesję w trybie **Try&Decide**.*

Możesz wykluczyć z ochrony pliki odpowiadające określonym kryteriom. Aby dodać kryteria wykluczania, kliknij łącze **Opcje ciągłej kopii zapasowej**. Podczas dodawania kryteriów można użyć

typowych symboli wieloznacznych obsługiwanych przez system Windows. Aby uzyskać więcej informacji, zobacz Wykluczanie elementów z kopii zapasowej (s. 82).

3.7.3 Magazyn ciągłej kopii zapasowej Acronis

Magazyn ciągłej kopii zapasowej Acronis można utworzyć na lokalnych dyskach twardych (zarówno wewnętrznych, jak i zewnętrznych).

W wielu przypadkach najlepszym miejscem na magazyn ciągłej kopii zapasowej będzie zewnętrzny dysk twardy. Zewnętrzny dysk twardy może mieć jeden z następujących interfejsów: USB (w tym USB 3.0), eSATA, FireWire i SCSI.

Możliwe jest również wykorzystanie w roli pamięci masowej udziału NAS pod warunkiem, że jest on dostępny za pomocą protokołu SMB. Nie jest istotne, czy udział NAS, który ma pełnić rolę pamięci masowej, został zamapowany jako dysk lokalny czy nie. Jeśli udział wymaga zalogowania, trzeba będzie podać poprawną nazwę użytkownika i hasło. Aby uzyskać więcej informacji, zobacz Ustawienia uwierzytelniania (s. 140). Program True Image 2013 zapamiętuje poświadczenia, dzięki czemu kolejne połączenia z udziałem nie będą wymagały logowania.

Jeśli dysk zewnętrzny lub udział NAS nie jest dostępny, miejscem docelowym ciągłej kopii zapasowej może być dysk wewnętrzny, w tym również dysk dynamiczny. Pamiętaj, że nie można używać partycji chronionej jako magazynu ciągłej kopii zapasowej. Jeśli w komputerze, na którym chcesz używać funkcji ciągłej kopii zapasowej Acronis, znajduje się jeden dysk twardy z jedną partycją, możesz utworzyć strefę Acronis Secure Zone i użyć jej jako magazynu ciągłej kopii zapasowej.

Przed utworzeniem magazynu ciągłej kopii zapasowej Acronis program True Image 2013 sprawdza, czy w wybranej lokalizacji docelowej jest wystarczająco dużo wolnego miejsca. Program mnoży objętość danych przeznaczonych do ochrony przez 1,2 i porównuje obliczoną wartość z wielkością dostępnego miejsca. Jeżeli ilość wolnego miejsca w lokalizacji docelowej spełnia wymóg dotyczący minimalnej ilości miejsca w magazynie, można użyć danej lokalizacji do przechowywania danych ciągłej kopii zapasowej.

Zarządzanie magazynem ciągłej kopii zapasowej Acronis

Po jakimś czasie magazyn ciągłej kopii zapasowej Acronis zapętnia się, a szybkość tego procesu zależy od miejsca wybranego na magazyn oraz ilości i rodzaju danych chronionych przez funkcję ciągłej kopii zapasowej Acronis.

Gdy w magazynie będzie mniej niż 200 MB wolnego miejsca, program wyświetli powiadomienie. Możesz wybrać inne miejsce docelowe bez utraty utworzonych wcześniej kopii zapasowych danych. Możliwe będzie odzyskanie danych zapisanych w starym magazynie. Po wybraniu nowego miejsca docelowego program True Image 2013 tworzy nową pełną kopię zapasową danych chronionych za pomocą funkcji ciągłej kopii zapasowej.

Kolejną metodą zarządzania magazynem ciągłej kopii zapasowej Acronis jest usuwanie wersji kopii zapasowych, które nie są już potrzebne. Aby wyczyścić magazyn, w polu Ciągła kopia zapasowa kliknij ikonę koła zębatego, aby otworzyć menu Operacje, a następnie wybierz **Oczyść**. W programie True Image 2013 pojawi się okno pozwalające wybrać okres utworzenia wersji kopii zapasowych, które chcesz usunąć. Wybierz odpowiedni okres i kliknij **OK**.

Program umożliwia czyszczenie tylko aktywnego magazynu ciągłej kopii zapasowej Acronis.

Można również całkowicie wyczyścić magazyn ciągłej kopii zapasowej Acronis, wybierając **Usuń** z menu Operacje w oknie Ciągła kopia zapasowa. Jeśli zaznaczysz pole wyboru aktywnej ciągłej kopii zapasowej, operacja usuwania zatrzyma działanie funkcji ciągłej kopii zapasowej Acronis.

3.7.4 Ciągła kopia zapasowa — często zadawane pytania

Dlaczego funkcja ciągłej kopii zapasowej Acronis samoczynnie wstrzymuje działanie? — Jest to celowe działanie funkcji ciągłej kopii zapasowej Acronis. Kiedy obciążenie systemu osiąga poziom krytyczny, funkcja ciągłej kopii zapasowej Acronis otrzymuje alarm o przeciążeniu z systemu Windows i wstrzymuje działanie. Pozwala to zmniejszyć obciążenie systemu Windows powodowane przez inne aplikacje. Przeciążenie może być spowodowane działaniem aplikacji intensywnie wykorzystujących zasoby (np. oprogramowania antywirusowego wykonującego szczegółowe skanowanie systemu).

W takiej sytuacji funkcja ciągłej kopii zapasowej automatycznie wstrzymuje działanie i nie można jej ponownie uruchomić. Po wstrzymaniu działania funkcja ciągłej kopii zapasowej Acronis daje systemowi jedną godzinę na zmniejszenie obciążenia, a następnie podejmuje próbę ponownego uruchomienia.

Liczba prób automatycznego ponownego uruchomienia funkcji ciągłej kopii zapasowej Acronis wynosi 6. To znaczy, że po pierwszej próbie automatycznego ponownego uruchomienia funkcja ciągłej kopii zapasowej Acronis podejmie podobną próbę jeszcze pięć razy w godzinnych odstępach.

Po szóstej nieudanej próbie funkcja ciągłej kopii zapasowej Acronis odczeka do następnego dnia kalendarzowego. Następnego dnia licznik prób automatycznego ponownego uruchomienia zostanie automatycznie zresetowany. Jeśli nic w tym nie przeszkodzi, funkcja ciągłej kopii zapasowej Acronis wykonuje sześć prób ponownego uruchomienia dziennie.

Licznik prób ponownego uruchomienia można zresetować, wykonując dowolną z następujących czynności:

- Ponowne uruchomienie usługi ciągłej kopii zapasowej Acronis.
- Ponowne uruchomienie komputera.

Ponowne uruchomienie usługi ciągłej kopii zapasowej Acronis spowoduje jedynie wyzerowanie licznika prób automatycznego ponownego uruchomienia. Jeśli system nadal będzie przeciążony, funkcja ciągłej kopii zapasowej Acronis ponownie wstrzyma działanie. Artykuł bazy wiedzy Acronis Support Knowledge Base na stronie <http://forum.acronis.pl/forum/14958> zawiera opis procedury ponownego uruchamiania usługi ciągłej kopii zapasowej Acronis.

Ponowne uruchomienie komputera spowoduje zresetowanie obciążenia i licznika prób ponownego uruchomienia. Jeśli system znowu ulegnie przeciążeniu, funkcja ciągłej kopii zapasowej Acronis wstrzyma działanie.

Dlaczego funkcja ciągłej kopii zapasowej Acronis czasami powoduje duże obciążenie procesora? — Jest to oczekiwany skutek działania funkcji ciągłej kopii zapasowej Acronis. Może on wystąpić w momencie ponownego uruchomienia wstrzymanej funkcji ciągłej kopii zapasowej Acronis, jeśli podczas przerwy w działaniu zmodyfikowano dużą ilość chronionych danych.

Na przykład może to mieć miejsce po ręcznym wstrzymaniu funkcji ciągłej kopii zapasowej Acronis używanej do ochrony partycji systemowej oraz zainstalowaniu nowej aplikacji. Po ponownym uruchomieniu funkcji ciągłej kopii zapasowej Acronis przez pewien czas będzie występować duże obciążenie procesora. Jednak potem ten proces (afcdpsrv.exe) powróci do zwykłego trybu działania.

Dzieje się tak, ponieważ funkcja ciągłej kopii zapasowej Acronis musi porównać dane uwzględnione w kopii zapasowej z danymi zmodyfikowanymi podczas przerwy w działaniu funkcji, aby zapewnić

ciągłość ochrony. Jeśli w międzyczasie zmodyfikowano znaczną ilość danych, proces ten może przez jakiś czas obciążać procesor. Po porównaniu danych i utworzeniu kopii zapasowej zmodyfikowanych danych funkcja ciągłej kopii zapasowej Acronis wraca do zwykłego trybu działania.

Czy magazyn funkcji ciągłej kopii zapasowej Acronis może się znajdować na partycji FAT32 lokalnego dysku twardego? — Nie, za magazyn może służyć tylko partycja NTFS. To ograniczenie wynika z faktu, że funkcja ciągłej kopii zapasowej Acronis potrzebuje do działania atrybutu pliku rozrzedzonego (np. do przeprowadzenia konsolidacji automatycznej). Atrybut pliku rozrzedzonego został wprowadzony w systemie plików NTFS.

Czy można skonfigurować magazyn funkcji ciągłej kopii zapasowej Acronis w udziale sieciowym lub urządzeniu NAS? — Tak, funkcja ciągłej kopii zapasowej Acronis obsługuje udziały sieciowe, dyski zmapowane, dyski NAS oraz inne urządzenia podłączane przez sieć pod jednym warunkiem — muszą one używać protokołu SMB.

Na czym polega ręczne czyszczenie magazynu funkcji ciągłej kopii zapasowej Acronis? — Magazyn funkcji ciągłej kopii zapasowej Acronis można wyczyścić, usuwając dane zawarte w kopiach zapasowych pochodzących z pewnego okresu. Załóżmy na przykład, że funkcja ciągłej kopii zapasowej Acronis działa na partycji systemowej od 15 sierpnia 2011 r. Od tego dnia partycja systemowa jest przez nią chroniona. Załóżmy, że dziś jest 15 grudnia 2011 r. i magazyn funkcji ciągłej kopii zapasowej Acronis jest prawie pełny. Decydujesz się wyczyścić niepotrzebne dane, aby zwolnić część miejsca w magazynie. Aby wyczyścić magazyn, w polu Ciągła kopia zapasowa kliknij ikonę koła zębatego, aby otworzyć menu Operacje, a następnie wybierz **Oczyść**. W programie True Image 2013 pojawi się okno pozwalające wybrać okres utworzenia wersji kopii zapasowych, które chcesz usunąć. Załóżmy, że od 1 września do 1 grudnia nie wprowadzono w systemie żadnych ważnych zmian. Wybierz ten okres i kliknij **OK**. Program usunie wszystkie wersje kopii zapasowych utworzone w tym okresie i skonsoliduje pozostałe wersje kopii zapasowych w celu zapewnienia ich spójności. Omówmy kilka scenariuszy, aby wyjaśnić, które dane są usuwane, a które zachowywane. Najpierw zajmiemy się jakimś plikiem systemowym, na przykład notepad.exe. Jego kopia zapasowa została utworzona podczas tworzenia początkowej pełnej kopii zapasowej w dniu 15 sierpnia i oczywiście od tamtej pory się nie zmieniła. W tej sytuacji po przeprowadzeniu czyszczenia plik pozostanie w ciągłej kopii zapasowej. Teraz załóżmy, że 15 września na komputerze została zainstalowana gra i po krótkim okresie użytkowania została ona odinstalowana 5 października. W tej sytuacji wszystkie pliki dotyczące tej gry zostaną usunięte z ciągłej kopii zapasowej. Kolejny przykład: od 16 listopada pisesz pracę magisterską w programie Microsoft Word. W tej sytuacji wszystkie wersje plików, których kopie zapasowe utworzono między 16 listopada a 1 grudnia, zostaną usunięte, a zachowane zostaną jedynie wersje powstałe po 2 grudnia. Podsumowując, wszystkie zmiany danych wprowadzone w wybranym okresie zostaną utracone. Wszystkie pliki, które nie uległy zmianie od momentu utworzenia początkowej pełnej kopii zapasowej (czyli od 15 sierpnia) i wszystkie zmiany danych wprowadzone przed 1 września i po 1 grudnia zostaną zachowane.

Jak wstrzymać działanie funkcji ciągłej kopii zapasowej Acronis? — Aby wstrzymać działanie funkcji ciągłej kopii zapasowej Acronis, kliknij ikonę koła zębatego w polu Ciągła kopia zapasowa i z menu wybierz **Zatrzymaj**. Aby wznowić działanie funkcji ciągłej kopii zapasowej, kliknij ponownie ikonę koła zębatego i z menu wybierz **Uruchom**. Jeśli pole Ciągła kopia zapasowa jest rozwinięte, działanie tej funkcji można również wstrzymać i wznowić, klikając odpowiednie przyciski w tym polu.

Jak można wyłączyć i usunąć funkcję ciągłej kopii zapasowej Acronis? — Aby wyłączyć i usunąć funkcję ciągłej kopii zapasowej Acronis, kliknij ikonę koła zębatego w polu Ciągła kopia zapasowa karty **Tworzenie kopii zapasowych i odzyskiwanie** i z menu wybierz **Usuń**. Spowoduje to usunięcie wszystkich danych ciągłej kopii zapasowej.

3.8 Tworzenie rezerwowych kopii zapasowych

W programie można tworzyć rezerwowe egzemplarze kopii zapasowych i zapisywać je w systemie plików, na dysku sieciowym lub na dysku flash USB. Kopia rezerwowa może być pomocna, jeśli główna kopia zapasowa ulegnie uszkodzeniu lub wystąpi awaria pamięci masowej z kopią główną.

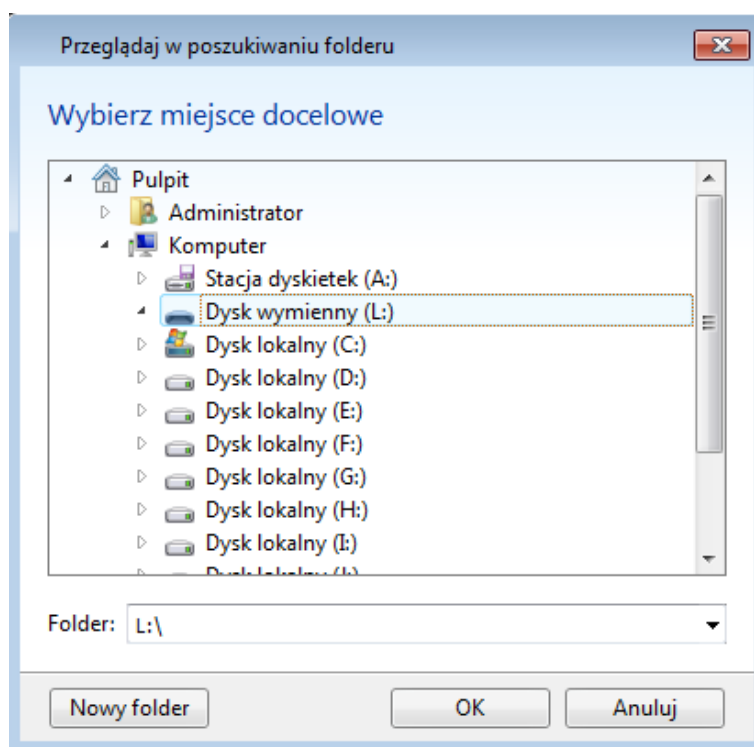
Funkcja ta nie tylko zwiększa bezpieczeństwo danych kopii zapasowej dzięki ich replikacji, ale pozwala również kopiować całe zestawy dokumentów np. na nośnik pamięci USB z myślą o pracy nad nimi w domu. Dlatego teraz można utworzyć zwykłą kopię zapasową i skopiować te same pliki na nośnik pamięci USB lub dowolny lokalny dysk twardy.

Kopia rezerwowa zawsze zawiera wszystkie pliki wybrane do utworzenia kopii zapasowej, czyli podczas tworzenia kopii rezerwowej program zawsze tworzy pełną kopię zapasową danych źródłowych. Utworzenie kopii rezerwowej w postaci różnicowej lub przyrostowej nie jest możliwe.

Należy również pamiętać, że operacja ta zabierze więcej czasu, ponieważ kopie zapasowa oraz rezerwowa tworzone są po kolei, a nie jednocześnie. Będzie również trzeba przeznaczyć więcej miejsca w pamięci masowej lub podłączyć dodatkowe urządzenie pamięci.

Aby na przykład utworzyć kopię rezerwową niektórych plików w pamięci USB:

1. Podczas konfigurowania kopii zapasowej kliknij łącze **Opcje tworzenia kopii zapasowej plików**, rozwiń element **Rezerwowa kopia zapasowa** i zaznacz pole wyboru **Utwórz kopię rezerwową moich kopii zapasowych**. Zostanie otwarte okno dialogowe **Przeglądaj w poszukiwaniu folderu**.
2. Wybierz miejsce docelowe i utwórz folder na kopię rezerwową, klikając przycisk **Nowy folder**.

3. Zakończ konfigurację tworzenia kopii zapasowej w standardowy sposób.
4. Kliknij **Utwórz kopię zapasową**.

Należy pamiętać, że płyty CD/DVD nie są obsługiwane jako lokalizacje kopii rezerwowych.

3.9 Jak utworzyć wymienny nośnik startowy z kopią zapasową

Podczas konfigurowania kopii zapasowej dysku lub partycji na nośniku wymiennym można sprawić, aby był to nośnik startowy. Program True Image 2013 może tworzyć nośniki startowe następujących typów:

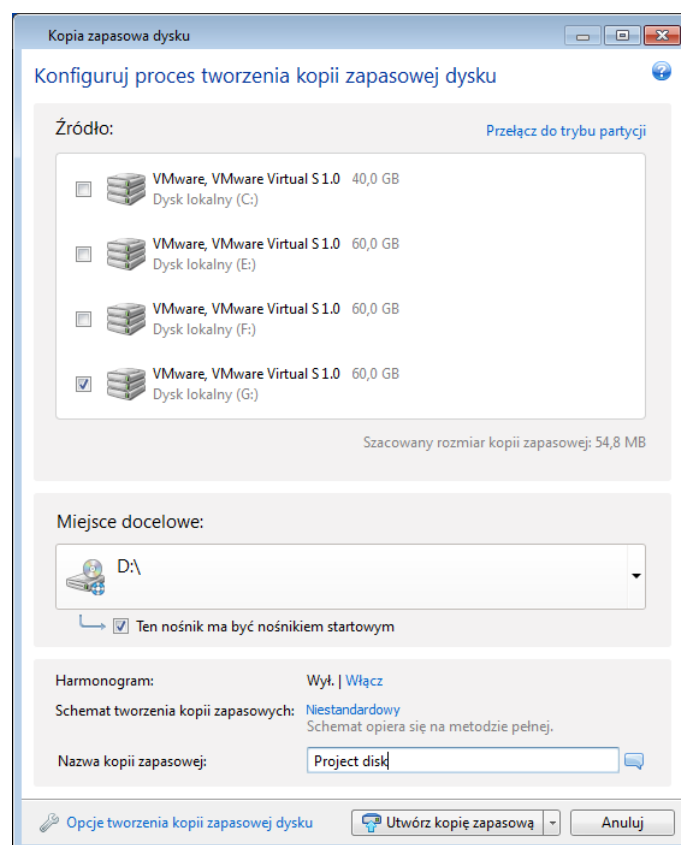
- płyta DVD/BD
- dysk flash USB sformatowany w systemie plików FAT32

Jeśli kopia zapasowa nie jest zbyt duża, opcja taka może być dobrym rozwiązaniem. Stanowczo odradzamy na przykład tworzenie kopii zapasowych na płytach DVD, jeśli liczba używanych płyt przekroczy trzy. Jeśli kopia zapasowa zostanie zapisana na kilku płytach DVD, odzyskiwanie będzie wymagało ich częstego zmieniania.

Poniżej znajduje się procedura postępowania:

1. Uruchom program True Image 2013, przejdź na kartę **Tworzenie kopii zapasowych i odzyskiwanie** i wybierz **Kopia zapasowa dysku i partycji**:
2. Wybierz partycję lub cały dysk do uwzględnienia w kopii zapasowej.
3. Jako lokalizację docelową kopii zapasowej wybierz nośnik wymienny (DVD/BD/dysk flash)
4. Zaznacz pole wyboru **Ten nośnik ma być nośnikiem startowym**:

Jeśli jako lokalizację docelową wybierzesz wewnętrzny lub zewnętrzny dysk twardy, opcja ta będzie wyłączona.

5. Kliknij **Utwórz kopię zapasową**.

Jeśli kopia zapasowa nie mieści się na jednej płycie (na przykład na płycie DVD), plik zostanie podzielony na kilka woluminów. Pierwsza płyta będzie płytą startową.

Jeśli planujesz regularne tworzenie takiej kopii zapasowej, możesz skonfigurować odpowiednie ustawienia w obszarze **Opcje tworzenia kopii zapasowej dysku**. Zobacz Ustawienia nośników wymiennych (s. 76).

Nośnik startowy z plikiem kopii zapasowej można utworzyć tylko za pomocą programu True Image 2013 w systemie Windows. Nie można utworzyć takiego nośnika w środowisku startowym.

Informacje dodatkowe

Czasami program True Image 2013 może nie rozpoznać dysku flash USB jako odpowiedniego do utworzenia nośnika startowego. W takim przypadku można spróbować przygotować nośnik. Zobacz Jak przygotować dysk flash USB na potrzeby generatora nośnika Acronis (s. 183).

Program True Image 2013 nie umożliwia tworzenia startowego dysku twardego USB, można jednak spróbować użyć do tego celu narzędzi innych firm. Zapoznaj się na przykład z procedurą sugerowaną przez użytkownika MudCrab, członka MVP forum Acronis True Image Home, pod adresem http://www.themudcrab.com/acronis_grub4dos.php.

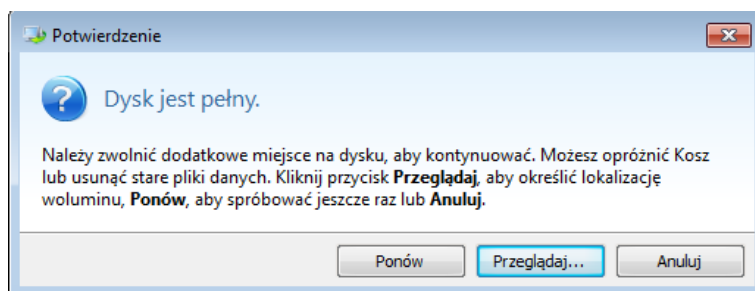
3.10 Tworzenie kopii zapasowych w różnych miejscach

Program True Image 2013 umożliwia elastyczny wybór miejsc docelowych kopii zapasowych. Pełne, przyrostowe i różnicowe wersje kopii zapasowych można zapisywać w różnych miejscach, takich jak udziały sieciowe, płyty CD/DVD, pamięć USB oraz lokalne wewnętrzne i zewnętrzne dyski twarde.

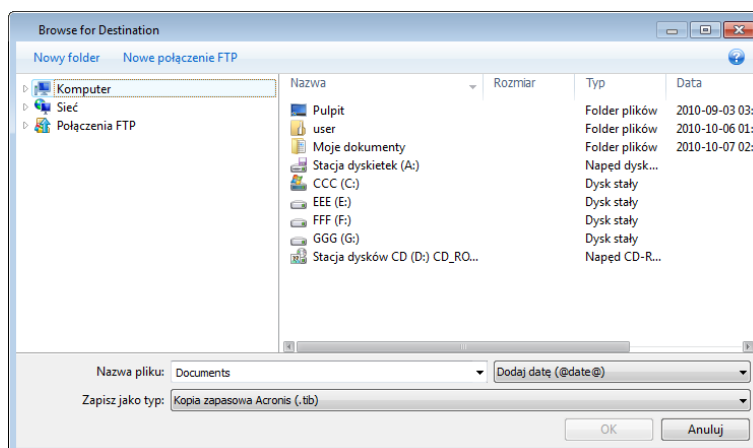
Wersje kopii zapasowych można zapisywać w różnych miejscach docelowych, zmieniając takie miejsce przez edytowanie ustawień wybranej kopii zapasowej. Na przykład po zapisaniu początkowej pełnej kopii zapasowej na zewnętrznym dysku twardym USB można zmienić miejsce docelowe kopii zapasowych na pamięć USB, edytując ustawienia tworzenia kopii zapasowej. Kolejne przyrostowe lub różnicowe kopie zapasowe będą zapisywane w pamięci USB.

Strefy Acronis Secure Zone nie można użyć jako jednej z lokalizacji, w których będą przechowywane wersje kopii zapasowych należące do tego samego „ciągu”. Wynika to z faktu, że takie kopie mogą być usuwane podczas automatycznej konsolidacji kopii zapasowych w strefie Acronis Secure Zone. W takim przypadku „ciąg” kopii zapasowych zostałby uszkodzony. Ponadto ta funkcja nie dotyczy serwerów FTP.

Kolejną zaletą tej funkcji jest możliwość dzielenia kopii zapasowych „w locie”. Załóżmy, że tworzysz kopię zapasową na dysku twardym i podczas tej operacji program True Image 2013 wykrywa, że na dysku jest za mało wolnego miejsca do ukończenia procesu. Pojawia się komunikat informujący o zapełnieniu dysku.

Aby dokończyć kopię zapasową, możesz spróbować zwolnić trochę miejsca na dysku i kliknąć **Ponów** lub wybrać inne urządzenie pamięci. Aby wybrać drugą możliwość, kliknij **Przeglądaj** w oknie potwierdzenia. Pojawi się okno **Przeglądaj, aby znaleźć miejsce docelowe**.

W lewym panelu widoczne będą lokalizacje przechowywania dostępne na komputerze. Po wybraniu odpowiedniej lokalizacji przypisz nazwę do pliku, który będzie zawierał pozostałe dane dodawane do kopii zapasowej. Możesz wprowadzić nazwę ręcznie (np. „Końcówka.tib”) lub skorzystać z generatora nazw plików (przycisk po prawej stronie wiersza). Następnie kliknij **OK**. Program True Image 2013 dokończy tworzenie kopii zapasowej.

Jeżeli wersje kopii zapasowych należące do tego samego „ciągu” zostaną zapisane w różnych miejscach docelowych, podczas odzyskiwania danych program True Image 2013 może wyświetlić monit o wskazanie lokalizacji poprzednich wersji kopii zapasowych. Może to nastąpić, gdy wybrana wersja kopii zapasowej nie zawiera plików, które chcesz odzyskać (lub zawiera tylko ich część). Może to również nastąpić w przypadku odzyskiwania kopii zapasowej podzielonej „w locie”.

3.11 Dodawanie istniejącej kopii zapasowej do listy

Jeżeli istnieją kopie zapasowe, których nie ma na liście kopii zapasowych na karcie **Tworzenie kopii zapasowych i odzyskiwanie** (na przykład kopie utworzone przy użyciu poprzedniej wersji programu Acronis True Image Home), można dodać je do listy. Kliknij **Szukaj kopii zapasowej** na karcie **Tworzenie kopii zapasowych i odzyskiwanie**. Pojawi się okno umożliwiające przeszukanie komputera pod kątem kopii zapasowych.

Aby dodać istniejącą kopię zapasową do listy kopii, wybierz żądaną kopię i kliknij **Dodaj do listy kopii zapasowych**.

3.12 Usuwanie kopii zapasowych i wersji kopii zapasowych

Niepotrzebne już kopie zapasowe oraz wersje kopii zapasowych można usuwać. Program True Image 2013 przechowuje informacje na temat kopii zapasowych w bazie metadanych.

Dlatego usunięcie zbędnych plików kopii zapasowych przy użyciu Eksploratora Windows nie powoduje usunięcia informacji o nich z bazy danych i program True Image 2013 przyjmuje, że te kopie nadal istnieją.

Może to spowodować błędy, gdy program spróbuje wykonać operacje na nieistniejących kopiach zapasowych. Z tego powodu zbędne kopie zapasowe oraz wersje kopii zapasowych należy usuwać wyłącznie przy użyciu narzędzi dostępnych w programie True Image 2013.

Aby usunąć całą kopię zapasową:

Znajdź pole odpowiedniej kopii zapasowej na karcie **Tworzenie kopii zapasowych i odzyskiwanie** programu True Image 2013. Kliknij ikonę koła zębatego, aby otworzyć menu Operacje, a następnie kliknij **Usuń**.

W przypadku usuwania całej kopii zapasowej usuwane są również wszystkie jej wersje.

Aby usunąć określoną wersję kopii zapasowej:

1. Znajdź odpowiednie pole kopii zapasowej na karcie **Tworzenie kopii zapasowych i odzyskiwanie**, a następnie kliknij przycisk **Odzyskaj** lub ikonę koła zębatego, a następnie kliknij element **Odzyskaj pliki** (w przypadku kopii zapasowej dysku).
2. W Eksploratorze kopii zapasowej kliknij na osi czasu prawym przyciskiem myszy wersję do usunięcia, a następnie kliknij **Usuń wersję**.

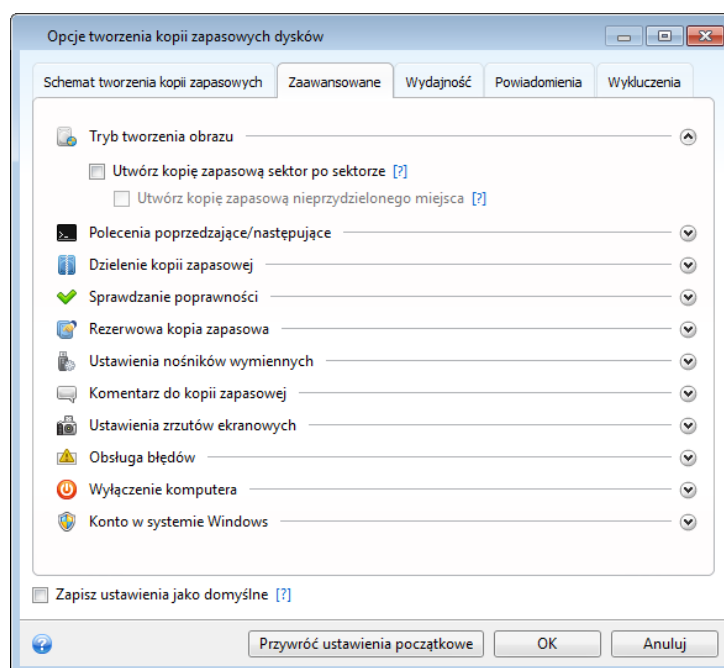
W przypadku usuwania wersji kopii zapasowej należy pamiętać, że mogą istnieć inne wersje zależne od tej wersji. Wówczas wersje zależne również zostaną usunięte, ponieważ odzyskanie z nich danych stałoby się niemożliwe.

- **W przypadku usuwania pełnej wersji kopii zapasowej** — program usunie również wszystkie kolejne przyrostowe i różnicowe wersje kopii zapasowych utworzone do czasu utworzenia następnej pełnej wersji kopii zapasowej.
- **W przypadku usuwania przyrostowej lub różnicowej wersji kopii zapasowej** — program usunie również wszystkie kolejne przyrostowe wersje kopii zapasowej utworzone do czasu utworzenia kolejnej pełnej lub różnicowej wersji kopii zapasowej.

3.13 Opcje tworzenia kopii zapasowych

W oknach **Opcje tworzenia kopii zapasowej dysku**, **Opcje tworzenia kopii zapasowej plików**, **Opcje tworzenia kopii zapasowej poczty e-mail**, **Opcje ciągłej kopii zapasowej** i **Opcje tworzenia kopii zapasowej online** można skonfigurować opcje dotyczące odpowiednio procesów tworzenia kopii zapasowych dysku/partycji, pliku, poczty e-mail, ciągłej kopii zapasowej i kopii zapasowej online. Aby otworzyć okno opcji, kliknij odpowiednie łącze.

Po zainstalowaniu programu dla wszystkich opcji są ustawione wartości początkowe. Możesz je zmienić tylko dla bieżącej operacji tworzenia kopii zapasowej lub dla wszystkich kopii zapasowych, które zostaną utworzone w przyszłości. Zaznacz pole wyboru **Zapisz ustawienia jako domyślne**, aby domyślnie zastosować zmodyfikowane ustawienia do wszystkich operacji tworzenia kopii zapasowych w przyszłości.

Uwaga: opcje każdego typu kopii zapasowej są całkowicie od siebie niezależne, dlatego należy skonfigurować je osobno.

Aby wszystkim zmodyfikowanym opcjom przywrócić wartości początkowe ustawione po zainstalowaniu programu, kliknij **Przywróć ustawienia początkowe**.

W tej sekcji

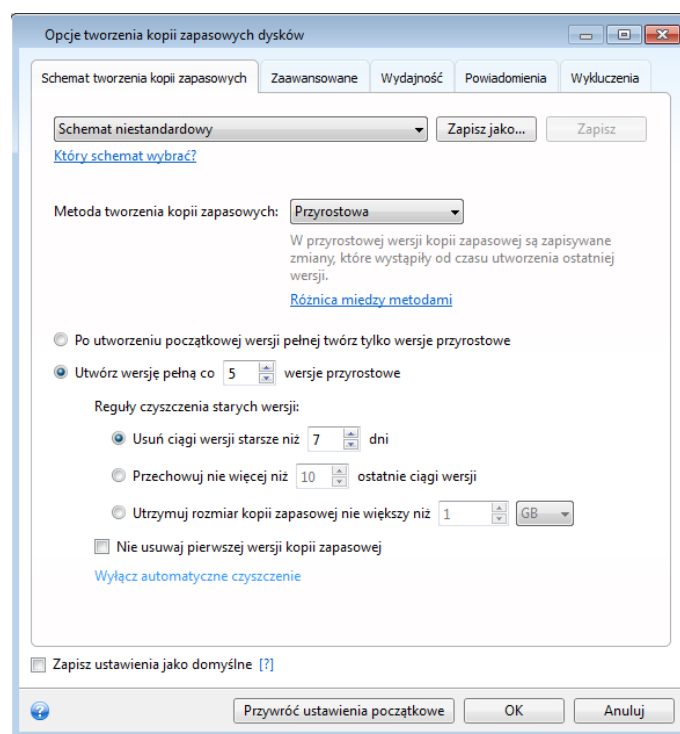
Schematy tworzenia kopii zapasowych	67
Schemat z jedną wersją.....	68
Schemat z ciągiem wersji	68
Schematy niestandardowe	69
Tryb tworzenia obrazu	73
Ochrona kopii zapasowej	73
Polecenia przed/po tworzeniu kopii zapasowej	74
Dzielenie kopii zapasowej	75
Opcja sprawdzania poprawności kopii zapasowej.....	75
Rezerwowa kopia zapasowa	76
Ustawienia nośników wymiennych.....	76
Komentarz do kopii zapasowej	77
Ustawienia zrzutów ekranowych	77
Obsługa błędów	78
Wyłączenie komputera	79
Ustawienia zabezpieczeń na poziomie plików do uwzględnienia w kopii zapasowej	79
Konto w systemie Windows.....	79
Wydajność operacji tworzenia kopii zapasowej	80
Powiadomienia dla operacji tworzenia kopii zapasowej	81
Wykluczanie elementów z kopii zapasowej.....	82

3.13.1 Schematy tworzenia kopii zapasowych

Schematy tworzenia kopii zapasowych oraz harmonogram ułatwiają skonfigurowanie strategii tworzenia kopii zapasowych. Schematy umożliwiają zoptymalizowanie miejsca używanego do przechowywania kopii zapasowych, zwiększenie niezawodności przechowywania danych i automatyczne usuwanie zbędnych wersji kopii zapasowych.

Schemat tworzenia kopii zapasowych określa następujące parametry:

- Metody tworzenia kopii zapasowych używane w celu utworzenia różnych wersji kopii zapasowych (pełnej, różnicowej lub przyrostowej)
- Kolejność tworzenia różnych wersji kopii zapasowych przy użyciu różnych metod
- Reguły czyszczenia wersji

Program True Image 2013 umożliwia wybranie następujących schematów tworzenia kopii zapasowych:

- **Jedna wersja** (s. 68) — wybierz ten schemat, jeśli chcesz, aby magazyn kopii zapasowej był jak najmniejszy.
- **Ciąg wersji** (s. 68) — jest to optymalny schemat w wielu przypadkach.
- **Przyrostowy** — wybierz ten schemat, jeśli po początkowej pełnej kopii zapasowej chcesz tworzyć tylko przyrostowe kopie zapasowe (jest to schemat domyślny).
- **Różnicowy** — wybierz ten schemat, jeśli po początkowej pełnej kopii zapasowej chcesz tworzyć tylko różnicowe kopie zapasowe.
- **Niestandardowy** (s. 69) — wybierz ten element, jeśli chcesz ręcznie skonfigurować schemat tworzenia kopii zapasowych.

3.13.2 Schemat z jedną wersją

Ten schemat tworzenia kopii zapasowych jest taki sam w przypadku kopii zapasowych dysków i kopii zapasowych plików (z wyjątkiem ustawień harmonogramu).

Program tworzy pełną wersję kopii zapasowej i zastępuje ją za każdym razem zgodnie z określonym harmonogramem lub po ręcznym uruchomieniu tworzenia kopii zapasowej.

Ustawienie harmonogramu tworzenia kopii zapasowej dysku: co miesiąc.

Ustawienie harmonogramu tworzenia kopii zapasowej plików: codziennie.

Wynik: dostępna jest jedna, aktualna, pełna wersja kopii zapasowej.

Wymagana ilość miejsca: minimalna.

3.13.3 Schemat z ciągiem wersji

Ten schemat tworzenia kopii zapasowych jest inny dla kopii zapasowych dysków oraz kopii zapasowych plików.

Ciąg wersji kopii zapasowej dysków

Najpierw program tworzy pierwszą pełną wersję kopii zapasowej. Wersja ta jest przechowywana do czasu jej ręcznego usunięcia. Następnie, zgodnie z określonym harmonogramem (lub po ręcznym uruchomieniu tworzenia kopii zapasowej) program tworzy: 1 pełną i 5 różnicowych wersji kopii zapasowej, następnie ponownie 1 pełną i 5 różnicowych wersji kopii zapasowej itd. Wersje są przechowywane przez 6 miesięcy. Po upływie tego okresu program sprawdza, czy można usunąć najstarsze wersje kopii zapasowej (z wyjątkiem pierwszej wersji pełnej). Zależy to od minimalnej liczby wersji (osiem) i spójności ciągów wersji. Po utworzeniu nowych wersji kopii zapasowej przy użyciu tej samej metody program usuwa kolejno najstarsze wersje (na przykład najstarsza wersja różnicowa zostanie usunięta po utworzeniu nowej wersji różnicowej). Najpierw są usuwane wszystkie najstarsze wersje różnicowe, a dopiero potem najstarsza wersja pełna.

Ustawienie harmonogramu tworzenia kopii zapasowej: co miesiąc.

Wynik: dostępne są miesięczne wersje kopii zapasowej z ostatnich 6 miesięcy oraz początkowa pełna wersja kopii zapasowej, którą można przechowywać przez dłuższy okres.

Wymagana ilość miejsca: zależy od liczby wersji i ich rozmiarów.

Ciąg wersji kopii zapasowej plików

Zgodnie z określonym harmonogramem (lub po ręcznym uruchomieniu tworzenia kopii zapasowej) program tworzy: 1 pełną i 6 przyrostowych wersji kopii zapasowej, następnie ponownie 1 pełną i 6 przyrostowych wersji kopii zapasowej itd. Wersje są przechowywane przez 1 miesiąc. Po upływie tego okresu program sprawdza, czy można usunąć najstarsze wersje kopii zapasowej. Zależy to od spójności ciągu wersji. Aby zachować spójność, po utworzeniu nowego ciągu wersji program usuwa najstarsze analogiczne wersje ciągami „1 wersja pełna + 6 przyrostowych wersji kopii zapasowej”.

Ustawienie harmonogramu tworzenia kopii zapasowej: codziennie.

Wynik: dostępne są wersje kopii zapasowej z każdego dnia ostatniego miesiąca.

Wymagana ilość miejsca: zależy od liczby wersji i ich rozmiarów.

3.13.4 Schematy niestandardowe

Program True Image 2013 umożliwia również tworzenie własnych schematów tworzenia kopii zapasowych. Mogą być one oparte na wstępnie zdefiniowanych schematach tworzenia kopii zapasowych. Możesz zmodyfikować wybrany wstępnie zdefiniowany schemat, dopasowując go do swoich potrzeb, a następnie zapisać tak zmieniony schemat jako nowy.

Nie można zastępować istniejących, wstępnie zdefiniowanych schematów tworzenia kopii zapasowych.

Ponadto można tworzyć schematy niestandardowe od podstaw w oparciu o pełne, różnicowe lub przyrostowe wersje kopii zapasowych.

Dlatego najpierw należy wybrać jedną z metod tworzenia kopii zapasowej w odpowiednim polu.

- **Pełna (s. 43)**

Wybierz tę metodę, jeśli chcesz tworzyć tylko pełne wersje kopii zapasowej.

- **Różnicowa (s. 43)**

Wybierz tę metodę, jeżeli chcesz tworzyć ciągi kopii zapasowej zawierające tylko jej wersje pełne i różnicowe.

Możesz skonfigurować schemat, używając jednej z następujących opcji:

- **Po utworzeniu początkowej wersji pełnej twórz tylko wersje różnicowe** — wybierz ten element, aby utworzyć tylko jeden ciąg wersji kopii zapasowej. Dla tej opcji automatyczne czyszczenie jest niedostępne.
- **Utwórz wersję pełną co [n] wersje różnicowe** — wybierz ten element, aby utworzyć kilka ciągów wersji kopii zapasowej. Jest to bardziej niezawodny schemat tworzenia kopii zapasowych, ale wymaga użycia większej ilości miejsca.

- **Przyrostowa (s. 43)**

Wybierz tę metodę, jeżeli chcesz tworzyć ciągi kopii zapasowej zawierające tylko jej wersje pełne i przyrostowe.

Możesz skonfigurować schemat, używając jednej z następujących opcji:

- **Po utworzeniu początkowej wersji pełnej twórz tylko wersje przyrostowe** — wybierz ten element, aby utworzyć tylko jeden ciąg wersji kopii zapasowej. Dla tej opcji automatyczne czyszczenie jest niedostępne.
- **Utwórz wersję pełną co [n] wersji przyrostowych** — wybierz ten element, aby utworzyć kilka ciągów wersji kopii zapasowej. Jest to bardziej niezawodny schemat tworzenia kopii zapasowych, ale wymaga użycia większej ilości miejsca.

Reguły automatycznego czyszczenia

Aby automatycznie usuwać zbędne wersje kopii zapasowej, można ustawić jedną z następujących reguł czyszczenia:

- **Usuń wersje starsze niż [zdefiniowany okres]** (opcja dostępna tylko w przypadku metody pełnej) — wybierz tę opcję, aby ograniczyć wiek wersji kopii zapasowej. Wszystkie wersje starsze niż podany okres będą automatycznie usuwane.
- **Usuń ciągi wersji starsze niż [zdefiniowany okres]** (opcja dostępna tylko w przypadku metody przyrostowej i różnicowej) — wybierz tę opcję, aby ograniczyć wiek ciągów wersji kopii zapasowej. Program usunie najstarszy ciąg wersji tylko wtedy, gdy po jego usunięciu wartość wieku najstarszej wersji będzie wyższa niż wartość podanego okresu.
- **Przechowuj nie więcej niż [n] ostatnie wersje** (opcja dostępna tylko w przypadku metody pełnej) — wybierz tę opcję, aby ograniczyć maksymalną liczbę wersji kopii zapasowej. Gdy liczba wersji

przekroczy określoną wartość, najstarsza wersja kopii zapasowej zostanie automatycznie usunięta.

- **Przechowuj nie więcej niż [n] ostatnich ciągów wersji** (opcja dostępna tylko w przypadku metody przyrostowej i różnicowej) — wybierz tę opcję, aby ograniczyć maksymalną liczbę ciągów wersji kopii zapasowej. Gdy liczba ciągów wersji przekroczy określoną wartość, najstarszy ciąg wersji kopii zapasowej zostanie automatycznie usunięty.
- **Utrzymuj rozmiar kopii zapasowej nie większy niż [zdefiniowany rozmiar]** — wybierz tę opcję, aby ograniczyć maksymalny rozmiar kopii zapasowej. Gdy zostanie utworzona nowa wersja kopii zapasowej, program sprawdza, czy całkowity rozmiar kopii zapasowej nie przekracza określonej wartości. Jeżeli przekracza, zostanie usunięta najstarsza wersja kopii zapasowej.

Opcja pierwszej wersji kopii zapasowej

Często pierwsza wersja dowolnej kopii zapasowej jest najcenniejsza. Dzieje się tak dlatego, że program zapisuje w niej dane w stanie początkowym (na przykład partycję systemową z nowo zainstalowanym systemem Windows) lub inne dane w stanie stabilnym (na przykład dane po pomyślnie zakończonej kontroli antywirusowej).

Nie usuwaj pierwszej wersji kopii zapasowej — zaznacz to pole wyboru, aby zatrzymać dane w stanie początkowym. Program utworzy dwie początkowe pełne kopie zapasowe. Pierwsza wersja zostanie wykluczona z automatycznego czyszczenia i będzie przechowywana do czasu jej ręcznego usunięcia.

W przypadku wybrania metody przyrostowej lub różnicowej pierwszy ciąg kopii zapasowych będzie się rozpoczynał od drugiej pełnej wersji kopii zapasowej. Dopiero trzecia wersja kopii zapasowej będzie przyrostowa lub różnicowa.

Po zaznaczeniu tego pola wyboru nazwa pola wyboru **Przechowuj nie więcej niż [n] ostatnie wersje** zmieni się na **Przechowuj nie więcej niż 1+[n] ostatnie wersje**.

Zarządzanie niestandardowymi schematami tworzenia kopii zapasowych

W przypadku zmiany jakichkolwiek ustawień istniejącego schematu tworzenia kopii zapasowych tak zmodyfikowany schemat można zapisać jako nowy. W takim przypadku należy określić nową nazwę schematu tworzenia kopii zapasowych.

- Program umożliwia zastępowanie istniejących schematów niestandardowych.
- Nie można zastępować istniejących, wstępnie zdefiniowanych schematów tworzenia kopii zapasowych.
- W nazwie schematu można używać wszystkich symboli dozwolonych w nazewnictwie plików systemu operacyjnego. Maksymalna długość nazwy schematu tworzenia kopii zapasowych wynosi 255 znaków.
- Program umożliwia utworzenie do 16 niestandardowych schematów tworzenia kopii zapasowych.

Po utworzeniu schematu można go używać podczas konfigurowania kopii zapasowej tak samo jak każdego innego istniejącego schematu.

Można również użyć niestandardowego schematu tworzenia kopii zapasowych bez jego zapisywania. W takim razie będzie on dostępny tylko dla kopii zapasowej, w której został utworzony, i nie będzie można go stosować w przypadku innych kopii.

Jeśli niestandardowy schemat tworzenia kopii zapasowych nie jest już potrzebny, można go usunąć. Aby usunąć schemat, wybierz go na liście schematów tworzenia kopii zapasowych, kliknij **Usuń**, a następnie kliknij **Usuń schemat** w oknie potwierdzenia.

Automatyczna konsolidacja wersji

Konsolidacja automatyczna kopii zapasowej jest włączana przez ustawienie ogólnych ograniczeń kopii. Ograniczenia te obejmują:

- maksymalną liczbę wersji kopii zapasowej
- maksymalny okres przechowywania plików kopii zapasowej
- maksymalny rozmiar kopii zapasowej

Automatyczna konsolidacja wersji kopii zapasowej jest dostępna tylko w przypadku przyrostowej i różnicowej metody niestandardowego schematu tworzenia kopii zapasowych.

Domyślnie nie są narzucane żadne limity, a konsolidacja automatyczna nie jest wykonywana. Aby włączyć konsolidację automatyczną, musisz wybrać przynajmniej jeden z limitów i zastosować jego ustawienia domyślne lub zmienić je zgodnie z potrzebą.

Jeśli limity zostały ustawione, po utworzeniu wersji kopii zapasowej program sprawdza kopię zapasową pod kątem naruszenia limitów — np. maksymalnej liczby gigabajtów ustawionej dla wersji kopii zapasowej — i jeżeli którykolwiek z nich jest przekroczony, program konsoliduje najstarsze wersje kopii zapasowej. Na przykład, jeśli dla plików kopii zapasowej ustawiono maksymalny rozmiar 50 GB, a rzeczywisty rozmiar wersji kopii zapasowej wynosi 55 GB, limit został przekroczony. System zachowa się zgodnie z ustawionymi regułami. Podczas tej operacji tworzony jest plik tymczasowy, dlatego też wymagana jest odpowiednia ilość miejsca na dysku. Należy również wziąć pod uwagę fakt, że aby program mógł wykryć naruszenie limitu, musi ono wystąpić. Dlatego też, aby możliwe było konsolidowanie plików, program wymaga odpowiedniej ilości wolnego miejsca na dysku ponad ustawiony limit dla kopii zapasowych. Dodatkową ilość miejsca można oszacować jako rozmiar największej wersji w danej kopii zapasowej.

W przypadku ustawienia limitu liczby wersji kopii zapasowej ich liczba rzeczywista może przekroczyć liczbę maksymalną o jeden. Wówczas program wykryje naruszenie limitu i rozpocznie konsolidację. Analogicznie, jeśli zdefiniujesz okres przechowywania wersji kopii zapasowej — przykładowo 30 dni — program rozpocznie konsolidację, gdy najstarsza wersja kopii zapasowej będzie przechowywana przez 31 dni.

Przykłady schematów niestandardowych

1. Kopia zapasowa plików „Dzienna wersja przyrostowa + tygodniowa wersja pełna”

Sytuacja: Masz pliki i/lub foldery, z którymi pracujesz codziennie. Codziennie musisz zapisywać wyniki pracy i musisz mieć możliwość odzyskania stanu danych z dowolnego momentu z okresu ostatnich trzech tygodni. Sprawdźmy, jak można spełnić te wymagania, korzystając z niestandardowego schematu tworzenia kopii zapasowych.

1. Na karcie **Tworzenie kopii zapasowych i odzyskiwanie** kliknij **Inne kopie zapasowe** i wybierz **Kopia zapasowa plików**.
2. W oknie **Kopia zapasowa plików** wybierz pliki i/lub foldery do uwzględnienia w kopii zapasowej i określ miejsce docelowe kopii. Aby uzyskać więcej informacji, zobacz Tworzenie kopii zapasowych plików i folderów.
3. Kliknij **Włącz** dla elementu **Harmonogram**. W oknie **Harmonogram** kliknij **Codziennie** i określ czas rozpoczęcia operacji tworzenia kopii zapasowej. Na przykład, jeśli kończysz codzienną pracę o godzinie 20:00, jako czas rozpoczęcia podaj właśnie ją (lub nieco późniejszą, np. 20:05).

4. Kliknij **Przyrostowy** w pobliżu elementu **Schemat tworzenia kopii zapasowych (Przyrostowy to domyślny schemat tworzenia kopii zapasowych)**.
5. W oknie **Opcje tworzenia kopii zapasowych plików** sprawdź, czy jest wybrana karta **Schemat tworzenia kopii zapasowych**.
6. Wybierz **Schemat niestandardowy** zamiast **Schemat przyrostowy**.
7. W polu **Metoda tworzenia kopii zapasowej** wybierz z listy rozwijanej **Przyrostowa**.
8. Kliknij **Utwórz wersję pełną co [n] wersji przyrostowych** i wpisz lub wybierz wartość „6”.

W tej sytuacji program najpierw utworzy początkową pełną wersję kopii zapasowej (bez względu na to, jak skonfigurowano proces tworzenia kopii zapasowych, pierwsza wersja kopii zapasowej zawsze będzie wersją pełną), a w kolejnych dniach 6 wersji przyrostowych. Następnie ponownie utworzy 1 wersję pełną i 6 wersji przyrostowych itd. Zatem każda wersja pełna będzie tworzona dokładnie co tydzień.
9. Aby ograniczyć czas przechowywania wersji, kliknij **Włącz automatyczne czyszczenie**.
10. Kliknij **Usuń ciągi wersji starsze niż [n] dni**, wpisz lub wybierz wartość „21”, a następnie kliknij **OK**.
11. W oknie **Kopia zapasowa plików** sprawdź, czy wszystkie ustawienia są poprawne, i kliknij **Utwórz kopię zapasową**. Aby pierwsza kopia zapasowa została wykonana dopiero o czasie określonym w harmonogramie, kliknij strzałkę w dół znajdującą się na prawo od przycisku **Utwórz kopię zapasową** i wybierz **Później** z listy rozwijanej.

2. Kopia zapasowa dysku „Wersja pełna co 2 miesiące + wersja różnicowa dwa razy na miesiąc”

Sytuacja: Musisz tworzyć kopię zapasową partycji systemowej dwa razy w miesiącu, a nową pełną wersję kopii zapasowej raz na dwa miesiące. Ponadto chcesz przeznaczyć na przechowywanie wersji kopii zapasowej nie więcej niż 100 GB miejsca na dysku. Sprawdźmy, jak można spełnić te wymagania, korzystając z niestandardowego schematu tworzenia kopii zapasowych.

1. Na karcie **Tworzenie kopii zapasowych i odzyskiwanie** kliknij **Kopia zapasowa dysku i partycji**.
2. W oknie **Kopia zapasowa dysku** wybierz partycję systemową (zwykle C:) i określ miejsce docelowe kopii zapasowej. Aby uzyskać więcej informacji, zobacz **Tworzenie kopii zapasowych partycji i dysków**.
3. Kliknij **Włącz** dla elementu **Harmonogram**. W oknie **Harmonogram** kliknij **Co miesiąc** i określ na przykład 1. i 15. dzień miesiąca. Spowoduje to tworzenie wersji kopii zapasowej co mniej więcej 2 tygodnie. Następnie określ czas rozpoczęcia operacji tworzenia kopii zapasowej.
4. Kliknij **Przyrostowy** w pobliżu elementu **Schemat tworzenia kopii zapasowych (Przyrostowy to domyślny schemat tworzenia kopii zapasowych)**.
5. W oknie **Opcje tworzenia kopii zapasowych dysków** sprawdź, czy jest wybrana karta **Schemat tworzenia kopii zapasowych**.
6. Wybierz **Schemat niestandardowy** zamiast **Schemat przyrostowy**.
7. W polu **Metoda tworzenia kopii zapasowej** wybierz z listy rozwijanej **Różnicowa**.
8. Kliknij **Utwórz wersję pełną co [n] wersji różnicowych** i wpisz lub wybierz wartość „3”.

W tej sytuacji program najpierw utworzy początkową pełną wersję kopii zapasowej (bez względu na to, jak skonfigurowano proces tworzenia kopii zapasowych, pierwsza wersja kopii zapasowej zawsze będzie wersją pełną), a następnie 3 wersje różnicowe — każdą mniej więcej co dwa tygodnie. Następnie ponownie wersję pełną i 3 wersje różnicowe itd. Zatem każda nowa wersja pełna będzie tworzona raz na dwa miesiące.
9. Aby ograniczyć miejsce w magazynie przeznaczone na przechowywanie wersji, kliknij **Włącz automatyczne czyszczenie**.

10. Kliknij **Utrzymuj rozmiar kopii zapasowej nie większy niż [zdefiniowany rozmiar]**, wpisz lub wybierz wartość „100” „GB”, a następnie kliknij **OK**.

Kiedy łączny rozmiar kopii zapasowych przekroczy 100 GB, program True Image 2013 wyczyści istniejące wersje kopii zapasowej, aby pozostałe wersje spełniały limit rozmiaru. Program usuwa najstarszy ciąg kopii zapasowych składający się z pełnej wersji kopii zapasowej i 3 wersji różnicowych.

11. W oknie **Kopia zapasowa dysków** sprawdź, czy wszystkie ustawienia są poprawne, i kliknij **Utwórz kopię zapasową**. Aby pierwsza kopia zapasowa została wykonana dopiero o czasie określonym w harmonogramie, kliknij strzałkę w dół znajdującą się na prawo od przycisku **Utwórz kopię zapasową** i wybierz **Później** z listy rozwijanej.

3.13.5 Tryb tworzenia obrazu

Tych parametrów można użyć w celu utworzenia dokładnych kopii całych partycji lub dysków twardych, a nie tylko sektorów zawierających dane. Pole wyboru **Utwórz kopię zapasową nieprzydzielonego miejsca** jest dostępne tylko, gdy jest zaznaczone pole wyboru **Utwórz kopię zapasową sektor po sektorze**.

- W celu utworzenia kopii zapasowej „sektor po sektorze” zaznacz parametr **Utwórz kopię zapasową sektor po sektorze**. Domyślnie program kopiuje tylko sektory dysku twardego zawierające dane. Jednak czasem przydatne może się okazać utworzenie pełnej kopii zapasowej sektor po sektorze. Przykład: przypadkowo usunięto kilka plików i chcesz utworzyć obraz dysku przed próbą ich odzyskania, ponieważ przywracanie plików może czasami powodować problemy z systemem plików. Należy zauważyć, że z uwagi na kopiowanie używanych i nieużywanych sektorów dysku twardego ten tryb wydłuża czas przetwarzania i tworzony jest zazwyczaj większy plik obrazu.
- Opcja **Utwórz kopię zapasową nieprzydzielonego miejsca** będzie dostępna, jeśli wybrano poprzedni parametr — **Utwórz kopię zapasową sektor po sektorze**. Podczas tworzenia kopii zapasowej sektor po sektorze nieprzydzielone miejsce nie jest domyślnie uwzględniane w pliku kopii zapasowej. Włączenie tej opcji spowoduje uwzględnienie nieprzydzielonego miejsca na dysku w kopii zapasowej.

3.13.6 Ochrona kopii zapasowej

Plik kopii zapasowej można zabezpieczyć hasłem. Domyślnie kopie zapasowe nie są chronione hasłem.

Aby włączyć ochronę kopii zapasowej:

- W polu **Hasło** wprowadź hasło dla kopii zapasowej. Hasło powinno składać się z co najmniej ośmiu symboli, w tym najlepiej z małych i dużych liter oraz cyfr — trudniej będzie je wówczas odgadnąć.
- Potwierdź hasło, wpisując je ponownie w polu **Potwierdź**.
- Aby zwiększyć bezpieczeństwo poufnych danych, można zaszyfrować kopię zapasową za pomocą skutecznego algorytmu kryptograficznego AES (Advanced Encryption Standard), który jest branżowym standardem. Algorytm AES wykorzystuje klucze o trzech długościach — 128, 192 i 256 bitów — w celu optymalnego zrównoważenia szybkości działania i ochrony.

W większości zastosowań wystarcza 128-bitowy klucz szyfrujący. Im dłuższy klucz, tym lepsza ochrona danych. Klucze 192- i 256-bitowe mogą jednak znacznie spowolnić proces tworzenia kopii zapasowej.

Jeżeli chcesz zaszyfrować dane za pomocą algorytmu AES, wybierz jeden z następujących kluczy:

- **AES 128** — 128-bitowy klucz szyfrujący

- **AES 192** — 192-bitowy klucz szyfrujący
- **AES 256** — 256-bitowy klucz szyfrujący

Jeżeli nie chcesz zaszyfrować kopii zapasowej i chcesz chronić ją wyłącznie hasłem, wybierz **Brak**.

Po określeniu ustawień ochrony kopii zapasowej kliknij **OK**.

Należy pamiętać, że po utworzeniu kopii zapasowej chronionej hasłem nie można zmienić jej hasła.

Podczas odzyskiwania danych z kopii zapasowej chronionej hasłem program poprosi o wprowadzenie hasła w specjalnym oknie, udostępniając kopię tylko upoważnionym użytkownikom.

3.13.7 Polecenia przed/po tworzeniu kopii zapasowej

Program umożliwia określenie poleceń (a nawet plików wsadowych), które będą wykonywane automatycznie przed rozpoczęciem lub po zakończeniu procesu tworzenia kopii zapasowej.

Przykładowo możesz uruchomić/zatrzymać niektóre procesy systemu Windows lub sprawdzić dane przed rozpoczęciem tworzenia kopii zapasowej.

Aby określić polecenia (pliki wsadowe):

- W polu **Polecenie poprzedzające** wybierz polecenie, które ma zostać wykonane przed rozpoczęciem tworzenia kopii zapasowej. Aby utworzyć nowe polecenie lub wybrać nowy plik wsadowy, kliknij **Edytuj**.
- W polu **Polecenie następujące** wprowadź polecenie, które ma zostać wykonane po utworzeniu kopii zapasowej. Aby utworzyć nowe polecenie lub wybrać nowy plik wsadowy, kliknij **Edytuj**.

Nie należy uruchamiać poleceń interaktywnych, tj. poleceń wymagających reakcji użytkownika (na przykład „pause”). Nie są one obsługiwane.

Edytowanie polecenia użytkownika na potrzeby tworzenia kopii zapasowej

Program umożliwia określanie poleceń wykonywanych przed i po zakończeniu procesu tworzenia kopii zapasowej:

- W polu **Polecenie** wpisz polecenie lub wybierz je z listy. Kliknij ..., aby wybrać plik wsadowy.
- W polu **Katalog roboczy** wpisz ścieżkę potrzebną do wykonania polecenia lub wybierz ją z listy wcześniej wprowadzonych ścieżek.
- W polu **Argumenty** wprowadź lub wybierz z listy argumenty wykonywania polecenia.

Wyłączenie opcji **Nie wykonuj operacji przed zakończeniem wykonywania polecenia** (domyślnie włączona w przypadku poleceń poprzedzających) umożliwia równoczesną realizację procesu tworzenia kopii zapasowej oraz określonego polecenia.

Opcja **Przerwij operację, jeśli polecenie użytkownika zakończy się niepowodzeniem** (domyślnie włączona) powoduje przerwanie wykonywania operacji po wystąpieniu błędu.

Poprawność wprowadzonego polecenia można sprawdzić, klikając przycisk **Testuj polecenie**.

3.13.8 Dzielenie kopii zapasowej

Program True Image 2013 nie umożliwia dzielenia istniejących kopii zapasowych. Kopie zapasowe można dzielić tylko w trakcie ich tworzenia.

Duże kopie zapasowe mogą być dzielone na kilka plików, które razem utworzą oryginalną kopię zapasową. Kopia zapasowa może również zostać podzielona w celu zapisu na nośniku wymiennym.

Domyślne ustawienie to **Automatycznie**. Program True Image 2013 działa wówczas w następujący sposób:

Podczas tworzenia kopii zapasowej na dysku twardym:

- Jeżeli na dysku twardym jest wystarczająca ilość wolnego miejsca, a jego system plików umożliwia szacowanie rozmiaru pliku, program utworzy pojedynczy plik kopii zapasowej.
- Jeżeli na dysku jest wystarczająca ilość wolnego miejsca, ale jego system plików nie dopuszcza szacowanego rozmiaru pliku, program automatycznie podzieli obraz na wiele plików.
- Jeżeli na dysku twardym nie ma wystarczającej ilości wolnego miejsca do zapisania obrazu, program wyświetli ostrzeżenie z prośbą o wybór działania. Można spróbować zwolnić część dodatkowego miejsca lub wybrać inny dysk.

W przypadku tworzenia kopii zapasowej na płycie CD-R/RW, DVD-R/RW, DVD+R/RW, BD-R/RE:

- Po wypełnieniu nośnika program True Image 2013 poprosi o umieszczenie w napędzie kolejnego.

Możesz również wybrać odpowiedni rozmiar pliku z listy rozwijanej. Kopia zapasowa zostanie podzielona na wiele plików o określonym rozmiarze. Opcja ta przydaje się w przypadku tworzenia kopii zapasowej na dysku twardym z opcją późniejszego nagrywania kopii zapasowej na płytach CD-R/RW, DVD-R/RW, DVD+R/RW lub BD-R/RE.

Tworzenie obrazów bezpośrednio na płytach CD-R/RW, DVD-R/RW, DVD+R/RW, BD-R/RE może zająć znacznie więcej czasu niż tworzenie ich na dysku twardym.

3.13.9 Opcja sprawdzania poprawności kopii zapasowej

W programie można określić także dodatkowe ustawienie dotyczące sprawdzania poprawności: **Sprawdź poprawność kopii zapasowej po jej utworzeniu**.

Po włączeniu tej opcji program bezpośrednio po utworzeniu kopii zapasowej sprawdzi integralność jej utworzonej lub uzupełnionej wersji. W przypadku kopii zapasowych ważnych danych lub kopii dysku albo partycji stanowczo zaleca się zaznaczenie tej opcji, ponieważ daje to pewność, że utworzona kopia zapasowa umożliwi odzyskanie danych w razie ich utraty.

Regularne sprawdzanie poprawności

W programie można również zaplanować sprawdzanie poprawności kopii zapasowych, aby zyskać pewność, że nie uległy uszkodzeniu. Domyślnie regularne sprawdzanie poprawności jest włączone z następującymi ustawieniami:

- Częstotliwość: raz w miesiącu.
- Dzień: data rozpoczęcia tworzenia kopii zapasowej.
- Godzina: godzina rozpoczęcia tworzenia kopii zapasowej plus 15 minut.

- Ustawienia zaawansowane: zaznaczone pole wyboru **Uruchom sprawdzanie poprawności tylko wtedy, gdy komputer jest bezczynny**.

Przykład: Operacja tworzenia kopii zapasowej rozpoczyna się 15 lipca o godzinie 12:00. Program tworzy wersję kopii zapasowej o godzinie 12:05. Sprawdzenie jej poprawności odbywa się o godzinie 12:15, jeżeli na komputerze włączy się wtedy wygaszacz ekranu. W przeciwnym razie program nie sprawdzi poprawności. Za miesiąc, 15 sierpnia o godzinie 12:15, sprawdzanie poprawności rozpocznie się ponownie. Podobnie jak poprzednio na komputerze będzie musiał działać wygaszacz ekranu. To samo nastąpi 15 września itd.

W razie potrzeby można zmienić ustawienia domyślne, aby określić własny harmonogram. Może to być przydatne w przypadku wybrania niestandardowego schematu tworzenia kopii zapasowych z kopiami przyrostowymi. Sprawdzanie poprawności wszystkich wersji kopii zapasowej (początkowej kopii pełnej i kolejnych kopii przyrostowych) można zaplanować na przykład tak, aby odbywało się raz w tygodniu.

Aby uzyskać więcej informacji, zobacz Planowanie (s. 158).

3.13.10 Rezerwowa kopia zapasowa

Rezerwowa kopia zapasowa jest niezależną pełną wersją kopii zapasowej utworzoną bezpośrednio po standardowej kopii zapasowej i zawiera te same dane. Rezerwowe egzemplarze kopii zapasowych można zapisać w systemie plików, na dysku sieciowym lub na dysku flash USB.

Aby utworzyć kopię rezerwową:

1. Zaznacz pole wyboru **Utwórz kopię rezerwową moich kopii zapasowych**.
2. Określ lokalizację dla kopii rezerwowych.

Wszystkie opcje rezerwowych kopii zapasowych (takie jak kompresja kopii zapasowej, podział kopii zapasowej itp.) są dziedziczone ze źródłowej kopii zapasowej.

Kopia rezerwowa zawsze zawiera wszystkie pliki wybrane do utworzenia kopii zapasowej, czyli podczas tworzenia kopii rezerwowej program zawsze tworzy pełną kopię zapasową danych źródłowych. Utworzenie kopii rezerwowej w postaci różnicowej lub przyrostowej nie jest możliwe.

Należy również pamiętać, że komfort pracy oraz bezpieczeństwo danych zwiększa się kosztem czasu potrzebnego na utworzenie kopii zapasowej, ponieważ kopie zapasowa oraz rezerwowa tworzone są po kolei, a nie jednocześnie.

Ponadto płyty CD/DVD nie są obsługiwane jako lokalizacje kopii rezerwowych.

3.13.11 Ustawienia nośników wymiennych

Podczas tworzenia kopii zapasowej na nośniku wymiennym można utworzyć nośnik startowy, zapisując na nim dodatkowe komponenty. Dzięki temu osobny nośnik startowy nie będzie potrzebny.

Dostępne są poniższe ustawienia:

- **Umieść program True Image na nośniku**
True Image — współpracuje z urządzeniami podłączonymi do komputera za pomocą interfejsów USB, karty PC (dawniej PCMCIA) i SCSI. Instalacja tego komponentu jest stanowczo zalecana.
- **Umieść program Acronis System Report na nośniku**

Acronis System Report — ten komponent umożliwia generowanie raportu systemowego służącego do gromadzenia informacji na temat systemu w razie wystąpienia problemu z programem. Funkcja generowania raportu jest dostępna przed uruchomieniem programu True Image 2013 z nośnika startowego. Wygenerowany raport systemowy można zapisać w pamięci flash USB.

- **Umieść Acronis One-Click Restore na nośniku**

Funkcja **Acronis One-Click Restore** to niewielki dodatek do nośnika startowego, umożliwiający odzyskiwanie danych jednym kliknięciem z kopii zapasowej obrazu przechowywanej na tym nośniku. Po uruchomieniu komputera z tego nośnika i kliknięciu **Odzyskaj** wszystkie dane zostaną odzyskane w ich oryginalne miejsce. Wybranie opcji ani ustawień, takich jak modyfikowanie rozmiaru partycji, nie będzie możliwe.

Funkcję Acronis One-Click Restore można dodać do nośnika tylko podczas tworzenia pełnej kopii zapasowej całego dysku twardego. Nie można jej dodać podczas tworzenia przyrostowej lub różnicowej kopii zapasowej ani podczas tworzenia kopii zapasowej partycji. W takiej sytuacji pole wyboru Umieść Acronis One-Click Restore na nośniku nie jest dostępne na karcie Ogólne bieżących opcji tworzenia kopii zapasowej, nawet jeśli pole to jest zaznaczone w domyślnych ustawieniach nośnika wymiennego.

- **Pytaj o pierwszy nośnik w przypadku tworzenia kopii zapasowych na nośnikach wymiennych**

Możesz określić, czy podczas tworzenia kopii zapasowej na nośniku wymiennym wyświetlane ma być powiadomienie Włóż pierwszy nośnik. Jeśli użytkownik nie znajduje się przy komputerze, utworzenie kopii zapasowej na nośniku wymiennym przy domyślnych opcjach może być niemożliwe, ponieważ program będzie oczekiwał na kliknięcie OK. Z tego powodu, planując zadanie tworzenia kopii zapasowej na nośniku wymiennym, należy wyłączyć ten monit. Wówczas, jeśli w napędzie będzie znajdować się nośnik (np. płyta CD-R/RW), tworzenie kopii zapasowej zostanie uruchomione bez nadzoru.

Jeżeli na komputerze zainstalowano inne programy firmy Acronis, dostępne będą również startowe wersje komponentów tych programów.

Program True Image 2013 nie obsługuje tworzenia nośników startowych, jeśli dysk flash jest sformatowany w systemie plików NTFS.

3.13.12 Komentarz do kopii zapasowej

Ta opcja umożliwia dodanie komentarza do kopii zapasowej. Komentarz do kopii zapasowej może ułatwić w przyszłości odnalezienie odpowiedniej kopii.

Jeśli kopia zapasowa nie ma komentarza, wpisz komentarz w odpowiednim obszarze. Jeśli komentarz już istnieje, możesz go zmienić, klikając **Edytuj**.

Domyślnie komentarz jest przypisany do wszystkich wersji kopii zapasowej. Program Eksplorator kopii zapasowych umożliwia edytowanie komentarza określonej wersji kopii zapasowej.

3.13.13 Ustawienia zrzutów ekranowych

W rozpoznaniu poprzedniego stanu danych, który chcesz odzyskać, mogą pomóc — oprócz komentarzy do kopii zapasowej — zrzuty ekranowe. Program True Image 2013 umożliwia wykonywanie zrzutów ekranowych w chwili rozpoczęcia tworzenia kopii zapasowej dysku lub partycji. Aby włączyć tę opcję, zaznacz pole wyboru **Utwórz zrzut ekranowy po rozpoczęciu tworzenia kopii zapasowej dysku**. Zrzuty ekranowe są wyświetlane w Eksploratorze kopii zapasowej na karcie **Dyski i partycje**. Każdy zrzut ekranowy odpowiada własnej wersji kopii zapasowej dysku.

Dlatego podczas przełączania między wersjami kopii zapasowych na osi czasu można przeglądać różne zrzuty ekranowe w celu szybszego znalezienia potrzebnej wersji kopii zapasowej.

3.13.14 Obsługa błędów

Jeśli podczas tworzenia kopii zapasowej wystąpi błąd, proces ten zostanie zatrzymany, a program wyświetli komunikat wymagający reakcji użytkownika. Jeśli zostały określone zasady obsługi błędów, program nie przerwie procesu tworzenia kopii zapasowej i nie wyświetli ostrzeżenia informującego o wystąpieniu błędu, ale potraktuje błąd zgodnie z określonymi regułami i będzie kontynuować działanie.

Program umożliwia zdefiniowanie następujących zasad obsługi błędów:

- **Nie pokazuj komunikatów ani okien dialogowych podczas przetwarzania (tryb cichy)** (ustawienie wstępne: Wyłączone) — program będzie ignorował błędy występujące podczas operacji tworzenia kopii zapasowych. Funkcja ta jest przeznaczona głównie do nienadzorowanego tworzenia kopii zapasowych, kiedy użytkownik nie może kontrolować tego procesu. W trybie tym program nie wyświetla powiadomień o ewentualnych błędach. Można natomiast wyświetlić szczegółowy dziennik wszystkich operacji po zakończeniu procesu tworzenia kopii zapasowej.
- **Ignoruj uszkodzone sektory** (ustawienie wstępne: Wyłączone) — ta opcja jest dostępna tylko w przypadku kopii zapasowych dysków i partycji. Umożliwia ona uruchamianie tworzenia kopii zapasowej nawet wówczas, gdy na dysku twardym znajdują się uszkodzone sektory. Mimo że większość dysków twardych nie zawiera uszkodzonych sektorów, wraz z użytkowaniem dysku wzrasta ryzyko ich wystąpienia. Jeśli z dysku twardego zaczynają wydobywać się dziwne dźwięki (na przykład podczas jego pracy słychać wyraźne odgłosy pstrykania lub tarcia), może to oznaczać zbliżającą się awarię. Jeśli dysk twardy ulegnie uszkodzeniu, możesz utracić istotne dane. Niepokojące dźwięki są więc ostatnią oznaką konieczności wykonania kopii zapasowej. Jednak w takiej sytuacji może wystąpić problem, ponieważ wadliwy dysk może już zawierać uszkodzone sektory. Jeśli pole wyboru **Ignoruj uszkodzone sektory** nie będzie zaznaczone, w przypadku wystąpienia błędów odczytu lub zapisu w uszkodzonych sektorach tworzenie kopii zapasowej zostanie przerwane. Zaznaczenie tego pola spowoduje, że kopia zapasowa zostanie utworzona nawet w przypadku wykrycia uszkodzonych sektorów, a program zapisze maksymalną ilość danych z dysku twardego.
- **Jeśli w strefie ASZ jest za mało miejsca, usuń najstarszą kopię zapasową** (ustawienie wstępne: Włączone) — jeśli to ustawienie zostanie wyłączone, a w strefie Acronis Secure Zone będzie za mało miejsca na tworzony plik kopii zapasowej, program wyświetli ostrzeżenie, że strefa jest pełna i należy wykonać odpowiednie czynności. Tworzenie kopii zapasowej zostanie wstrzymane do chwili wykonania wymaganych czynności, przez co wykonywanie zadań nienadzorowanych będzie niemożliwe. Okno dialogowe pojawia się nawet wtedy, gdy ustawienie **Nie wyświetlaj komunikatów i okien dialogowych podczas przetwarzania (tryb cichy)** jest włączone. Dlatego w sytuacji, gdy zamierzasz bez nadzoru wykonywać zaplanowane zadania tworzenia kopii zapasowych w strefie Acronis Secure Zone, zaleca się zaznaczenie pola **Jeśli w strefie ASZ jest za mało miejsca, usuń najstarszą kopię zapasową**.
- **Ponów próbę, jeśli tworzenie kopii zapasowej nie powiedzie się** — ta opcja umożliwia automatyczne ponowienie próby utworzenia kopii zapasowej w przypadku niepowodzenia utworzenia kopii zapasowej z jakiegoś powodu. Opcję tę można skonfigurować, określając dwa ustawienia — liczbę prób i okres między kolejnymi próbami. Zgodnie z tymi ustawieniami program True Image 2013 będzie podejmował próby utworzenia kopii zapasowej danych aż do pomyślnego zakończenia operacji. Jeśli jednak błąd przerywający proces tworzenia kopii zapasowej będzie dalej występował, kopia nie zostanie utworzona.

3.13.15 Wyłączenie komputera

Jeśli wiesz, że konfigurowany proces tworzenia kopii zapasowej może długo potrwać, możesz zaznaczyć pole wyboru **Wyłącz komputer po utworzeniu kopii zapasowej**. Dzięki temu nie trzeba będzie czekać na zakończenie operacji. Program utworzy kopię zapasową, a następnie automatycznie wyłączy komputer.

Opcja ta jest również użyteczna przy planowaniu kopii zapasowych. Załóżmy, że chcesz tworzyć kopie zapasowe w każdy dzień roboczy wieczorem, aby zapisać całą wykonaną danego dnia pracę. Zaplanuj tworzenie kopii zapasowej i zaznacz to pole wyboru. Następnie po skończonej pracy możesz odejść od komputera, wiedząc, że kopia zapasowa najważniejszych danych zostanie utworzona, a komputer wyłączony.

3.13.16 Ustawienia zabezpieczeń na poziomie plików do uwzględnienia w kopii zapasowej

W programie można określić ustawienia zabezpieczeń plików, z których tworzy się kopię zapasową (ustawienia te dotyczą wyłącznie kopii zapasowych plików lub folderów):

- **Zachowaj ustawienia zabezpieczeń plików w kopiach zapasowych** — wszystkie właściwości zabezpieczeń plików kopii zapasowych (uprawnienia przypisane grupom lub użytkownikom) zostaną zachowane w celu ich późniejszego odzyskania.

Domyślnie pliki i foldery są zapisywane w kopii zapasowej wraz z oryginalnymi ustawieniami zabezpieczeń określonymi w systemie Windows (tj. uprawnieniami do odczytu, zapisu, wykonywania itd. dla poszczególnych użytkowników i grup określonymi w oknie **Właściwości** -> **Zabezpieczenia**). Jeśli zabezpieczony plik/folder jest odzyskiwany na komputerze, którego użytkownik nie został zdefiniowany w uprawnieniach, może wystąpić problem z odczytem lub modyfikacją tego pliku.

W celu wyeliminowania tego rodzaju problemów można wyłączyć opcję zachowywania ustawień zabezpieczeń plików w kopiach zapasowych. Wówczas odzyskiwane pliki/foldery będą zawsze dziedziczyć uprawnienia po folderze, do którego zostały odzyskane (czyli po folderze nadrzędnym lub po dysku w przypadku odzyskania do katalogu głównego).

Ustawienia zabezpieczeń plików można także wyłączyć podczas odzyskiwania, nawet jeśli są dostępne w kopii zapasowej. Wynik będzie identyczny.

- **Pliki zaszyfrowane zapisz w kopiach zapasowych w postaci odszyfrowanej** (ustawienie wstępne to wyłączone) — zaznacz tę opcję, aby zaszyfrowane pliki znajdujące się w kopii zapasowej były dostępne po odzyskaniu dla wszystkich użytkowników. W przeciwnym razie pliki/foldery będzie mógł odczytać tylko użytkownik, który je zaszyfrował. Odszyfrowanie może się również przydać w przypadku odzyskiwania zaszyfrowanych plików na innym komputerze.

Jeżeli nie używasz funkcji szyfrowania dostępnej w systemach operacyjnych Windows XP i nowszych, możesz zignorować tę opcję. (Szyfrowanie plików/folderów określa się w ustawieniu **Właściwości** -> **Ogólne** -> **Atrybuty zaawansowane** -> **Szyfruj zawartość, aby zabezpieczyć dane**).

Opcje te dotyczą tylko kopii zapasowych plików/folderów. Ponadto są one niedostępne w przypadku kopii zapasowych w formacie zip.

3.13.17 Konto w systemie Windows

Przy tworzeniu kopii zapasowej możesz określić konto w systemie Windows, na którym chcesz utworzyć tę kopię. Opcja ta przydaje się, jeśli oprócz Ciebie z komputera korzysta Twoja rodzina. W

takim przypadku każdy użytkownik ma zwykle własne dokumenty, konta poczty e-mail, ustawienia i inne dane osobiste. Program True Image 2013 domyślnie tworzy kopie zapasowe danych bieżącego użytkownika. Zalecamy zmianę tego ustawienia, jeśli bieżące konto w systemie Windows nie należy do Ciebie. Program utworzy kopię zapasową tylko tych danych, które są związane z określonym kontem. Dane wszystkich pozostałych kont nie zostaną uwzględnione w kopii zapasowej.

Aby zmienić bieżące konto w systemie Windows:

1. Zaznacz pole wyboru **Uruchom tworzenie kopii zapasowej jako inny użytkownik systemu Windows**.
2. W odpowiednich polach wpisz nazwę konta i hasło.

3.13.18 Wydajność operacji tworzenia kopii zapasowej

Na karcie **Wydajność** można skonfigurować następujące ustawienia:

Stopień kompresji

W programie można wybrać jeden z następujących stopni kompresji kopii zapasowej:

- **Brak** — kopiowanie danych bez kompresji. Może to spowodować znaczące zwiększenie rozmiaru pliku kopii zapasowej.
- **Normalny** — zalecany stopień kompresji danych (ustawiony domyślnie).
- **Wysoki** — wyższy stopień kompresji pliku kopii zapasowej. Proces tworzenia takiej kopii trwa dłużej.
- **Maksymalny** — maksymalny stopień kompresji kopii zapasowej. Proces tworzenia kopii trwa bardzo długo.

Optymalny stopień kompresji zależy od typu plików zapisanych w kopii zapasowej. Nawet maksymalny stopień kompresji nie zapewni znaczącego zmniejszenia rozmiaru kopii zapasowej, jeżeli zawiera ona pliki już skompresowane, takie jak pliki w formacie jpg, pdf czy mp3.

Priorytet operacji

Zmieniając priorytet procesu tworzenia kopii zapasowej lub odzyskiwania, możesz go spowolnić lub przyspieszyć (w zależności od tego, czy podwyższysz czy obniżysz priorytet), jak również negatywnie wpłynąć na prędkość działania innych programów. Priorytet każdego uruchomionego w systemie procesu określa całkowite użycie procesora i ilość zasobów przydzielonych do tych procesów. Obniżenie priorytetu operacji spowoduje zwolnienie większej ilości zasobów dla innych zadań wykonywanych przez procesor. Zwiększenie priorytetu procesu tworzenia kopii zapasowej lub odzyskiwania może przyspieszyć ten proces dzięki przejęciu zasobów przydzielonych do innych uruchomionych procesów. Efektywność zależy od całkowitego użycia procesora oraz od innych czynników.

Można ustawić priorytet operacji:

- **Niski** (włączony domyślnie) — proces tworzenia kopii zapasowej lub odzyskiwania będzie dłuższy, jednak zwiększy się szybkość działania innych programów.
- **Normalny** — proces tworzenia kopii zapasowej lub odzyskiwania będzie miał taki sam priorytet jak inne procesy.
- **Wysoki** — proces tworzenia kopii zapasowej lub odzyskiwania będzie wykonywany szybciej, ale zmaleje wydajność działania innych programów. Należy pamiętać, że wybranie tej opcji może spowodować stuprocentowe wykorzystanie procesora przez program True Image 2013.

Ograniczenie szybkości połączenia sieciowego

Jeśli często tworzysz kopie zapasowe na dyskach sieciowych lub serwerze FTP, pomyśl o ograniczeniu przepustowości sieci wykorzystywanej przez program True Image 2013.

Prędkość połączenia sieciowego możesz określić, wybierając poniższy parametr:

- **Limit szybkości przesyłania** — wprowadź ograniczenie przepustowości dla transferu danych z kopii zapasowej w kilobajtach na sekundę.

3.13.19 Powiadomienia dla operacji tworzenia kopii zapasowej

Czasami wykonanie procedury tworzenia kopii zapasowej lub odzyskiwania może trwać godzinę albo dłużej. Program True Image 2013 może powiadamiać użytkownika o zakończeniu operacji przy użyciu poczty e-mail. Program może również duplikować wiadomości wysłane podczas procesu lub wysłać pełen dziennik operacji po jej zakończeniu.

Domyślnie wszystkie powiadomienia są wyłączone.

Próg wolnego miejsca na dysku

Istnieje możliwość powiadamiania o przekroczeniu minimalnej wartości wolnego miejsca w magazynie kopii zapasowych. Jeśli po uruchomieniu tworzenia kopii zapasowej program True Image 2013 wykryje, że ilość wolnego miejsca w wybranej lokalizacji kopii zapasowej jest mniejsza niż określona wartość, program nie rozpocznie tworzenia kopii zapasowej i natychmiast poinformuje o zaistniałej sytuacji, wyświetlając odpowiedni komunikat. W komunikacie będą przedstawione trzy opcje: zignorowanie problemu i kontynuowanie tworzenia kopii zapasowej, znalezienie innej lokalizacji dla kopii zapasowej lub anulowanie utworzenia kopii.

Jeśli ilość wolnego miejsca stanie się mniejsza niż określona wartość podczas tworzenia kopii zapasowej, program wyświetli ten sam komunikat umożliwiający podjęcie opisanych wcześniej decyzji.

Aby ustawić wartość progową wolnego miejsca na dysku:

- Zaznacz pole wyboru **Pokaż powiadomienie w razie zbyt małej ilości wolnego miejsca na dysku**.
- W polu **Rozmiar** wpisz lub wybierz wartość progową oraz jednostkę miary

Program True Image 2013 może monitorować ilość wolnego miejsca na następujących urządzeniach pamięci:

- Lokalne dyski twarde
- Karty i dyski USB
- Udziały sieciowe (SMB/NFS)

Jeśli w ustawieniach **Obsługa błędów** jest zaznaczone pole **Nie pokazuj komunikatów ani okien dialogowych podczas przetwarzania (tryb cichy)**, komunikaty nie będą wyświetlane.

Tej opcji nie można włączyć w przypadku serwerów FTP i napędów CD/DVD.

Powiadamianie pocztą e-mail

W programie można określić konto e-mail, na które wysyłane będą powiadomienia o procesie tworzenia kopii zapasowej.

Aby określić ustawienia konta e-mail:

- Zaznacz pole wyboru **Wyślij pocztą e-mail powiadomienia dotyczące stanu operacji**.
- W polu **Adres e-mail** wprowadź adres e-mail. Można wprowadzić kilka adresów e-mail oddzielonych średnikami.
- W polu **Serwer poczty wychodzącej (SMTP)** wprowadź nazwę serwera poczty wychodzącej (SMTP).
- Określ port serwera poczty wychodzącej. Domyślnie jest to port 25.
- W polu **Nazwa użytkownika** wprowadź nazwę użytkownika.
- W polu **Hasło** wprowadź hasło.
- Aby sprawdzić, czy ustawienia są poprawne, kliknij **Wyślij wiadomość próbną**.

Dodatkowe ustawienia powiadamiania:

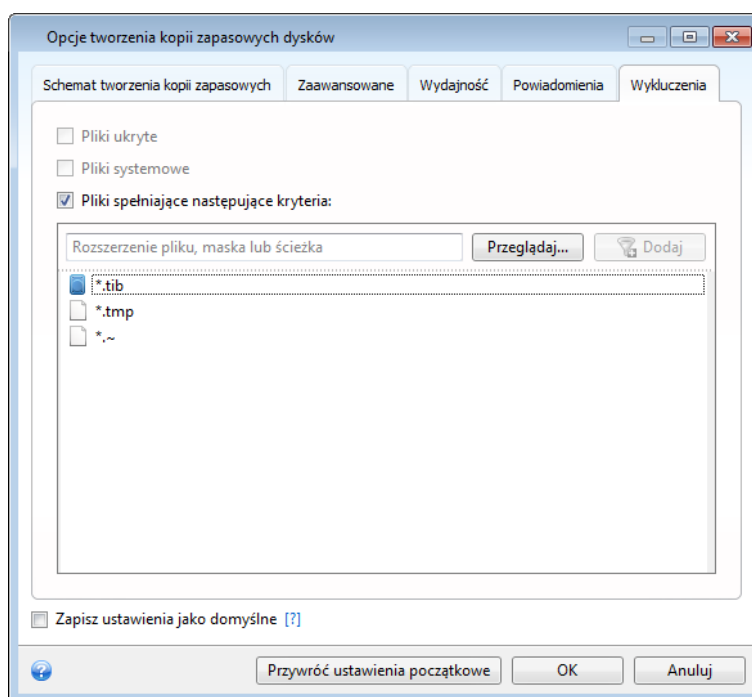
- Aby były wysyłane powiadomienia o zakończeniu operacji, zaznacz pole wyboru **Wyślij powiadomienie po pomyślnym zakończeniu operacji**.
- Aby były wysyłane powiadomienia o wystąpieniu błędu, zaznacz pole wyboru **Wyślij powiadomienie w przypadku niepowodzenia operacji**.
- Aby były wysyłane powiadomienia z informacjami o wykonywanej operacji, zaznacz pole wyboru **Wyślij powiadomienie, gdy jest potrzebne działanie użytkownika**.
- Aby były wysyłane powiadomienia zawierające pełny dziennik operacji, zaznacz pole wyboru **Dodaj do powiadomienia pełny dziennik**.

3.13.20 Wykluczanie elementów z kopii zapasowej

W celu wykluczenia zbędnych plików z kopii zapasowej określ odpowiednie typy plików na karcie **Wykluczenia** opcji tworzenia kopii zapasowych. Program umożliwia określenie wykluczeń dla **kopii zapasowych dysków i partycji**, **kopii zapasowych plików** lub **kopii zapasowych online**.

Jak korzystać z domyślnych ustawień wykluczania

Po zainstalowaniu programu dla wszystkich ustawień wykluczania są skonfigurowane wartości początkowe. Możesz je zmienić tylko dla bieżącej operacji tworzenia kopii zapasowej lub dla wszystkich kopii zapasowych, które zostaną utworzone w przyszłości. Zaznacz pole wyboru **Zapisz ustawienia jako domyślne**, aby domyślnie zastosować zmodyfikowane ustawienia do wszystkich operacji tworzenia kopii zapasowych w przyszłości. Aby przywrócić wartości początkowe dla wszystkich ustawień zmodyfikowanych po zainstalowaniu programu, kliknij **Przywróć ustawienia początkowe**.

Elementy, które można wykluczyć, i sposób ich wykluczania

1. Z kopii zapasowej można wykluczyć pliki ukryte lub systemowe, zaznaczając odpowiednie pola wyboru.

Nie zaleca się wykluczania plików ukrytych i systemowych z kopii zapasowych partycji systemowej.

2. Program umożliwia wykluczanie plików spełniających określone kryteria. W tym celu zaznacz pole wyboru **Pliki spełniające następujące kryteria**, wprowadź kryterium wykluczenia, a następnie kliknij **Dodaj**.

Domyślnie program nie tworzy kopii zapasowych plików o następujących rozszerzeniach: ***.***, **.tmp** oraz **.tib**.

Jak dodać kryterium wykluczania:

- Możesz także wprowadzić dokładne nazwy plików wykluczanych z kopii zapasowej:
 - *plik.roz* — zostaną wykluczone wszystkie takie pliki.
 - *C:\plik.roz* — zostanie wykluczony tylko plik plik.roz zapisany na dysku C:.
- Możesz korzystać z symboli wieloznacznych (* i ?):
 - **.roz* — zostaną wykluczone wszystkie pliki o rozszerzeniu .roz.

- `??nazwa.roz` — zostaną wykluczone wszystkie pliki o rozszerzeniu `.roz` zawierające siedem znaków w nazwie (dwa pierwsze symbole są dowolne (??), a następne symbole to *nazwa*).
- Aby wykluczyć folder, kliknij **Przeglądaj**, wybierz w drzewie katalogów folder, który chcesz wykluczyć, kliknij **OK**, a następnie kliknij **Dodaj**.

Aby usunąć kryterium, na przykład dodane przez pomyłkę, kliknij ikonę Usuń po jego prawej stronie.

3.14 Sprawdzanie poprawności kopii zapasowych

Procedura sprawdzania poprawności umożliwia sprawdzenie, czy z określonej wersji kopii zapasowej można odzyskać dane, dlatego program sprawdza poprawność różnych kopii zapasowych zależnie od wersji kopii zapasowej wybranej na osi czasu:

- Pełna wersja kopii zapasowej — program sprawdza poprawność tylko pełnej wersji kopii zapasowej.
- Różnicowa wersja kopii zapasowej — program sprawdza poprawność początkowej pełnej wersji kopii zapasowej i wybranej wersji różnicowej.
- Przyrostowa wersja kopii zapasowej — program sprawdza poprawność początkowej pełnej kopii zapasowej, wybranej wersji przyrostowej oraz ewentualnie całego ciągu wersji kopii zapasowej prowadzących do wybranej wersji przyrostowej. Jeśli ciąg zawiera jedną lub więcej różnicowych wersji kopii zapasowej, program sprawdza poprawność (oprócz początkowej pełnej wersji kopii zapasowej i wybranej wersji przyrostowej) tylko najnowszej różnicowej wersji kopii zapasowej w ciągu oraz ewentualnie wszystkich kolejnych przyrostowych wersji kopii zapasowej między tą wersją różnicową a wybraną wersją przyrostową.

Powyższe informacje mogą się przydać w sytuacji, kiedy okazuje się, że kopia zapasowa zawierająca pełną wersję kopii zapasowej i ciąg kopii przyrostowych jest uszkodzona. Aby rozwiązać problem dotyczący kopii zapasowej, wykonaj poniższe czynności. Przede wszystkim sprawdź poprawność pełnej wersji kopii zapasowej, zaznaczając ją na osi czasu, klikając prawym przyciskiem myszy i wybierając **Sprawdź poprawność** z menu skrótów. Jeśli jest uszkodzona, kopia zapasowa na nic się nie przyda. Jeśli nie jest uszkodzona, sprawdzaj poprawność przyrostowych wersji kopii zapasowej (zaczynając od najstarszej), aż znajdziesz przyczynę problemu. Żadna z przyrostowych wersji kopii zapasowej wykonanych po uszkodzonej kopii nie nadaje się do użytku, ale odzyskanie danych z wcześniejszych wersji kopii zapasowej powinno się udać.

Aby sprawdzić poprawność całej kopii zapasowej:

1. Wybierz kopię zapasową, której poprawność chcesz sprawdzić, kliknij ikonę koła zębatego w celu otwarcia menu Operacje i wybierz **Sprawdź poprawność**. Jeśli wybrana kopia zapasowa jest chroniona hasłem, program True Image 2013 wyświetli monit o podanie hasła w oknie dialogowym.
2. Po wprowadzeniu poprawnego hasła program rozpocznie procedurę sprawdzania poprawności.
3. Po zakończeniu sprawdzania poprawności wyniki pojawią się na osi czasu poniżej pola kopii zapasowej. Klikając **Anuluj**, można anulować sprawdzanie.

3.15 Konsolidowanie wersji kopii zapasowej

Funkcja konsolidacji wersji kopii zapasowej umożliwia utworzenie spójnej kopii zapasowej i jednocześnie usunięcie wybranych wersji kopii zapasowej. Dzięki temu można usuwać niepotrzebne już wersje kopii zapasowej z dowolnej kopii zapasowej bez ryzyka jej uszkodzenia.

Konsolidacja umożliwia utworzenie spójnej kopii zapasowej, która nie zawiera usuniętych wersji kopii zapasowej. W przypadku wybrania nowej lokalizacji na potrzeby skonsolidowanej kopii zapasowej źródłowa kopia zapasowa pozostaje niezmienniona, chyba że zostanie usunięta. Ta operacja wymaga więcej miejsca na dysku, ale zabezpiecza kopię zapasową na wypadek niepowodzenia konsolidacji spowodowanego awarią zasilania lub brakiem miejsca na dysku.

Obecna wersja programu True Image 2013 nie obsługuje konsolidacji kopii zapasowych utworzonych w formacie zip.

Program True Image 2013 nie może konsolidować wersji kopii zapasowych utworzonych podczas edycji obrazów partycji zamontowanych w trybie odczytu/zapisu.

Aby skonsolidować wersje w jednej kopii zapasowej:

- Na karcie **Tworzenie kopii zapasowych i odzyskiwanie** wybierz kopię zapasową do konsolidacji.
- Kliknij ikonę koła zębatego w polu wybranej kopii zapasowej, wybierz **Więcej** i kliknij **Konsoliduj wersje**.
- Wykonaj kroki wskazane przez kreator.

W przypadku konsolidowania wersji kopii zapasowej znajdujących się w strefie Acronis Secure Zone nie można wybrać innej lokalizacji.

3.15.1 Ochrona archiwum do konsolidacji

Wybrane archiwum jest chronione przed nieuprawnionym dostępem za pomocą hasła. Aby uzyskać do niego dostęp, trzeba podać prawidłowe hasło.

Definiowanie hasła:

- W polu **Hasło** wpisz hasło. Jeśli wprowadzisz nieprawidłowe hasło, konsolidowanie archiwum nie będzie kontynuowane.
- Kliknij **OK**, aby kontynuować.

3.15.2 Wybór kopii zapasowej

W oknie **Wybór kopii zapasowej** wyświetlana jest lista kopii zapasowych należących do wybranego archiwum wraz z datą i godziną ich utworzenia (podobnie jak w przypadku Kreatora odzyskiwania). Kopia zapasowa na początku listy to kopia pełna; pozostałe są przyrostowymi kopiami zapasowymi.

Wybór kopii zapasowych, które chcesz zachować:

- Wybierz kopie zapasowe, które chcesz zachować. Pozostałe kopie nie zostaną uwzględnione w skonsolidowanym archiwum. W prawym panelu okna wyświetlane są informacje o wybranej kopii zapasowej (nazwa, data utworzenia, typ i komentarze).
- Kliknij **Dalej**, aby kontynuować.

3.15.3 Lokalizacja wynikowa

Określ miejsce, w którym chcesz zapisać kopię archiwum, oraz podaj nazwę kopii. Program domyślnie proponuje tę samą lokalizację i nazwę archiwum źródłowego. Archiwum pierwotne zostanie zastąpione.

Aby określić inną lokalizację archiwum skonsolidowanego:

- Wybierz **Nowa lokalizacja** i kliknij **Przeglądaj**. Za pomocą drzewa folderów określ lokalizację, w której chcesz przechowywać archiwum skonsolidowane.
W razie potrzeby możesz utworzyć nowy folder w wybranej lokalizacji (po kliknięciu **Utwórz nowy folder**) lub usunąć zbędny folder (po kliknięciu **Usuń**).
- Wprowadź nazwę archiwum skonsolidowanego w polu **Nazwa pliku** lub kliknij **Wygeneruj nazwę**, aby program wygenerował nazwę automatycznie.
- Możesz usunąć archiwum pierwotne, jeżeli jest ono zbędne. W tym celu zaznacz pole wyboru **Usuń oryginalne archiwum**.
- Kliknij **Dalej**, aby kontynuować

W przypadku konsolidowania kopii zapasowych z archiwum znajdującego się w strefie Acronis Secure Zone nie można wybrać innej lokalizacji.

3.15.4 Podsumowanie konsolidacji

Okno podsumowania zawiera listę krótko opisanych operacji, które program True Image 2013 wykona, gdy klikniesz **Kontynuuj**. Jeśli trzeba zmienić jakiś parametr, wybierz odpowiedni krok w lewej części okna i popraw dany parametr.

Kliknij **Kontynuuj**, aby rozpocząć wymienione operacje.

Kliknij **Opcje**, aby wykonać kroki opcjonalne.

Kliknij **Anuluj**, aby zamknąć kreator bez wykonywania operacji.

3.16 Klonowanie ustawień tworzenia kopii zapasowych

Jeżeli już masz kopię zapasową i chcesz utworzyć nową kopię zapasową tego samego typu (kopię zapasową dysku, plików lub poczty e-mail), nie musisz od nowa konfigurować procesu tworzenia kopii zapasowej. Program umożliwia skopiowanie wszystkich ustawień z istniejącej kopii zapasowej. Potem trzeba tylko nieco poprawić skopiowane ustawienia pod kątem nowej kopii zapasowej i kliknąć **Utwórz kopię zapasową**.

Aby utworzyć nową kopię zapasową na podstawie istniejącej kopii zapasowej:

1. Na karcie **Tworzenie kopii zapasowych i odzyskiwanie** znajdź pole odpowiedniej kopii zapasowej, kliknij ikonę koła zębatego w celu otwarcia menu Operacje, wskaż **Więcej** i kliknij **Klonuj ustawienia**.
Zostanie utworzone nowe pole kopii zapasowej o nazwie **(1) [nazwa początkowej kopii zapasowej]**. Będzie ono zawierało takie same ustawienia jak „nadrzędna” kopia zapasowa.
2. W polu sklonowanej kopii zapasowej kliknij ikonę koła zębatego w celu otwarcia menu Operacje, a następnie kliknij **Edytuj ustawienia**.
3. Zmień elementy wybrane do uwzględnienia w kopii zapasowej. W razie potrzeby możesz zmodyfikować nazwę, miejsce docelowe i inne ustawienia kopii zapasowej.
4. Kliknij **Zapisz**.
5. Aby utworzyć pierwszą wersję kopii zapasowej, kliknij **Utwórz kopię zapasową** w polu kopii zapasowej.

4 Odzyskiwanie danych

Celem tworzenia kopii zapasowych jest umożliwienie odzyskania danych w przypadku ich utraty spowodowanej awarią sprzętową, pożarem, kradzieżą lub przypadkowym usunięciem plików.

Warunkiem odzyskania systemu i danych jest utworzenie ich kopii zapasowej przy użyciu odpowiednich funkcji dostępnych w programie True Image 2013. W przypadku utworzenia kopii nie ma ryzyka utraty jakichkolwiek danych.

W kolejnych sekcjach przedstawiono sposób odzyskiwania dysków, partycji, plików i folderów. W większości przypadków do odzyskiwania plików i folderów służy Eksplorator kopii zapasowych Acronis. Aby uzyskać więcej informacji, zobacz Eksplorator kopii zapasowych Acronis (s. 29).

W tej sekcji

Odzyskiwanie systemu po awarii	87
Odzyskiwanie partycji i dysków	91
Odzyskiwanie partycji chronionych przy użyciu funkcji ciągłej kopii zapasowej Acronis ...	92
Jak odzyskać kilka partycji jednocześnie	93
Odzyskiwanie kopii zapasowej dysku na inny dysk przy użyciu nośnika ratunkowego	97
Odzyskiwanie danych z kopii zapasowych plików	102
Odzyskiwanie wersji plików	103
Odzyskiwanie na komputer o innej konfiguracji sprzętowej	104
Acronis Universal Restore	107
Jak korzystać z narzędzia Acronis Startup Recovery Manager	109
Informacje na temat odzyskiwania dysków i woluminów dynamicznych/GPT	110
Okno dialogowe Ochrona kopii zapasowej	111
Definiowanie sekwencji startowej w systemie BIOS	112
Opcje odzyskiwania	112
Przywracanie ustawień fabrycznych komputera	117

4.1 Odzyskiwanie systemu po awarii

Jeżeli nie można uruchomić komputera, warto najpierw spróbować znaleźć przyczynę takiego stanu rzeczy, korzystając ze wskazówek podanych w sekcji Próba ustalenia przyczyny awarii (s. 87). Jeżeli awaria wynika z uszkodzenia systemu operacyjnego, odzyskaj system z kopii zapasowej. Wykonaj przygotowania opisane w sekcji Przygotowania do odzyskiwania (s. 88), a następnie odzyskaj system.

4.1.1 Próba ustalenia przyczyny awarii

Awaria systemu występuje najczęściej z dwóch powodów. Pierwszym jest brak możliwości uruchomienia komputera spowodowany awarią sprzętową. Drugim jest uszkodzenie systemu operacyjnego Windows uniemożliwiające jego uruchomienie.

W pierwszym przypadku najlepiej zlecić naprawę komputera pracownikom centrum pomocy technicznej. Mimo to można wykonać kilka rutynowych testów. Sprawdź kable, złącza, zasilanie urządzeń zewnętrznych itp., a następnie uruchom ponownie komputer. Test POST (power-on self test) uruchamiany bezpośrednio po włączeniu komputera sprawdzi zainstalowany sprzęt. W przypadku wykrycia awarii przez test POST trzeba oddać komputer do naprawy.

Jeżeli test POST nie wykryje awarii sprzętu, przejdź do systemu BIOS i sprawdź, czy rozpoznaje on systemowy dysk twardy. Aby przejść do systemu BIOS, naciśnij odpowiednią kombinację klawiszy (**Del**, **F1**, **Ctrl+Alt+Esc**, **Ctrl+Esc** lub inną, w zależności od rodzaju systemu BIOS) podczas sekwencji testu POST. Zwykle informacja o wymaganej kombinacji klawiszy jest wyświetlana podczas testowania pamięci komputera. Naciśnięcie odpowiedniej kombinacji klawiszy spowoduje wyświetlenie menu konfiguracji. Przejdź do narzędzia automatycznego wykrywania dysku twardego — znajdującego się zazwyczaj w sekcji „Standard CMOS Setup” (Standardowa konfiguracja układu CMOS) lub „Advanced CMOS setup” (Zaawansowana konfiguracja układu CMOS). Jeżeli to narzędzie nie wykrywa dysku systemowego, dany dysk uległ awarii i wymaga wymiany.

Jeżeli narzędzie prawidłowo wykrywa systemowy dysk twardy, przyczyną awarii jest prawdopodobnie wirus, oprogramowanie typu malware lub uszkodzenie pliku systemowego wymaganego do uruchomienia systemu.

Jeżeli dysk systemowy jest sprawny, spróbuj odzyskać system z kopii zapasowej dysku systemowego lub partycji systemowej. Ponieważ systemu Windows nie można uruchomić, należy użyć ratunkowego nośnika startowego Acronis.

Kopii zapasowej dysku systemowego należy również użyć w celu odzyskania systemu po wymianie uszkodzonego dysku twardego.

4.1.2 Przygotowania do odzyskiwania

a) Przeskanuj komputer w poszukiwaniu wirusów, jeżeli podejrzewasz, że awaria może mieć związek z atakiem wirusa lub oprogramowania typu malware.

b) Uruchomienie komputera z nośnika ratunkowego i sprawdzenie poprawności kopii zapasowej, której chce się użyć do odzyskiwania. Jest to konieczne, ponieważ w przypadku sprawdzania poprawności kopii zapasowej w środowisku odzyskiwania program czasami zgłasza jej uszkodzenie, mimo iż jej poprawność została pozytywnie zweryfikowana w systemie Windows. Przyczyną tego problemu może być używanie przez program True Image 2013 innych sterowników urządzeń w systemie Windows i w środowisku odzyskiwania. Jeżeli program True Image 2013 uzna kopię zapasową za uszkodzoną, nie będzie kontynuować odzyskiwania.

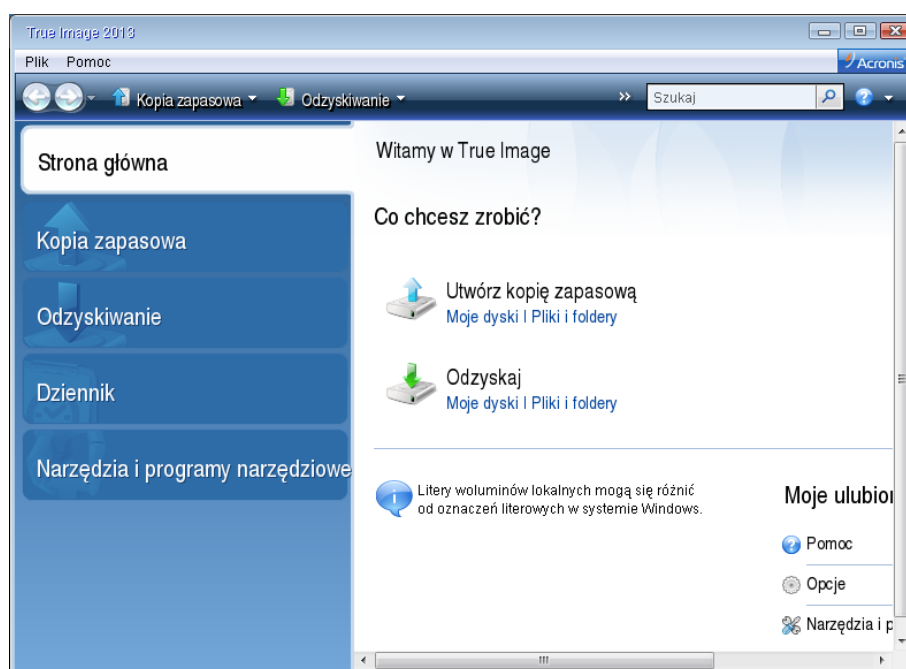
4.1.3 Odzyskiwanie systemu

Po wykonaniu kroków opisanych w sekcji Przygotowania do odzyskiwania (s. 88) rozpocznij procedurę odzyskiwania systemu. W tym miejscu objaśniono sposób odzyskiwania uszkodzonego systemu na ten sam dysk twardy. Procedura odzyskiwania systemu na wymieniony dysk twardy różni się tylko nieznacznie. Nie ma potrzeby formatowania nowego dysku, ponieważ ta operacja jest częścią procedury odzyskiwania.

Podłącz dysk zewnętrzny, jeżeli znajduje się na nim kopia zapasowa do odzyskania i sprawdź, czy jest włączony. Tę czynność należy wykonać przed uruchomieniem komputera przy użyciu nośnika ratunkowego Acronis.

1. Zmień sekwencję startową w systemie BIOS tak, aby urządzenie z nośnikiem ratunkowym (napęd CD lub DVD albo pamięć USB) było pierwszym urządzeniem startowym. Zobacz Definiowanie sekwencji startowej w systemie BIOS (s. 112).
2. Uruchom komputer z nośnika ratunkowego i wybierz **True Image**.

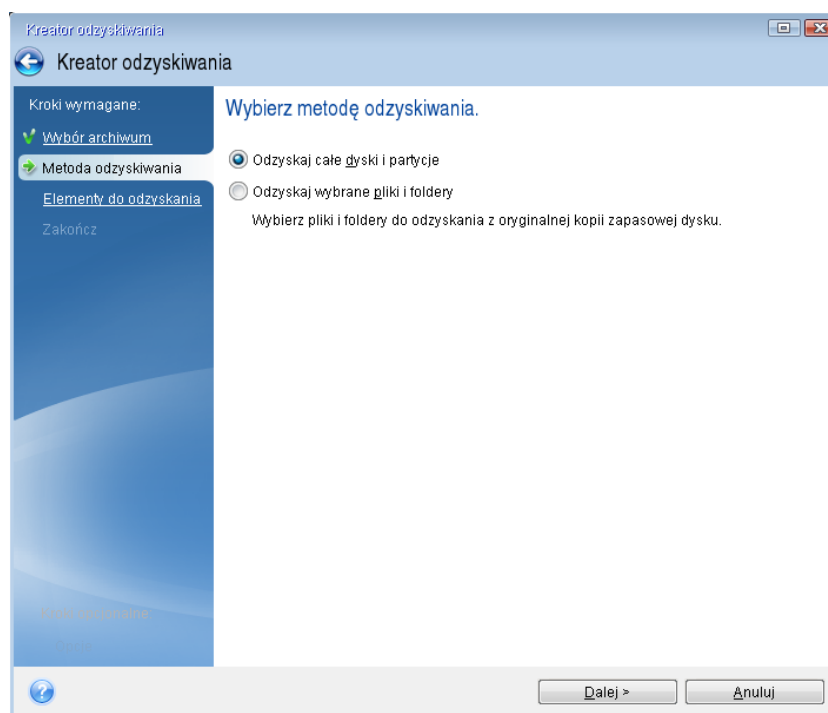
3. Wybierz **Moje dyski** poniżej opcji **Odzyskaj** na ekranie powitalnym.

4. Wybierz kopię zapasową dysku systemowego lub partycji systemowej do użycia na potrzeby odzyskiwania.

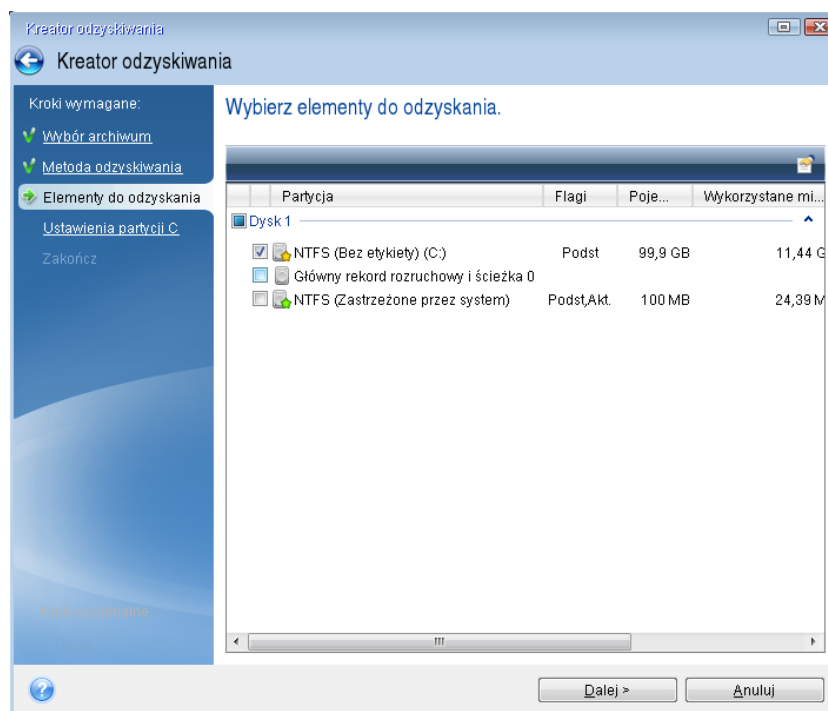
Kliknij prawym przyciskiem myszy kopię zapasową, a następnie wybierz **Odzyskaj** z menu skrótów

5. Na etapie wyboru metody odzyskiwania wybierz **Odzyskaj całe dyski i partycje**.

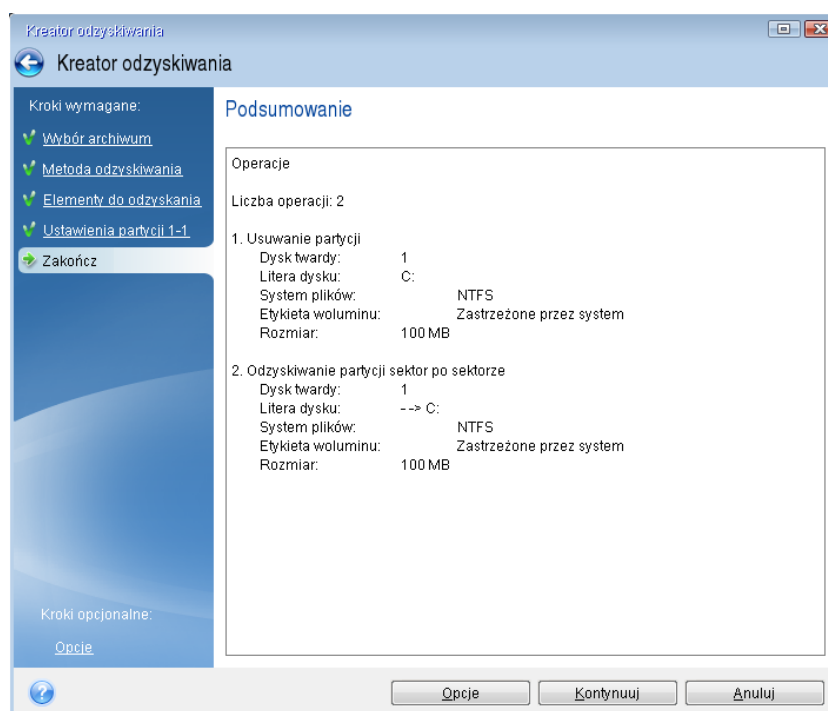

6. Na ekranie **Elementy do odzyskania** wybierz partycję systemową (zazwyczaj jest to partycja C). Jeżeli partycja systemowa ma inną literę, wybierz ją przy użyciu kolumny **Flagi**. Partycja musi być oznaczona flagami **Pdsk** i **Akt**.

W przypadku systemu Windows 7 partycja Zastrzeżone przez system jest oznaczona flagami **Pdst, Akt**. Należy wybrać do odzyskania zarówno partycję Zastrzeżone przez system, jak i partycję systemową.

7. W kroku „Ustawienia partycji C” (lub inna litera partycji systemowej) sprawdź ustawienia domyślne i kliknij **Dalej**, jeżeli są poprawne. W przeciwnym wypadku zmień odpowiednio ustawienia, zanim klikniesz **Dalej**. Zmiana ustawień będzie konieczna w przypadku odzyskiwania na nowy dysk twardy o innej pojemności.
8. Uważnie przeczytaj podsumowanie operacji wyświetlane w kroku **Zakończ**. Jeżeli rozmiar partycji się nie zmienił, muszą się zgadzać rozmiary **Usuwanie partycji** i **Odzyskiwanie partycji**. Po sprawdzeniu podsumowania kliknij **Kontynuuj**.

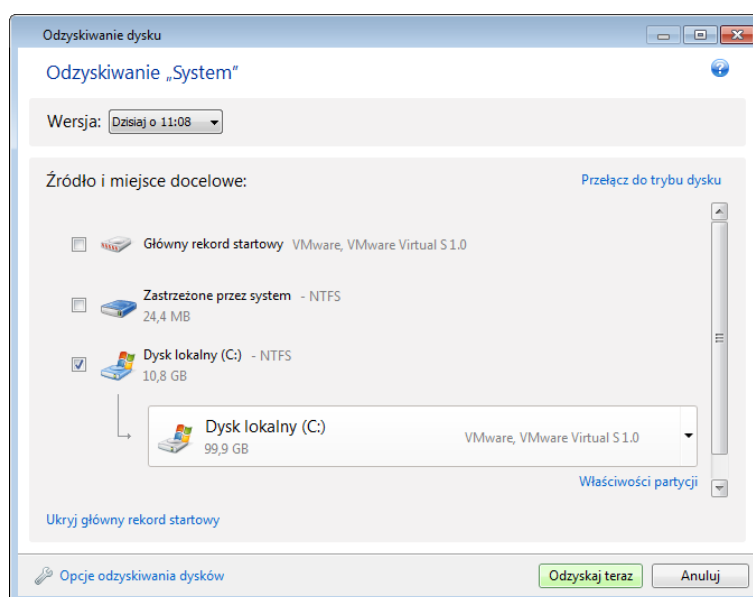

9. Po zakończeniu operacji zamknij autonomiczną wersję programu True Image 2013, wyjmij nośnik ratunkowy i uruchom komputer z odzyskanej partycji systemowej. Następnie sprawdź, czy system Windows został odzyskany do odpowiedniego stanu, i przywróć pierwotną sekwencję startową.

4.2 Odzyskiwanie partycji i dysków

Odzyskiwanie partycji lub dysku z kopii zapasowej obrazu można rozpocząć zarówno na karcie **Tworzenie kopii zapasowych i odzyskiwanie**, jak i w Eksploratorze kopii zapasowych Acronis. Aby rozpocząć odzyskiwanie z poziomu karty **Tworzenie kopii zapasowych i odzyskiwanie**, wybierz pole kopii zapasowej zawierającej obraz partycji, którą chcesz odzyskać. Kliknij przycisk **Odzyskaj** (lub ikonę Odzyskaj, jeśli pole kopii zapasowej jest zwinięte). Otworzy się okno Odzyskiwanie dysku.

Aby odzyskać partycję w stanie, w jakim znajdowała się wcześniej, kliknij ikonę koła zębatego w celu otwarcia menu Operacje, a następnie kliknij element **Odzyskaj pliki**. Pojawi się Eksplorator kopii zapasowych Acronis, w którym będzie można wybrać wersję kopii zapasowej obrazu utworzoną określonego dnia. Po wybraniu odpowiedniej wersji kliknij **Odzyskaj**. Pojawi się okno Odzyskiwanie dysku.

1. Zaznacz odpowiednie pole wyboru partycji do odzyskania.

*Po utworzeniu kopii zapasowej całego dysku możesz wybrać odzyskiwanie całego dysku naraz, klikając **Przełącz do trybu dysku**. Aby można było ponownie wybrać partycję, kliknij **Przełącz do trybu partycji**.*

2. W polu miejsca docelowego odzyskiwania poniżej nazwy partycji wybierz partycję docelową. Partycje, na których odzyskiwana partycja może się zmieścić, są oznaczone czarnymi literami. Nieodpowiednie partycje są oznaczone czerwonymi literami. Należy pamiętać, że wszystkie dane na partycji docelowej zostaną utracone, ponieważ zastąpią je odzyskane dane i system plików.

*Aby odzyskać obraz na partycji źródłowej bez zmiany jej rozmiaru, musi się na niej znajdować przynajmniej 5% wolnego miejsca. W przeciwnym razie przycisk **Odzyskaj teraz** będzie niedostępny.*

3. Po zakończeniu wybierania kliknij **Odzyskaj teraz**, aby rozpocząć odzyskiwanie.

Czasami trzeba odzyskać główny rekord startowy (MBR). Może się tak stać na przykład, gdy system Windows nie uruchamia się po odzyskaniu. Aby odzyskać główny rekord startowy (wraz z partycją lub

indywidualnie), zaznacz pole wyboru rekordu MBR, kliknij **Pokaż główny rekord startowy** i zaznacz pole wyboru Główny rekord startowy.

W przypadku odzyskiwania całego dysku pojawia się pole wyboru **Odzyskaj podpis dysku**. Podpis dysku jest częścią głównego rekordu startowego dysku twardego. Służy on do jednoznacznej identyfikacji dysku.

Zaznaczenie pola wyboru **Odzyskaj podpis dysku** jest zalecane z następujących powodów:

- Program True Image 2013 tworzy zaplanowane kopie zapasowe przy użyciu podpisu źródłowego dysku twardego. W przypadku odzyskania tego samego podpisu dysku nie trzeba ponownie tworzyć ani edytować utworzonych wcześniej kopii zapasowych.
- Niektóre z zainstalowanych aplikacji używają podpisu dysku dla celów licencyjnych lub innych.

Wyczyszczenie pola wyboru **Odzyskaj podpis dysku** jest zalecane w następujących przypadkach:

- Kopia zapasowa obrazu służy nie do odzyskiwania danych po awarii, ale do klonowania dysku twardego z systemem Windows na inny dysk.

W takim przypadku program True Image 2013 wygeneruje nowy podpis dysku dla odzyskanego dysku twardego, nawet jeśli dane są odzyskiwane na ten sam dysk.

Opcje odzyskiwania dysków — kliknij, aby skonfigurować dodatkowe parametry procesu odzyskiwania dysku.

Użyj komponentu Acronis Universal Restore — kliknij, aby podczas odzyskiwania użyć technologii Acronis Universal Restore.

Program Acronis Universal Restore (wchodzący w skład dostępnego osobno pakietu True Image 2013 Plus Pack) umożliwia tworzenie startowego klonu systemu na komputerze o innej konfiguracji sprzętowej (więcej informacji można znaleźć w sekcji Acronis Universal Restore (s. 107)).

Wybierz tę opcję w przypadku odzyskiwania dysku systemowego na komputer z innym procesorem, inną płytą główną lub innym urządzeniem pamięci masowej niż w systemie, z którego pochodzi kopia zapasowa.

4.3 Odzyskiwanie partycji chronionych przy użyciu funkcji ciągłej kopii zapasowej Acronis

Partycje chronione przy użyciu funkcji ciągłej kopii zapasowej Acronis można odzyskać w niżej opisany sposób. Odzyskajmy najpierw partycję danych w systemie Windows.

1. Uruchom program True Image 2013.
2. Kliknij **Eksploruj i odzyskaj** w polu Ciągła kopia zapasowa na karcie **Tworzenie kopii zapasowych i odzyskiwanie**.
3. Na osi czasu na karcie **Dyski i partycje** wybierz wersję kopii zapasowej do odzyskania.
4. Wybierz partycję do odzyskania i kliknij **Odzyskaj**.
5. Kolejne operacje są podobne do operacji wykonywanych podczas odzyskiwania partycji z danymi lub dysków z „klasycznej” kopii zapasowej obrazu. Aby uzyskać więcej informacji, zobacz **Odzyskiwanie partycji i dysków**.

Zależnie od okoliczności odzyskiwanie partycji systemowej można wykonać zarówno w systemie Windows, jak i po uruchomieniu komputera przy użyciu nośnika ratunkowego (na przykład wtedy, gdy uruchomienie systemu Windows jest niemożliwe). Odzyskiwanie w systemie Windows jest

podobne do odzyskiwania partycji danych. Trzeba będzie jednak ponownie uruchomić komputer. Odzyskiwanie partycji systemowej przy użyciu nośnika ratunkowego jest z reguły bezpieczniejsze.

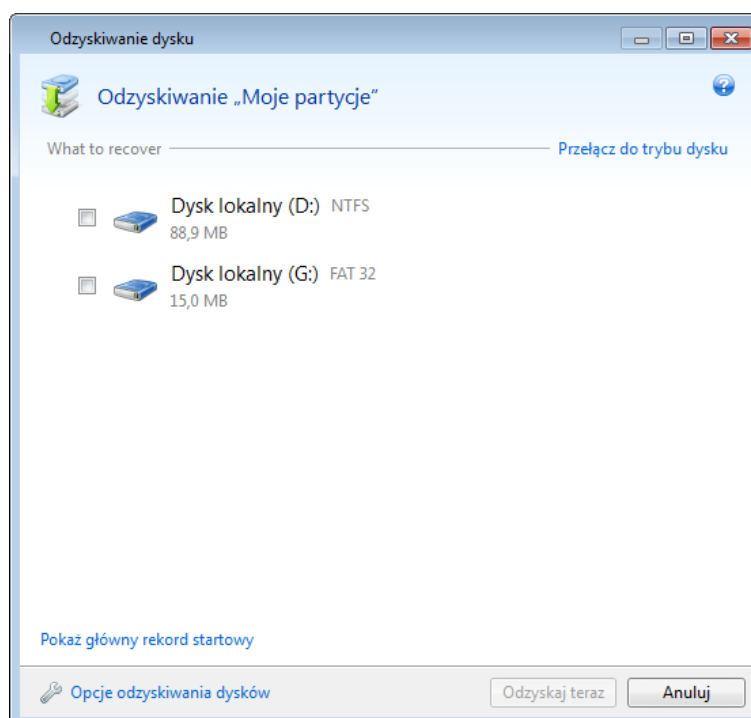
W przypadku używania nośnika ratunkowego procedura odzyskiwania jest bardzo podobna do procedury odzyskiwania partycji systemowej z „klasycznej” kopii zapasowej dysku lub partycji. Jedyną różnicą jest krok Punkt odzyskiwania, który umożliwia wybranie punktu w czasie, z którego ma zostać odzyskana partycja systemowa. Punkty odzyskiwania odpowiadają wersjom kopii zapasowej wyświetlanym na osi czasu Eksploratora kopii zapasowej.

4.4 Jak odzyskać kilka partycji jednocześnie

Poniżej opisano odzyskiwanie dwóch partycji. W przypadku obrazu dysku twardego z większą liczbą partycji obowiązuje podobna procedura.

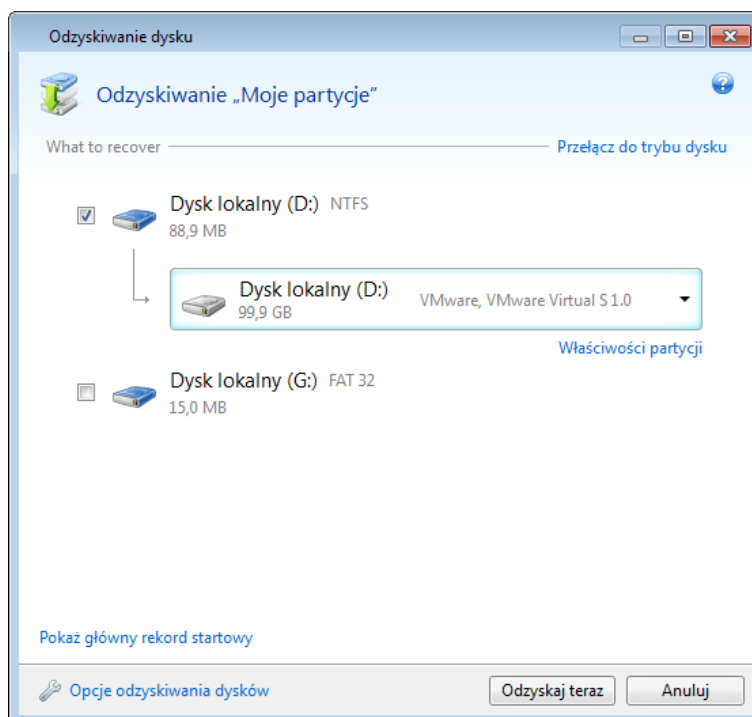
Opisana procedura dotyczy tylko odzyskiwania na dysk standardowy. Odzyskiwanie na dysk dynamiczny ze zmian rozmiaru partycji jest niemożliwe.

1. Kliknij **Odzyskaj** w polu kopii zapasowej dysku zawierającego kilka partycji. Pojawi się okno **Odzyskiwanie dysku**.

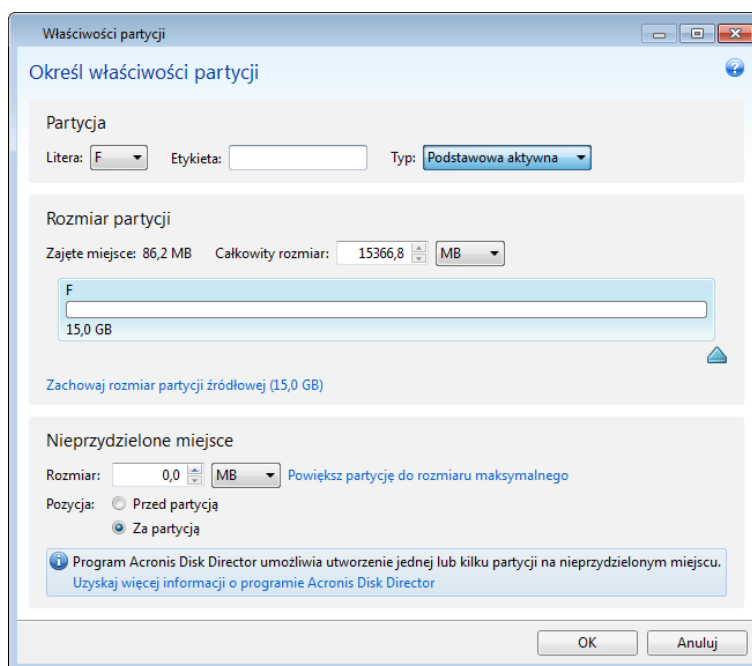

2. Kliknij strzałkę w dół obok elementu **Wersja:**, a następnie wybierz wersję kopii zapasowej do odzyskania według daty i godziny jej utworzenia.

3. Wybierz partycję do odzyskania. Pod nazwą (etykietą) partycji pojawi się pole miejsca docelowego odzyskiwania.

4. Kliknij strzałkę w dół po prawej stronie pola i wybierz docelowy dysk twardy. Program umieści odzyskiwaną partycję na wybranym dysku twardym. Zajmie ona całe dostępne miejsce na dysku. W celu zmniejszenia rozmiaru partycji w taki sposób, aby pozostawić wystarczającą ilość miejsca na pozostałą partycję, kliknij łącze **Właściwości partycji** pod polem miejsca docelowego odzyskiwania. Pojawi się okno **Właściwości partycji**.

5. Rozmiar partycji można zmienić, przeciągając jej prawą granicę na poziomym pasku ekranu przy użyciu myszy.

*Aby przypisać partycji określony rozmiar, wprowadź odpowiednią liczbę w polu **Całkowity rozmiar**.*

Należy pamiętać, że po zmianie rozmiaru partycji należy pozostawić tyle nieprzydzielonego (wolnego) miejsca, ile potrzeba na pozostałą partycję. Wybierz literę dysku i typ partycji. Po zakończeniu określania ustawień kliknij **OK**, aby je potwierdzić i powrócić do głównego okna Odzyskiwanie dysku.

Właściwości partycji

Określ właściwości partycji

Partycja

Litera: **F** Etykieta: Typ: **Podstawowa aktywna**

Rozmiar partycji

Zajęte miejsce: 86,2 MB Całkowity rozmiar: **10212,3** MB

F
10,0 GB

Nieprzydzielone miejsce
5,0 GB

Zachowaj rozmiar partycji źródłowej (15,0 GB)

Nieprzydzielone miejsce

Rozmiar: **5,0** GB [Powiększ partycję do rozmiaru maksymalnego](#)

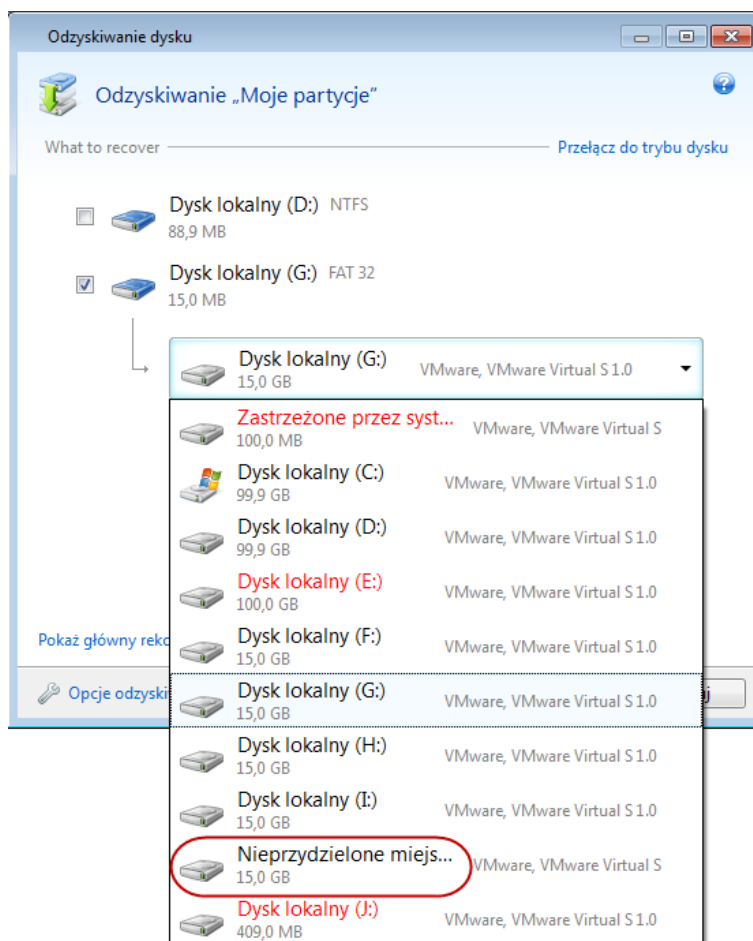
Pozycja: ☐ Przed partycją ☒ Za partycją

i Program Acronis Disk Director umożliwia utworzenie jednej lub kilku partycji na nieprzydzielonym miejscu.
Uzyskaj więcej informacji o programie Acronis Disk Director

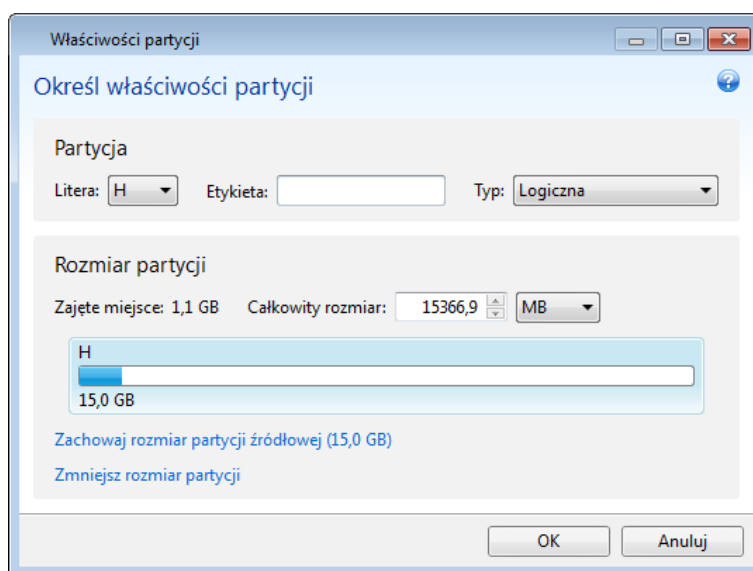
OK Anuluj

6. Zaznacz pole wyboru następnej partycji.

7. Wybierz nieprzydzielone miejsce na docelowym dysku twardym. Program utworzy partycję zajmującą całe nieprzydzielone miejsce.

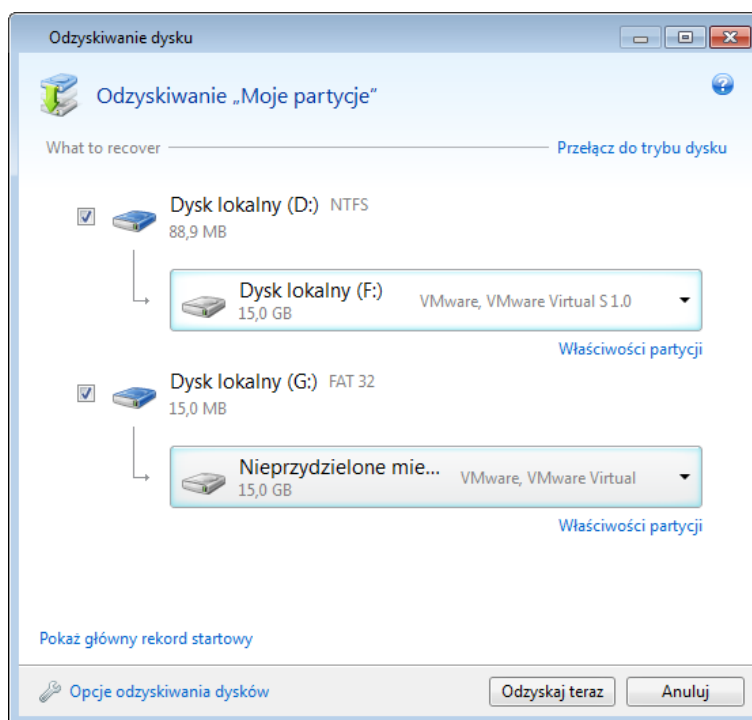

8. Kliknij łącze **Właściwości partycji** i określ ustawienia dla partycji. Wybierz literę dysku i typ partycji. Po zakończeniu określania ustawień kliknij **OK**, aby je potwierdzić i powrócić do głównego okna Odzyskiwanie dysku.

Jeśli obraz zawiera więcej niż dwie partycje, pozostaw wystarczającą ilość niezaalokowanego miejsca do odzyskania pozostałych partycji i powtarzaj kroki 5-7 do chwili określenia ustawień dla wszystkich partycji.

9. Kliknij **Odzyskaj teraz**, aby odzyskać partycje na docelowy dysk twardy.

4.5 Odzyskiwanie kopii zapasowej dysku na inny dysk przy użyciu nośnika ratunkowego

Odzyskiwanie kopii zapasowej dysku zawierającej kilka partycji na dysk twardy o innej pojemności jest jedną z najbardziej skomplikowanych operacji. Jest to szczególnie trudne, gdy na dysku twardym stanowiącym źródło kopii zapasowej występowała ukryta partycja diagnostyczna lub służąca do odzyskiwania.

Wykonaj przygotowania opisane w sekcji Przygotowania do odzyskiwania (s. 88).

Przypisz unikatowe nazwy (etykiety) do partycji na dyskach w komputerze, chyba że już istnieją. Umożliwi to zidentyfikowanie partycji po nazwach, a nie po literach dysków. Litery dysków mogą ulec zmianie po uruchomieniu komputera przy użyciu nośnika ratunkowego. Nazwy ułatwią odszukanie dysku zawierającego kopie zapasowe oraz (nowego) dysku docelowego.

Poprawne zidentyfikowanie dysków mogą także ułatwić informacje o rozmiarach partycji, pojemności dysków, ich producentach oraz numerach modeli.

Zdecydowanie zaleca się zainstalowanie nowego dysku twardego w tym samym miejscu w komputerze i przy użyciu tego samego kabla i złącza co w przypadku dysku oryginalnego. Nie zawsze jest to możliwe, ponieważ dyski mogą różnić się na przykład magistralą (IDE – SATA). Warto jednak zainstalować nowy dysk tam, gdzie ma pracować.

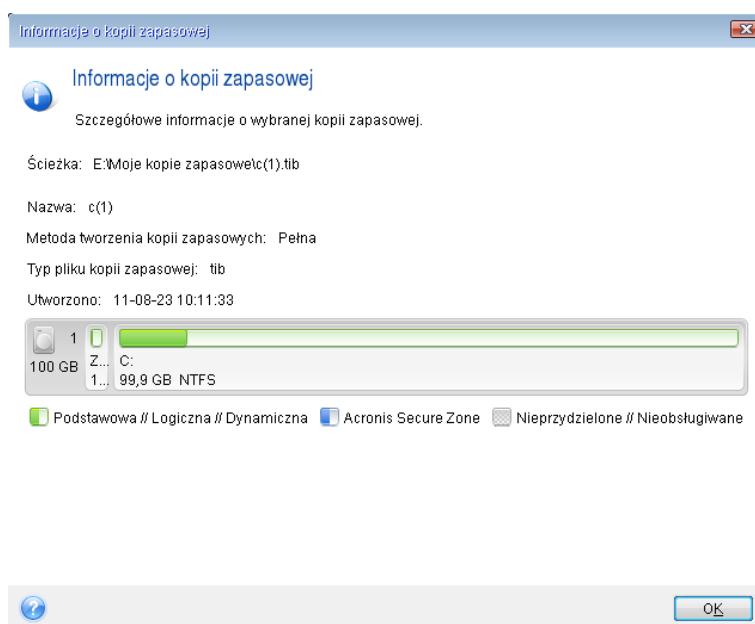
4.5.1 Odzyskiwanie dysku z partycją ukrytą

Producenci komputerów używają partycji ukrytej do celów diagnostycznych lub na potrzeby odzyskiwania systemu. W systemie Windows 7 istnieje zwykle ukryta partycja Zastrzeżone przez system. Odzyskanie kopii zapasowej dysku systemowego zawierającego partycję ukrytą wymaga uwzględnienia pewnych dodatkowych czynników. Przede wszystkim na nowym dysku należy zachować fizyczną kolejność partycji istniejących na dysku starym. Należy również umieścić partycję ukrytą w tej samej lokalizacji — zwykle na początku lub na końcu przestrzeni dyskowej. Aby zminimalizować ryzyko wystąpienia problemów, najlepiej odzyskać partycję ukrytą bez zmieniania jej rozmiaru. Opisano tutaj odzyskiwanie dysku systemowego z systemem Windows 7 i partycją Zastrzeżone przez system.

Podłącz dysk zewnętrzny, jeżeli znajduje się na nim kopia zapasowa do odzyskania i sprawdź, czy jest włączony. Tę czynność należy wykonać przed uruchomieniem komputera przy użyciu nośnika ratunkowego Acronis.

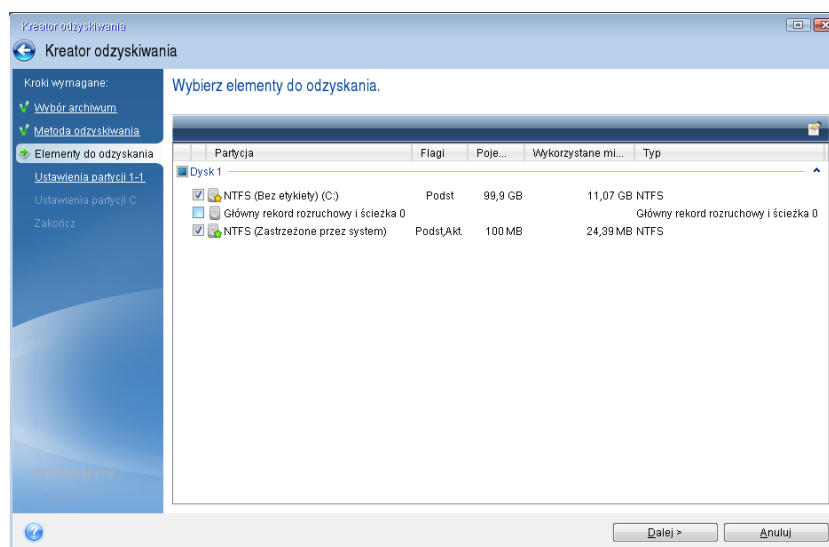
1. Zmień sekwencję startową w systemie BIOS tak, aby urządzenie z nośnikiem ratunkowym (napęd CD lub DVD albo pamięć USB) było pierwszym urządzeniem startowym. Zobacz Definiowanie sekwencji startowej w systemie BIOS (s. 112).
2. Uruchom komputer z nośnika ratunkowego i wybierz **True Image**.
3. W menu głównym wybierz **Odzyskiwanie** → **Odzyskiwanie dysku i partycji**. Wybierz kopię zapasową obrazu dysku systemowego na potrzeby odzyskiwania.

Przed kontynuowaniem odzyskiwania należy poznać rozmiary i kolejność fizyczną wszystkich istniejących partycji. Aby wyświetlić te informacje, kliknij **Szczegóły** na pasku narzędzi kreatora. Program True Image 2013 wyświetli informacje na temat kopii zapasowej. Obejmują one widok graficzny wszystkich partycji oraz ich kolejność fizyczną na dysku.

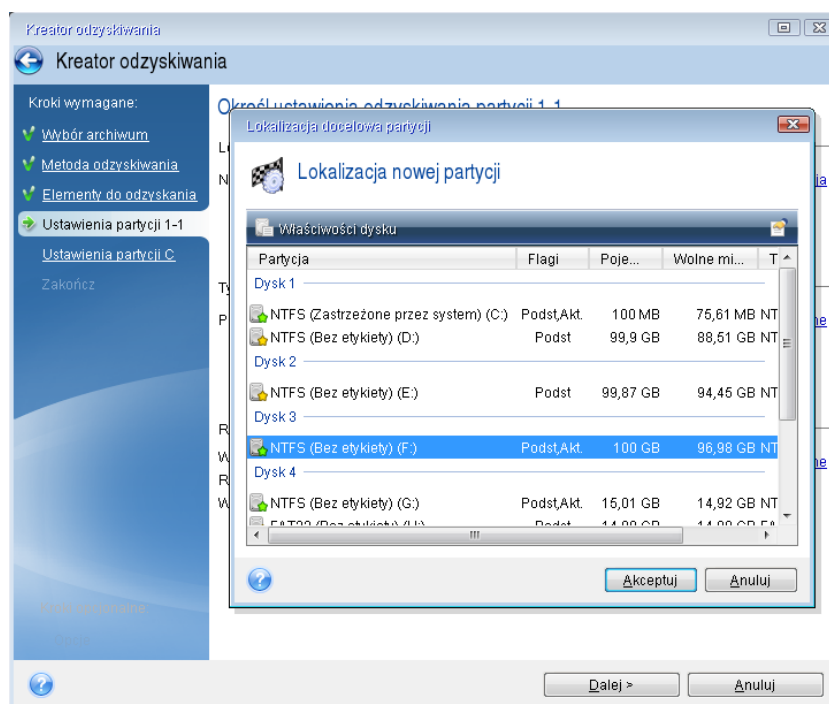
4. Na etapie wyboru metody odzyskiwania wybierz **Odzyskaj całe dyski i partycje**.

- W kroku **Elementy do odzyskania** zaznacz pola wyboru odpowiadające partycjom do odzyskania. Nie zaznaczaj pola wyboru **MBR i ścieżka 0**, ponieważ spowoduje to wybranie całego dysku w celu odzyskania. Odzyskanie całego dysku uniemożliwi ręczną zmianę rozmiaru partycji. Główny rekord startowy będzie można odzyskać później. Wybierz partycje i kliknij **Dalej**.

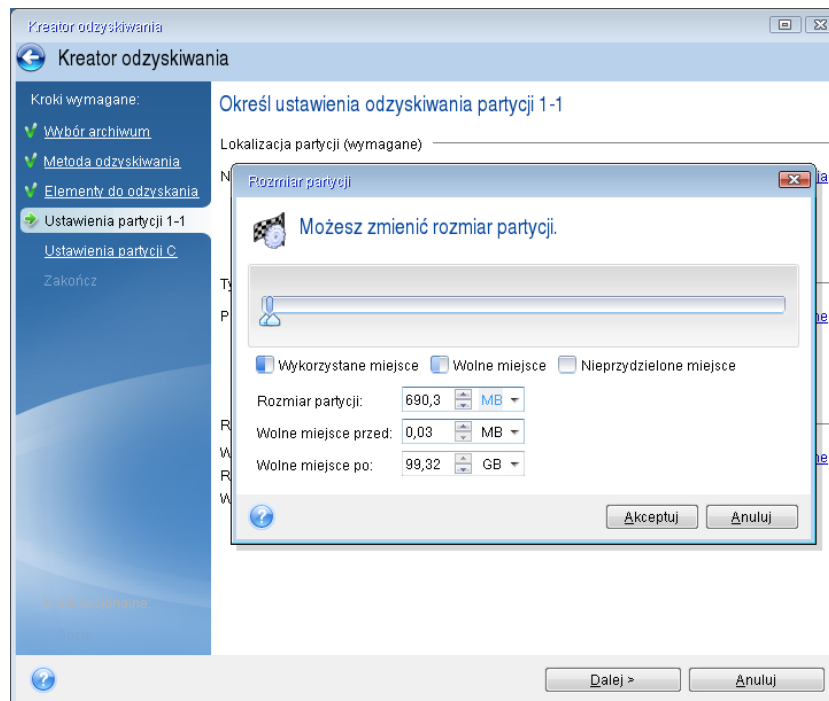

Po wybraniu partycji nastąpią odpowiednie kroki procedury „Ustawienia partycji”. Należy pamiętać, że te kroki zaczynają się od partycji, które nie mają przypisanej litery dysku (jest tak zwykle w przypadku partycji ukrytych). W takiej sytuacji partycje przyjmują kolejność rosnącą, według liter dysków. Kolejności tej nie można zmienić. Ta kolejność może się różnić od fizycznej kolejności partycji na dysku twardym.

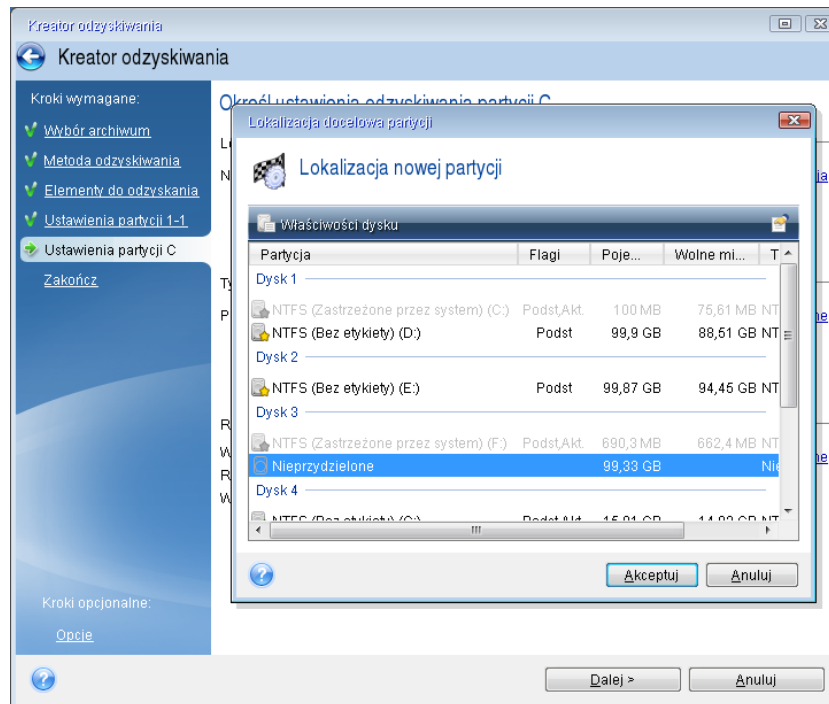
- W programie można określić następujące ustawienia partycji: lokalizacja, typ i rozmiar. Najpierw trzeba określić ustawienia partycji ukrytej (w tym przypadku partycji Zastrzeżone przez system), jako że zazwyczaj nie ma ona przypisanej litery dysku. Ponieważ odzyskiwanie odbywa się z użyciem nowego dysku, kliknij **Nowa lokalizacja**. Wybierz dysk docelowy według przypisanej nazwy lub pojemności.

7. Kliknięcie **Zaakceptuj** spowoduje powrót do ekranu „Ustawienia partycji 1-1”. Sprawdź i w razie potrzeby zmień typ partycji. Należy pamiętać, że partycja Zastrzeżone przez system musi być partycją podstawową i oznaczoną jako aktywna.
8. Określ rozmiar partycji, klikając **Zmień domyślnie** w obszarze Rozmiar partycji. Domyślnie partycja zajmuje cały nowy dysk. Należy zachować rozmiar partycji ukrytej bez zmian oraz umieścić ją w tej samej lokalizacji na dysku (na początku lub końcu przestrzeni dyskowej). Aby to zrobić, zmień rozmiar i lokalizację partycji, przeciągając ją lub jej granice na poziomym pasku ekranu przy użyciu myszy. Ponadto można wprowadzić odpowiednie wartości we właściwych polach (Rozmiar partycji, Wolne miejsce przed, Wolne miejsce po). Kliknij **Zaakceptuj**, gdy uzyskasz potrzebny rozmiar partycji i lokalizację, a następnie kliknij **Dalej**.

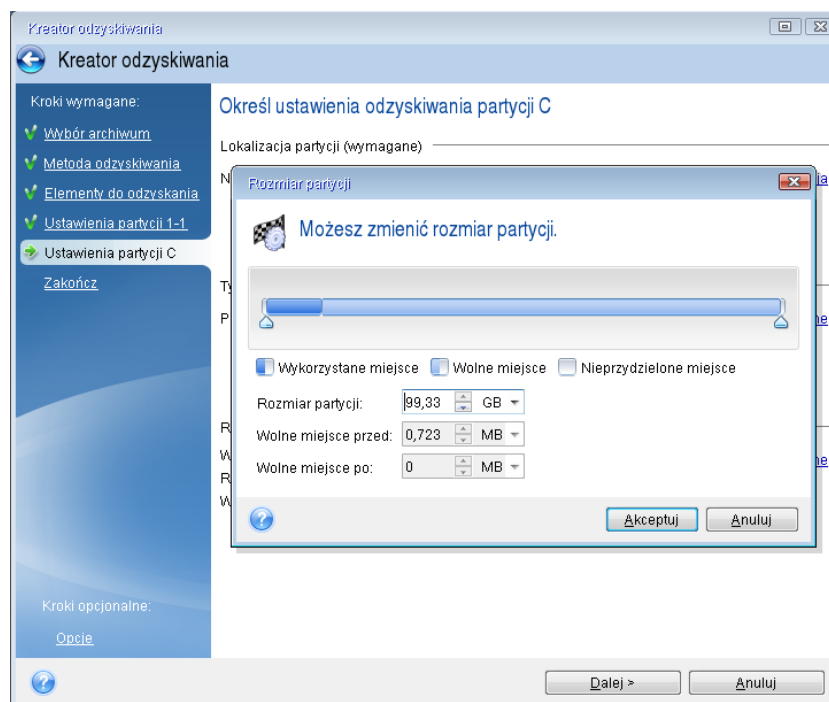

Określ ustawienia drugiej partycji, czyli w tym przypadku partycji systemowej. Kliknij **Nowa lokalizacja**, a następnie wybierz nieprzydzielone miejsce na dysku docelowym partycji.

Kliknij **Zaakceptuj** i sprawdź typ partycji (w razie potrzeby zmień go). Partycja systemowa musi być partycją podstawową.

Określ rozmiar partycji (domyślnie jest to rozmiar partycji pierwotnej). Zazwyczaj za partycją nie ma żadnego wolnego miejsca, dlatego należy przydzielić całe nieprzydzielone miejsce na nowym dysku do drugiej partycji. Kliknij **Zaakceptuj**, a następnie kliknij **Dalej**.

9. Uważnie przeczytaj podsumowanie operacji do wykonania, a następnie kliknij **Kontynuuj**.

W opisywanym przypadku (odzyskiwanie partycji Zastrzeżona przez system) kroki 10-12 mają charakter opcjonalny. Należy je wykonać w przypadku odzyskiwania ukrytej partycji utworzonej przez producenta komputera.

10. Po zakończeniu operacji przejdź do odzyskiwania głównego rekordu startowego. Konieczne jest odzyskanie głównego rekordu startowego, ponieważ producent komputera mógł zmienić ogólny główny rekord startowy systemu Windows lub sektor na ścieżce 0 w celu udostępnienia partycji ukrytej.
11. Ponownie wybierz tę samą kopię zapasową. Kliknij prawym przyciskiem myszy i wybierz **Odzyskaj** z menu skrótów. Wybierz **Odzyskaj całe dyski i partycje** w kroku wyboru metody odzyskiwania, a następnie zaznacz pole wyboru **MBR i ścieżka 0**.
12. W następnym kroku wybierz dysk docelowy jako miejsce odzyskiwania głównego rekordu startowego, po czym kliknij **Dalej** i **Kontynuuj**. Gdy odzyskiwanie głównego rekordu startowego dobiegnie końca, zamknij autonomiczną wersję programu True Image 2013.

Podczas pierwszego uruchamiania po odzyskiwaniu system Windows nie powinien „widzieć” żadnego z dysków — nowego ani starego, ponieważ może to spowodować problem z jego uruchomieniem. Jeżeli w miejsce starego dysku zainstalowano nowy o większej pojemności, odłącz stary dysk przed pierwszym uruchomieniem.

Aby odłączyć stary dysk, wyłącz komputer. W przeciwnym wypadku wyjmij nośnik ratunkowy i uruchom ponownie komputer.

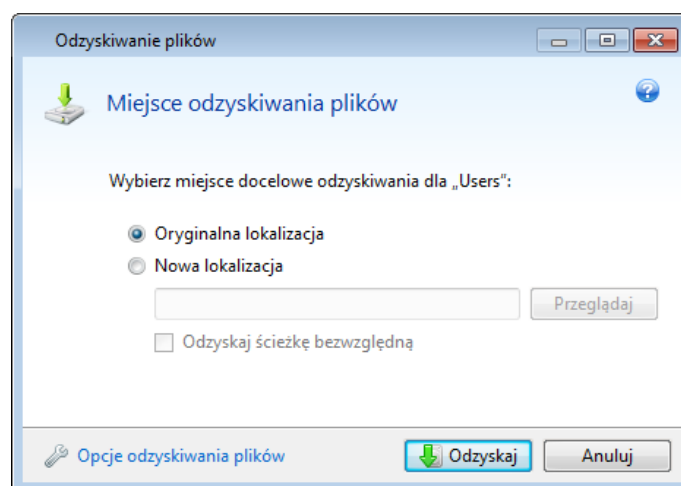
Uruchom system Windows na komputerze. System może zgłosić znalezienie nowego sprzętu (dysku twardego) oraz poinformować o konieczności ponownego uruchomienia komputera. Sprawdź, czy system działa normalnie i przywróć pierwotną sekwencję startową.

4.6 Odzyskiwanie danych z kopii zapasowych plików

Zwykle odzyskiwanie plików i folderów rozpoczyna się w Eksploratorze kopii zapasowych Acronis. Proces odzyskiwania konkretnej wersji pliku rozpoczyna się zazwyczaj w oknie **Wyświetl wersje**. W obu przypadkach po rozpoczęciu odzyskiwania pojawia się okno **Odzyskiwanie plików**.

Przyjrzyjmy się odzyskiwaniu plików i folderów przy użyciu Eksploratora kopii zapasowej.

1. W Eksploratorze kopii zapasowej wybierz pliki i foldery do odzyskania. Aby uzyskać więcej informacji na temat wybierania elementów w Eksploratorze kopii zapasowej, zobacz Karta Pliki i foldery (s. 32). Kliknij **Odzyskaj**, aby rozpocząć odzyskiwanie. Pojawi się okno **Odzyskiwanie plików**.

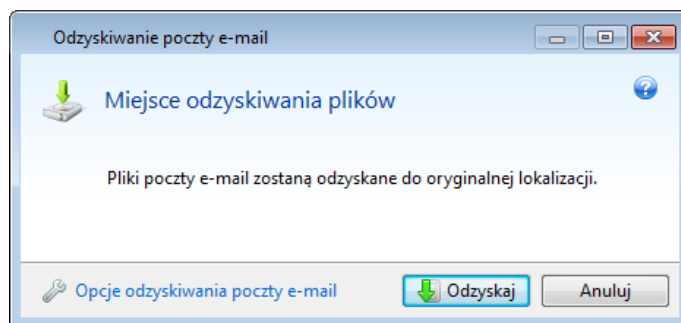
- Wybierz na komputerze miejsce docelowe na potrzeby odzyskiwania wybranych plików lub folderów. Dane można odzyskać do ich lokalizacji pierwotnej lub innej. Aby wybrać nową lokalizację, kliknij **Przeglądaj**.
- W przypadku wybrania nowej lokalizacji wybrane elementy zostaną domyślnie odzyskane bez odzyskiwania pierwotnej ścieżki bezwzględnej. W razie potrzeby można odzyskać elementy wraz z całą hierarchią folderów. W takim przypadku zaznacz pole wyboru **Odzyskaj ścieżkę bezwzględną**.
- W razie potrzeby skonfiguruj opcje procesu odzyskiwania (np. priorytet procesu odzyskiwania, ustawienia zabezpieczeń na poziomie pliku itp.). Aby skonfigurować te opcje, kliknij **Opcje odzyskiwania plików**. Skonfigurowane tutaj opcje mają zastosowanie tylko do bieżącej operacji odzyskiwania.
- Aby rozpocząć proces odzyskiwania, kliknij **Odzyskaj teraz**.
- Postęp odzyskiwania będzie można śledzić w specjalnym oknie. Odzyskiwanie można zatrzymać, klikając **Anuluj**. Należy zauważyć, że nawet anulowanie odzyskiwania może nie zapobiec wprowadzeniu zmian w folderze docelowym.

Jak odzyskać pocztę e-mail, ustawienia aplikacji i stan systemu

Ta sekcja dotyczy odzyskiwania danych z kopii zapasowych poczty e-mail. Ustawienia aplikacji oraz stan systemu można odzyskać tylko ze starych kopii zapasowych utworzonych przy użyciu poprzednich wersji programu Acronis True Image Home, na przykład Acronis True Image Home 2010.

Zobaczmy, w jaki sposób można odzyskać dane z kopii zapasowych poczty e-mail, ustawień aplikacji i stanu systemu.

- Wybierz wymaganą wersję kopii zapasowej w Eksploratorze kopii zapasowych Acronis i kliknij **Odzyskaj**, aby rozpocząć odzyskiwanie. Pojawi się okno **Odzyskiwanie plików**.

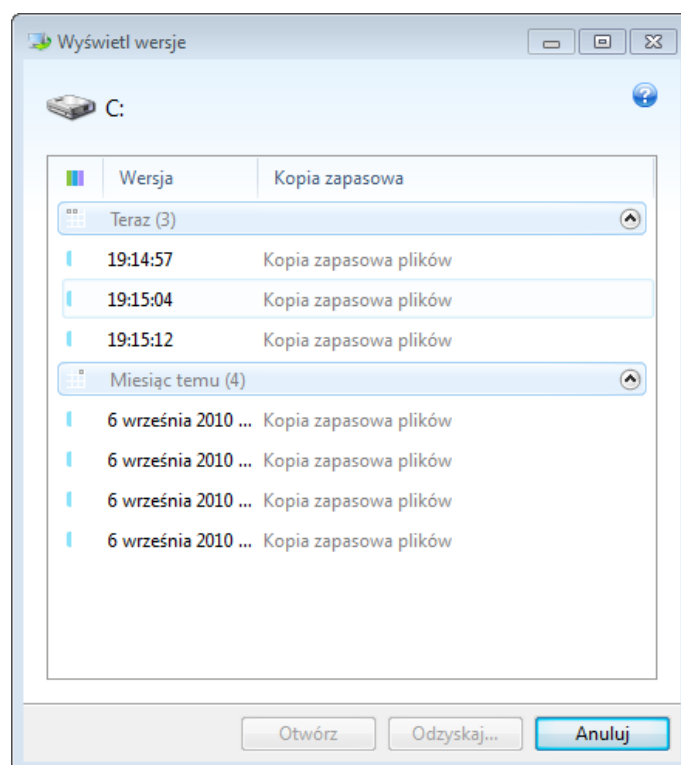

- Dane tego typu można odzyskać tylko do ich pierwotnej lokalizacji. Zmienić można jedynie opcje odzyskiwania. Aby zmienić opcje odzyskiwania, kliknij **Opcje odzyskiwania**. Skonfigurowane tutaj opcje mają zastosowanie tylko do bieżącej operacji odzyskiwania.
- Aby rozpocząć proces odzyskiwania, kliknij **Odzyskaj teraz**.
- Postęp odzyskiwania będzie można śledzić w specjalnym oknie. Odzyskiwanie można zatrzymać, klikając **Anuluj**. Należy zauważyć, że nawet anulowanie odzyskiwania może nie zapobiec wprowadzeniu zmian w pierwotnej lokalizacji.

4.7 Odzyskiwanie wersji plików

Aby odzyskać konkretną wersję pliku, wybierz żądany plik w Eksploratorze kopii zapasowej. Po wybraniu pliku pod informacją o jego rozmiarze pojawi się łącze **Wyświetl wersje**. Po kliknięciu tego łącza pojawi się okno **Wyświetl wersje** zawierające listę wszystkich wersji danego pliku w kopii zapasowej.

Do momentu wybrania wersji pliku nie będą dostępne przyciski **Otwórz** i **Odzyskaj**. Wybranie wersji plików spowoduje udostępnienie tych przycisków:

Wybierz wymaganą wersję według godziny utworzenia kopii zapasowej i kliknij **Odzyskaj**. Pojawi się okno **Odzyskiwanie plików**. Wybierz miejsce docelowe i odzyskaj żadaną wersję pliku do wybranego folderu. Aby uzyskać więcej informacji, zobacz Odzyskiwanie danych z kopii zapasowych plików.

Wersję można również odzyskać przez przeciągnięcie jej do wybranego folderu w Eksploratorze Windows.

Aby wybrać odpowiednią wersję, można wyświetlić zawartość plików w poszczególnych wersjach za pomocą powiązanej aplikacji. Wybierz wersję według godziny utworzenia kopii zapasowej, a następnie kliknij **Otwórz**. Program True Image 2013 odzyska wybraną wersję pliku do folderu tymczasowego. Następnie otworzy plik przy użyciu powiązanej z nim aplikacji.

4.8 Odzyskiwanie na komputer o innej konfiguracji sprzętowej

Program Acronis Universal Restore (wchodzący w skład dostępnego osobno pakietu True Image 2013 Plus Pack) umożliwia tworzenie startowego klonu systemu na komputerze o innej konfiguracji sprzętowej. Aby uzyskać więcej informacji, zobacz Acronis Universal Restore (s. 107). Wybierz tę opcję w przypadku odzyskiwania dysku systemowego na komputer z innym procesorem, inną płytą główną lub innym urządzeniem pamięci masowej niż w systemie, z którego pochodzi kopia zapasowa. Ta opcja może być przydatna na przykład po wymianie uszkodzonej płyty głównej lub podczas migracji systemu z komputera stacjonarnego na laptop. Funkcja Acronis Universal Restore umożliwia także odzyskiwanie dysku systemowego z plików tib i vhd.

W przypadku odzyskiwania partycji systemowej z ciągłej kopii zapasowej Acronis funkcja Acronis Universal Restore jest niedostępna.

Przed kontynuowaniem odzyskiwania sprawdź, czy dysponujesz sterownikami kontrolera dysku twardego lub chipsetu nowej płyty głównej. Te sterowniki mają zasadnicze znaczenie dla poprawności uruchamiania systemu operacyjnego. Pobrać można je z witryny internetowej producenta płyty głównej. Należy pamiętać, że sterowniki pobrane w formacie exe, cab czy zip trzeba najpierw wyodrębnić. Pliki sterowników powinny mieć rozszerzenia inf, sys lub oem.

4.8.1 Odzyskiwanie systemu za pomocą funkcji Acronis Universal Restore

1. Na karcie **Tworzenie kopii zapasowych i odzyskiwanie** wybierz kopię zapasową zawierającą partycję systemową.
2. Kliknij **Odzyskaj** w polu kopii zapasowej, jeżeli zawiera ona jedną wersję. Jeżeli istnieje kilka wersji kopii zapasowej, kliknij **Eksploruj i odzyskaj**. Na karcie **Dyski i partycje** wybierz wersję kopii zapasowej do odzyskania, a następnie kliknij **Odzyskaj**.
3. Po wyświetleniu okna **Odzyskiwanie dysku** zaznacz pole wyboru partycji systemowej i wybierz miejsce docelowe odzyskiwania.
4. Zaznacz pole wyboru **Użyj funkcji Universal Restore**. Następnie kliknij **Ustawienia**, aby otworzyć okno Menedżer sterowników.
5. Jeżeli komputer docelowy zawiera określony kontroler pamięci masowej (na przykład SCSI, RAID lub Fibre Channel) do obsługi dysków twardych, określ miejsce, w którym znajdują się sterowniki danego urządzenia. Jeżeli sterownik znajduje się na dyskiecie lub płycie CD, zaznacz pole wyboru **Szukaj sterowników urządzeń na nośnikach wymiennych**. Jeżeli niektóre sterowniki znajdują się na lokalnym dysku twardym lub w udziale sieciowym, kliknij **Dodaj niestandardowe lokalizacje sterowników**. Następnie przejdź do lokalizacji, w której znajdują się sterowniki. Po określeniu lokalizacji sterowników kliknij **OK**.

Funkcja Acronis Universal Restore nie obsługuje wyszukiwania sterowników na serwerach FTP.

W większości przypadków funkcja Acronis Universal Restore używa trzech lokalizacji sterowników:

- nośniki wymienne,
- lokalizacje sterowników określone w tym kroku,
- domyślny folder systemu Windows ze sterownikami (w odzyskiwanym obrazie).

Program znajdzie najbardziej odpowiednie sterowniki i zainstaluje je w odzyskiwanym systemie.

6. Aby rozpocząć odzyskiwanie, kliknij **Odzyskaj teraz**.
7. Po wyświetleniu ostrzeżenia o konieczności ponownego uruchomienia komputera w celu kontynuowania operacji kliknij **Uruchom ponownie**.

Podczas odzyskiwania mogą się pojawić komunikaty o błędach wskazujące na problemy ze znalezieniem niektórych sterowników w określonych źródłach. W takim przypadku można kliknąć **Ignoruj**, aby kontynuować odzyskiwanie, lub **Anuluj**, aby anulować proces i spróbować znaleźć wymagany sterownik. Potem można kontynuować proces odzyskiwania.

Funkcja Acronis Universal Restore poprawi rejestr i zainstaluje nowe sterowniki po odzyskaniu systemu. Dlatego należy sprawdzić, czy lokalizacja sterownika będzie nadal dostępna. Nie należy na przykład określać ścieżki wyszukiwania sterowników na dysku docelowym wybranym na potrzeby odzyskiwania kopii zapasowej. Zaleca się umieszczenie sterowników na osobnym dysku twardym USB, w pamięci flash USB lub w udziale sieciowym.

Po pomyślnym odzyskaniu partycji systemowej uruchom odzyskany system Windows.

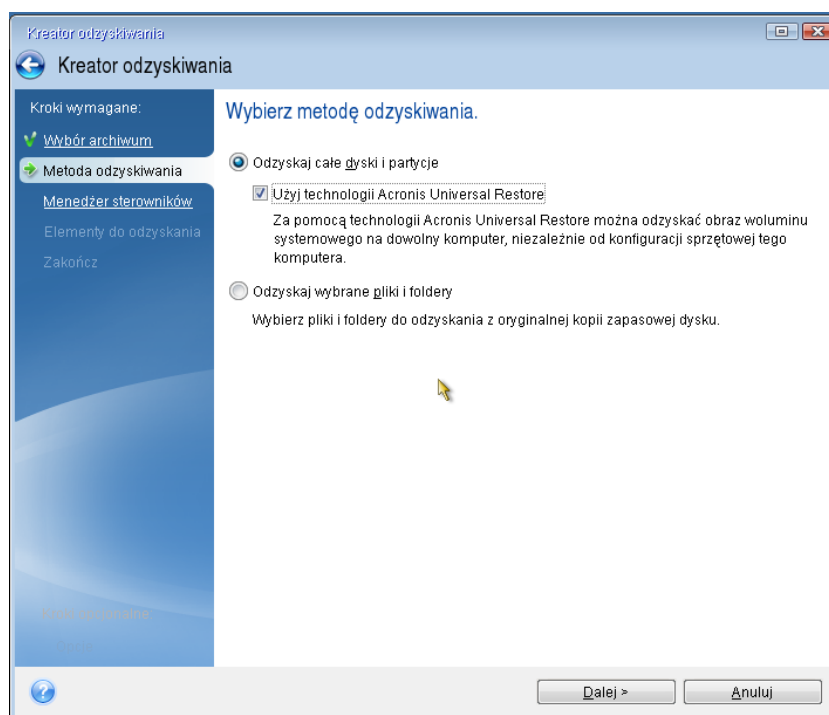
W trakcie pierwszego uruchamiania systemu Windows pojawi się wiele komunikatów wyskakujących z informacją „Znaleziono nowy sprzęt” oraz monit o ponowne uruchomienie komputera.

Użycie funkcji Acronis Universal Restore do odzyskania kopii zapasowej konfiguracji z funkcją uruchamiania wielu systemów, w tym co najmniej dwóch wersji systemu Windows, spowoduje zastąpienie najważniejszych sterowników we wszystkich instalacjach systemu Windows.

4.8.2 Odzyskiwanie systemu za pomocą funkcji Acronis Universal Restore przy użyciu nośnika ratunkowego

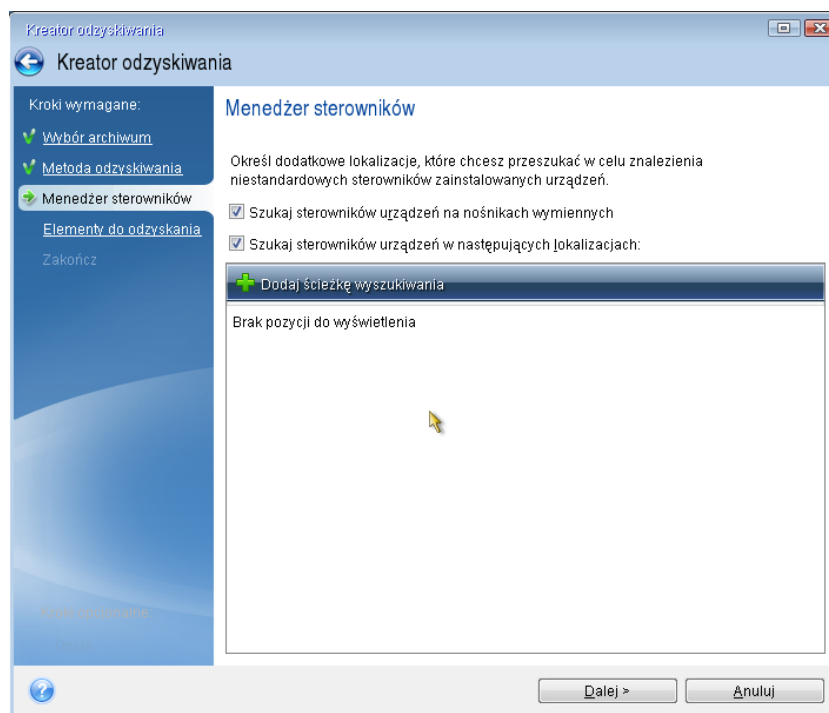
W większości przypadków w celu odzyskania systemu preferuje się użycie ratunkowego nośnika startowego. Nośnik ratunkowy musi zawierać dodatek Acronis Universal Restore. Dlatego po zainstalowaniu pakietu True Image 2013 Plus Pack należy ponownie utworzyć nośnik ratunkowy.

1. Ustaw nośnik ratunkowy jako pierwsze urządzenie startowe w systemie BIOS. Zobacz Definiowanie sekwencji startowej w systemie BIOS (s. 112).
2. Uruchom komputer z nośnika ratunkowego i wybierz **True Image**.
3. Kliknij **Moje dyski** poniżej opcji **Odzyskaj** na ekranie powitalnym, aby uruchomić Kreator odzyskiwania. Następnie wybierz kopię zapasową dysku systemowego do odzyskania. Ponieważ litery dysków w autonomicznej wersji programu True Image 2013 mogą różnić się od liter dysków w systemie Windows, może być konieczne określenie ścieżki do pliku kopii zapasowej. W takim przypadku kliknij **Przeglądaj**, a potem wybierz dysk i folder, w którym znajduje się kopia zapasowa.
4. Wybierz **Odzyskaj całe dyski i partycje** i zaznacz pole wyboru **Użyj komponentu Acronis Universal Restore**.

5. Jeżeli komputer docelowy zawiera określony kontroler pamięci masowej (na przykład SCSI, RAID lub Fibre Channel) do obsługi dysków twardych, w kroku **Menedżer sterowników** określ miejsce, w którym znajdują się sterowniki danego urządzenia. Jeżeli sterownik znajduje się na dyskietce lub płycie CD, zaznacz pole wyboru **Szukaj sterowników urządzeń na nośnikach wymiennych**. Jeżeli niektóre sterowniki znajdują się na lokalnym dysku twardym lub w udziale sieciowym,

zaznacz pole wyboru **Szukaj sterowników urządzeń w następujących lokalizacjach** (domyślnie zaznaczone). Określ ścieżkę do sterowników, klikając **Dodaj ścieżkę wyszukiwania**.

W przypadku zaznaczenia w tym kroku obu pól funkcja Acronis Universal Restore użyje trzech źródeł sterowników:

- nośniki wymienne,
- foldery sterowników określone w tym kroku,
- domyślny folder systemu Windows ze sterownikami (w odzyskiwanym obrazie).

Program znajdzie najbardziej odpowiednie sterowniki i zainstaluje je w odzyskiwanym systemie.

6. W kroku **Elementy do odzyskania** wybierz dysk systemowy. Następnie określ miejsce docelowe na potrzeby odzyskiwania dysku (nowy dysk systemowy). Na tym etapie program sprawdzi, czy dysk docelowy jest pusty. Jeżeli tak nie będzie, pojawi się okno potwierdzenia z informacją, że dysk docelowy zawiera partycje, na których mogą się znajdować ważne dane. Aby potwierdzić usunięcie partycji, kliknij **OK**.
7. Uważnie przeczytaj podsumowanie operacji wyświetlane w kroku **Zakończ** i kliknij **Kontynuuj**.

Jeżeli dysk źródłowy (którego kopię zapasową utworzono) i docelowy mają różną pojemność, miejsce na nowym dysku zostanie podzielone proporcjonalnie pomiędzy odzyskiwane partycje.

Po pomyślnym odzyskaniu partycji systemowej zamknij program True Image 2013. Przejdź do systemu BIOS, ustaw systemowy dysk twardy jako pierwsze urządzenie startowe, a następnie uruchom odzyskany system Windows.

4.9 Acronis Universal Restore

4.9.1 Przeznaczenie funkcji Acronis Universal Restore

Funkcja Universal Restore wchodzi w skład pakietu True Image 2013 Plus Pack, który należy zakupić oddzielnie. Pakiet True Image 2013 Plus Pack ma własną licencję i jest instalowany z własnego pliku

instalacyjnego. Aby nowo zainstalowany dodatek Universal Restore mógł działać w startowym środowisku odzyskiwania, trzeba ponownie utworzyć nośnik startowy.

Obraz dysku systemowego można łatwo przywrócić na sprzęt, na którym został utworzony, lub sprzęt identyczny. Jednak w przypadku zmiany płyty głównej lub używania innej wersji procesora, co się często zdarza w przypadku awarii sprzętu, uruchomienie odzyskanego systemu może się okazać niemożliwe.

Próba przeniesienia systemu na nowy, mocniejszy komputer zazwyczaj zakończy się podobnie. Dzieje się tak dlatego, ponieważ nowy sprzęt jest niekompatybilny z najważniejszymi sterownikami zawartymi w obrazie.

Użycie Narzędzia przygotowywania systemu firmy Microsoft (Sysprep) nie rozwiązuje problemu. Program Sysprep umożliwia zastąpienie sterowników wyłącznie urządzeń typu Plug-and-Play (kart dźwiękowych, kart sieciowych, kart graficznych itp.).

Systemowe sterowniki warstwy abstrakcji sprzętu (HAL) oraz sterowniki urządzeń pamięci masowej muszą być jednak takie same na komputerze źródłowym i docelowym (zobacz baza wiedzy Microsoft Knowledge Base, artykuły 302577 i 216915).

Funkcja Acronis Universal Restore jest skutecznym rozwiązaniem do niezależnego od sprzętu przywracania systemu przez zastąpienie najważniejszych sterowników warstwy abstrakcji sprzętu (HAL) i urządzeń pamięci masowej.

Zastosowania funkcji Acronis Universal Restore:

1. Błyskawiczne odzyskiwanie uszkodzonego systemu na inny sprzęt
2. Niezależne od sprzętu klonowanie systemów operacyjnych

Ograniczenia dotyczące używania funkcji Acronis Universal Restore

1. W przypadku systemu odzyskanego przy użyciu funkcji Acronis Universal Restore mogą wystąpić problemy z jego uruchomieniem, jeżeli struktura partycji w obrazie lub na dysku docelowym nie odpowiada strukturze dysku źródłowego. Program ładujący przywrócony z obrazu będzie wskazywać na nieprawidłową partycję, przez co system nie uruchomi się lub będzie nieprawidłowo działać.

Sytuacja ta może wystąpić, gdy:

- utworzono kopię zapasową tylko wybranych partycji, a nie całego dysku źródłowego;
- przywrócono tylko wybrane partycje, a nie cały dysk źródłowy. W niektórych przypadkach, zwłaszcza gdy system znajduje się na partycji innej niż oryginalna, może to prowadzić do nieprawidłowego działania programu ładującego i uniemożliwić uruchomienie przywróconego systemu.

Aby uniknąć tego problemu, zalecamy utworzenie kopii zapasowej i odzyskanie całego dysku systemowego.

2. Opcja Acronis Universal Restore nie działa, jeżeli komputer jest uruchomiony przy użyciu funkcji Acronis Startup Recovery Manager (za pomocą klawisza F11) lub obraz kopii zapasowej znajduje się w strefie Acronis Secure Zone. Dzieje się tak dlatego, że funkcja Acronis Startup Recovery Manager i strefa Acronis Secure Zone służą głównie do odzyskiwania danych na ten sam komputer.

4.9.2 Ogólne zasady dotyczące funkcji Acronis Universal Restore

1. Automatyczny wybór sterowników HAL i sterowników pamięci masowej

Funkcja Acronis Universal Restore przeszukuje domyślne foldery systemu Windows (w przywracanym obrazie), w których są przechowywane sterowniki, pod kątem sterowników HAL i sterowników pamięci masowej, a także instaluje sterowniki, które najlepiej odpowiadają sprzętowi docelowemu.

Można też określić niestandardowe repozytorium sterowników (folder lub foldery na dysku sieciowym lub płycie CD), które zostaną uwzględnione w wyszukiwaniu sterowników. Ponadto funkcja Acronis Universal Restore może wyszukiwać sterowniki na nośnikach wymiennych.

Domyślny folder przechowywania sterowników w systemie Windows jest określony przez wartość rejestru „DevicePath”, którą można znaleźć w kluczu rejestru

HKEY_LOCAL_MACHINE\SOFTWARE\Microsoft\Windows\CurrentVersion\DevicePath. Zazwyczaj jest to folder WINDOWS\inf.

2. Podczas instalowania sterowników urządzeń Plug-and-Play funkcja Acronis Universal Restore wykorzystuje wbudowany proces wykrywania i konfigurowania urządzeń Plug-and-Play w celu zniwelowania różnic sprzętowych między urządzeniami, które nie mają krytycznego znaczenia dla uruchomienia systemu. Dotyczy to urządzeń USB, kart graficznych i dźwiękowych. System Windows przejmuje kontrolę nad tym procesem w fazie logowania. Jeśli jakiś nowy sprzęt nie zostanie wykryty, można później ręcznie zainstalować odpowiednie sterowniki.

4.10 Jak korzystać z narzędzia Acronis Startup Recovery Manager

Narzędzie Acronis Startup Recovery Manager umożliwia uruchamianie programu True Image 2013 na komputerze lokalnym bez ładowania systemu operacyjnego.

Jeżeli system Windows nie może się załadować, ta funkcja umożliwia autonomiczne użycie programu True Image 2013 w celu odzyskania uszkodzonych partycji.

Aby można było użyć narzędzia Acronis Startup Recovery Manager podczas uruchamiania systemu:

- Kliknij kartę **Narzędzia i programy narzędziowe**, a następnie wybierz **Acronis Startup Recovery Manager**.
- Kliknij przycisk **Aktywuj**.

Uwaga

Po aktywacji narzędzie Acronis Startup Recovery Manager zastępuje główny rekord startowy (MBR) własnym kodem startowym. Po aktywacji narzędzia Startup Recovery Manager trzeba będzie ponownie aktywować wszelkie inne zainstalowane programy rozruchowe. Przed aktywacją narzędzia Acronis Startup Recovery Manager można rozważyć instalację programów ładujących system Linux (np. LiLo i GRUB) w rekordzie startowym partycji głównej (lub startowej) systemu Linux, a nie w rekordzie MBR.

W przypadku awarii włóż komputer i naciśnij klawisz F11, gdy pojawi się komunikat „Naciśnij klawisz F11, aby uruchomić Acronis Startup Recovery Manager”. Zostanie uruchomiona autonomiczna wersja programu True Image 2013, która tylko minimalnie różni się od wersji pełnej. Wyszukaj kopię zapasową zawierającą obraz partycji systemowej i odzyskaj system.

Litery dysków w wersji autonomicznej programu True Image 2013 mogą być inne niż litery używane przez system Windows. Na przykład dysk D: w autonomicznej wersji programu True Image 2013 może odpowiadać dyskowi E: w systemie Windows. Etykiety dysków i informacje na temat rozmiarów partycji, systemów plików, pojemności, producentów i numerów modeli dysków mogą ułatwić prawidłową identyfikację dysków i partycji.

Po uruchomieniu trybu Try&Decide nie można korzystać z wcześniej uruchomionego narzędzia Acronis Startup Recovery Manager. Ponowne uruchomienie komputera w trybie Try umożliwi ponowne korzystanie z narzędzia Acronis Startup Recovery Manager.

4.11 Informacje na temat odzyskiwania dysków i woluminów dynamicznych/GPT

1. Program True Image 2013 obsługuje odzyskiwanie woluminów dynamicznych w następujących lokalizacjach na lokalnych dyskach twardych:

- lokalizacja pierwotna (ten sam wolumin dynamiczny),
- inny dysk lub wolumin dynamiczny,
- nieprzydzielone miejsce w grupie dynamicznej,
- dysk standardowy.

W przypadku odzyskiwania woluminu dynamicznego do nieprzydzielonego miejsca w grupie dynamicznej typ odzyskanego woluminu będzie taki sam jaki był w kopii zapasowej.

Nie można ręcznie zmienić rozmiaru woluminów dynamicznych podczas odzyskiwania danych na dyski dynamiczne. Jeżeli trzeba zmienić rozmiar woluminu dynamicznego podczas odzyskiwania, jako miejsce docelowe na potrzeby odzyskiwania należy wybrać dysk standardowy.

Podczas przeprowadzania tzw. „odzyskiwania woluminów dynamicznych od podstaw” na nowy, niesformatowany dysk odzyskane woluminy stają się woluminami standardowymi. Jeżeli chcesz, aby odzyskane woluminy pozostały woluminami dynamicznymi, przygotuj dynamiczne dyski docelowe (podziel je na partycje i sformatuj). Do tego celu można użyć narzędzia innej firmy (np. przystawki Zarządzanie dyskami w systemie Windows).

2. Schemat partycjonowania dysku docelowego po przeprowadzeniu odzyskiwania. Zależy to od tego, czy komputer obsługuje system UEFI i czy system komputera jest uruchamiany za pomocą systemu BIOS czy systemu UEFI. Zapoznaj się z poniższą tabelą:

	System jest uruchamiany za pomocą systemu BIOS (Windows lub Acronis Bootable Media)	System jest uruchamiany za pomocą systemu UEFI (Windows lub Acronis Bootable Media)
Dysk źródłowy jest dyskiem MBR, a system operacyjny nie obsługuje systemu UEFI	Operacja nie wpłynie ani na układ partycji, ani na możliwość uruchamiania systemu z dysku: stylem partycji pozostanie MBR, a dysk docelowy będzie dyskiem startowym w systemie BIOS.	Po zakończeniu operacji stylem partycji pozostanie MBR, ale nie będzie można uruchamiać systemu operacyjnego z systemu UEFI, ponieważ nie jest on obsługiwany przez system operacyjny.
Dysk źródłowy jest dyskiem MBR, a system operacyjny obsługuje system UEFI	Operacja nie wpłynie ani na układ partycji, ani na możliwość uruchamiania systemu z dysku: stylem partycji pozostanie MBR, a dysk docelowy będzie dyskiem startowym w systemie BIOS.	Partycja docelowa zostanie przekonwertowana na styl GPT, dzięki czemu dysk docelowy stanie się dyskiem startowym w systemie UEFI.
Dysk źródłowy jest dyskiem GPT, a system operacyjny obsługuje system UEFI	Po zakończeniu operacji stylem partycji pozostanie GPT i nie będzie można uruchamiać systemu w systemie BIOS, ponieważ system operacyjny nie obsługuje uruchamiania z partycji GPT w systemie BIOS.	Po zakończeniu operacji stylem partycji pozostanie GPT, a system operacyjny będzie można uruchamiać w systemie UEFI.

Aby zapewnić możliwość uruchamiania systemu Windows po przeprowadzeniu odzyskiwania, należy odzyskać obraz dysku źródłowego w trybie dysku.

3. Jeśli odzyskiwanie jest przeprowadzane na istniejącym woluminie, typ woluminu docelowego nie zmienia się. Przykłady:

- W przypadku odzyskiwania woluminu dynamicznego do woluminu standardowego wolumin docelowy pozostaje woluminem standardowym.
- W przypadku odzyskiwania rozłożonego woluminu dynamicznego do łączonego woluminu dynamicznego wolumin docelowy pozostaje woluminem łączonym.

4. Odzyskiwanie woluminu lub dysku podstawowego do grupy dynamicznej:

- W przypadku odzyskiwania woluminu standardowego do nieprzydzielonego miejsca w grupie dynamicznej odzyskany wolumin staje się woluminem dynamicznym.
- W przypadku odzyskiwania dysku standardowego na dysk dynamiczny w grupie dynamicznej zawierającej dwa dyski odzyskany dysk pozostaje dyskiem standardowym. Dysk dynamiczny, na który jest wykonywane odzyskiwanie, zostaje „utracony”, natomiast wolumin dynamiczny rozłożony/łączony otrzymuje status „uszkodzony”.

4.12 Okno dialogowe Ochrona kopii zapasowej

Plik kopii zapasowej można zabezpieczyć hasłem. Opcję ochrony hasłem można wybrać w ustawieniach wykonywania kopii zapasowych podczas tworzenia kopii.

W trakcie odzyskiwania danych z kopii zapasowej chronionej hasłem, montowania jej lub dołączania do niej kopii przyrostowej program wyświetla monit o wprowadzenie hasła w specjalnym oknie, ograniczając w ten sposób dostęp do kopii tylko do osób upoważnionych. W takim przypadku należy

podać poprawne hasło do wybranego pliku kopii zapasowej. Jest to warunek kontynuowania wybranej operacji.

4.13 Definiowanie sekwencji startowej w systemie BIOS

BIOS posiada wbudowane narzędzie Setup, które pozwala na wstępną konfigurację komputera. Aby uruchomić narzędzie Setup, naciśnij określoną kombinację klawiszy (**Del**, **F1**, **Ctrl+Alt+Esc**, **Ctrl+Esc** lub inną, w zależności od wersji systemu BIOS) podczas testu POST (power-on self test), czyli zaraz po włączeniu komputera. Zwykle informacja o wymaganej kombinacji klawiszy jest wyświetlana podczas testowania pamięci komputera. Po naciśnięciu określonej kombinacji wyświetlone zostanie menu narzędzia Setup stanowiącego część systemu BIOS.

Menu to może mieć różny wygląd oraz układ i nazewnictwo pozycji, w zależności od producenta. Najpopularniejszymi producentami systemu BIOS dla płyt głównych komputerów PC są firmy Award/Phoenix i AML. Ponadto, podczas gdy zawartość menu standardowego narzędzia Setup jest zwykle taka sama w przypadku różnych systemów BIOS, zawartość menu rozszerzonego (zaawansowanego) zależy w głównej mierze od komputera oraz wersji systemu BIOS.

Oprócz innych ustawień menu systemu BIOS umożliwia modyfikację **sekwencji startowej**.

System BIOS umożliwia uruchamianie systemu operacyjnego nie tylko z dysków twardych, ale także z napędów CD-ROM, DVD-ROM oraz innych urządzeń. Zmiana sekwencji startowej może być wymagana na przykład w celu skonfigurowania urządzenia z nośnikiem ratunkowym (płyta CD, DVD lub pamięć USB) jako pierwszego urządzenia startowego.

Ponadto, jeśli jest zainstalowanych kilka dysków twardych oznaczonych jako C:, D:, E oraz F:, można zmienić sekwencję startową tak, aby system był uruchamiany np. z dysku E:. Sekwencja startowa może zatem wyglądać następująco: E:, CD-ROM:, A:, C:, D:.

*Nie oznacza to, że system jest uruchamiany z urządzenia, które jest pierwsze na liście, ale że zostanie ono użyte podczas **pierwszej próby** uruchomienia systemu. Możliwa jest sytuacja, gdy na dysku E: nie zainstalowano systemu operacyjnego lub nie jest on aktywny. W takim przypadku system BIOS podejmie próbę uruchomienia systemu z następnego urządzenia na liście.*

System BIOS rozpoznaje dyski w zależności od ich podłączenia do kontrolerów IDE (primary master, primary slave, secondary master, secondary slave). Następnie rozpoznawane są dyski SCSI.

Kolejność ta zostanie zmieniona w przypadku zmodyfikowania sekwencji startowej. Jeśli na przykład jako pierwsze urządzenie startowe zostanie wybrany dysk twardy E:, numeracja rozpocznie się od dysku, który w standardowej konfiguracji byłby traktowany jak dysk trzeci (zwykle dla dysków twardych IDE jest to secondary master).

*Niektóre płyty główne są wyposażone w tak zwane menu startowe wyświetlane po naciśnięciu odpowiedniego klawisza lub kombinacji klawiszy, na przykład **F12**. Menu startowe umożliwia wybranie urządzenia startowego z listy bez konieczności zmiany ustawień systemu BIOS.*

4.14 Opcje odzyskiwania

W oknach **Opcje odzyskiwania dysków**, **Opcje odzyskiwania plików** i **Opcje odzyskiwania poczty e-mail** można skonfigurować opcje procesów odzyskiwania dysków/partycji, plików i poczty e-mail. Po zainstalowaniu aplikacji dla wszystkich opcji są ustawiane wartości początkowe. Można je zmienić tylko dla bieżącej operacji odzyskiwania lub dla wszystkich operacji w przyszłości. Zaznacz pole

wyboru **Zapisz ustawienia jako domyślne**, aby domyślnie zastosować zmodyfikowane ustawienia do wszystkich operacji odzyskiwania w przyszłości.

Opcje odzyskiwania dysków, plików i poczty e-mail są całkowicie niezależne od siebie i należy je skonfigurować oddzielnie.

Aby przywrócić wartości początkowe dla wszystkich opcji zmodyfikowanych po zainstalowaniu produktu, kliknij **Przywróć ustawienia początkowe**.

W tej sekcji

Tryb odzyskiwania dysków	113
Polecenia poprzedzające/następujące	113
Opcje sprawdzania poprawności	114
Ponowne uruchomienie komputera	114
Opcje odzyskiwania plików	114
Opcje zastępowania plików	115
Wydajność operacji odzyskiwania	115
Powiadomienia dla operacji odzyskiwania	116

4.14.1 Tryb odzyskiwania dysków

Opcja ta umożliwia wybór trybu odzyskiwania dysków dla kopii zapasowych obrazów.

- **Odzyskuj sektor po sektorze** — to pole wyboru należy zaznaczyć, aby odzyskać zarówno używane, jak i nieużywane sektory dysków lub partycji. Opcja ta będzie miała zastosowanie tylko wtedy, gdy odzyskiwaną kopię zapasową utworzono sektor po sektorze.

4.14.2 Polecenia poprzedzające/następujące

Można zdefiniować polecenia (a nawet pliki wsadowe), które będą automatycznie wykonywane przed rozpoczęciem procedury odzyskiwania lub po jej zakończeniu.

Na przykład można uruchomić/zatrzymać pewne procesy systemu Windows lub sprawdzić — przed rozpoczęciem odzyskiwania — czy dane nie zawierają wirusów.

Aby określić polecenia (pliki wsadowe):

- W polu **Polecenie poprzedzające** wybierz polecenie, które ma zostać wykonane przed rozpoczęciem odzyskiwania. Aby utworzyć nowe polecenie lub wybrać nowy plik wsadowy, kliknij **Edytuj**.
- W polu **Polecenie następujące** wybierz polecenie, które ma zostać wykonane po odzyskaniu. Aby utworzyć nowe polecenie lub wybrać nowy plik wsadowy, kliknij **Edytuj**.

Nie należy uruchamiać poleceń interaktywnych, tj. poleceń wymagających reakcji użytkownika (na przykład „pause”). Nie są one obsługiwane.

Edytowanie polecenia użytkownika na potrzeby odzyskiwania

Program umożliwia określanie poleceń wykonywanych przed i po zakończeniu procesu odzyskiwania:

- W polu **Polecenie** wpisz polecenie lub wybierz je z listy. Kliknij ..., aby wybrać plik wsadowy.
- W polu **Katalog roboczy** wpisz ścieżkę potrzebną do wykonania polecenia lub wybierz ją z listy wcześniej wprowadzonych ścieżek.
- W polu **Argumenty** wprowadź lub wybierz z listy argumenty wykonywania polecenia.

Wyłączenie opcji **Nie wykonuj operacji przed zakończeniem wykonywania polecenia** (domyślnie włączona) umożliwia równoczesną realizację procesu odzyskiwania oraz określonego polecenia.

Opcja **Przerwij operację, jeśli polecenie użytkownika zakończy się niepowodzeniem** (domyślnie włączona) powoduje przerwanie wykonywania operacji po wystąpieniu błędu.

Poprawność wprowadzonego polecenia można sprawdzić, klikając przycisk **Testuj polecenie**.

4.14.3 Opcje sprawdzania poprawności

- **Sprawdź poprawność kopii zapasowej przed odzyskiwaniem**

Ustawienie wstępne: **wyłączone**.

Przed odzyskaniem danych z kopii zapasowej program True Image 2013 może sprawdzić ich integralność. Jeśli istnieje podejrzenie uszkodzenia kopii zapasowej, włącz tę opcję.

- **Sprawdź system plików po odzyskaniu**

Ustawienie wstępne: **wyłączone**.

Po odzyskaniu partycji z obrazu program True Image 2013 może sprawdzić integralność systemu plików. W tym celu należy włączyć tę opcję.

Ograniczenia dotyczące tej opcji:

- Sprawdzanie systemu plików jest dostępne tylko podczas odzyskiwania partycji z systemami plików FAT16/32 i NTFS.
- System plików nie zostanie sprawdzony, jeżeli podczas odzyskiwania będzie wymagane ponowne uruchomienie komputera, np. podczas odzyskiwania partycji systemowej w oryginalne miejsce.

4.14.4 Ponowne uruchomienie komputera

Ustawienie wstępne: **Wyłączone**.

Jeżeli komputer ma automatycznie uruchomić się ponownie, kiedy jest to wymagane podczas odzyskiwania, zaznacz pole wyboru **Automatycznie ponownie uruchom komputer, jeśli wymaga tego odzyskiwanie**. Tej opcji można użyć podczas odzyskiwania partycji zablokowanej przez system operacyjny. Włączenie jej umożliwia ponowne uruchomienie komputera bez działania użytkownika podczas odzyskiwania.

4.14.5 Opcje odzyskiwania plików

Można wybrać następujące opcje odzyskiwania plików:

- **Odzyskaj pliki z ich oryginalnymi ustawieniami zabezpieczeń** — jeżeli podczas tworzenia kopii zapasowej zachowano ustawienia zabezpieczeń plików (zobacz Ustawienia zabezpieczeń na poziomie plików do uwzględnienia w kopii zapasowej (s. 79)), można określić, czy należy je odzyskać, czy może pliki mają dziedziczyć ustawienia zabezpieczeń po folderze, do którego będą odzyskane. Opcja ta jest dostępna tylko w przypadku odzyskiwania plików z kopii zapasowych plików/folderów.
- **Ustaw bieżącą datę i godzinę odzyskiwanych plików** — można określić, czy pliki mają zostać odzyskane z datą zapisaną w kopii zapasowej, czy mają otrzymać bieżącą datę i godzinę. Domyślnie przypisywana jest data i godzina pliku z kopii zapasowej.

4.14.6 Opcje zastępowania plików

Wybierz rozwiązanie do zastosowania w sytuacji, w której program znajdzie w folderze docelowym plik o tej samej nazwie, co plik w kopii zapasowej.

Ta opcja jest dostępna tylko w przypadku przywracania danych z kopii zapasowych na poziomie plików.

Gdy zostanie zaznaczone pole wyboru **Zastąp istniejące pliki**, pliki z kopii zapasowej będą miały bezwzględny priorytet w stosunku do plików znajdujących się na dysku twardym, chociaż nowsze pliki i foldery są domyślnie chronione przed zastąpieniem. Jeśli chcesz zastąpić również te pliki i foldery, wyczyść odpowiednie pole wyboru.

Jeśli nie chcesz zastępować części plików:

- Zaznacz/wyczyść pole wyboru **Ukryte pliki i foldery**, aby umożliwić/unieemożliwić zastępowanie wszystkich ukrytych plików i folderów.
- Zaznacz/wyczyść pole wyboru **Pliki i foldery systemowe**, aby umożliwić/unieemożliwić zastępowanie wszystkich plików i folderów systemowych.
- Zaznacz/wyczyść pole wyboru **Nowsze pliki i foldery**, aby umożliwić/unieemożliwić zastępowanie nowszych plików i folderów.
- Kliknij **Dodaj określone pliki i foldery**, aby zarządzać listą niestandardowych plików i folderów, których nie chcesz zastępować.
 - Aby unieemożliwić zastąpienie określonych plików, kliknij **Dodaj**, aby utworzyć kryterium wykluczenia.
 - Podczas dodawania kryteriów możesz użyć typowych symboli wieloznacznych obsługiwanych przez system Windows. Na przykład, aby zachować bez zmian wszystkie pliki o rozszerzeniu **.exe**, można zastosować maskę ***.exe**. Dodanie maski **My???.exe** spowoduje zachowanie wszystkich plików **.exe**, których nazwa składa się z pięciu znaków, z których dwa pierwsze to „my”.

Aby usunąć kryterium, na przykład dodane przez pomyłkę, kliknij ikonę Usun po jego prawej stronie.

4.14.7 Wydajność operacji odzyskiwania

Na karcie **Wydajność** można skonfigurować następujące ustawienia:

Priorytet operacji

Zmieniając priorytet procesu tworzenia kopii zapasowej lub odzyskiwania, możesz go spowolnić lub przyspieszyć (w zależności od tego, czy podwyższysz czy obniżysz priorytet), jak również negatywnie wpłynąć na prędkość działania innych programów. Priorytet każdego uruchomionego w systemie procesu określa całkowite użycie procesora i ilość zasobów przydzielonych do tych procesów. Obniżenie priorytetu operacji spowoduje zwolnienie większej ilości zasobów dla innych zadań wykonywanych przez procesor. Zwiększenie priorytetu procesu tworzenia kopii zapasowej lub odzyskiwania może przyspieszyć ten proces dzięki przejęciu zasobów przydzielonych do innych uruchomionych procesów. Efektywność zależy od całkowitego użycia procesora oraz od innych czynników.

Można ustawić priorytet operacji:

- **Niski** (włączony domyślnie) — proces tworzenia kopii zapasowej lub odzyskiwania będzie dłuższy, jednak zwiększy się szybkość działania innych programów.

- **Normalny** — proces tworzenia kopii zapasowej lub odzyskiwania będzie miał taki sam priorytet jak inne procesy.
- **Wysoki** — proces tworzenia kopii zapasowej lub odzyskiwania będzie wykonywany szybciej, ale zmaleje wydajność działania innych programów. Należy pamiętać, że wybranie tej opcji może spowodować stuprocentowe wykorzystanie procesora przez program True Image 2013.

4.14.8 Powiadomienia dla operacji odzyskiwania

Czasami wykonanie procedury tworzenia kopii zapasowej lub odzyskiwania może trwać godzinę albo dłużej. Program True Image 2013 może powiadamiać użytkownika o zakończeniu operacji przy użyciu poczty e-mail. Program może również duplikować wiadomości wysłane podczas procesu lub wysłać pełen dziennik operacji po jej zakończeniu.

Domyślnie wszystkie powiadomienia są wyłączone.

Próg wolnego miejsca na dysku

Istnieje możliwość powiadamiania o przekroczeniu minimalnej wartości wolnego miejsca w magazynie kopii zapasowych. Jeśli po uruchomieniu tworzenia kopii zapasowej program True Image 2013 wykryje, że ilość wolnego miejsca w wybranej lokalizacji kopii zapasowej jest mniejsza niż określona wartość, program nie rozpocznie tworzenia kopii zapasowej i natychmiast poinformuje o zaistniałej sytuacji, wyświetlając odpowiedni komunikat. W komunikacie będą przedstawione trzy opcje: zignorowanie problemu i kontynuowanie tworzenia kopii zapasowej, znalezienie innej lokalizacji dla kopii zapasowej lub anulowanie utworzenia kopii.

Jeśli ilość wolnego miejsca stanie się mniejsza niż określona wartość podczas tworzenia kopii zapasowej, program wyświetli ten sam komunikat umożliwiający podjęcie opisanych wcześniej decyzji.

Aby ustawić wartość progową wolnego miejsca na dysku:

- Zaznacz pole wyboru **Pokaż powiadomienie w razie zbyt małej ilości wolnego miejsca na dysku**.
- W polu **Rozmiar** wpisz lub wybierz wartość progową oraz jednostkę miary

Program True Image 2013 może monitorować ilość wolnego miejsca na następujących urządzeniach pamięci:

- Lokalne dyski twarde
- Karty i dyski USB
- Udziały sieciowe (SMB/NFS)

*Jeśli w ustawieniach **Obsługa błędów** jest zaznaczone pole **Nie pokazuj komunikatów ani okien dialogowych podczas przetwarzania (tryb cichy)**, komunikaty nie będą wyświetlane.*

Tej opcji nie można włączyć w przypadku serwerów FTP i napędów CD/DVD.

Powiadamianie pocztą e-mail

W programie można określić konto e-mail, na które wysyłane będą powiadomienia o procesie odzyskiwania.

Aby określić ustawienia konta e-mail:

- Zaznacz pole wyboru **Wyślij pocztą e-mail powiadomienia dotyczące stanu operacji**.

- W polu **Adres e-mail** wprowadź adres e-mail. Można wprowadzić kilka adresów e-mail oddzielonych średnikami.
- W polu **Serwer poczty wychodzącej (SMTP)** wprowadź nazwę serwera poczty wychodzącej (SMTP).
- Określ port serwera poczty wychodzącej. Domyślnie jest to port 25.
- W polu **Nazwa użytkownika** wprowadź nazwę użytkownika.
- W polu **Hasło** wprowadź hasło.
- Aby sprawdzić, czy ustawienia są poprawne, kliknij **Wyślij wiadomość próbną**.

Dodatkowe ustawienia powiadamiania:

- Aby były wysyłane powiadomienia o zakończeniu operacji, zaznacz pole wyboru **Wyślij powiadomienie po pomyślnym zakończeniu operacji**.
- Aby były wysyłane powiadomienia o wystąpieniu błędu, zaznacz pole wyboru **Wyślij powiadomienie w przypadku niepowodzenia operacji**.
- Aby były wysyłane powiadomienia z informacjami o wykonywanej operacji, zaznacz pole wyboru **Wyślij powiadomienie, gdy jest potrzebne działanie użytkownika**.
- Aby były wysyłane powiadomienia zawierające pełny dziennik operacji, zaznacz pole wyboru **Dodaj do powiadomienia pełny dziennik**.

4.15 Przywracanie ustawień fabrycznych komputera

Jeśli nowy komputer został dostarczony wraz z kopią zapasową jego konfiguracji fabrycznej, program True Image 2013 może odzyskać tę kopię zapasową i przywrócić ustawienia fabryczne komputera. System zostanie przywrócony do stanu, w jakim znajdował się w momencie odbioru komputera ze sklepu.

Przeostrog: Przywracanie spowoduje usunięcie wszystkich osobistych danych i programów zapisanych na komputerze, w tym także kopii zapasowych w strefie Acronis Secure Zone.

Jak sprawdzić, czy na komputerze można przywrócić konfigurację fabryczną

Program True Image 2013 oferuje trzy metody przywracania ustawień fabrycznych komputera:

- Bezpośrednio w systemie Windows za pomocą standardowej funkcji odzyskiwania programu True Image 2013.
- Podczas uruchamiania systemu za pomocą narzędzia Acronis Startup Recovery Manager.
- Podczas uruchamiania systemu za pomocą fabrycznego nośnika startowego.

Odzyskanie oryginalnej konfiguracji w systemie Windows lub za pomocą narzędzia Acronis Startup Recovery Manager jest możliwe, jeśli na komputerze istnieje strefa Acronis Secure Zone z kopią zapasową fabrycznej konfiguracji komputera. Tę kopię zapasową zazwyczaj tworzy i umieszcza w strefie Acronis Secure Zone dostawca sprzętu, który sprzedaje komputery użytkownikom końcowym.

W przypadku odzyskiwania z fabrycznego nośnika startowego nośnik ten zawiera kopię zapasową z konfiguracją obrazu fabrycznego.

Przywracanie ustawień fabrycznych w systemie Windows

W systemie Windows konfiguracja fabryczna jest przywracana za pomocą standardowej funkcji odzyskiwania programu True Image 2013.

Aby przywrócić ustawienia fabryczne komputera:

1. Uruchom program True Image 2013.
2. Kliknij kartę **Tworzenie kopii zapasowych i odzyskiwanie**.
3. Na liście kopii zapasowych wybierz kopię o nazwie *Oryginalna konfiguracja*.
4. Kliknij **Odzyskaj**.
5. Po wyświetleniu monitu kliknij **Uruchom ponownie**.
Operacja będzie kontynuowana po ponownym uruchomieniu komputera. Po jej zakończeniu komputer załaduje oryginalną instalację systemu Windows.

Przywracanie ustawień fabrycznych za pomocą narzędzia Acronis Startup Recovery Manager

Aby przywrócić ustawienia fabryczne komputera:

1. Włącz komputer.
2. Po wyświetleniu monitu naciśnij klawisz **F11**, aby uruchomić narzędzie Acronis Startup Recovery Manager.
3. Wybierz **Odzyskaj**.
Jeśli kopia zapasowa składa się z kilku wersji, wybierz wersję przeznaczoną do odzyskania.
4. Potwierdź operację, klikając **Tak**.

Po jej zakończeniu komputer zostanie ponownie uruchomiony lub wyłączony. Po ponownym uruchomieniu komputer załaduje oryginalną instalację systemu Windows.

Przywracanie ustawień fabrycznych za pomocą fabrycznego nośnika startowego

Poniższe instrukcje dotyczą fabrycznego nośnika startowego utworzonego przez użytkownika lub otrzymanego od dostawcy sprzętu wraz z nowym komputerem.

Aby uzyskać instrukcje na temat tworzenia fabrycznego nośnika startowego, zobacz Tworzenie fabrycznego nośnika startowego (s. 183).

Aby przywrócić ustawienia fabryczne komputera:

1. Uruchom komputer za pomocą fabrycznego nośnika startowego.
2. Wybierz **Odzyskaj**.
3. Potwierdź operację, klikając **Tak**.

Po jej zakończeniu komputer zostanie ponownie uruchomiony lub wyłączony. Po ponownym uruchomieniu komputer załaduje oryginalną instalację systemu Windows.

5 Synchronizowanie danych

W tej sekcji

Informacje na temat funkcji synchronizacji	119
W jaki sposób zapewniamy bezpieczeństwo danych.....	119
Logowanie do serwera Acronis	120
Elementy, które można synchronizować, oraz takie, których nie można synchronizować	120
Ikony synchronizacji	121
Synchronizacja domyślna	122
Tworzenie synchronizacji	123
Synchronizowanie urządzenia przenośnego	127
Wersje synchronizowanych plików	128
Jak oczyścić zajęte miejsce w magazynie Acronis Cloud	129
Jak odzyskać usunięty plik.....	130
Jak udostępniać foldery	131
Jak tworzyć łącza publiczne do plików i folderów.....	132
Jak odłączyć urządzenie od konta	132
Jak wycofać zaproszenie do udziału w synchronizacji	133
Jak opuścić synchronizację.....	134

5.1 Informacje na temat funkcji synchronizacji

Główne zalety funkcji synchronizacji: te same dane — dokumenty, zdjęcia, filmy itp. — znajdują się na wszystkich komputerach oraz na urządzeniach przenośnych z systemami iOS i Android. Dane są łatwo dostępne bez względu na miejsce pobytu i porę. Nie trzeba przysyłać sobie plików pocztą e-mail ani nosić wszędzie ze sobą pamięci flash.

- Program Acronis Sync umożliwia synchronizację danych z innymi osobami, na przykład ze współpracownikami pracującymi nad wspólnym projektem. Dzięki synchronizacji wszyscy zainteresowani będą zawsze mieć te same pliki projektowe.
- Program umożliwia tworzenie dowolnej liczby synchronizacji. Można na przykład utworzyć osobne synchronizacje do synchronizowania ważnych danych na komputerach oraz do udostępniania zdjęć znajomym i rodzinie.
- Magazyn Acronis Cloud umożliwia przechowywanie synchronizowanych plików i ich wersji. Dzięki temu w razie konieczności można przywrócić wcześniejszą wersję pliku.
- Pliki przechowywane w magazynie Acronis Cloud są dostępne na wszystkich używanych komputerach i urządzeniach przenośnych.
- Magazyn Cloud jest również dostępny za pomocą przeglądarki internetowej bez konieczności instalowania naszej aplikacji.

5.2 W jaki sposób zapewniamy bezpieczeństwo danych

Być może martwisz się, czy Twoje prywatne pliki nie trafią w niepowołane ręce. W szczególności obawiasz się o urządzenie przenośne, ponieważ wszystkie synchronizowane dane są przysyłane przez Internet.

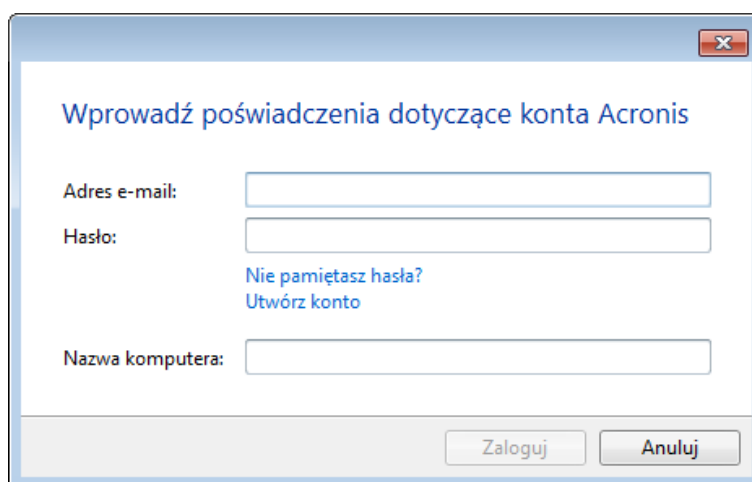
Zapewniamy, że Twoje dane są dobrze chronione. Przede wszystkim korzystamy z szyfrowanych protokołów (SSL, TLS) do przysyłania wszystkich danych, zarówno w Internecie, jak i w sieciach LAN.

Aby uzyskać dostęp do synchronizowanych danych, zaloguj się na swoim koncie, podając przypisany do niego adres e-mail i hasło.

Poza tym dane są przechowywane na naszych serwerach w postaci zaszyfrowanej. Jesteś jedyną osobą, która ma dostęp do swoich zaszyfrowanych danych.

5.3 Logowanie do serwera Acronis

Aby rozpocząć korzystanie z funkcji synchronizacji danych lub kopii zapasowej online, należy wprowadzić swój adres e-mail i hasło konta Acronis. Zaleca się również określenie nazwy posiadanego komputera. Można wpisać dowolną nazwę, nie musi być ona zgodna z nazwą przydzieloną systemowi operacyjnemu.

Jeśli nie masz konta Acronis, kliknij **Utwórz konto** i wypełnij formularz rejestracyjny w witrynie internetowej firmy Acronis.

Jeśli nie pamiętasz hasła, kliknij **Nie pamiętasz hasła?** i postępuj zgodnie z instrukcjami na otwartej stronie internetowej. Nowe hasło zostanie wysłane pocztą e-mail.

Po wprowadzeniu wymaganych informacji kliknij **Zaloguj**.

5.4 Elementy, które można synchronizować, oraz takie, których nie można synchronizować

Program umożliwia synchronizację danych w co najmniej dwóch folderach. Rozważmy możliwe lokalizacje tych folderów oraz dane, jakie mogą one zawierać.

Typy pamięci masowej

Proces synchronizacji można ustawić między:

- dwoma lokalnymi folderami na tym samym komputerze (z wyjątkiem folderu i jego podfolderu)
- lokalnym folderem na komputerze i folderem w urządzeniu pamięci masowej (takim jak dysk flash USB, dysk twardy USB, udział NAS itp.)
- dwoma folderami w dwóch urządzeniach pamięci masowej
- co najmniej dwoma folderami na co najmniej dwóch komputerach

W ramach jednego procesu synchronizacji można przypisać tylko jeden folder synchronizacji na każdym z komputerów i urządzeń pamięci masowej (z wyjątkiem synchronizacji między dwoma folderami lokalnymi).

Nie można wybrać do synchronizacji pojedynczego pliku. Aby synchronizować plik, wybierz do synchronizacji folder, który go zawiera.

Typy danych

Można synchronizować następujące dane:

- Pliki (zdjęcia, pliki muzyczne, filmy, dokumenty itp.), z wyjątkiem wymienionych poniżej
- Synchronizacji podlegają tylko rodzime atrybuty plików w systemach plików FAT32 i NTFS. Jeśli synchronizowane foldery należą do różnych systemów plików, program synchronizuje tylko te atrybuty, które są obsługiwane przez oba systemy.*
- Inne foldery wewnątrz folderu synchronizacji (czyli podfoldery synchronizacji) oraz ich zawartość

Nie można synchronizować następujących danych:

- Dysków i partycji
- Plików i folderów systemowych
- Plików i folderów ukrytych
- Plików i folderów tymczasowych
- Rejestru systemu
- Baz danych
- Danych programów do obsługi poczty e-mail (w tym programu Microsoft Outlook i innych)
- Innych danych, które nie mogą być przedstawione w postaci osobnych plików i folderów (na przykład kontaktów z książki adresowej)
- Bibliotek w systemach Windows 7 i Windows 8 (Dokumenty, Muzyka itp.)

5.5 Ikony synchronizacji

Podczas pracy z synchronizacjami wyświetlane są specjalne ikony. Ikony te przekazują następujące informacje:

- Typ i bieżący stan synchronizacji (ikony są widoczne w polach synchronizacji i w obszarze powiadomień).
- Bieżący stan zsynchronizowanych plików i folderów (ikony są wyświetlane w programach Eksplorator czasu Acronis i Eksplorator Windows).

Pola synchronizacji

Ikony typów synchronizacji:

Synchronizacja w ramach jednego komputera (s. 123) (w tym także synchronizacja z urządzeniami pamięci wymiennej i masowej).

Synchronizacja między komputerami korzystającymi z tego samego konta (na przykład między komputerami domowymi). Aby uzyskać szczegółowe informacje, zobacz Jak synchronizować dane między komputerami (s. 123).

Synchronizacja między komputerami korzystającymi z różnych kont (na przykład między Twoim komputerem a komputerem Twojego znajomego). Aby uzyskać szczegółowe informacje, zobacz Jak synchronizować dane z inną osobą (s. 124).

Ikony stanu synchronizacji:

- Ostatnia synchronizacja została wykonana pomyślnie.
- Synchronizacja w toku.
- Synchronizacja została wstrzymana.
- Podczas ostatniej synchronizacji wystąpił błąd.

Eksplorator Windows

Ikony stanu synchronizacji plików i folderów:

- Plik lub folder jest zsynchronizowany.
- Trwa synchronizacja pliku lub folderu.
- Plik lub folder nie został zsynchronizowany z powodu błędu.

Obszar powiadomień

Ikony stanu synchronizacji:

- Ostatnia synchronizacja została wykonana pomyślnie.
- (obracająca się) Synchronizacja w toku.
- (nieruchoma) Wszystkie synchronizacje zostały wstrzymane lub każda z synchronizacji ma tylko jednego uczestnika.
- Podczas ostatniej synchronizacji wystąpił błąd.

5.6 Synchronizacja domyślna

W trakcie instalowania programu True Image 2013 instalator tworzy synchronizację domyślną. Jej nazwa domyślna to Synchronizacja.

Charakteryzuje się ona następującymi cechami:

- Można jej użyć zaraz po zakończeniu instalacji. Po zalogowaniu do konta Acronis wystarczy przeciągnąć pliki przeznaczone do synchronizacji do folderu synchronizacji domyślnej.
- Obiektem docelowym synchronizacji domyślnej jest zawsze magazyn Acronis Cloud. Cofnięcie synchronizacji tego magazynu nie jest możliwe.
- W magazynie Acronis Cloud zapisywane są również zawsze wersje plików.
- Gdy program True Image 2013 jest zainstalowany, nie można usunąć folderu synchronizacji domyślnej. Jeśli na przykład usuniesz ten folder za pomocą Eksploratora Windows, zostanie on utworzony ponownie po kolejnym uruchomieniu programu.
- Zawartość folderu synchronizacji domyślnej jest automatycznie synchronizowana z folderami synchronizacji domyślnej na pozostałych komputerach zarejestrowanych na tym samym koncie Acronis.

- Urządzenia przenośne z zainstalowaną aplikacją True Image są również objęte automatyczną synchronizacją.

Użycie synchronizacji domyślnej jest najprostszą metodą synchronizacji danych. W razie potrzeby można również utworzyć inne synchronizacje.

5.7 Tworzenie synchronizacji

Przed rozpoczęciem tworzenia nowej synchronizacji wybierz komputery i urządzenia pamięci masowej, które wezmą w niej udział. Następnie sprawdź, czy zostały spełnione następujące warunki:

- Program True Image 2013 lub True Image Home 2012 został zainstalowany na każdym komputerze.
- Jeśli komputery będą łączone za pomocą sieci lokalnej, upewnij się, że ustanowione jest połączenie lokalne.
- Wszyscy właściciele synchronizowanych komputerów mają konta Acronis.
- Każdy z komputerów jest połączony z Internetem.

W zależności od tego, które z komputerów lub urządzeń pamięci masowej będą uwzględnione w nowej synchronizacji, wybierz jeden z następujących typów synchronizacji:

- Synchronizacja w ramach jednego komputera (s. 123) (w tym także synchronizacja z urządzeniami pamięci wymiennej i masowej).
- Synchronizacja między co najmniej dwoma komputerami (s. 123).

Jeśli to konieczne, oba typy można połączyć w ramach pojedynczej synchronizacji.

5.7.1 Jak synchronizować dane między komputerami

Zobaczmy, w jaki sposób można synchronizować dane między dwoma lub większą liczbą komputerów przypisanych do tego samego konta Acronis. Załóżmy, że musisz synchronizować dane między komputerami domowymi lub między komputerem domowym i służbowym.

Jeśli na obu komputerach korzystasz z folderu synchronizacji domyślnej, procedura jest bardzo prosta.

1. Zainstaluj program True Image 2013 na obu komputerach.
2. Zaloguj się na swoje konto na obu komputerach.
3. Przeciągnij pliki przeznaczone do synchronizacji do folderu Synchronizacja, a zostaną one automatycznie zsynchronizowane między komputerami.

W folderze Synchronizacja można umieszczać zarówno pliki, jak i foldery.

5.7.2 Jak synchronizować z folderem lokalnym

Możliwa jest synchronizacja dwóch dowolnie wybranych folderów na jednym komputerze. Foldery te mogą się znajdować na:

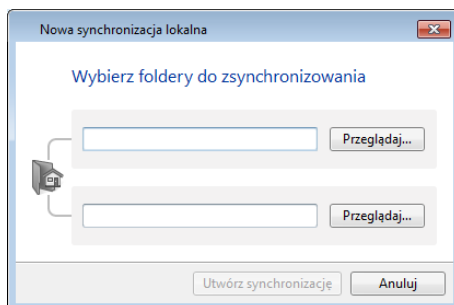
- dyskach twardych komputera
- wymiennych lub zdalnych urządzeniach pamięci masowej
- dyskach flash USB
- dyskach twardych USB

- urządzeniach NAS (Network Attached Storage)

Jeśli synchronizujesz dane z folderem znajdującym się w udziale NAS lub na dysku USB, przed utworzeniem nowej synchronizacji sprawdź, czy zostało nawiązane połączenie z udziałem NAS lub czy dysk USB jest podłączony do komputera.

Aby synchronizować dwa foldery lokalne:

1. Uruchom program True Image 2013 i kliknij kartę **Synchronizacja**.
2. Kliknij **Synchronizuj foldery lokalne**.
3. W otwartym oknie kliknij **Przeglądaj** i określ pierwszy folder, który chcesz synchronizować.

4. W taki sam sposób określ drugi folder.
5. Kliknij **Utwórz synchronizację**.

Nową synchronizację można również utworzyć za pomocą Eksploratora Windows. Kliknij prawym przyciskiem myszy folder, który chcesz synchronizować, a następnie wybierz **Synchronizacja** -> **Synchronizuj z** -> **Folder lokalny**. W otwartym oknie **Wybierz folder** wybierz folder przeznaczony do synchronizacji.

Poniżej zamieszczono kilka uwag dotyczących synchronizacji tego typu:

- Jeden z synchronizowanych folderów może znajdować się w zdalnym udziale SMB (Server Message Block). Nie jest istotne, czy udział został zamapowany.

Wskazówka: Za pomocą udostępnionego folderu można synchronizować dwa komputery bez konieczności instalowania programu True Image 2013 na komputerze z udostępnionym folderem.

- Jeśli odłączysz urządzenie wymienne lub udział NAS, synchronizacja zostanie wstrzymana. Zostanie ona wznowiona po ponownym podłączeniu urządzenia.
- Po utworzeniu synchronizacji można ją dodać do innego komputera lub do magazynu Acronis Cloud.

Wskazówka: Jeśli chcesz, aby na dysku USB znajdowała się regularnie aktualizowana kopia folderu lokalnego, najpierw utwórz na dysku USB pusty folder, a następnie wybierz go jako folder synchronizacji.

Wskazówka: Nie odłączaj dysku USB podczas pracy na folderze synchronizacji znajdującym się na komputerze. Nie zapomnij zsynchronizować plików po zakończeniu pracy. Program True Image 2013 sprawnie i stopniowo przetworzy zmiany danych.

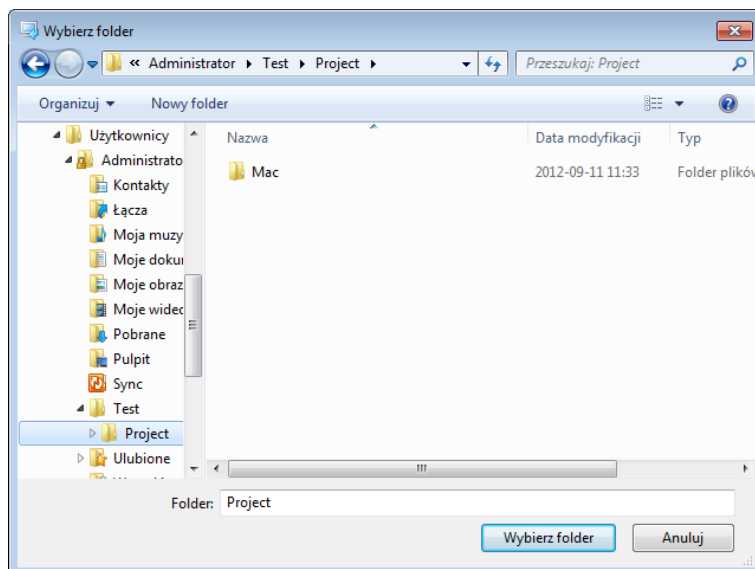
5.7.3 Jak synchronizować dane z innymi osobami

Dane można synchronizować między komputerami należącymi do różnych kont Acronis. Rozważmy na przykład synchronizację z kolegą pracującym nad tym samym projektem.

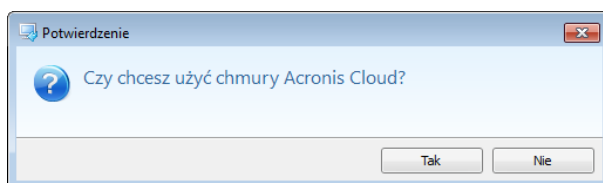
Kroki do wykonania na komputerze, który będzie właścicielem synchronizacji:

Tylko właściciel synchronizacji może zmieniać jej ustawienia, zapraszać do niej innych użytkowników, usuwać ją itp.

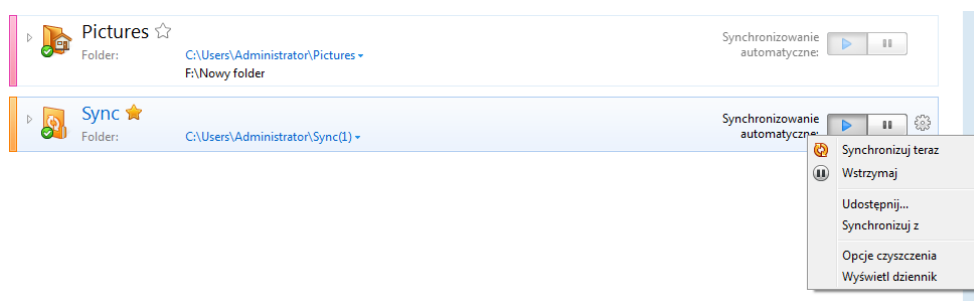
1. Uruchom program True Image 2013 i kliknij **Nowa synchronizacja**.
2. W otwartym oknie przejdź do folderu, który chcesz synchronizować, i kliknij **Wybierz folder**.

3. Jeśli chcesz przechowywać wersje danych w magazynie Acronis Cloud, w oknie **Potwierdzenie** kliknij **Tak**. W przeciwnym razie kliknij **Nie**.

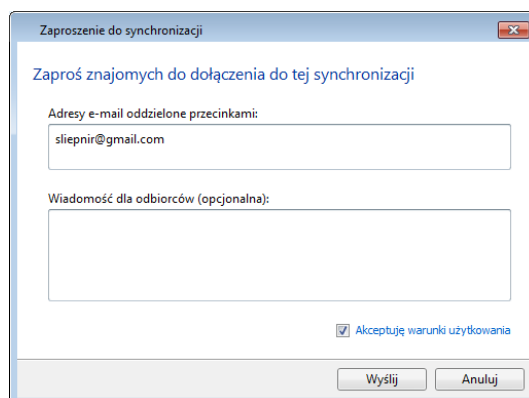

4. W polu utworzonej synchronizacji kliknij ikonę Ustawienia (⚙️), a następnie wybierz **Udostępnij**.

5. Wpisz adres lub adresy e-mail użytkownika lub użytkowników, których chcesz zaprosić. Jeśli zapraszasz kilku użytkowników, ich adresy oddziel przecinkami. Jeśli chcesz, możesz też wpisać wiadomość do zaproszonej osoby.

6. Zaznacz pole wyboru **Akceptuję warunki użytkowania** i kliknij **Wyślij**.

Kroki do wykonania przez zaproszoną osobę:

1. Znajdź i otwórz wiadomość e-mail z zaproszeniem do synchronizacji.
2. Kliknij **Zaakceptuj zaproszenie**, aby dołączyć do synchronizacji. Otworzy się odpowiednia strona internetowa umożliwiająca zakończenie procesu akceptacji.
3. Uruchom program True Image 2013.
4. Znajdź pole żądanej synchronizacji i kliknij **Dołącz do tej synchronizacji**.

5. W oknie **Przeglądaj w poszukiwaniu folderu** wybierz folder, który chcesz synchronizować, i kliknij **OK**.

Synchronizacja między trzema lub większą liczbą komputerów

Jeśli chcesz utworzyć synchronizację między trzema komputerami lub ich większą liczbą, zaproś do synchronizacji kolejną znajomą osobę. Wpisz adres e-mail znajomej osoby. Właściciel komputera musi wykonać wymienione kroki dotyczące zaproszonej osoby. Procedura wygląda podobnie dla wszystkich pozostałych osób.

Wskazówka: W przypadku synchronizacji plików ze znajomymi zaleca się, by każda z osób wybrała do synchronizacji pusty folder, a następnie przeniosła do niego foldery z plikami. W rezultacie pliki Twoje i Twoich znajomych będą przechowywane w osobnych podfolderach. W ten sposób można uniknąć bałaganu w synchronizowanym folderze.

Rozwiązywanie konfliktów synchronizacji

Konflikt synchronizacji może wystąpić między co najmniej dwoma komputerami. Jest on możliwy, gdy dane są synchronizowane z innym użytkownikiem (krotnym, znajomym lub kolegą czy koleżanką z pracy).

Przykładowo Ty i Twój znajomy pracujecie na tym samym pliku znajdującym się w Waszych folderach synchronizacji. Obie osoby zmieniły zawartość pliku i jednocześnie zapisały zmiany. Taką sytuację określa się mianem konfliktu synchronizacji, ponieważ program True Image 2013 musi w ramach jednej operacji synchronizacji przetworzyć dwie zmiany pliku (wprowadzone przez Ciebie i Twojego znajomego). Zwykle występuje tylko jedna zmiana pliku. Konflikt taki zostanie rozwiązany przez zmianę nazwy tego z plików, który został zapisany wcześniej. W wyniku takiej zmiany Ty i Twój znajomy będziecie mieli dwa pliki w swoich folderach synchronizacji. Jeden z nich będzie występował

pod pierwotną nazwą. Nazwa drugiego będzie składać się z pierwotnej nazwy pliku, nazwy komputera, na którym dokonano zmiany zawartości pliku, oraz daty i godziny zapisania pliku.

Przykład zmiany nazwy pliku

Ty i Twój znajomy 15 kwietnia 2011 roku pracowaliście nad plikiem **nazwa_pliku.doc**. Twój plik został zapisany o godzinie 10:04, a plik znajomego — o 10:06. Po dokonaniu synchronizacji foldery obu użytkowników będą zawierały następujące pliki:

- **nazwa_pliku.doc** — plik ze zmianami dokonanymi przez Twojego znajomego
- **nazwa_pliku nazwa_Twojego_komputera 15.04.2011 10.04.doc** — plik ze zmianami dokonanymi przez Ciebie

Konflikt synchronizacji występuje za każdym razem, gdy Ty i Twój znajomy jednocześnie tworzyć, zapisujecie, zmieniacie nazwę lub usuwacie pliki lub podfoldery wewnątrz folderów synchronizacji. Istnieje wiele różnych wariantów takiego konfliktu, ale tylko jeden z nich prowadzi do usunięcia pliku lub podfolderu. Dzieje się tak, gdy obie osoby jednocześnie usuną ten sam plik lub podfolder. We wszystkich pozostałych przypadkach program True Image 2013 zachowuje jeden lub oba pliki, z których nazwa jednego jest zmieniana.

5.8 Synchronizowanie urządzenia przenośnego

Urządzenie przenośne jest automatycznie synchronizowane z magazynem Acronis Cloud oraz ze wszystkimi komputerami, na których zainstalowano program True Image 2013.

Aby rozpocząć synchronizowanie:

1. Zainstaluj aplikację Acronis True Image. Zobacz Jak zainstalować aplikację True Image na urządzeniu przenośnym (s. 127).
2. Otwórz aplikację.
3. Wpisz adres e-mail i hasło związane z kontem.
4. Dotknij **Zaloguj się**.

Po zalogowaniu automatycznie rozpocznie się proces synchronizacji urządzenia.

Jeśli nie zmienisz ustawień domyślnych, kolejne logowania i synchronizacje będą się odbywać automatycznie.

5.8.1 Jak zainstalować aplikację True Image na urządzeniu przenośnym

Synchronizacja z urządzeniem przenośnym wymaga zainstalowania odpowiedniej aplikacji True Image.

W zależności od urządzenia przenośnego przejdź na stronę App Store lub Google Play i poszukaj aplikacji True Image.

Aby na przykład znaleźć i zainstalować aplikację True Image dla systemu iOS:

1. W telefonie iPhone otwórz stronę **App Store**.
2. Dotknij ikony Search (Wyszukaj).
3. W polu wyszukiwania wpisz **acronis**.
4. Wybierz **acronis true image** na liście wyników wyszukiwania, aby przejść na stronę aplikacji.
5. Postępuj zgodnie ze standardową procedurą instalacji.

Procedura wyszukiwania i instalacji aplikacji w przypadku systemu Android wygląda podobnie.

5.9 Wersje synchronizowanych plików

Program True Image 2013 umożliwia wycofanie zmian wprowadzonych w plikach w wyniku synchronizacji. Jeśli odkryjesz, że jeden z plików zawiera niepożądaną zmianę, możesz przejrzeć jego poprzednie wersje i wybrać opcję przywrócenia poprawnej wersji. Aby uzyskać szczegółowe informacje, zobacz Przywracanie poprzedniej wersji pliku (s. 128).

Wszystkie wersje są przechowywane w magazynie Acronis Cloud dostępnym w Internecie. Korzystanie z magazynu Acronis Cloud wymaga subskrypcji. Jeśli nie masz subskrypcji, zostanie automatycznie przydzielona subskrypcja próbna z 250 GB miejsca w magazynie. Aby uzyskać szczegółowe informacje, zobacz Informacje o subskrypcji (s. **Error! Bookmark not defined.**).

Aby usunąć zbędne wersje, możesz ustawić reguły automatycznego czyszczenia. Aby uzyskać szczegółowe informacje, zobacz Jak oczyścić zajęte miejsce w magazynie Acronis Cloud (s. 129).

Po wyłączeniu opcji przechowywana wersja wszystkie wersje z wyjątkiem ostatniej zostaną usunięte z magazynu Cloud.

Jeśli używasz próbnej wersji programu True Image 2013, wszystkie przechowywane wersje włącznie z ostatnią zostaną usunięte z magazynu Cloud po upływie okresu próbnego.

Każdy użytkownik może niezależnie od innych włączać tę opcję i zarządzać wersjami swoich plików. Jeśli synchronizujesz dane z osobą znaną używającą innego konta Acronis, możesz samodzielnie zdecydować o włączeniu lub wyłączeniu tej opcji. Magazyny wersji są również osobno przydzielane w magazynie Cloud.

5.9.1 Przywracanie poprzedniej wersji pliku

Jeśli historia synchronizacji jest przechowywana w magazynie Acronis Cloud, można przywrócić poprzednią wersję synchronizowanego pliku. Jest to przydatne, gdy występuje potrzeba cofnięcia niepożądanego operacji synchronizacji.

Aby przywrócić poprzednią wersję pliku:

1. Na ekranie głównym na karcie **Synchronizacja** znajdź pole synchronizacji z potrzebnym plikiem. Następnie kliknij łącze **Acronis Cloud**.
2. Po otwarciu w przeglądarce internetowej listy synchronizowanych elementów wybierz plik, którego poprzednią wersję chcesz przywrócić. Następnie kliknij ikonę koła zębatego po prawej stronie. W otwartym menu wybierz **Wyświetl wersje**.
3. Wybierz wersję, do której chcesz wycofać plik. Zostanie wyświetlona dokładna data i godzina utworzenia danej wersji. Program przywróci bieżącą wersję do stanu, w jakim znajdowała się we wskazanym punkcie w czasie.
4. Kliknij **Odzyskaj**, aby kontynuować. Wybrana wersja stanie się najnowszą wersją pliku w magazynie Cloud. Zostanie ona następnie pobrana na komputer będący właścicielem synchronizacji.

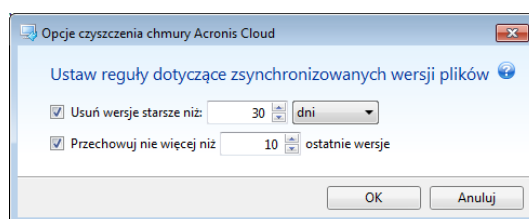
5.10 Jak oczyścić zajęte miejsce w magazynie Acronis Cloud

Zajęte miejsce w magazynie Acronis Cloud można oczyścić, aby zwolnić miejsce na nowsze dane. Można to uczynić na kilka sposobów.

Najprostszym z nich jest umożliwienie programowi automatycznego czyszczenia miejsca w usłudze. Domyślnie program przechowuje do 10 wersji modyfikowanych plików i usuwa wersje starsze niż 30 dni. Te wartości domyślne można zmienić.

Aby wyświetlić lub zmienić opcje czyszczenia na potrzeby synchronizacji:

1. Uruchom program True Image 2013 i kliknij kartę **Synchronizacja**.
2. Kliknij ikonę Ustawienia (⚙️) po prawej stronie żądanej synchronizacji, a następnie wybierz **Opcje czyszczenia**.

3. Zmień opcje i kliknij **OK**, lub kliknij **Anuluj**.

Jak ręcznie oczyścić zajęte miejsce w magazynie Acronis Cloud

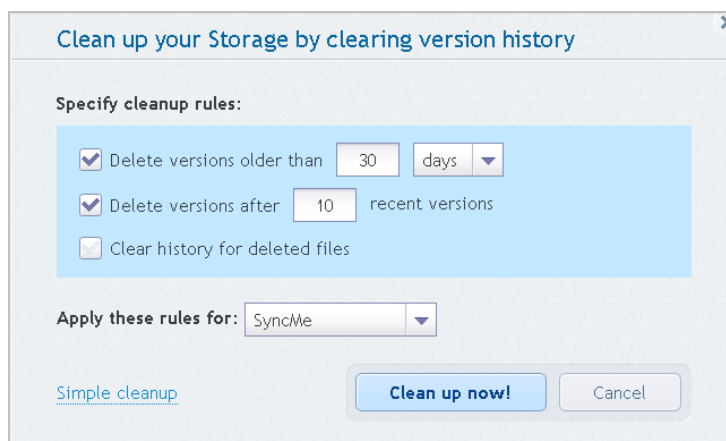
1. Kliknij łącze **Acronis Cloud** w polu synchronizacji domyślnej i kliknij kartę **Status magazynu**.
2. Kliknij łącze **Czyść zajęte miejsce** w środkowej części ekranu.
3. Po wyświetleniu odpowiedniego okna dialogowego wybierz wersje przeznaczone do usunięcia:
 - Wszystkie wersje
 - Wersje starsze niż 1 miesiąc
 - Wersje starsze niż 1 tydzień

Program wskaże ilość zwalnianego miejsca.

Ostrożnie! Nie ma możliwości przywrócenia usuniętych wersji.

4. Kliknięcie opcji **Czyszczenie zaawansowane** umożliwia wybór większej liczby reguł czyszczenia.

Reguły czyszczenia można zastosować wobec:

- pojedynczych synchronizacji i kopii zapasowych online
- wszystkich synchronizacji i kopii zapasowych online w magazynie Acronis Cloud

5. Wybierz żądane reguły i kliknij **Czyść teraz**.

Kolejną metodą czyszczenia jest usunięcie niepotrzebnej już synchronizacji lub kopii zapasowej online. W takiej sytuacji z magazynu Acronis Cloud zostanie usunięta cała historia wersji danej synchronizacji lub kopii zapasowej online.

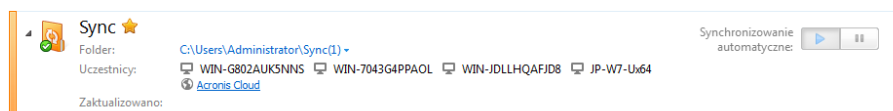
5.11 Jak odzyskać usunięty plik

Czasami zdarza się omyłkowe usunięcie pliku z synchronizacji. Usunięty plik trzeba odzyskać. Jest to możliwe w przypadku synchronizacji zapisujących wersje plików w magazynie Acronis Cloud.

Spełniony musi zostać tylko jeden warunek — usunięty lokalnie plik nie został usunięty z magazynu Cloud podczas operacji czyszczenia.

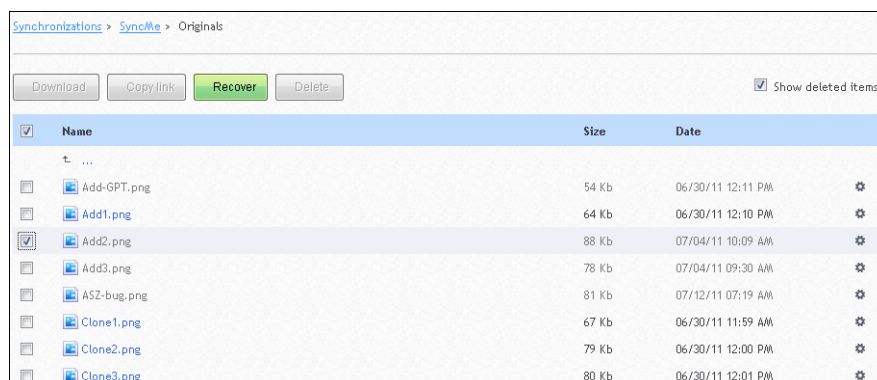
Aby odzyskać usunięty plik:

1. Uruchom program True Image 2013.
2. Kliknij łącze **Acronis Cloud** w polu synchronizacji domyślnej.

3. Kliknij kartę **Pliki** i wybierz synchronizację, z której usunięto plik.
4. Po wybraniu synchronizacji pojawi się lista plików i folderów.

5. Zaznacz pole wyboru **Pokaż usunięte** i wybierz usunięty plik, który chcesz odzyskać.

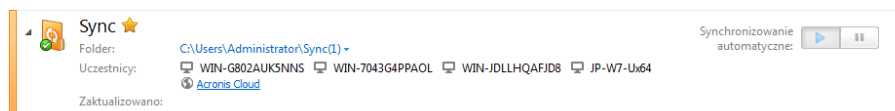
6. Kliknij przycisk **Odzyskaj**, aby odzyskać usunięty plik w jego folderze.

5.12 Jak udostępniać foldery

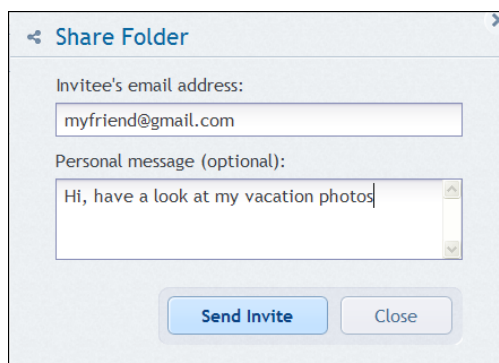
Folder można udostępnić dowolnej osobie o znanym adresie e-mail. Dostęp do udostępnionego folderu nie wymaga posiadania przez tę osobę konta Acronis.

Folder udostępnia się w magazynie Acronis Cloud.

1. Uruchom program True Image 2013.
2. Kliknij łącze **Acronis Cloud** w polu synchronizacji domyślnej.

3. Kliknij kartę **Pliki** i wybierz synchronizację lub kopię zapasową online zawierającą folder, który chcesz udostępnić.
4. Wybierz żądany folder z listy i kliknij ikonę koła zębatego po prawej stronie. Z otwartego menu wybierz **Udostępnij folder**.
5. Wpisz adres e-mail osoby, której chcesz udostępnić folder. Jeśli chcesz, możesz też wpisać wiadomość do zaproszonej osoby.

6. Kliknij **Wyślij zaproszenie**, aby wysłać wiadomość e-mail z zaproszeniem.

Aby udostępniać pliki i foldery nieograniczonej liczbie osób, możesz skorzystać z łączy publicznych. Możesz na przykład utworzyć łącze publiczne do pliku i opublikować je na forum. Każda osoba na forum będzie mogła pobrać lub wyświetlić ten plik.

Tworząc łącze publiczne, możesz udostępnić dowolny folder w systemie, bez względu na to, czy jest on uwzględniony w synchronizacji. Należy pamiętać, że wszystkie pliki i foldery udostępniane innym osobom korzystają w magazynie Acronis Cloud z miejsca przydzielonego osobie udostępniającej. Aby uzyskać więcej informacji, zobacz Jak tworzyć łącza publiczne do plików i folderów (s. 132).

5.13 Jak tworzyć łącza publiczne do plików i folderów

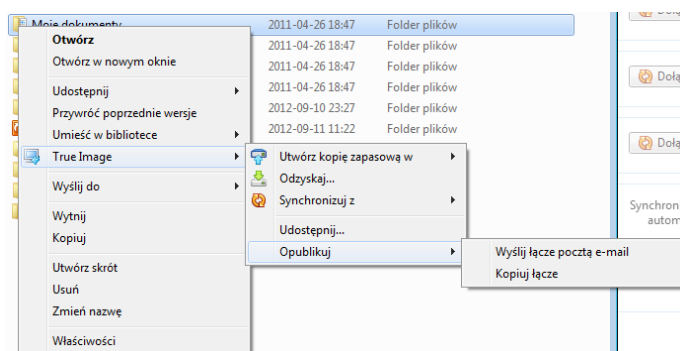
Możliwe jest tworzenie łączy publicznych do plików i folderów zarówno na komputerze, jak i w aplikacji internetowej Acronis. Poniżej omówiono stosowną procedurę w przypadku komputera z zainstalowanym programem True Image 2013.

Nie trzeba uruchamiać samego programu. Łącza publiczne można tworzyć za pomocą menu skrótów Acronis w Eksploratorze Windows. Można ponadto tworzyć łącza publiczne do dowolnego pliku lub folderu, niekoniecznie do plików i folderów objętych synchronizacją.

Jeśli utworzysz łącze publiczne do pliku, którego wersje nie są przechowywane w magazynie Acronis Cloud, plik ten zostanie przesłany do magazynu w synchronizacji domyślnej.

Aby utworzyć łącze publiczne do folderu:

1. W Eksploratorze Windows znajdź folder, do którego chcesz utworzyć łącze publiczne.

2. Kliknij ten folder prawym przyciskiem myszy, wybierz **True Image** -> **Publikuj**, a następnie wybierz jedno z następujących poleceń:
 - **Wyślij łącze w wiadomości e-mail** — wybierz ten element, aby wysłać utworzone łącze w wiadomości e-mail.
 - **Kopiuje łącze** — wybierz ten element, jeśli chcesz skopiować łącze do schowka, na przykład w celu wklejenia go na forum. Ten element jest dostępny dla wszystkich plików i folderów.

Łącza publiczne do plików przechowywanych w magazynie Acronis Cloud zawsze prowadzą do ich najnowszych wersji.

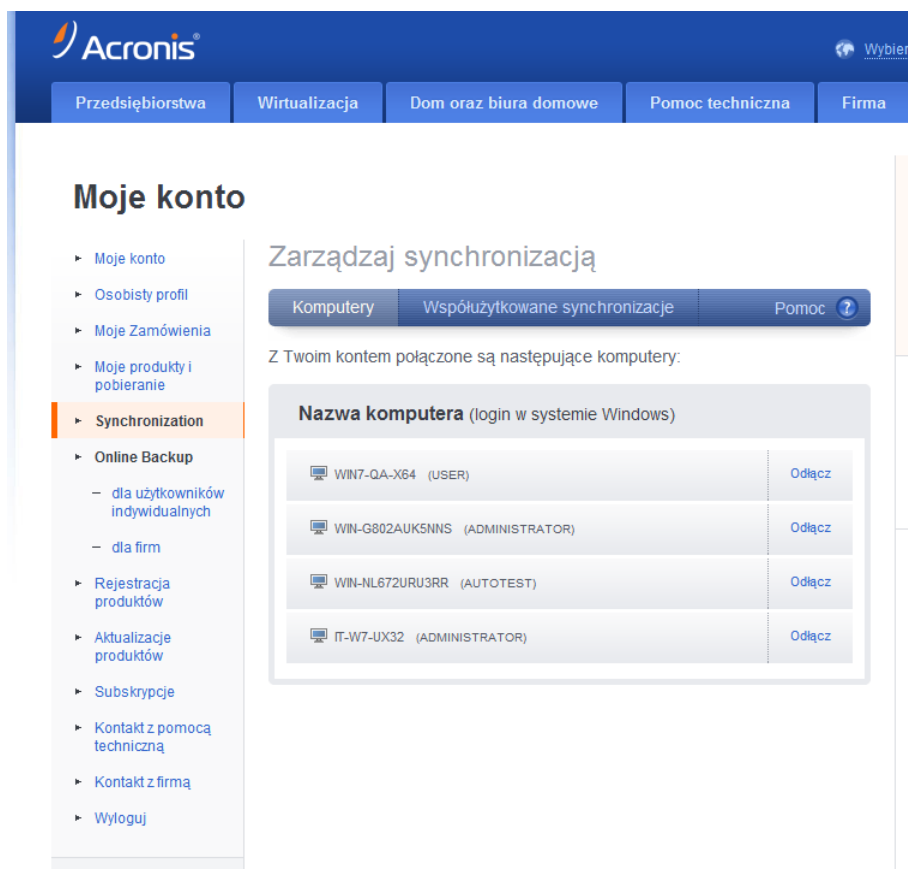
5.14 Jak odłączyć urządzenie od konta

Czasami może wystąpić konieczność odłączenia jednego z komputerów lub urządzeń przenośnych od konta. Na przykład w przypadku awarii lub kradzieży komputera.

Aby odłączyć urządzenie:

1. Przejdź na stronę konta Acronis pod adresem <http://www.acronis.pl/my/index.html/>.
2. Zaloguj się na koncie.

3. Kliknij **Synchronizacja** po lewej stronie ekranu. Domyślnie w obszarze Zarządzaj synchronizacją wyświetlana jest karta **Komputery**.

4. Kliknij **Odłącz** po prawej stronie nazwy komputera, który chcesz odłączyć.
5. Kliknij **OK** w oknie potwierdzenia z komunikatem.

Odłączanie komputera:

- Usuwa go z listy Komputery.
- Usuwa go z wszystkich synchronizacji, w których uczestniczy.
- Blokuje certyfikat uczestnika synchronizacji.

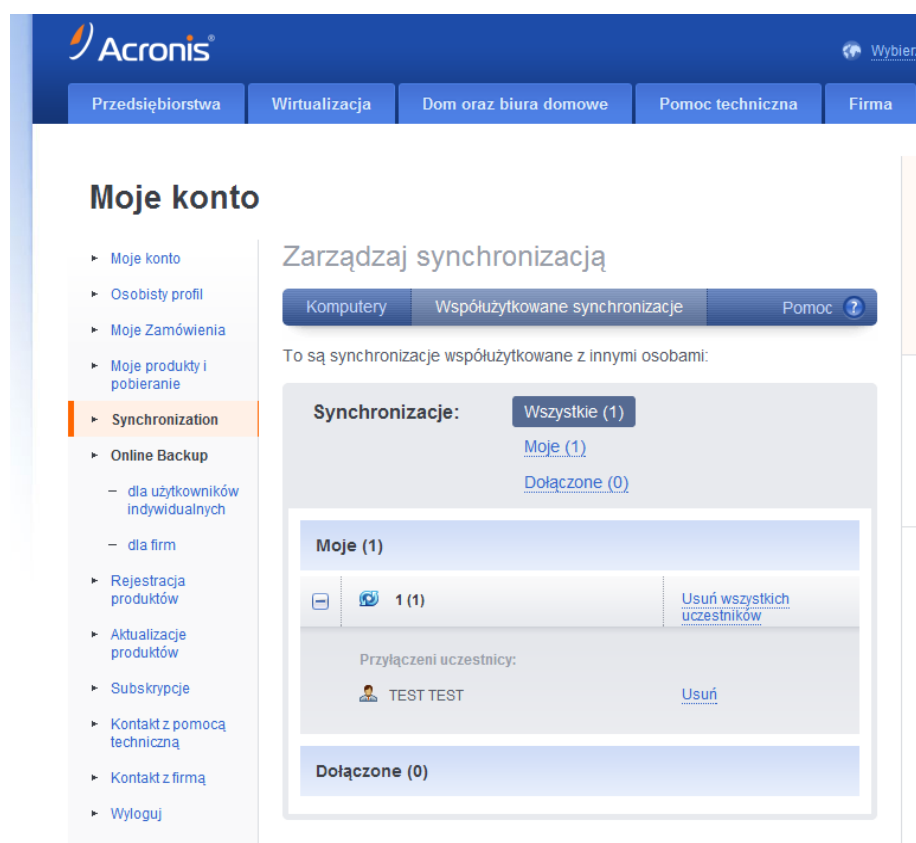
5.15 Jak wycofać zaproszenie do udziału w synchronizacji

Zaproszenie do udziału w synchronizacji wysłane do innej osoby można wycofać. Można to uczynić w dowolnym momencie. Wycofanie zaproszenia nie zależy od tego, czy dana osoba je zaakceptowała.

Operację tę można przeprowadzić w witrynie internetowej firmy Acronis.

1. Przejdź na stronę konta Acronis pod adresem <http://www.acronis.pl/my/index.html/>.
2. Zaloguj się na koncie.
3. Kliknij **Synchronizacja** po lewej stronie ekranu.
4. Kliknij kartę **Udostępnione synchronizacje** w obszarze Zarządzaj synchronizacją.

5. Pod nagłówkiem **Moje** kliknij ikonę „+” obok synchronizacji, z której chcesz usunąć uczestnika. Spowoduje to otwarcie listy osób zaproszonych do synchronizacji.

6. Kliknij **Usuń** po prawej stronie nazwy uczestnika, którego chcesz usunąć.

*Jeśli zaproszonych zostało kilku użytkowników, można jednocześnie wycofać wszystkie zaproszenia, klikając **Usuń wszystkich uczestników**.*

7. Kliknij **OK** w oknie potwierdzenia z komunikatem.

5.16 Jak opuścić synchronizację

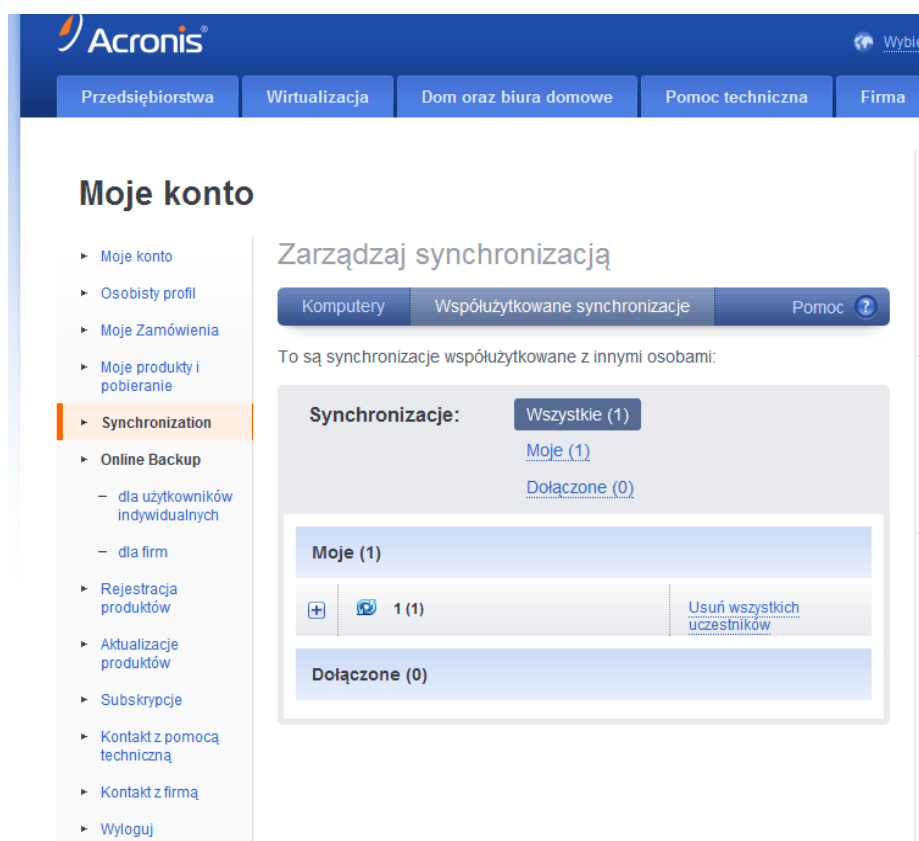
Opuśczenie synchronizacji następuje w wyniku decyzji użytkownika lub po wycofaniu zaproszenia do synchronizacji przez jej właściciela. Jeśli właściciel wycofa zaproszenie, synchronizacja zostanie zatrzymana, a pole synchronizacji zostanie usunięte z listy synchronizacji na stronie internetowej i w głównym oknie programu True Image 2013.

Jeśli nie chcesz już uczestniczyć w synchronizacji, możesz po prostu cofnąć synchronizację odpowiedniego folderu. W takim przypadku synchronizację będzie można wznowić później.

Aby nieodwołalnie opuścić synchronizację:

1. Przejdź na stronę konta Acronis pod adresem <http://www.acronis.pl/my/index.html/>.
2. Zaloguj się na koncie.
3. Kliknij **Synchronizacja** po lewej stronie ekranu.

4. Kliknij kartę **Udostępnione synchronizacje** w obszarze Zarządzaj synchronizacją.

5. Pod nagłówkiem **Biorę udział** wybierz synchronizację, którą chcesz opuścić, i kliknij **Opuść** po prawej stronie nazwy synchronizacji.
6. Kliknij **OK** w oknie potwierdzenia z komunikatem.

6 Przydatne informacje

W tej sekcji

Ochrona systemu	136
Wybieranie miejsca do przechowywania kopii zapasowych	138
Sprawdzanie, czy nośnika ratunkowego będzie można użyć w razie potrzeby	140
Testowanie kopii zapasowych pod kątem możliwości użycia ich do odzyskiwania....	145
Migracja systemu z dysku twardego na dysk SSD.....	145
Bezpieczne wypróbowanie zmian systemowych	151
Planowanie.....	158
Wyszukiwanie kopii zapasowych i ich zawartości.....	161
Wybieranie kolumn wyświetlanych w kreatorach	167
Informacje o kopii zapasowej	167
Ustawienia limitu czasu.....	167

6.1 Ochrona systemu

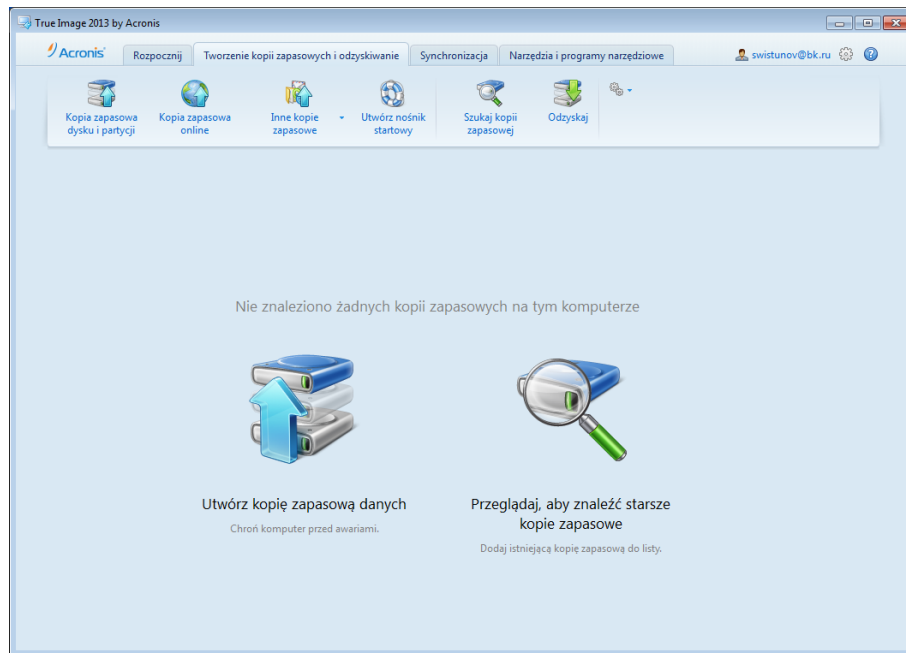
Aby chronić system, podejmij niezbędne kroki zapobiegawcze:

- 1) W celu zabezpieczenia systemu na wypadek wystąpienia awarii trzeba utworzyć pełną kopię zapasową dysku systemowego. Stanowczo zaleca się utworzenie jak najszybciej kopii zapasowej systemu.
- 2) Gdy tylko jest to możliwe, należy przechowywać kopię zapasową systemu na dysku twardym innym niż dysk podstawowy (C:). Najlepiej posłużyć do tego celu dysk zewnętrzny. Gwarantuje to lepszą ochronę i możliwość odzyskania systemu w przypadku awarii podstawowego dysku twardego.
- 3) Ponieważ odzyskiwanie systemu po awarii w większości przypadków odbywa się po uruchomieniu komputera przy użyciu nośnika ratunkowego, **trzeba** utworzyć nośnik ratunkowy (zobacz Tworzenie ratunkowego nośnika startowego (s. 170)), a następnie przetestować go w sposób opisany w sekcji Sprawdzanie, czy nośnika ratunkowego będzie można użyć w razie potrzeby.
- 4) Przed utworzeniem kopii zapasowej partycji systemowej zaleca się jej przeskanowanie pod kątem wirusów.

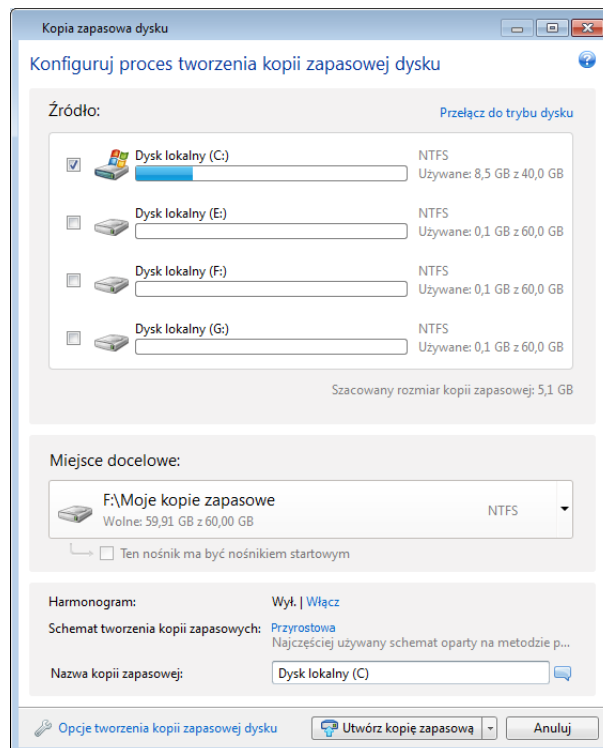
Tworzenie kopii zapasowej partycji systemowej

Aby zapisać kopię zapasową na dysku zewnętrznym, należy go podłączyć i włączyć przed uruchomieniem programu True Image 2013.

1. Uruchom program True Image 2013, wybierz kartę **Tworzenie kopii zapasowych i odzyskiwanie**, a następnie kliknij **Kopia zapasowa dysku i partycji**.

2. Wyświetlone zostanie okno **Kopia zapasowa dysku**, w którym partycja systemowa (zwykle C:) jest domyślnie zaznaczona.

3. Wybierz miejsce docelowe kopii zapasowej (możesz pozostawić domyślne miejsce docelowe lub wybrać nowe miejsce, klikając strzałkę w dół po prawej stronie bieżącego miejsca docelowego i wybierając **Przeglądaj**).
4. Kliknij **Utwórz kopię zapasową**.

Zalecenia dodatkowe

Wielu informatyków zaleca utworzenie co najmniej dwóch kopii zapasowych systemu (a najlepiej trzech). Ponadto zaleca się przechowywanie kopii zapasowych w różnych lokalizacjach (najlepiej w różnych budynkach — na przykład w pracy lub u znajomego, jeżeli używasz danego komputera w domu).

Kolejny argument przemawiający za utworzeniem kilku kopii zapasowych: po rozpoczęciu odzyskiwania program True Image 2013 usuwa partycję docelową (lub dysk docelowy). Jeżeli jest dostępna tylko jedna kopia zapasowa, istnieje spore zagrożenie. W momencie usunięcia partycji systemowej na komputerze objętym procesem odzyskiwania pozostaje jedynie odzyskiwany obraz. Jeżeli obraz ten okaże się uszkodzony, nie będzie można odzyskać systemu.

6.2 Wybieranie miejsca do przechowywania kopii zapasowych

Program True Image 2013 obsługuje wiele urządzeń pamięci masowej. Aby uzyskać więcej informacji, zobacz Obsługiwane nośniki. Niektóre z obsługiwanych lokalizacji zostały omówione poniżej.

Dyski twarde

Ponieważ dyski twarde są obecnie stosunkowo tanie, w większości przypadków zakup zewnętrznego dysku twardego do przechowywania kopii zapasowych jest najlepszym rozwiązaniem. Zewnętrzny dysk zwiększa bezpieczeństwo danych, ponieważ można go przechowywać z dala od komputera (na przykład w domu w przypadku kopii zapasowej danych z komputera służbowego i na odwrót). Zależnie od konfiguracji portów komputera oraz wymaganej prędkości transferu danych można wybierać różne interfejsy — USB, FireWire, eSATA. W wielu przypadkach najlepszym wyborem jest zewnętrzny dysk twardy z interfejsem USB, zwłaszcza jeśli komputer obsługuje standard USB 3.0.

Jeśli chcesz użyć zewnętrznego dysku twardego USB podłączonego do komputera stacjonarnego, najlepiej podłączyć dysk do tylnego złącza krótkim kablem, ponieważ zapewnia to największą niezawodność. Zmniejsza się wówczas ryzyko wystąpienia błędów przesyłania danych podczas tworzenia kopii zapasowej/odzyskiwania.

Domowy serwer plików, urządzenie NAS lub NDAS

W przypadku korzystania z domowej sieci Gigabit Ethernet oraz odrębnego serwera plików lub urządzenia NAS w urządzeniach tych można przechowywać kopie zapasowe praktycznie tak samo jak na dysku wewnętrznym.

Jeśli zechcesz użyć zewnętrznego dysku twardego, urządzenia NAS/NDAS itp., musisz sprawdzić, czy program True Image 2013 wykrywa wybrany magazyn kopii zapasowych. Należy sprawdzić to zarówno w systemie Windows, jak i po uruchomieniu komputera przy użyciu nośnika ratunkowego.

Aby uzyskać dostęp do urządzenia NDAS, w wielu przypadkach należy określić identyfikator urządzenia NDAS (20 znaków) i klucz zapisu (5 znaków). Klucz zapisu umożliwia używanie urządzenia NDAS w trybie zapisu (np. w celu zapisywania kopii zapasowych). Zwykle identyfikator urządzenia i klucz zapisu są wydrukowane na naklejce znajdującej się na spodzie urządzenia NDAS lub na wewnętrznej stronie obudowy. Jeśli nie ma naklejki, należy skontaktować się z dostawcą urządzenia NDAS w celu uzyskania tych informacji.

Program True Image 2013 może wykryć niektóre urządzenia NAS dopiero po zainstalowaniu oprogramowania Bonjour.

Płyty optyczne

Płyty optyczne, takie jak DVD-R, DVD+R, ze względu na swój niski koszt są najtańszym rozwiązaniem do tworzenia kopii zapasowych, chociaż również najwolniejszym. Jest tak szczególnie w przypadku tworzenia kopii zapasowej bezpośrednio na płytach DVD. Ponadto, jeśli kopia zapasowa składa się z kilku płyt DVD, odzyskiwanie danych z tych płyt będzie wymagało ich częstego zmieniania. Z drugiej strony użycie płyt Blu-ray może być dobrym rozwiązaniem.

Ze względu na konieczność zmieniania płyt zdecydowanie zaleca się, aby nie tworzyć kopii zapasowych na płytach DVD, jeśli płyt jest więcej niż trzy. Jeżeli nie istnieje alternatywna metoda do tworzenia kopii zapasowych na płytach DVD, zalecamy skopiowanie wszystkich płyt DVD do folderu na dysku twardym, a następnie odzyskiwanie z tego folderu.

Kopia zapasowa online

Program True Image 2013 umożliwia korzystanie z magazynu Acronis Cloud do ochrony najważniejszych plików przez ich zapisywanie w bezpiecznej lokalizacji zdalnej. Ponieważ pliki są przechowywane w magazynie zdalnym, są bezpieczne nawet w przypadku kradzieży komputera. Zatem ryzyko utraty danych na skutek pożaru, kradzieży lub innej katastrofy albo klęski żywiołowej praktycznie nie istnieje. W przypadku awarii obrazu kopii zapasowej, komputera lub zewnętrznego urządzenia pamięci masowej można odzyskać najważniejsze pliki.

6.2.1 Połączenie FTP

Program True Image 2013 umożliwia zapisywanie kopii zapasowych na serwerach FTP.

Aby utworzyć nowe połączenie FTP, podczas wybierania magazynu kopii zapasowych kliknij **Nowe połączenie FTP** i w otwartym oknie podaj następujące dane:

- Ścieżka do serwera FTP, na przykład: *moj.serwer.com*
- Port
- Nazwa użytkownika
- Hasło

Aby sprawdzić ustawienia, kliknij **Testuj połączenie**. Komputer spróbuje połączyć się z określonym serwerem FTP. Po nawiązaniu połączenia testowego kliknij **Połącz**, aby dodać dane połączenie FTP.

Utworzone połączenie FTP zostanie wyświetlone w drzewie folderów. Wybierz połączenie i wyszukaj magazyn kopii zapasowych, którego chcesz użyć.

Należy pamiętać, że samo otwarcie folderu głównego na serwerze FTP nie powoduje przejścia do katalogu głównego.

Aby było możliwe odzyskanie danych bezpośrednio z serwera FTP, kopia zapasowa może zawierać pliki nie większe niż 2 GB każdy.

Dlatego program True Image 2013 podczas tworzenia kopii zapasowej bezpośrednio na serwerze FTP dzieli ją na pliki o rozmiarze 2 GB. Jeśli tworzysz kopię zapasową na dysku twardym z zamiarem późniejszego przesłania jej na serwer FTP, możesz podzielić ją na pliki o rozmiarze 2 GB, ustawiając żądany rozmiar pliku w opcjach kopii zapasowej.

Serwer FTP musi zezwalać na przesyłanie plików w trybie pasywnym.

Ustawienia zapory na komputerze źródłowym powinny uwzględniać otwarcie portów 20 i 21, aby umożliwić działanie protokołów TPC i UDP. Usługa systemu Windows **Routing i dostęp zdalny** powinna być wyłączona.

6.2.2 Ustawienia uwierzytelniania

Podczas łączenia z komputerem sieciowym w większości przypadków wymagane są odpowiednie poświadczenia w celu uzyskania dostępu do udziału sieciowego. Jest to możliwe na przykład w przypadku wyboru magazynu kopii zapasowych w oknie **Przeglądaj, aby znaleźć miejsce docelowe**. Okno **Ustawienia uwierzytelniania** pojawi się automatycznie po kliknięciu nazwy komputera sieciowego. Aby otworzyć je ręcznie, kliknij **Określ poświadczenia dla tej lokalizacji** na pasku narzędzi.

Jeżeli musisz określić nazwę użytkownika oraz hasło:

- **Nazwa użytkownika** — wprowadź nazwę użytkownika
- **Hasło** — wprowadź hasło użytkownika

Po kliknięciu **Testuj połączenie** komputer spróbuje połączyć się z wybranym udziałem sieciowym. Jeżeli zostanie wyświetlony komunikat o błędzie, sprawdź, czy poświadczenia zostały poprawnie wprowadzone i podaj prawidłową nazwę użytkownika oraz hasło do wybranego udziału sieciowego. Aby powtórzyć próbę połączenia, kliknij przycisk **Testuj ponownie**.

Po wprowadzeniu wymaganych informacji kliknij **Połącz**.

6.3 Sprawdzanie, czy nośnika ratunkowego będzie można użyć w razie potrzeby

Aby zwiększyć prawdopodobieństwo odzyskania komputera, należy przetestować możliwość jego uruchomienia za pomocą nośnika ratunkowego. Ponadto należy się upewnić, że nośnik ratunkowy rozpoznaje wszystkie urządzenia składowe komputera, takie jak dyski twarde, mysz, klawiaturę i kartę sieciową.

W przypadku zakupu pudełkowej wersji programu ze startową płytą CD sprawdź tę płytę.

Aby sprawdzić nośnik ratunkowy

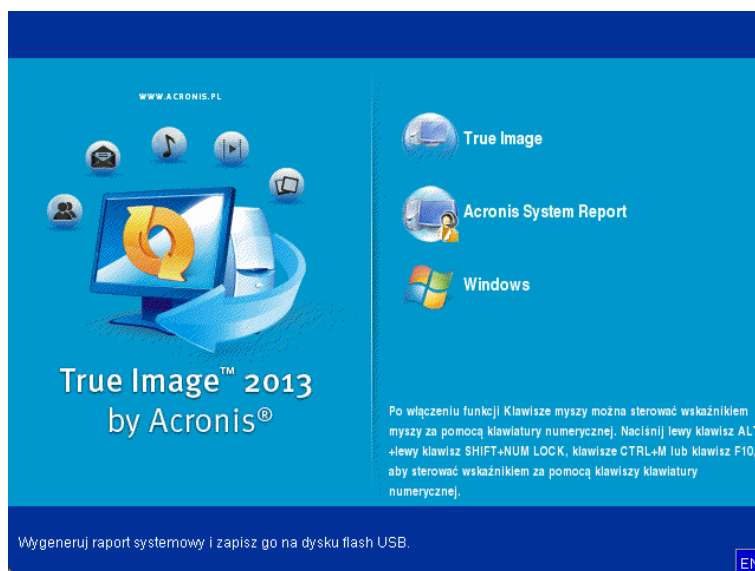
Jeśli do przechowywania kopii zapasowych używasz dysków zewnętrznych, przed uruchomieniem komputera z ratunkowej płyty CD musisz podłączyć te dyski. W przeciwnym przypadku program może ich nie wykryć.

1. Skonfiguruj komputer tak, aby było możliwe jego uruchomienie z nośnika ratunkowego. Następnie zmień sekwencję startową tak, aby urządzenie nośnika ratunkowego (napęd CD-ROM/DVD-ROM lub dysk USB) było pierwszym urządzeniem startowym. Zobacz Definiowanie sekwencji startowej w systemie BIOS.
2. Jeśli masz ratunkową płytę CD, naciśnij dowolny klawisz, aby rozpocząć uruchamianie systemu za pomocą tej płyty po wyświetleniu monitu „Press any key to boot from CD” („Naciśnij dowolny klawisz, aby uruchomić system z płyty CD”). Jeśli nie zdążysz nacisnąć klawisza w ciągu pięciu sekund, trzeba będzie ponownie uruchomić komputer.
3. Po wyświetleniu menu startowego wybierz **True Image**.

Jeśli mysz bezprzewodowa nie działa, wymień ją na mysz przewodową. To samo dotyczy klawiatury.

Jeśli nie dysponujesz zapasową myszą lub klawiaturą, skontaktuj się z działem obsługi klienta firmy Acronis. Pracownicy działu utworzą ratunkową płytę CD ze sterownikami dla posiadanych przez Ciebie modeli myszy

i klawiatury. Należy pamiętać, że znalezienie odpowiednich sterowników i utworzenie niestandardowej ratunkowej płyty CD może zająć sporo czasu. Co więcej, w przypadku niektórych modeli może to okazać się niemożliwe.

4. Po uruchomieniu programu zaleca się przeprowadzenie próby odzyskania niektórych plików z kopii zapasowej. Próbne odzyskiwanie umożliwia sprawdzenie, czy ratunkowa płyta CD będzie mogła zostać użyta do właściwego odzyskiwania. Ponadto należy sprawdzić, czy program wykrywa wszystkie dyski twarde zainstalowane w systemie.

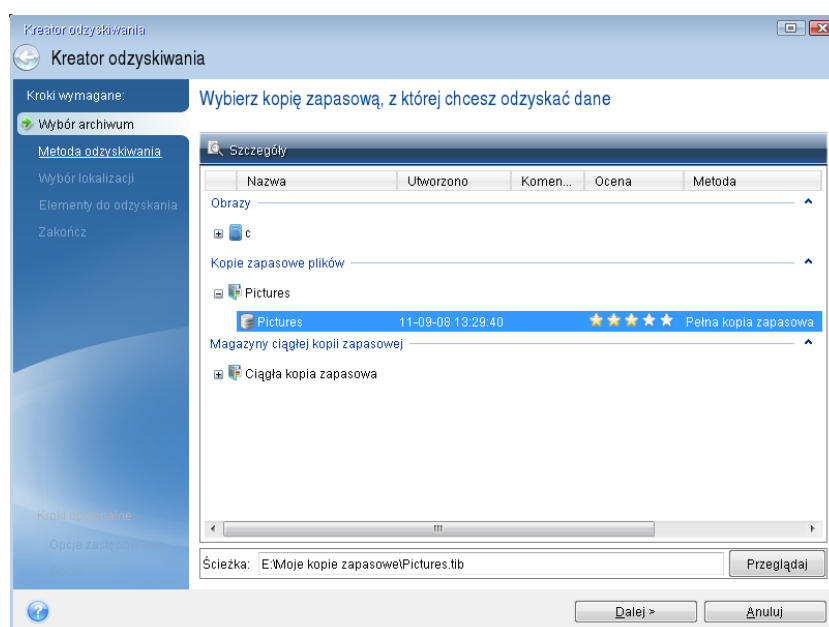
Jeśli masz zapasowy dysk twardy, zdecydowanie zaleca się przetestowanie odzyskiwania partycji systemowej na ten dysk.

Jak przeprowadzić próbne odzyskiwanie i sprawdzić dyski oraz kartę sieciową

1. Jeśli dysponujesz kopiami zapasowymi plików, uruchom Kreatora odzyskiwania, klikając na pasku narzędzi **Odzyskiwanie -> Odzyskiwanie plików**.

*Jeśli dysponujesz jedynie kopiami zapasowymi dysku i partycji, Kreator odzyskiwania zostanie również uruchomiony, a procedura odzyskiwania będzie wyglądała podobnie. W takim przypadku w kroku **Metoda odzyskiwania** należy wybrać **Odzyskiwanie wybranych plików i folderów**.*

2. W kroku **Lokalizacja archiwum** wybierz kopię zapasową i kliknij **Dalej**.

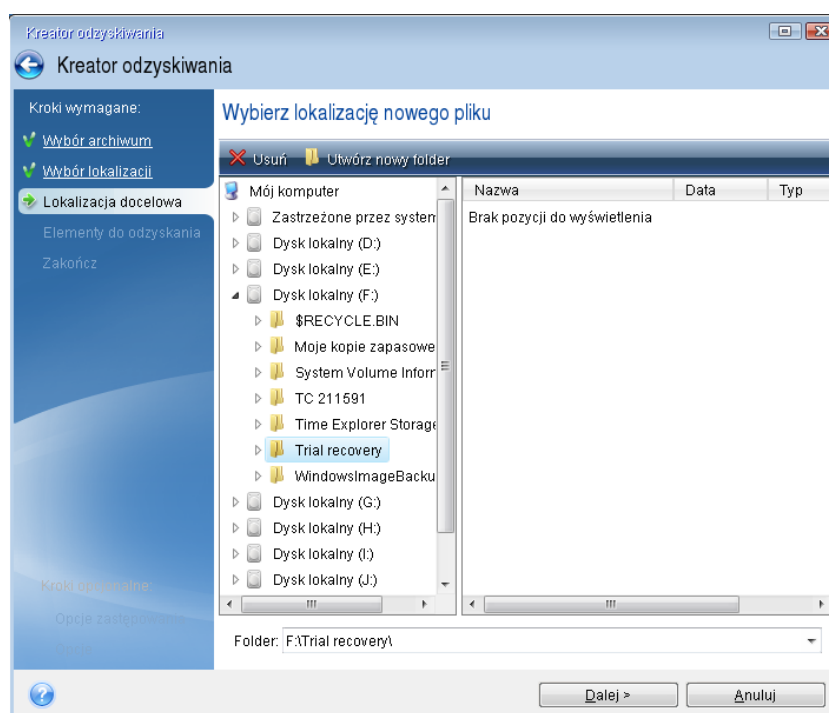

3. W przypadku odzyskiwania plików za pomocą ratunkowej płyty CD będzie możliwe wybranie jedynie nowej lokalizacji odzyskiwanych plików. Dlatego w kroku **Wybór lokalizacji** kliknij **Dalej**.
4. Po otwarciu okna **Miejsce docelowe** sprawdź, czy w obszarze **Mój komputer** są wyświetlone wszystkie dyski.

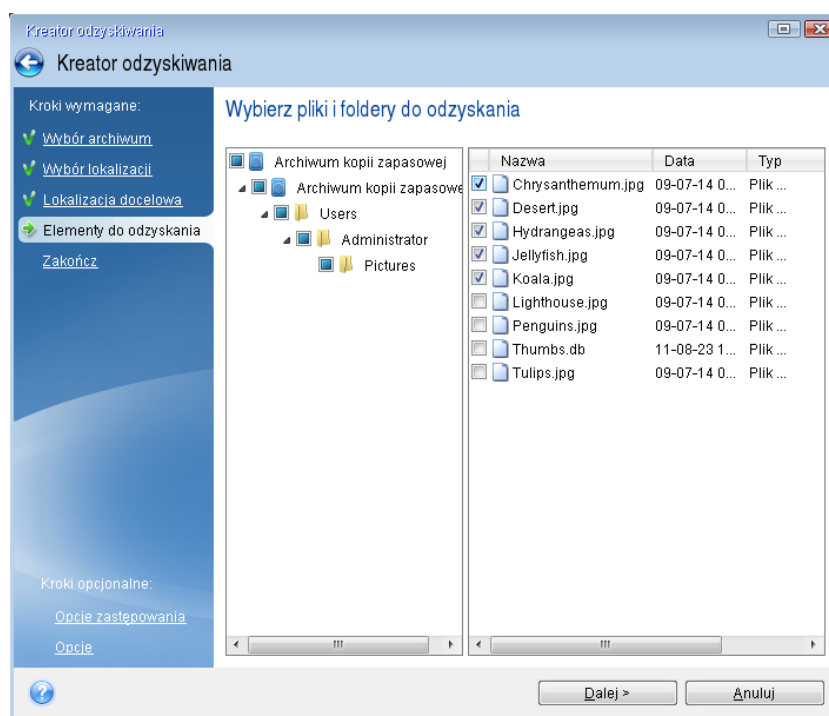
Jeśli kopie zapasowe są przechowywane w sieci, trzeba także sprawdzić, czy istnieje dostęp do tej sieci.

*Jeśli w sieci nie widać żadnych komputerów, ale w obszarze **Mój komputer** jest widoczna ikona **Komputery w pobliżu**, ręcznie określ ustawienia sieci. W tym celu otwórz odpowiednie okno, wybierając kolejno **Narzędzia** → **Opcje** → **Karty sieciowe**.*

*Jeśli w obszarze **Mój komputer** nie ma ikony **Komputery w pobliżu**, może to świadczyć o problemach z kartą sieciową lub sterownikiem karty dostarczonym z programem True Image 2013.*

5. Wybierz miejsce docelowe plików i kliknij Dalej.
6. Wybierz kilka plików do odzyskania, zaznaczając ich pola wyboru, i kliknij **Dalej**.

7. W oknie Podsumowanie kliknij **Kontynuuj**, aby rozpocząć odzyskiwanie.
8. Gdy operacja dobiegnie końca, zamknij autonomiczną wersję programu True Image 2013.

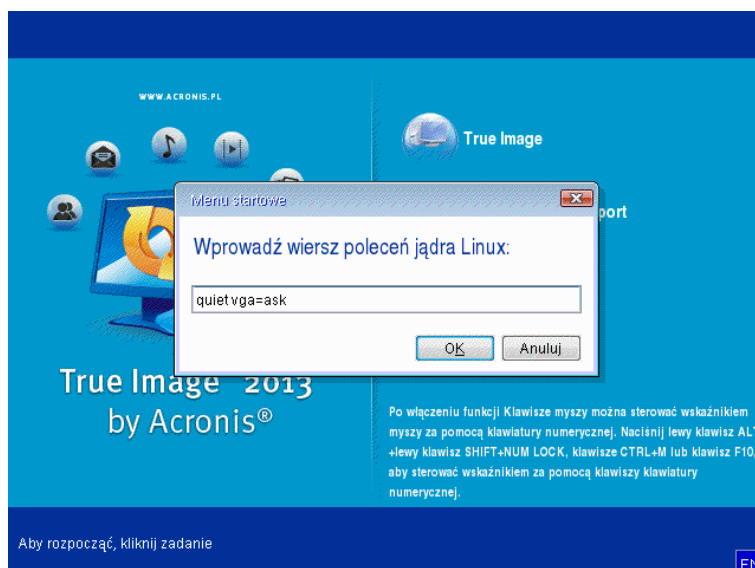
Można teraz z dużym prawdopodobieństwem stwierdzić, że płyta CD będzie pomocna, gdy wystąpi taka potrzeba.

6.3.1 Wybieranie trybu wideo podczas uruchamiania systemu z nośnika ratunkowego

Podczas uruchamiania systemu z nośnika ratunkowego optymalny tryb wideo jest wybierany automatycznie w zależności od parametrów karty wideo i monitora. Jednak może się zdarzyć, że program wybierze tryb wideo nieodpowiedni dla używanego sprzętu. Wówczas odpowiedni tryb wideo można wybrać w następujący sposób:

1. Rozpocznij uruchamianie systemu z nośnika ratunkowego. Kiedy pojawi się menu startowe, wskaż myszą element **True Image** i naciśnij klawisz F11.

2. Po wyświetleniu wiersza polecenia wpisz „vga=ask” (bez cudzysłowu) i kliknij **OK**.

3. W menu startowym wybierz **True Image**, aby kontynuować uruchamianie systemu z nośnika ratunkowego. Aby wyświetlić dostępne tryby wideo, naciśnij klawisz Enter po wyświetleniu odpowiedniego komunikatu.
4. Wybierz tryb wideo najodpowiedniejszy dla używanego monitora i wpisz jego numer w wierszu polecenia. Na przykład wpisanie wartości 338 powoduje wybranie trybu wideo 1600x1200x16 (zobacz poniższą ilustrację).

```
333 1024x768x16 VESA      334 1152x864x16 VESA      335 1280x960x16 VESA
336 1280x1024x16 VESA     337 1400x1050x16 VESA     338 1600x1200x16 VESA
339 1792x1344x16 VESA     33A 1856x1392x16 VESA     33B 1920x1440x16 VESA
33C 320x200x32 VESA      33D 320x400x32 VESA      33E 640x400x32 VESA
33F 640x480x32 VESA      340 800x600x32 VESA      341 1024x768x32 VESA
342 1152x864x32 VESA     343 1280x960x32 VESA     344 1280x1024x32 VESA
345 1400x1050x32 VESA     346 1600x1200x32 VESA     347 1792x1344x32 VESA
348 1856x1392x32 VESA     349 1920x1440x32 VESA     34A 1366x768x8 VESA
34B 1366x768x16 VESA     34C 1366x768x32 VESA     34D 1680x1050x8 VESA
34E 1680x1050x16 VESA     34F 1680x1050x32 VESA     350 1920x1200x8 VESA
351 1920x1200x16 VESA     352 1920x1200x32 VESA     353 2048x1536x8 VESA
354 2048x1536x16 VESA     355 2048x1536x32 VESA     356 320x240x8 VESA
357 320x240x16 VESA      358 320x240x32 VESA      359 400x300x8 VESA
35A 400x300x16 VESA      35B 400x300x32 VESA      35C 512x384x8 VESA
35D 512x384x16 VESA      35E 512x384x32 VESA      35F 854x480x8 VESA
360 854x480x16 VESA      361 854x480x32 VESA      362 1280x720x8 VESA
363 1280x720x16 VESA     364 1280x720x32 VESA     365 1920x1080x8 VESA
366 1920x1080x16 VESA     367 1920x1080x32 VESA     368 1280x800x8 VESA
369 1280x800x16 VESA     36A 1280x800x32 VESA     36B 1440x900x8 VESA
36C 1440x900x16 VESA     36D 1440x900x32 VESA     36E 720x480x8 VESA
36F 720x480x16 VESA      370 720x480x32 VESA      371 720x576x8 VESA
372 720x576x16 VESA      373 720x576x32 VESA      374 800x480x8 VESA
375 800x480x16 VESA      376 800x480x32 VESA      377 1280x768x8 VESA
378 1280x768x16 VESA     379 1280x768x32 VESA

Enter a video mode or "scan" to scan for additional modes: _
```

5. Poczekaj na uruchomienie programu True Image 2013 i sprawdź, czy jakość ekranu powitalnego wyświetlonego na monitorze jest odpowiednia.

Aby przetestować inny tryb wideo, zamknij program True Image 2013 i powtórz powyższą procedurę.

Po znalezieniu optymalnego trybu wideo dla używanego sprzętu możesz utworzyć nowy ratunkowy nośnik startowy, który automatycznie wybierze ten tryb wideo.

W tym celu uruchom generator Acronis Media Builder, wybierz wymagane komponenty nośnika, w kroku „Parametry uruchomieniowe nośnika startowego” w wierszu polecenia wpisz numer trybu z prefiksem „0x” (w naszym przypadku 0x338), a następnie utwórz nośnik w zwykły sposób.

6.4 Testowanie kopii zapasowych pod kątem możliwości użycia ich do odzyskiwania

Poniżej zamieszczono kilka zaleceń:

1) Nawet jeśli odzyskiwanie aktywnej partycji rozpocznie się w systemie Windows, po rozpoczęciu procesu odzyskiwania program spowoduje ponowne uruchomienie w środowisku Linux. Dzieje się tak, ponieważ system Windows nie może być uruchomiony podczas odzyskiwania jego własnej partycji. Tak więc odzyskiwanie aktywnej partycji zawsze odbywa się w środowisku odzyskiwania.

Jeśli masz zapasowy dysk twardy, zdecydowanie zaleca się przetestowanie odzyskiwania na ten dysk. W tym celu należy uruchomić system z nośnika ratunkowego z systemem Linux.

Jeśli nie masz zapasowego dysku twardego, przynajmniej sprawdź poprawność obrazu w środowisku odzyskiwania. Kopia zapasowa, którą można odczytać podczas sprawdzania poprawności w systemie Windows, **nie musi nadawać się do odczytu w środowisku Linux.**

Gdy korzystasz z nośnika ratunkowego programu True Image 2013, litery dysków przypisywane przez program mogą różnić się od liter stosowanych w systemie Windows. Na przykład dysk D: w autonomicznej wersji programu True Image 2013 może odpowiadać dyskowi E: w systemie Windows. Zaleca się przypisanie unikatowych nazw (etykiet) wszystkim partycjom na dyskach twardych. Dzięki temu łatwiej będzie znaleźć dysk zawierający kopie zapasowe.

2) Użytkownicy systemu Windows 7 w wersji Enterprise i Ultimate mogą sprawdzić, czy uda się uruchomić komputer z odzyskanej partycji systemowej. Program True Image 2013 umożliwia uruchamianie komputera z pliku tib zawierającego obraz partycji systemowej. Jeśli można uruchomić komputer z takiej kopii zapasowej, prawie na pewno będzie można go uruchomić po rzeczywistym odzyskaniu systemu z tej kopii zapasowej.

Po wybraniu startowego pliku tib program True Image 2013 tymczasowo konwertuje go na plik vhd. Na dysku twardym musi być wystarczająco dużo miejsca na jego zapisanie. Następnie program dodaje nową pozycję do listy programu ładującego system Windows. Po wybraniu pliku tib na liście programu ładującego komputer zostanie fizycznie uruchomiony z tymczasowego pliku vhd. Po sprawdzeniu możliwości uruchomienia komputera z pliku tib można usunąć ten plik z listy programu ładującego oraz usunąć tymczasowy plik vhd. Aby uzyskać więcej informacji, zobacz Uruchamianie komputera z obrazu tib zawierającego partycję systemu Windows 7 (s. 230).

6.5 Migracja systemu z dysku twardego na dysk SSD

W tej sekcji

Przygotowanie do migracji.....	146
Co zrobić, jeśli program True Image 2013 nie rozpoznaje dysku SSD.....	146
Sprawdzanie wyrównania partycji dysku SSD.....	148
Korekta wyrównania partycji dysku SSD.....	149
Migracja na dysk SSD za pomocą metody obejmującej tworzenie kopii zapasowej	

i odzyskiwanie	149
Co zrobić, jeśli na dysku SSD jest za mało miejsca na zawartość całego dysku twardego.....	151

6.5.1 Przygotowanie do migracji

Dyski SSD zyskały sporą popularność. Wielu użytkowników decyduje się na wymianę systemowego dysku twardego na dysk SSD w celu zwiększenia wydajności dysku systemowego.

Taka wymiana może wiązać się z wieloma potencjalnymi problemami. Z uwagi na dość wysoką cenę dysków SSD rozmiar nowego dysku SSD będzie zwykle mniejszy niż rozmiar starego dysku twardego. Może to być źródłem problemów, jeśli na dysku twardym znajduje się system operacyjny, programy i dane.

Kolejna kwestia dotyczy wyrównania dysków SSD. Uzyskanie optymalnej wydajności dysku SSD i wydłużenie okresu jego eksploatacji wymaga spełnienia określonych kryteriów dotyczących wartości przesunięcia partycji. Aby uzyskać więcej informacji, zobacz Obsługa dysków SSD (s. 16).

Zakładamy, że przed zakupem dysku SSD oszacowano w przybliżeniu wielkość miejsca zajmowanego przez system operacyjny i aplikacje, a wybrany dysk SSD dysponuje odpowiednią rezerwą pojemności.

Najpierw sprawdź, czy program True Image 2013 wykrywa nowy dysk SSD zarówno w systemie Windows, jak i pod kontrolą nośnika ratunkowego Acronis. W razie problemów zobacz Co zrobić, jeśli program True Image 2013 nie rozpoznaje dysku SSD (s. 146).

Rozważmy dwa przypadki:

1. Nowy dysk SSD jest odpowiednio duży, aby bez dodatkowych przygotowań pomieścić zawartość starego dysku systemowego.
2. Zajęte miejsce na starym dysku twardym przekracza rozmiar dysku SSD.

W pierwszym przypadku mogą być dostępne różne opcje migracji systemu. Jeśli dysk systemowy zawiera pojedynczą partycję (nie uwzględniając ukrytej partycji Zastrzeżone przez system obecnej w wielu instalacjach systemu Windows 7), można spróbować migracji na dysk SSD za pomocą narzędzia do klonowania. Aby uzyskać więcej informacji, zobacz Klonowanie dysku twardego (s. 190).

W większości przypadków zalecamy jednak skorzystanie z metody obejmującej tworzenie kopii zapasowej i odzyskiwanie. Zapewnia ona większą elastyczność i kontrolę nad procesem migracji. Zobacz Migracja na dysk SSD za pomocą metody obejmującej tworzenie kopii zapasowej i odzyskiwanie (s. 149).

W drugim przypadku migracja będzie wymagała zwolnienia miejsca na dysku systemowym. Zobacz Co zrobić, jeśli na dysku SSD jest za mało miejsca na zawartość całego dysku twardego (s. 151).

6.5.2 Co zrobić, jeśli program True Image 2013 nie rozpoznaje dysku SSD

Czasami program True Image 2013 może nie rozpoznać dysku SSD.

W takim przypadku sprawdź, czy dysk SSD jest rozpoznawany w systemie BIOS.

Jeśli na liście w systemie BIOS nie ma dysku SSD, sprawdź, czy kabel danych i zasilający są prawidłowo podłączone. Możesz również spróbować zaktualizować system BIOS i sterowniki SATA. Jeśli to nie pomoże, należy skontaktować się z działem pomocy technicznej producenta dysku SSD.

Jeśli na liście w systemie BIOS nie ma dysku SSD, można wykonać następującą procedurę:

W przypadku systemu Windows Vista/Windows 7 wpisz `cmd` w polu Wyszukaj i naciśnij **Enter**.

W przypadku systemu Windows XP wpisz `cmd` w polu Uruchom i naciśnij **Enter**.

W wierszu polecenia wpisz:

`diskpart`

`list disk` Na ekranie zostaną wyświetlone dyski podłączone do komputera. Znajdź numer dysku przypisany do dysku SSD. Skorzystaj w tym celu z informacji o jego rozmiarze.

`select disk N` Tutaj N oznacza numer posiadanego dysku SSD.

`clean` Ta operacja usuwa z dysku SSD wszystkie informacje i zastępuje główny rekord startowy rekordem domyślnym.

`exit`

`exit`

Uruchom program True Image 2013 i sprawdź, czy wykrywa on dysk SSD. Jeśli program wykrył dysk SSD, za pomocą narzędzia Dodaj nowy dysk utwórz na dysku pojedynczą partycję zajmującą całe dostępne miejsce. Podczas tworzenia partycji dopilnuj, aby wolne miejsce poprzedzające partycję miało rozmiar 1 MB. Aby uzyskać więcej informacji, zobacz Dodawanie nowego dysku twardego (s. 198).

Następnym krokiem jest sprawdzenie, czy ratunkowy nośnik startowy Acronis rozpoznaje dysk SSD.

1. Uruchom system z nośnika ratunkowego.
2. Z głównego menu wybierz **Narzędzia i programy narzędziowe -> Dodaj nowy dysk**, a na ekranie **Wybór dysku** zostaną wyświetlone informacje na temat wszystkich dysków twardych w systemie. Na podstawie tych informacji sprawdź, czy dysk SSD został wykryty w środowisku odzyskiwania.
3. Jeśli na ekranie jest wyświetlany dysk SSD, kliknij tylko **Anuluj**.

Jeśli nośnik ratunkowy nie rozpoznaje dysku SSD, a kontroler SSD pracuje w trybie AHCI, można spróbować zmienić tryb na IDE (lub ATA w przypadku niektórych marek systemu BIOS) i sprawdzić, czy to rozwiąże problem.

Uwaga! Nie uruchamiaj systemu Windows po zmianie trybu. Może to spowodować poważne problemy z systemem. Przed uruchomieniem systemu Windows należy powrócić do trybu AHCI.

Jeśli po zmianie trybu nośnik ratunkowy rozpoznaje dysk SSD, można zastosować następującą procedurę odzyskiwania lub klonowania z wykorzystaniem tego nośnika:

1. Wyłącz komputer.
2. Podczas uruchamiania przejdź do systemu BIOS i zmień tryb z AHCI na IDE (lub ATA w przypadku niektórych marek systemu BIOS).
3. Uruchom system z nośnika ratunkowego Acronis.
4. Odzyskaj lub sklonuj dysk.
5. Uruchom komputer, przejdź do systemu BIOS, i zmień tryb IDE z powrotem na AHCI.
6. Uruchom system Windows.

Co zrobić, jeśli powyższe zalecenia nie pomagają

Właściciele pakietu True Image 2013 Plus Pack mogą spróbować utworzyć nośnik ratunkowy oparty na środowisku WinPE. Środowisko to może zawierać wymagane sterowniki. Aby uzyskać więcej informacji, zobacz Tworzenie nośnika ratunkowego opartego na środowisku WinPE (s. 177).

Kolejną możliwością jest wystosowanie do działu pomocy technicznej firmy Acronis prośby o dostarczenie niestandardowego nośnika ratunkowego. Aby uzyskać więcej informacji, zobacz Tworzenie niestandardowej ratunkowej płyty CD (s. 237).

Należy pamiętać, że znalezienie odpowiednich sterowników i utworzenie niestandardowego nośnika ratunkowego może zająć sporo czasu. Co więcej, w niektórych przypadkach znalezienie właściwych sterowników może okazać się niemożliwe.

6.5.3 Sprawdzanie wyrównania partycji dysku SSD

W przypadku instalacji systemu Windows Vista/Windows 7 z instalacyjnej płyty DVD na nowym dysku twardym system operacyjny podczas instalacji automatycznie wyrównuje dysk twardy do wielokrotności 4096 bajtów (zwykle do 1024 MB). W każdym razie warto to sprawdzić.

Zamontuj dysk SSD w wybranym miejscu w komputerze.

Windows Vista/Windows 7

1. W polu Wyszukaj wpisz `cmd` i naciśnij **Enter**.
2. W wierszu polecenia wpisz:

```
wmic partition get BlockSize, Index, Name, StartingOffset
```

Zostanie wyświetlony komunikat podobny do następującego:

```
C:\Users\Administrator>wmic partition get BlockSize, StartingOffset, Name, Index
BlockSize Index Name StartingOffset
512 0 Disk #0, Partition #0 1048576
512 0 Disk #3, Partition #0 1048576
512 0 Disk #1, Partition #0 1048576
512 0 Disk #2, Partition #0 1048576
```

Na rzucie ekranu dysk 0 jest wyrównany niepoprawnie, natomiast dyski 3 i 4 poprawnie.

Windows XP

W tym przypadku procedura wymaga wykonania większej liczby poleceń:

1. W polu Uruchom wpisz `cmd` i naciśnij **Enter**.
2. W wierszu polecenia wpisz:

```
diskpart
```

```
list disk
```

Na ekranie zostaną wyświetlone dyski podłączone do komputera. Znajdź numer dysku SSD, korzystając z informacji o jego rozmiarze

```
select disk N
```

Tutaj N oznacza numer posiadanego dysku SSD

```
list partition
```

Zostaną wyświetlone rozmiary poszczególnych partycji dysku SSD oraz wartość przesunięcia.

Jeśli wartość przesunięcia na dysku SSD jest niepoprawna, zobacz Korekta wyrównania partycji dysku SSD (s. 149).

6.5.4 Korekta wyrównania partycji dysku SSD

Jeśli dysk SSD nie został prawidłowo przygotowany przed przeniesieniem na niego systemu, przesunięcie początkowe może okazać się niepoprawne. Może to na przykład mieć miejsce w przypadku aktualizacji systemu Windows XP do systemu Windows Vista/7.

Poniżej omówiono sposób eliminacji problemu z wyrównaniem.

1. Uruchom program True Image 2013 i kliknij kartę **Tworzenie kopii zapasowych i odzyskiwanie**.
2. Utwórz zadanie tworzenia kopii zapasowej dysku SSD w trybie tworzenia kopii zapasowej dysku.
3. Utwórz kopię zapasową dysku SSD, używając jako lokalizacji docelowej na przykład zewnętrznego dysku twardego.
4. Wyłącz komputer i uruchom go za pomocą instalacyjnej płyty CD systemu Windows.

Jeśli masz nośnik ratunkowy Acronis oparty na środowisku WinPE, możesz uruchomić komputer za jego pomocą. Uruchom system za pomocą programu True Image, a następnie zamknij program i przejdź do wiersza polecenia.

W wierszu polecenia wpisz:

```
diskpart
select disk N, gdzie N oznacza numer posiadanego dysku SSD
clean
create partition primary align=1024
active
format fs=ntfs quick
exit
exit
```

5. Wyłącz komputer, a następnie uruchom go za pomocą nośnika ratunkowego Acronis.
6. Sprawdź poprawność kopii zapasowej, aby upewnić się, że można jej użyć do odzyskiwania.
7. Kliknij kartę **Odzyskiwanie**, a następnie kliknij **Odzyskiwanie dysku**.
8. W kroku **Wybór archiwum** wybierz kopię zapasową dysku SSD, a następnie kliknij **Dalej**.

*Jeżeli dyski mają inne litery w systemie Windows i w środowisku odzyskiwania, kliknij **Przeglądaj** i wskaż ścieżkę kopii zapasowej.*

9. Wybierz **Odzyskaj całe dyski i partycje** i kliknij **Dalej**.
10. Zaznacz pole wyboru całego dysku SSD i kliknij **Dalej**.
11. Jako lokalizację docelową wybierz dysk SSD i kliknij **Dalej**.
12. Po wyświetleniu okna potwierdzenia z komunikatem wskazującym, że dysk docelowy zawiera partycje, które mogą zawierać przydatne dane, kliknij **OK**.
13. Uważnie przeczytaj podsumowanie operacji, sprawdzając wprowadzone ustawienia, a następnie kliknij **Kontynuuj**.
14. Po zakończeniu odzyskiwania jeszcze raz sprawdź przesunięcie partycji, aby upewnić się, że zostało ono skorygowane.

6.5.5 Migracja na dysk SSD za pomocą metody obejmującej tworzenie kopii zapasowej i odzyskiwanie

Poniższa procedura może być stosowana w przypadku wszystkich obsługiwanych systemów operacyjnych. Rozważmy najpierw prosty przypadek: dysk systemowy składa się z jednej partycji.

Należy pamiętać, że dysk systemowy w systemie Windows 7 zawiera zwykle również partycję Zastrzeżone przez system.

1. Uruchom program True Image 2013 i kliknij kartę **Tworzenie kopii zapasowych i odzyskiwanie**.
2. Kliknij **Kopia zapasowa dysku i partycji**, a następnie utwórz kopię zapasową dysku systemowego (w trybie tworzenia kopii zapasowej dysku) na dysku twardym innym niż dysk systemowy i dysk SSD.
3. Zamontuj dysk SSD w gnieździe, w którym znajdował się wcześniej dysk twardy.

W przypadku dysków SSD niektórych producentów może być konieczne włożenie dysku SSD do gniazda PCI Express.

4. Za pomocą narzędzia Windows DiskPart utwórz partycję na dysku SSD.

Naciśnij **Win+R** (lub wybierz **Start -> Uruchom**) i wpisz `cmd` w celu otwarcia wiersza polecenia, a następnie wpisz:

```
diskpart
```

```
select disk N, gdzie N oznacza numer posiadanego dysku SSD
```

```
clean
```

```
create partition primary align=1024
```

```
active
```

```
format fs=ntfs quick
```

```
exit
```

```
exit
```

5. Wyłącz komputer i wyjmij systemowy dysk twardy.
6. Uruchom system z nośnika ratunkowego Acronis.
7. Sprawdź poprawność kopii zapasowej, aby upewnić się, że można jej użyć do odzyskiwania. W tym celu w panelu po lewej stronie kliknij **Odzyskiwanie** i wybierz kopię zapasową. Kliknij ją prawym przyciskiem myszy, z menu skrótów wybierz **Sprawdź poprawność archiwum** i kliknij **Kontynuuj**.
8. Po zakończeniu sprawdzania poprawności kliknij prawym przyciskiem myszy kopię zapasową i z menu skrótów wybierz **Odzyskaj**.
9. W kroku wyboru metody odzyskiwania wybierz **Odzyskaj całe dyski i partycje**, a następnie kliknij **Dalej**.
10. W kroku Elementy do odzyskania wybierz dysk systemowy.
11. Kliknij **Nowa lokalizacja**, a następnie wybierz dysk SSD jako nową lokalizację dysku systemowego i kliknij **Akceptuj**.
12. W następnym kroku kliknij **Kontynuuj**, aby rozpocząć odzyskiwanie.
13. Gdy odzyskiwanie dobiegnie końca, zamknij autonomiczną wersję programu True Image 2013.
14. Spróbuj uruchomić system z dysku SSD i upewnij się, że system Windows oraz aplikacje działają prawidłowo.

Jeśli systemowy dysk twardy zawiera również ukrytą partycję odzyskiwania lub diagnostyczną, jak to często ma miejsce w przypadku notebooków, procedura będzie wyglądać inaczej. Zwykle podczas odzyskiwania na dysk SSD będzie konieczna ręczna zmiana rozmiarów partycji. Aby uzyskać instrukcje, zobacz Odzyskiwanie dysku z partycją ukrytą (s. 98).

6.5.6 Co zrobić, jeśli na dysku SSD jest za mało miejsca na zawartość całego dysku twardego

Przyjrzyjmy się możliwym rozwiązaniom w przypadku, gdy zajęte miejsce na starym dysku twardym przekracza rozmiar dysku SSD.

W takiej sytuacji należy przenieść pliki danych ze starego dysku twardego do innej lokalizacji, na przykład na inny dysk twardy.

Jeśli posiadany notebook nie pozwala na montaż drugiego dysku, możliwości są ograniczone. Można przenieść rzadko używane pliki danych na zewnętrzny dysk twardy. Można również utworzyć archiwa zip takich plików, a następnie usunąć oryginalne pliki. Można dodatkowo oczyścić dysk twardy. Na karcie Więcej opcji okna Oczyszczanie dysku wybierz opcję usunięcia punktów przywracania systemu.

Po zwolnieniu miejsca na starym dysku twardym sprawdź, czy ilość zajmowanego miejsca jest mniejsza od rozmiaru dysku SSD. Jeśli tak, wykonaj opisaną wcześniej procedurę migracji. Pamiętaj, że do stabilnego działania systemu Windows wymagane jest kilka GB wolnego miejsca na partycji systemowej.

Po migracji systemu można spróbować dostosować niektóre z ustawień systemu Windows. Spowoduje to zmniejszenie ilości miejsca na dysku wymaganej przez system Windows. W większości przypadków można bezpiecznie przeprowadzić następującą procedurę:

- Wyłącz przywracanie systemu. Nie jest ono konieczne, ponieważ do przywracania systemu masz program True Image 2013.
- Wyłącz usługę indeksowania.
- Wyłącz tryb hibernacji.

6.6 Bezpieczne wypróbowywanie zmian systemowych

W tej sekcji

Co to jest Try&Decide	151
Uruchamianie trybu Try	154
Zatrzymywanie trybu Try	154
Opcje i powiadomienia trybu Try&Decide	155
Try&Decide: przypadki typowych zastosowań	156

6.6.1 Co to jest Try&Decide

Funkcja Try&Decide pozwala stworzyć na komputerze bezpieczny, kontrolowany, tymczasowy obszar roboczy bez potrzeby instalowania specjalnego oprogramowania do wirtualizacji. W obszarze tym można wykonywać różne operacje systemowe bez obaw o uszkodzenie systemu operacyjnego, programów lub danych.

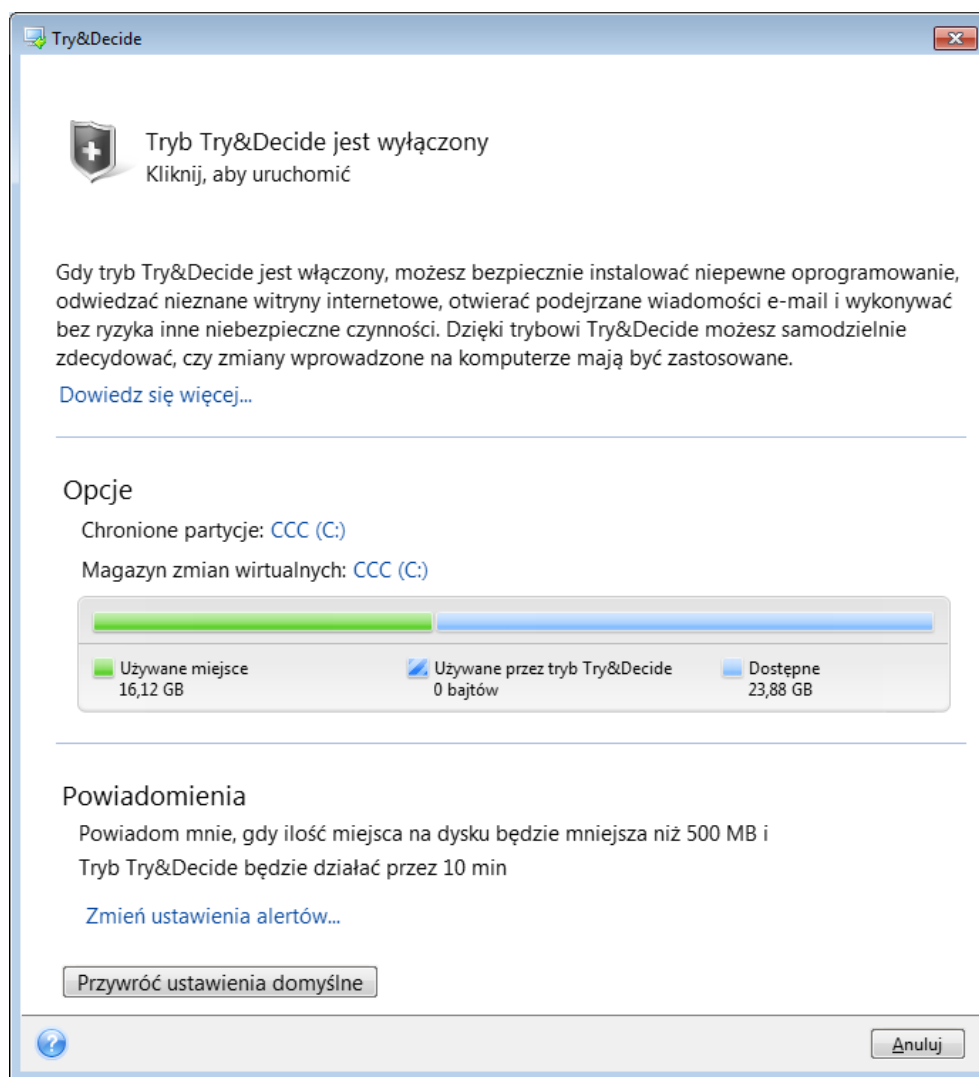
Jeżeli w wirtualnym środowisku wprowadzisz zmiany warte zachowania, możesz zatwierdzić je w systemie oryginalnym.

Operacje możliwe do wykonania za pomocą tej funkcji to m.in. otwieranie załączników pocztowych od nieznanych nadawców czy odwiedzanie witryn internetowych mogących zawierać szkodliwe treści.

Jeżeli na przykład odwiedziś witrynę internetową lub otworzysz załącznik, który zainfekuje tymczasowy duplikat wirusem, możesz po prostu usunąć ten duplikat, nie powodując żadnych szkód — wirus nie pojawi się na komputerze.

Pamiętaj, że jeśli w trybie Try pobierzesz wiadomości e-mail z serwera pocztowego POP, utworzysz nowe pliki lub zmodyfikujesz istniejące dokumenty, a następnie zdecydujesz się odrzucić zmiany, pliki, zmiany dokumentów i wiadomości zostaną utracone. Jeżeli korzystasz z poczty e-mail typu POP, przed aktywacją trybu Try zadбай o zmianę ustawień programu pocztowego tak, aby pozostawiał kopię wiadomości na serwerze. Umożliwi to późniejsze ponowne pobranie poczty e-mail. Podobnie zapisz nowe pliki lub zmienione dokumenty na dysku niechronionym przez funkcję Try&Decide.

Po uruchomieniu trybu Try można bezpiecznie instalować wszelkie aktualizacje systemu, sterowniki i aplikacje — bez obawy przed ich ewentualnym szkodliwym wpływem na działanie systemu. Jeżeli cokolwiek pójdzie niezgodnie z oczekiwaniami, można po prostu odrzucić zmiany wprowadzone w trybie Try.

Jedną z najlepszych cech trybu Try&Decide jest odizolowanie „prawdziwego” systemu operacyjnego od zmian wprowadzonych w tymczasowym duplikacie systemu na skutek aktualizacji. Z tego powodu można bezpiecznie instalować udostępniane aktualizacje systemu. Kiedy usługa Windows Update poinformuje, że są dostępne nowe aktualizacje systemu i innych aplikacji firmy Microsoft, po prostu

włącz tryb Try&Decide i zainstaluj te aktualizacje. Jeżeli wystąpi dowolny problem, odrzuć zmiany, pozostawiając rzeczywisty system operacyjny i zainstalowane aplikacje w niezmienionej postaci.

Tryb Try&Decide można pozostawić włączony dowolnie długo, ponieważ nie wyłącza się on podczas ponownego uruchamiania systemu operacyjnego.

Jeżeli w trakcie pracy w trybie Try komputer uruchomi się ponownie (bez względu na przyczynę), przed rozruchem systemu operacyjnego pojawi się okno dialogowe udostępniające dwie możliwości: wyłączenie trybu i odrzucenie zmian oraz kontynuowanie pracy w tym trybie. Umożliwi to odrzucenie zmian, które spowodowały awarię systemu. Z drugiej strony, jeżeli komputer jest uruchamiany ponownie np. po zainstalowaniu aplikacji, można kontynuować pracę w trybie Try po uruchomieniu systemu Windows.

Aby wyłączyć ten tryb, kliknij ikonę Try & Decide. Pojawi się okno dialogowe, w którym należy określić sposób postępowania ze zmianami wprowadzonymi w systemie w trybie Try, czyli ich zastosowanie lub odrzucenie.

Jeżeli wybierzesz opcję **Zastosuj zmiany**, zmiany wprowadzone w systemie zostaną zachowane, a jeżeli wybierzesz opcję **Odrzuć zmiany**, system powróci do stanu sprzed włączenia trybu Try&Decide. Wybranie opcji **Zastosuj zmiany i ponownie uruchom komputer** umożliwia szybsze zastosowanie zmian.

Ograniczenia związane z używaniem trybu Try&Decide

Jeśli używasz systemu Windows Vista lub Windows 7, podczas pracy w trybie Try program może dość intensywnie wykorzystywać wolne miejsce na dysku, nawet jeśli komputer jest bezczynny. Dzieje się tak, ponieważ w tle działają procesy porządkowe, np. indeksowanie.

Należy pamiętać, że praca w trybie Try spowalnia działanie systemu. Ponadto zastosowanie wprowadzonych zmian może potrwać dość długo, szczególnie jeśli tryb Try był włączony przez wiele dni.

Należy pamiętać, że funkcja Try&Decide nie śledzi zmian na partycjach dysku. Z tego powodu w trybie Try nie można wykonywać wirtualnych operacji na partycjach, takich jak zmiana rozmiaru lub układu partycji. Ponadto nie wolno jednocześnie używać trybu Try&Decide oraz narzędzi do defragmentacji lub sprawdzania dysku pod kątem błędów, ponieważ może to spowodować nieodwracalne uszkodzenia system plików, a także uniemożliwić uruchomienie komputera z dysku systemowego.

Po włączeniu trybu Try nie można korzystać z wcześniej aktywowanego narzędzia Acronis Startup Recovery Manager. Ponowne uruchomienie komputera w trybie Try umożliwi ponowne korzystanie z narzędzia Acronis Startup Recovery Manager.

Tryb Try&Decide oraz funkcja ciągłej kopii zapasowej nie mogą być włączone jednocześnie. Uruchomienie trybu Try powoduje wstrzymanie tworzenia ciągłej kopii zapasowej. Tworzenie ciągłej kopii zapasowej zostanie wznowione po zakończeniu pracy w trybie Try.

Po włączeniu trybu Try nie można korzystać z oszczędnościowego trybu „hibernacji”.

6.6.2 Uruchamianie trybu Try

Aby uruchomić tryb Try:

- Kliknij **Try&Decide** na karcie **Narzędzia i programy narzędziowe**.
- Skonfiguruj opcje trybu Try&Decide:
 - Chronione partycje (s. 155)
 - Magazyn zmian wirtualnych (s. 155)
 - Ustawienia powiadamiania (s. 156)
- Uruchom tryb Try, klikając ikonę Try & Decide. Program będzie śledził wszystkie zmiany wprowadzone w systemie operacyjnym i plikach oraz zapisywał je na wybranym dysku.

Każdy ponowny rozruch programowy komputera w trybie Try spowoduje dodanie 500 MB danych porządkowych trybu Try&Decide do pamięci masowej wybranej do zapisywania zmian wirtualnych. Dane te zostaną dodane nawet, gdy chroniona partycja nie ulegnie zmianie między kolejnymi uruchomieniami.

Po wprowadzeniu wszystkich zmian do przetestowania kliknij ponownie ikonę Try & Decide, aby wyłączyć tryb Try. Program zapyta, czy chcesz zastosować zmiany, czy je odrzucić.

Program True Image 2013 śledzi zmiany tak długo, jak długo ilość wolnego miejsca w lokalizacji wybranej do przechowywania zmian wirtualnych jest wystarczająca w celu zastosowania zmian (jeśli tak zdecydujesz). Następnie program wyświetla powiadomienie, że należy zastosować lub odrzucić wprowadzone do tej pory zmiany. Jeśli zignorujesz to powiadomienie, program ponownie uruchomi system w sposób automatyczny po zapelnieniu dysku, odrzucając przy tym wszystkie zmiany. Wszelkie zmiany zostaną wówczas utracone.

6.6.3 Zatrzymywanie trybu Try

Aby wyłączyć ten tryb, kliknij ikonę Try & Decide w oknie **Try & Decide**.

Jeśli chcesz zachować zmiany wprowadzone w systemie, wybierz **Zastosuj zmiany**.

Wybierz **Zastosuj zmiany i ponownie uruchom komputer**, aby przyspieszyć proces stosowania zmian. Po kliknięciu tego przycisku tryb Try&Decide powoduje ponowne uruchomienie komputera i zastosowanie zmian podczas ponownego uruchomienia.

Po kliknięciu **Odrzuć zmiany** system powróci do stanu, w jakim znajdował się przed uruchomieniem trybu Try.

*W przypadku wybrania opcji **Odrzuć zmiany** i ponownego uruchomienia komputera, na którym zainstalowano kilka systemów operacyjnych, możliwe jest uruchomienie tylko tego systemu, w którym używany był tryb Try. Po ponownym uruchomieniu oryginalny główny rekord rozruchowy zostanie odzyskany i można będzie uruchomić inny system operacyjny.*

6.6.4 Opcje i powiadomienia trybu Try&Decide

Aby wyświetlić lub zmienić domyślne opcje trybu **Try&Decide**, wybierz kartę **Narzędzia i programy narzędziowe** i kliknij **Try&Decide**. Opcje i powiadomienia zostaną wyświetlone w odpowiednich obszarach w oknie Try & Decide.

Zmienić można następujące opcje i powiadomienia trybu Try&Decide:

- **Chronione partycje** — określ, które partycje mają być chronione przed nieautoryzowanymi zmianami podczas sesji Try&Decide. Domyślnie tryb Try&Decide chroni partycję systemową (dysk C). Można jednak dodać inne partycje lub dyski znajdujące się w systemie.
- **Magazyn zmian wirtualnych** — określ, gdzie tryb Try&Decide będzie przechowywać informacje dotyczące wirtualnych zmian systemu. Domyślnie w trybie Try&Decide informacje są zapisywane w wolnym miejscu na dysku C. W tym celu można też wybrać strefę Acronis Secure Zone lub inny dysk logiczny bądź dysk twardy.

W przypadku ochrony kilku partycji nie można wybrać jednej z nich do przechowywania zmian wirtualnych. Nie można też wybrać zewnętrznego dysku twardego.

- **Powiadomienia** — określ, czy tryb Try&Decide powinien powiadamiać o zapełnieniu całego miejsca przeznaczonego na zapisywanie zmian wirtualnych oraz o upływie określonego czasu. Domyślnie wszystkie powiadomienia są **włączone**. Aby zmienić ustawienia domyślne, kliknij **Zmień ustawienia alertów**.

Uwaga: po skonfigurowaniu ustawień zawsze można odzyskać ich wartości domyślne. W tym celu kliknij przycisk **Przywróć ustawienia domyślne**.

Chronione partycje

Należy określić, które partycje mają być chronione przed nieuprawnionymi zmianami podczas pracy w trybie Try&Decide. Domyślnie jest chroniony dysk C, ale można wybrać ochronę dowolnej innej partycji w systemie.

Aby wybrać partycję:

- Zaznacz pole odpowiadające wybranej partycji. Aby wybrać cały dysk, musisz zaznaczyć wszystkie partycje.
- Kliknij **OK**.

Magazyn zmian wirtualnych

Określ, która partycja ma służyć jako magazyn zmian wirtualnych udostępniany podczas sesji Try&Decide. Domyślnie w trybie Try&Decide informacje są zapisywane w wolnym miejscu na dysku C. W tym celu można też wybrać strefę Acronis Secure Zone lub inny dysk logiczny bądź dysk twardy.

W przypadku ochrony kilku partycji nie można wybrać jednej z nich do przechowywania zmian wirtualnych. Nie można też wybrać zewnętrznego dysku twardego.

Aby wybrać partycję:

- Kliknij partycję, na której chcesz przechowywać zmiany wirtualne.
- Kliknij **OK**.

Ustawienia powiadamiania

W programie można określić, czy funkcja Try&Decide będzie powiadamiać o zapełnieniu całego miejsca przeznaczonego do zapisywania wirtualnych zmian oraz o upływie określonego czasu. Domyślnie alarm ten jest włączony.

Dostępne są następujące opcje:

- **Pozostała ilość wolnego miejsca na dysku** — program automatycznie sprawdza ilość wolnego miejsca na dysku wykorzystywanym przez Try&Decide i porównuje z określonymi wartościami. Jeżeli ilość wolnego miejsca będzie mniejsza od określonej wartości, wyświetlone zostanie powiadomienie.
- **Według czasu, który upłynął od uruchomienia trybu Try&Decide** — program wyświetla powiadomienie, że funkcja Try&Decide jest uruchomiona przez czas dłuższy niż określony.

Po określeniu ustawień powiadamiania kliknij **OK**.

6.6.5 Try&Decide: przypadki typowych zastosowań

Funkcja Try&Decide może przydać się w różnych okolicznościach, takich jak:

Testowanie oprogramowania

Znane są przypadki, gdy instalacja oprogramowania antywirusowego wpływa na funkcjonalność niektórych aplikacji lub powoduje problemy podczas ich uruchamiania. Narzędzie Try&Decide może pomóc w uniknięciu tego problemu. W tym celu:

- Pobierz wersję próbną programu antywirusowego, który chcesz przetestować, ze strony internetowej producenta.
- Uruchom tryb Try.
- Zainstaluj program antywirusowy.
- Sprawdź działanie aplikacji zainstalowanych na komputerze, wykonując najczęstsze zadania.
- Jeżeli wszystkie aplikacje działają bez przeszkód, możesz z dużym prawdopodobieństwem stwierdzić, że nie wystąpią problemy z kompatybilnością, i zdecydować się na zakup danego programu antywirusowego.
- Jeżeli wystąpi jakikolwiek problem, odrzuć zmiany w systemie wywołane instalacją programu antywirusowego i przetestuj oprogramowanie antywirusowe innego producenta. Kolejna próba może okazać się pomyślna.

Odzyskiwanie plików

Załóżmy, że przypadkowo usunięto niektóre pliki i opróżniono Kosz. Okazało się, że usunięte pliki zawierają ważne dane i chcesz cofnąć operację usunięcia tych danych za pomocą odpowiedniego oprogramowania. Jednak czasami podczas próby odzyskania usuniętych plików możesz popełnić błąd, który tylko pogorszy sytuację. W tym celu:

- Uruchom tryb Try.
- Uruchom narzędzie do odzyskiwania plików.

- Po zakończeniu wyszukiwania usuniętych plików lub folderów program wyświetli znalezione elementy i zaoferuje ich zapisanie. Zawsze istnieje prawdopodobieństwo wybrania niewłaściwego pliku do odzyskania i zastąpienia pliku, który faktycznie miał zostać odzyskany. Jeżeli nie użyjesz narzędzia Try&Decide, błąd ten może okazać się krytyczny i spowoduje on bezpowrotną utratę pliku.
- Teraz możesz anulować zmiany dokonane w trybie Try i wykonać jeszcze jedną próbę odzyskania plików po ponownym włączeniu trybu Try. Tego rodzaju próby możesz ponawiać aż do wyczerpania wszystkich możliwych metod odzyskania plików.

Odinstalowanie oprogramowania

Powszechnie znany jest fakt, że narzędzie „Dodaj/usuń programy” Panelu sterowania systemu Windows nie gwarantuje całkowitego odinstalowania aplikacji. Dzieje się tak dlatego, że większość programów nie dostarcza odpowiednich informacji, które pozwalałyby na odinstalowanie ich bez śladu. Za każdym razem, gdy instalujesz, a następnie usuwasz wersję próbną programu, w komputerze pozostają „śmieci”, które po pewnym czasie spowalniają działanie systemu. Nawet korzystanie z wyspecjalizowanych programów do deinstalacji nie gwarantuje kompletności tego procesu. Dopiero funkcja Try&Decide zapewnia pełne i dokładne odinstalowanie każdego oprogramowania w sposób szybki i łatwy. W tym celu:

- Uruchom tryb Try.
- Zainstaluj aplikację, którą chcesz wypróbować.
- Przetestuj tę aplikację.
- Jeżeli zechcesz ją odinstalować, po prostu odrzuć wszystkie zmiany wprowadzone na komputerze w trybie Try.

Funkcja ta może być przydatna nie tylko dla tych, którzy, przykładowo, grają na komputerze, ale także dla profesjonalnych testerów oprogramowania, którzy mogą korzystać z nich na komputerach testujących.

Prywatność w Internecie

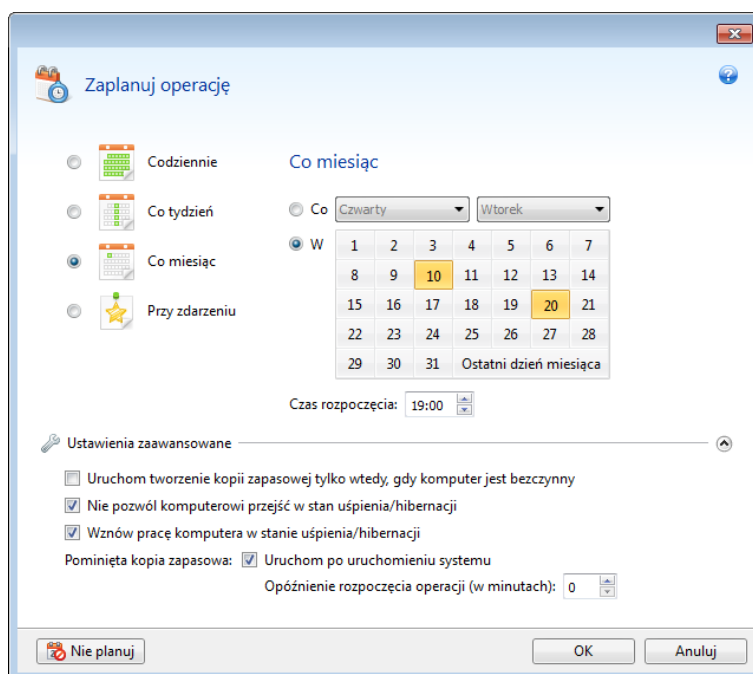
Przypuśćmy, że nie chcesz, aby ktokolwiek wiedział, które witryny odwiedzasz albo które strony otwierasz — wszyscy mamy prawo do zachowania prywatności. Problem polega jednak na tym, że aby przyspieszyć i usprawnić korzystanie z sieci, system przechowuje nie tylko te informacje. W specjalnych plikach ukrytych przechowuje także pliki cookie, zapytania wysłane do wyszukiwarek internetowych, wpisywane adresy URL itd. Informacje te nie są w całości usuwane po wyczyszczeniu za pomocą narzędzi przeglądarki tymczasowych plików internetowych, plików cookie, czy historii ostatnio odwiedzanych stron. Osoby korzystające ze specjalnego oprogramowania są w stanie je przeglądać. Istnieją programy wymazujące wszelkie ślady aktywności internetowej, jednak są one zwykle drogie i musisz poświęcić sporo czasu, aby nauczyć się z nich korzystać. Jest jednak znacznie łatwiejszy sposób — użycie narzędzia **Try&Decide**.

Wystarczy tylko kilka kliknięć, aby włączyć tryb Try przed uruchomieniem przeglądarki internetowej. Po uruchomieniu trybu Try program utworzy wirtualny dysk. Wszystkie zmiany wykonane w trybie Try, w tym zmiany dokonane przez system, zostaną zapisane na dysku wirtualnym. Dzięki temu możesz swobodnie poruszać się w sieci. Po wyłączeniu przeglądarki za pomocą kilku kliknięć możesz odrzucić wszystkie zmiany wykonane w trybie Try, a system zostanie ponownie uruchomiony i przywrócony do stanu, w jakim znajdował się przed włączeniem tego trybu (dotyczy to również plików ukrytych).

6.7 Planowanie

Aby otworzyć okno **Harmonogram**, podczas konfigurowania kopii zapasowej kliknij łącze **Włącz** na prawo od obszaru **Harmonogram**.

W tym miejscu możesz określić ustawienia harmonogramu tworzenia i sprawdzania poprawności kopii zapasowej.

Wybrać i skonfigurować można jedną z następujących częstotliwości tworzenia kopii zapasowych i sprawdzania poprawności:

- **Codziennie** (s. 159) — operacja będzie wykonywana raz dziennie lub częściej.
- **Co tydzień** (s. 159) — operacja będzie wykonywana raz lub kilka razy w tygodniu w określonych dniach.
- **Co miesiąc** (s. 160) — operacja będzie wykonywana raz lub kilka razy w miesiącu w określonych dniach.
- **Przy zdarzeniu** (s. 160) — operacja będzie wykonywana po wystąpieniu określonego zdarzenia.

Kliknięcie **Nie planuj** powoduje wyłączenie harmonogramu dla bieżącej operacji. W takim przypadku operacja tworzenia kopii zapasowej lub sprawdzania poprawności zostanie uruchomiona dopiero po kliknięciu odpowiednio **Utwórz kopię zapasową** lub **Sprawdź poprawność kopii zapasowej** w oknie głównym.

Ustawienia zaawansowane

Po kliknięciu **Ustawienia zaawansowane** można określić następujące ustawienia dodatkowe związane z tworzeniem kopii zapasowej i sprawdzaniem poprawności:

- Aby odroczyć uruchomienie zaplanowanej operacji do momentu, kiedy komputer nie będzie używany (wyświetlanie wygaszacza lub zablokowanie komputera), zaznacz pole wyboru **Uruchom tworzenie kopii zapasowej tylko wtedy, gdy komputer jest bezczynny**. W przypadku zaplanowania sprawdzania poprawności pole wyboru będzie miało nazwę **Uruchom sprawdzanie poprawności tylko wtedy, gdy komputer jest bezczynny**.

- Aby wznowić pracę komputera ze stanu uśpienia/hibernacji w celu wykonania zaplanowanej operacji, zaznacz pole wyboru **Wznów pracę komputera w stanie uśpienia/hibernacji**.
- Jeżeli o zaplanowanej godzinie komputer będzie wyłączony, operacja nie zostanie wykonana. W razie potrzeby można wymusić uruchomienie pominiętej operacji po kolejnym uruchomieniu systemu. W tym celu zaznacz pole wyboru **Uruchom po uruchomieniu systemu**.
Można również skonfigurować opóźnienie rozpoczęcia tworzenia kopii zapasowej po uruchomieniu systemu. Aby na przykład uruchamiać tworzenie kopii zapasowej po 20 minutach od uruchomienia systemu, w odpowiednim polu wpisz 20.
- W przypadku zaplanowania utworzenia kopii zapasowej na dysku flash USB lub sprawdzenia poprawności kopii znajdującej się na takim dysku pojawia się dodatkowe pole wyboru: **Uruchom po podłączeniu bieżącego urządzenia docelowego**. Zaznaczenie tego pola wyboru umożliwi wykonanie pominiętej operacji po podłączeniu dysku flash USB, jeżeli był on odłączony w czasie, na który zaplanowano wykonanie operacji.
- Jeśli chcesz regularnie tworzyć kopie zapasowe danych znajdujących się na nośniku wymiennym (na przykład na dysku flash USB), zaleca się zaznaczenie pola wyboru **Uruchom po podłączeniu bieżącego urządzenia źródłowego**. Jest to przydatne, ponieważ zewnętrzne urządzenie pamięci masowej może być często niedostępne w momencie zaplanowanego rozpoczęcia tworzenia kopii zapasowej. W takim przypadku, jeśli pole wyboru jest zaznaczone, niezrealizowana operacja tworzenia kopii zapasowej rozpocznie się po podłączeniu urządzenia.
- **Uruchom tworzenie kopii zapasowej przy alarmie dysku twardego** (opcja dostępna po zainstalowaniu programu Acronis Drive Monitor) — jeżeli ta opcja jest włączona, tworzenie kopii zapasowej rozpocznie się bezpośrednio po wystąpieniu alarmu w programie Acronis Drive Monitor dotyczącego możliwego problemu z jednym z dysków twardych będących dyskami źródłowymi kopii zapasowej. Acronis Drive Monitor jest programem narzędziowym do monitorowania kondycji dysków twardych na podstawie informacji uzyskanych za pomocą raportów S.M.A.R.T. dysku twardego, dzienników systemu Windows i własnych skryptów.

Po zakończeniu planowania kliknij **OK**.

W tej sekcji

Parametry codziennego wykonywania zadań.....	159
Parametry cotygodniowego wykonywania zadań	159
Parametry comiesięcznego uruchamiania zadań	160
Parametry wykonywania zadania po wystąpieniu zdarzenia	160

6.7.1 Parametry codziennego wykonywania zadań

Program umożliwia określenie następujących parametrów codziennego wykonywania operacji:

- **Godzina uruchamiania lub częstotliwość**
 - W przypadku wybrania **O** ustaw godzinę rozpoczęcia operacji. Godziny i minuty można wprowadzić ręcznie lub za pomocą przycisków ze strzałką w górę i w dół. W razie potrzeby można określić kilka godzin rozpoczęcia, klikając **Dodaj**.
 - W przypadku wybrania **Co** wybierz z listy rozwijanej częstotliwość wykonywania codziennych operacji (na przykład co 2 godziny).

Aby zapoznać się z opisem opcji **Ustawienia zaawansowane**, zobacz Planowanie (s. 158).

6.7.2 Parametry cotygodniowego wykonywania zadań

Program umożliwia określenie następujących parametrów cotygodniowego wykonywania operacji:

- **Dni tygodnia**

Wybierz dni, w których chcesz wykonywać operację, klikając ich nazwy.

- **Godzina rozpoczęcia**

Określ godzinę rozpoczęcia operacji. Godziny i minuty można wprowadzić ręcznie lub za pomocą przycisków ze strzałką w górę i w dół.

Aby zapoznać się z opisem opcji **Ustawienia zaawansowane**, zobacz Planowanie (s. 158).

6.7.3 Parametry comiesięcznego uruchamiania zadań

Program umożliwia określenie następujących parametrów cotygodniowego wykonywania zadań:

- **Częstotliwość lub daty**

- Po wybraniu **Co** wybierz z list rozwijanych liczbę oraz dzień tygodnia (przykład: pierwszy poniedziałek — operacja będzie wykonywana w pierwszy poniedziałek każdego miesiąca).
- Po wybraniu **W** wybierz daty wykonywania operacji (przykład: można wykonywać operację dziesiątego, dwudziestego i ostatniego dnia miesiąca).

- **Godzina rozpoczęcia**

Określ godzinę rozpoczęcia operacji. Godziny i minuty można wprowadzić ręcznie lub za pomocą przycisków ze strzałką w górę i w dół.

Aby zapoznać się z opisem opcji **Ustawienia zaawansowane**, zobacz Planowanie (s. 158).

6.7.4 Parametry wykonywania zadania po wystąpieniu zdarzenia

Program umożliwia określenie następujących parametrów wykonywania operacji po wystąpieniu zdarzenia:

- **Zdarzenie**

- **Logowanie użytkownika** — operacja rozpocznie się po każdym zalogowaniu użytkownika w systemie operacyjnym.
- **Wylogowanie użytkownika** — operacja rozpocznie się po każdym wylogowaniu użytkownika z systemu operacyjnego.
- **Uruchomienie systemu** — operacja rozpocznie się przy każdym uruchomieniu systemu operacyjnego.
Można również skonfigurować opóźnienie rozpoczęcia tworzenia kopii zapasowej po uruchomieniu systemu. Aby na przykład uruchamiać tworzenie kopii zapasowej po 20 minutach od uruchomienia systemu, w odpowiednim polu wpisz 20.
- **Zamykanie systemu** — operacja rozpocznie się podczas każdego wyłączenia lub ponownego uruchamiania komputera.

Ta opcja jest niedostępna w przypadku tworzenia kopii zapasowych poczty e-mail.

- **Warunek dodatkowy**

- Jeżeli operacja ma być uruchamiana tylko przy pierwszym wystąpieniu zdarzenia w danym dniu, zaznacz pole wyboru **Tylko raz dziennie**.

Aby zapoznać się z opisem opcji **Ustawienia zaawansowane**, zobacz Planowanie (s. 158).

6.8 Wyszukiwanie kopii zapasowych i ich zawartości

W tej sekcji

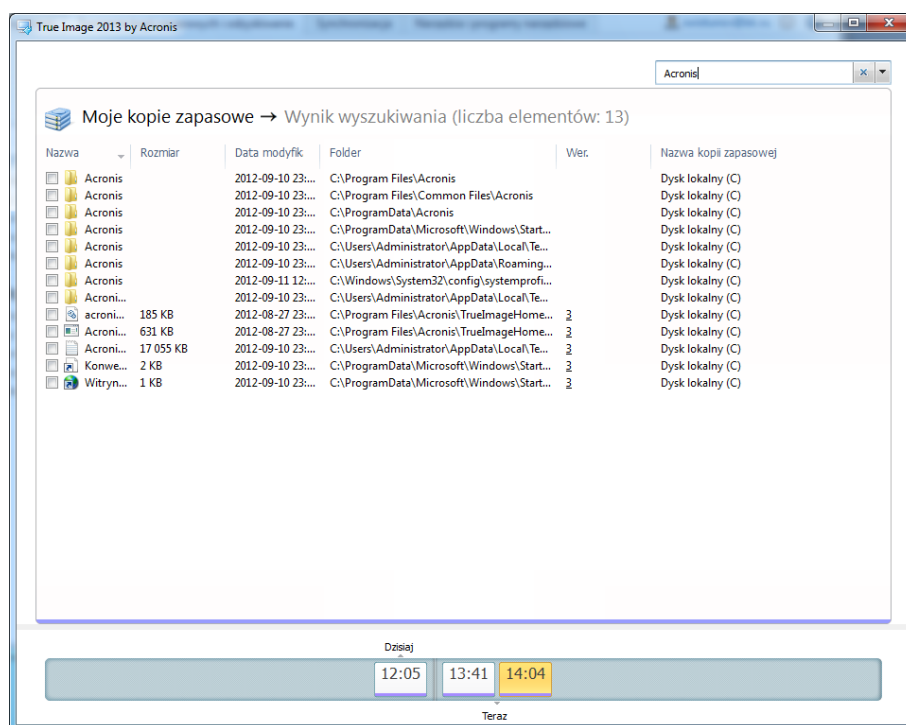
Wyszukiwanie 161

Korzystanie z usługi wyszukiwania systemu Windows w programie True Image 2013..... 162

6.8.1 Wyszukiwanie

Oprócz przeglądania kopii zapasowych program True Image 2013 umożliwia również wyszukiwanie plików w kopiach zapasowych.

Wprowadź ciąg wyszukiwania w polu Szukaj w prawym górnym rogu okna programu True Image 2013. Pojawi się Eksplorator kopii zapasowych Acronis. Program wyświetli wyniki wyszukiwania.

Domyślnie program True Image 2013 wykonuje wyszukiwanie we wszystkich źródłach, w których może wyszukiwać informacje. Oznacza to, że przeszukuje pliki we wszystkich kopiach zapasowych i ich wersjach we wszystkich lokalnych urządzeniach pamięci.

*Program True Image 2013 nie może przeszukiwać zawartości udziałów sieciowych, magazynu Acronis Cloud ani urządzeń rozpoznawanych przez system Windows jako **Urządzenia z wymiennymi nośnikami pamięci**.*

Na ekranie wyświetlane są wyniki wyszukiwania plików i folderów w kopiach zapasowych tib. Dwukrotne kliknięcie nazwy pliku powoduje jego otwarcie. Plik można odzyskać przez kliknięcie prawym przyciskiem myszy jego nazwy i wybranie **Odzyskaj** z menu skrótów. To menu umożliwia także otwarcie pliku lub wyświetlenie jego wersji.

Na potrzeby wyszukiwania plików w kopiach zapasowych można wprowadzić całą nazwę pliku lub jej część i użyć typowych symboli wieloznacznych systemu Windows. Aby na przykład znaleźć wszystkie pliki wsadowe w kopiach zapasowych, wpisz „*.bat”. Użycie maski my???.exe spowoduje wyszukanie wszystkich plików exe, których nazwa składa się z pięciu znaków i rozpoczyna się od ciągu „my”.

Uwaga: podczas wyszukiwania nie jest uwzględniana wielkość liter, tj. ciągi „Kopia zapasowa” i „kopia zapasowa” są uznawane za tożsame.

Jeżeli plik znajduje się w kilku kopiach zapasowych i został zmodyfikowany, w odpowiedniej kolumnie w wynikach wyszukiwania widać informację o liczbie jego wersji.

Należy pamiętać, że program True Image 2013 nie wyszukuje plików znajdujących się w kopiach zapasowych tibat szyfrowanych i chronionych hasłem ani w zabezpieczonej hasłem strefie Acronis Secure Zone. Wyszukiwanie nie obejmuje także plików zapisanych w kopiach zapasowych zip utworzonych za pomocą programu True Image 2013.

6.8.2 Korzystanie z usługi wyszukiwania systemu Windows w programie True Image 2013

Jeżeli używasz dowolnej wersji systemu Windows Vista lub Windows 7, która ma wbudowaną funkcję Wyszukiwanie z pulpitu lub Wyszukiwanie z pulpitu systemu Windows 3.0 albo nowszą, możesz włączyć indeksowanie plików tibat.

Jeżeli nie masz zainstalowanej usługi wyszukiwania systemu Windows, ale chcesz z niej korzystać, aplikację Usługa wyszukiwania systemu Windows 4.0 możesz pobrać bezpłatnie z witryny internetowej firmy Microsoft. Aby ją pobrać, kliknij <http://www.microsoft.com/download/en/details.aspx?id=23>. Kliknij dwukrotnie pobrany plik i wykonaj instrukcje instalacji.

Program True Image 2013 zawiera wtyczkę do usługi wyszukiwania systemu Windows. Aby przyspieszyć wyszukiwanie w kopiach zapasowych, możesz zainstalować wtyczkę do ich indeksowania. Po zakończeniu indeksowania plików zawartość kopii zapasowych będzie można przeszukiwać przez wprowadzenie nazwy pliku w polu zapytania usługi wyszukiwania systemu Windows bez otwierania programu True Image 2013. W oknie wyników wyszukiwania można:

- Wybrać dowolny plik i otworzyć go do podglądu lub zapisać w dowolnej lokalizacji w systemie plików (poza kopią zapasową) albo w jego pierwotnej lokalizacji.
- Określić, w której kopii zapasowej dany plik został zapisany i odzyskać tę kopię zapasową.

Oprócz indeksowania nazw plików w kopiach zapasowych usługa wyszukiwania systemu Windows wzbogaca program True Image 2013 o funkcję pełnotekstowego indeksowania zawartości wielu plików w kopiach zapasowych. Umożliwia to przeszukiwanie zawartości plików.

Pełnotekstowe indeksowanie plików w kopii zapasowej dotyczy tylko typów plików rozpoznawanych przez usługę wyszukiwania systemu Windows. Rozpoznawane są pliki tekstowe, pliki pakietu Microsoft Office, wszystkie elementy programów Microsoft Office Outlook, Microsoft Outlook Express i wiele innych.

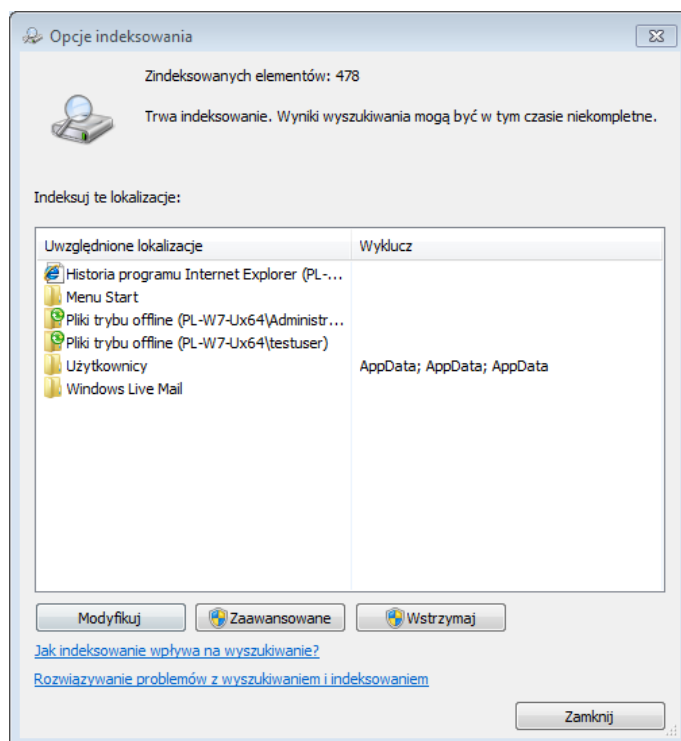
Nie można indeksować zawartości kopii zapasowych zabezpieczonych hasłem lub hasłem oraz szyfrowaniem, jednak usługa wyszukiwania systemu Windows umożliwia wyszukiwanie plików tibat takich kopii zapasowych. Ponadto usługa wyszukiwania systemu Windows nie ma dostępu do strefy Acronis Secure Zone, dlatego nie może przeszukiwać ani indeksować kopii zapasowych zapisanych w tej strefie.

Usługa wyszukiwania systemu Windows nie indeksuje zawartości plików zip.

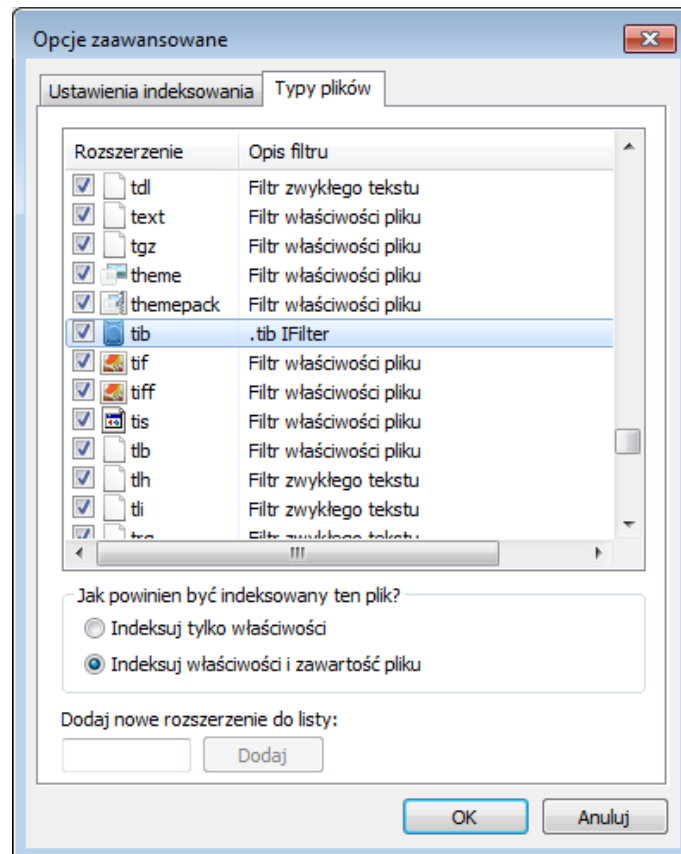
1. Aby zarejestrować wtyczkę, kliknij strzałkę w dół na prawo od pola Szukaj znajdującego się w prawym górnym rogu głównego okna programu, a następnie kliknij **Użyj usługi wyszukiwania systemu Windows**.

2. Możesz sprawdzić, czy obsługa indeksowania plików tib jest włączona. Kliknij prawym przyciskiem myszy ikonę usługi wyszukiwania systemu Windows umieszczoną na pasku zadań, a następnie wybierz z menu kontekstowego pozycję **Opcje wyszukiwania z pulpitu systemu Windows**. Pojawi się poniższe okno. Sprawdź, czy lista Uwzględnione lokalizacje zawiera element „tib://”.

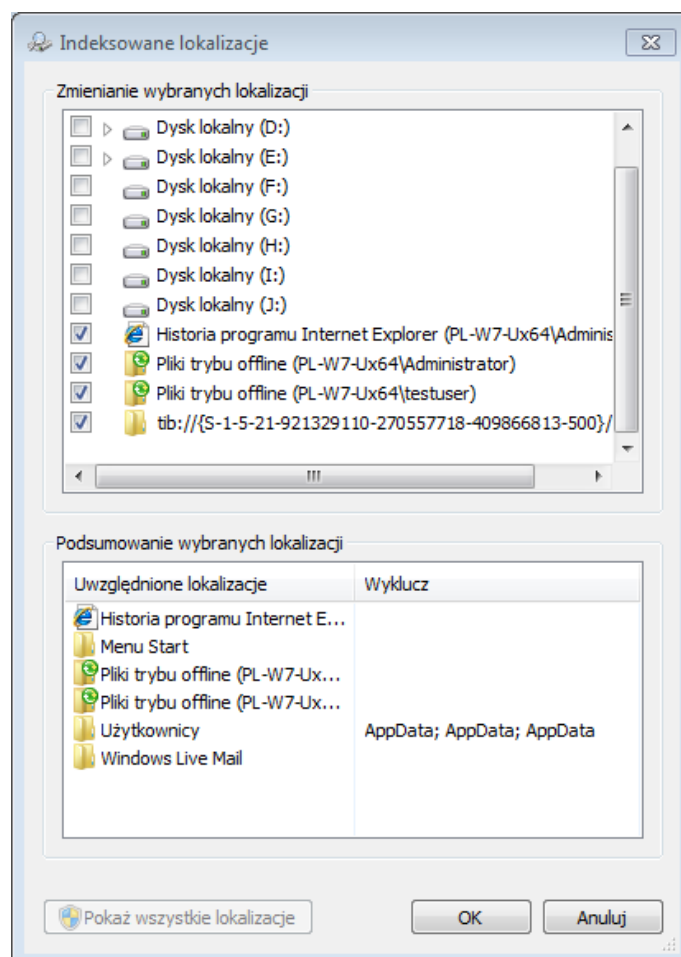
Aby otworzyć okno **Opcje indeksowania** w systemie Windows Vista lub Windows 7, otwórz Panel sterowania, a następnie kliknij dwukrotnie ikonę Opcje indeksowania. Zawartość i wygląd opcji indeksowania w systemach Windows Vista i Windows 7 różnią się nieznacznie, jednak większość poniższych informacji ma zastosowanie także w tych systemach.

3. Kliknij **Zaawansowane**, wybierz kartę **Typy plików**, a następnie sprawdź, czy jest wybrane rozszerzenie **tib**, a w polu Opis filtru widnieje tekst „.tib IFilter”. Wybierz **Indeksuj właściwości i zawartość pliku**.

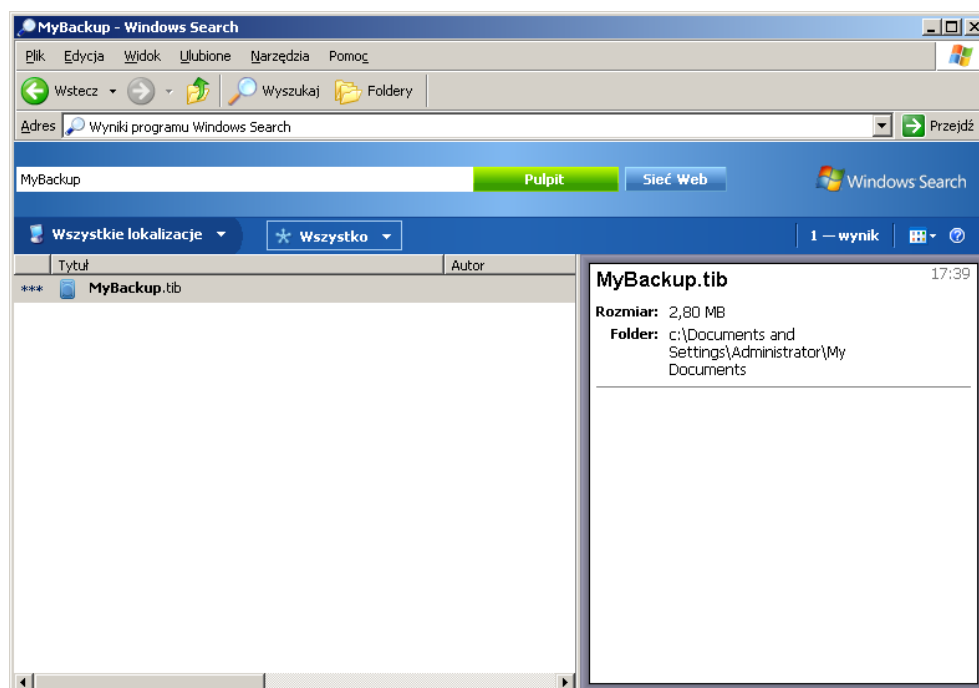

4. Kliknij przycisk **OK** i w otwartym oknie **Opcje indeksowania** sprawdź, czy dyski, na których przechowywane są kopie zapasowe, znajdują się na liście „Uwzględnione lokalizacje”. Jeżeli lista nie zawiera tych dysków, kopie zapasowe nie będą indeksowane. Aby uwzględnić te dyski, kliknij **Modyfikuj** i wybierz je w wyświetlonym oknie.

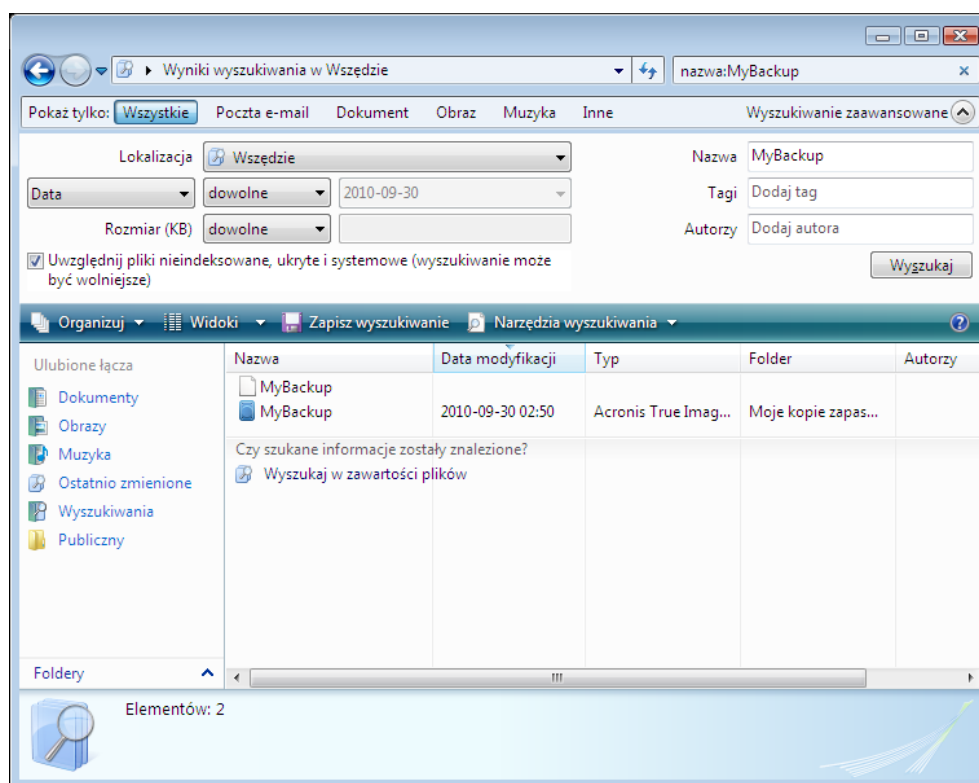

*Usługa wyszukiwania systemu Windows może również indeksować kopie zapasowe znajdujące się w udziale sieciowym. W tym celu wystarczy dodać udział do listy Uwzględnione lokalizacje, wpisując odpowiednią ścieżkę UNC po wybraniu karty **Dodawanie lokalizacji UNC** w oknie **Opcje zaawansowane**.*

Usługa wyszukiwania systemu Windows może potrzebować trochę czasu na zaindeksowanie kopii zapasowych Acronis zapisanych na dyskach twardych komputera i dodanie informacji do bazy danych indeksów. Czas ten zależy od liczby kopii zapasowych oraz liczby zawartych w nich plików. Po zakończeniu indeksowania usługa wyszukiwania systemu Windows umożliwi wyszukiwanie plików w kopiach zapasowych tib.

Wyszukiwarki w usłudze wyszukiwania systemu Windows i systemach Windows Vista lub Windows 7 mają podobne funkcje, ale wyniki wyszukiwania są przedstawiane w nieco inny sposób.

6.9 Wybieranie kolumn wyświetlanych w kreatorach

Możesz zmienić sposób przedstawiania kolumn w różnych kreatorach.

Aby posortować elementy według określonej kolumny, kliknij jej nagłówek (kolejne kliknięcie umożliwia posortowanie elementów w odwrotnej kolejności).

Aby wybrać kolumny do wyświetlenia, kliknij prawym przyciskiem myszy panel po prawej stronie i wybierz **Wybierz kolumny** z menu skrótów. Następnie zaznacz kolumny, które mają być wyświetlane. Możesz również zmienić kolejność wyświetlanych kolumn, używając przycisków **W górę** i **W dół**.

Możesz zmienić szerokość kolumny, przeciągając jej granice za pomocą myszy.

6.10 Informacje o kopii zapasowej

W oknie informacji o kopii zapasowej wyświetlane są szczegóły dotyczące wybranej kopii zapasowej.

- **Ścieżka** — lokalizacja, w której jest przechowywana kopia zapasowa. Lokalizacja kopii przyrostowych i różnicowych może być inna od lokalizacji pełnej kopii zapasowej.
- **Metoda tworzenia kopii zapasowej** może być pełna, różnicowa lub przyrostowa. Aby uzyskać więcej informacji na temat typów kopii zapasowych, zobacz Pełne, przyrostowe i różnicowe kopie zapasowe (s. 43).
- **Typ pliku kopii zapasowej** — ***.tib** (plik programu Acronis) lub ***.zip** (plik skompresowany). Rozszerzenie zip dotyczy tylko kopii zapasowych plików i/lub folderów, natomiast rozszerzenie tib mogą mieć zarówno kopie zapasowe dysków/partycji, jak i kopie zapasowe plików/folderów.
- **Utworzono** — data i godzina utworzenia kopii zapasowej.
- **Komentarze** — jeśli wprowadzono komentarze, będą one tu widoczne.

6.11 Ustawienia limitu czasu

Zdarza się, że gdy program wykonuje operację, wyświetlany jest komunikat o błędzie lub ostrzeżenie, zakłócając postęp operacji. Do wznowienia operacji wymagane są dodatkowe informacje lub decyzja użytkownika.

Taka sytuacja może wystąpić na przykład podczas tworzenia kopii zapasowej, kiedy w miejscu docelowym zabraknie miejsca, co uniemożliwi ukończenie tworzenia kopii. Program poczeka na decyzję użytkownika o anulowaniu tworzenia kopii zapasowej, zwolnieniu części miejsca do przechowywania lub wybraniu innego miejsca docelowego na kopię zapasową.

Ustawienia limitu czasu pozwalają określić czas oczekiwania programu na reakcję użytkownika. Przesuń suwak w prawo, aby ustawić limit czasu (w minutach). Pamiętaj, że ustawienie **Nieskończony** nie jest zalecane. Jeśli reakcja nie nastąpi w określonym czasie, operacja zostanie anulowana.

7 Narzędzia i programy narzędziowe

Gama narzędzi Acronis obejmuje tryb Try&Decide oraz narzędzia do ochrony, montowania, konwersji kopii zapasowych, klonowania dysków, zapewniania bezpieczeństwa i prywatności, zarządzania dyskami i przesyłania ustawień kopii zapasowej.

Try&Decide

Spróbuj wykonać dowolną niebezpieczną operację w trybie Try i zdecyduj, czy chcesz ją zastosować czy odrzucić.

Narzędzia do ochrony

- **Acronis Startup Recovery Manager**

Umożliwia uruchomienie programu True Image 2013 bez ładowania systemu operacyjnego. W tym celu należy nacisnąć klawisz F11 podczas rozruchu, ale jeszcze przed uruchomieniem systemu operacyjnego.

- **Generator nośnika ratunkowego**

Umożliwia utworzenie ratunkowego nośnika startowego za pomocą programów firmy Acronis (lub ich określonych komponentów) zainstalowanych na komputerze.

- **Acronis Secure Zone**

Umożliwia przechowywanie kopii zapasowych na specjalnej bezpiecznej partycji na dysku.

- **Menedżer sekwencji startowej**

Umożliwia dodawanie obrazów partycji systemu Windows 7 do listy startowej oraz zarządzanie tą listą. To narzędzie jest dostępne tylko w wersji Ultimate i Enterprise systemu Windows 7.

Przesyłanie ustawień kopii zapasowej

- **Importuj ustawienia tworzenia kopii zapasowych**

Umożliwia uzyskanie ustawień kopii zapasowej z innego komputera.

- **Eksportuj ustawienia tworzenia kopii zapasowych**

Umożliwia skopiowanie ustawień kopii zapasowych i przeniesienie ich na inny komputer.

Konwersja kopii zapasowej

- **Konwersja kopii zapasowej Acronis**

Za pomocą tej funkcji można konwertować plik kopii zapasowej z formatu tib na format vhd. Plików vhd można używać w systemach Windows Vista i Windows 7 na przykład do montowania obrazów dysków bez korzystania z programu True Image 2013.

- **Konwersja kopii zapasowej Windows**

Za pomocą tej funkcji można przeprowadzić konwersję pliku kopii zapasowej z formatu vhd na format tib. Ten drugi jest macierzystym formatem pliku kopii zapasowych Acronis.

Klonowanie dysku

Kreator klonowania dysku pozwala sklonować dysk twardy przez skopiowanie partycji na inny dysk.

Bezpieczeństwo i prywatność

- **Acronis DriveCleanser**

Narzędzie Acronis DriveCleanser umożliwia bezpieczne niszczenie danych na dysku twardym.

- **File Shredder**

Narzędzie File Shredder umożliwia szybkie zlokalizowanie zbędnych plików i folderów oraz ich bezpowrotne usunięcie.

- **Czyszczenie systemu**

Program narzędziowy Czyszczenie systemu służy do czyszczenia komponentów (folderów, plików, sekcji rejestru itd.) związanych z ogólnymi zadaniami systemu. Te komponenty systemu Windows pozostawiają ślady aktywności użytkownika, dlatego ich staranne wymazanie jest warunkiem zachowania poufności.

Zarządzanie dyskami

- **Dodaj nowy dysk**

Kreator dodawania nowego dysku ułatwia dodanie nowego dysku twardego do komputera. Program pozwala przygotować nowy dysk twardy przez utworzenie i sformatowanie na nim nowych partycji.

- **Acronis Extended Capacity Manager**

Jeśli korzystasz z systemu operacyjnego z ograniczeniem pojemności dysku twardego do 2 TB, narzędzie to ułatwi zniesienie tego limitu. W przypadku dysku o pojemności 3 TB umożliwi ono wykorzystanie całego miejsca, a nie tylko 2 TB.

- **Wyświetl bieżący stan dysków**

To łącze umożliwia otwarcie zintegrowanego narzędzia Acronis Disk Editor (w trybie tylko do odczytu) w celu wyświetlenia stanu wyczyszczonych dysków lub partycji. Aby uzyskać więcej informacji, zobacz Edytor dysków (tryb tylko do odczytu) (s. 211).

Montowanie obrazu

- **Zamontuj obraz**

To narzędzie umożliwia eksplorowanie utworzonego wcześniej obrazu. Obrazom partycji można przypisywać tymczasowe litery dysków i łatwo uzyskiwać dostęp do tych obrazów jak do zwykłych dysków logicznych.

- **Odmontuj obraz**

Za pomocą tego narzędzia można odmontowywać tymczasowe dyski logiczne utworzone w celu eksplorowania obrazu.

7.1 Acronis Startup Recovery Manager

7.1.1 Sposób działania

Narzędzie Acronis Startup Recovery Manager umożliwia uruchomienie programu True Image 2013 bez konieczności ładowania systemu operacyjnego. Dzięki temu można uruchomić program True Image 2013 i odzyskać uszkodzone partycje, nawet jeżeli nie można załadować systemu operacyjnego. W przeciwieństwie do uruchamiania programu z nośnika wymiennego Acronis do uruchomienia programu True Image 2013 nie jest potrzebny oddzielny nośnik ani połączenie sieciowe.

7.1.2 Sposób użytkowania

Aby można było używać narzędzia Acronis Startup Recovery Manager podczas uruchamiania systemu:

1. Zainstaluj program True Image 2013.
2. Aktywuj narzędzie Acronis Startup Recovery Manager.

Po aktywacji narzędzie Acronis Startup Recovery Manager zastępuje główny rekord startowy (MBR) własnym kodem startowym. Jeśli zainstalowano już inne programy rozruchowe, będzie trzeba je ponownie aktywować po aktywowaniu narzędzia Startup Recovery Manager. W przypadku programów ładujących system Linux (np. LiLo i GRUB) przed aktywacją narzędzia Acronis Startup Recovery Manager można rozważyć ich instalację w rekordzie startowym partycji głównej (lub startowej) systemu Linux, a nie w rekordzie MBR.

W przypadku awarii włóż komputer i naciśnij klawisz F11, gdy pojawi się komunikat „Naciśnij klawisz F11, aby uruchomić Acronis Startup Recovery Manager”. Zostanie uruchomiona autonomiczna wersja programu True Image 2013, która tylko minimalnie różni się od wersji pełnej.

7.2 Tworzenie ratunkowego nośnika startowego

W tej sekcji

Generator nośnika Acronis	170
Tworzenie płyty ze środowiskiem BartPE za pomocą programu True Image 2013	175
Tworzenie nośnika ratunkowego opartego na WinPE	177
Jak przygotować dysk flash USB na potrzeby generatora nośnika Acronis	183

7.2.1 Generator nośnika Acronis

Program True Image 2013 można uruchomić z ratunkowego nośnika startowego bezpośrednio na komputerze, który nie ma systemu lub którego system nie uruchamia się z powodu awarii. Można nawet tworzyć kopie zapasowe dysków twardych zainstalowanych na komputerze bez systemu Windows, kopiując wszystkie dane do kopii zapasowej w trybie sektor po sektorze. W tym celu należy utworzyć nośnik startowy zawierający kopię autonomicznej wersji programu True Image 2013.

Wersja pudełkowa programu obejmuje już startową płytę CD, ponieważ płyta instalacyjna służy jako nośnik startowy.

Jeżeli program True Image 2013 został zakupiony przez Internet lub pobrany ze strony sprzedawcy, nośnik startowy można utworzyć za pomocą Generatora nośnika startowego. W tym celu potrzebna jest czysta płyta CD-R/RW, DVD+R/RW lub inny nośnik, z którego możliwe jest uruchomienie komputera, na przykład dysk flash USB.

Uwaga: komputera z systemem operacyjnym Windows nie można uruchomić z nośnika startowego utworzonego na dysku flash USB.

W programie True Image 2013 można również utworzyć obraz ISO nośnika startowego i zapisać go na dysku twardym.

Jeśli na komputerze są zainstalowane inne programy Acronis, takie jak Acronis Disk Director Home, na tym samym nośniku startowym można także zapisać ich wersje autonomiczne.

Uwagi

- Jeśli podczas instalacji programu True Image 2013 nie został zainstalowany Generator nośnika startowego, nie można korzystać z tej funkcji.
- W przypadku uruchamiania systemu za pomocą nośnika ratunkowego nie można utworzyć kopii zapasowych na dyskach lub partycjach z systemami plików Ext2/Ext3/Ext4, ReiserFS i Linux SWAP.
- Należy pamiętać, że kopie zapasowe utworzone za pomocą nowszej wersji programu mogą być niekompatybilne z jego starszymi wersjami. Z tego powodu zdecydowanie zaleca się utworzenie nowego nośnika startowego po każdej aktualizacji programu True Image 2013.
- W przypadku uruchamiania systemu za pomocą nośnika ratunkowego przy użyciu autonomicznej wersji programu True Image 2013 nie można odzyskać plików i folderów zaszyfrowanych przy użyciu funkcji szyfrowania dostępnej w systemach operacyjnych Windows XP i nowszych. Aby uzyskać więcej informacji, zobacz Ustawienia zabezpieczeń na poziomie plików do uwzględnienia w kopii zapasowej (s. 79). Można natomiast odzyskać kopie zapasowe zaszyfrowane za pomocą programu True Image 2013.

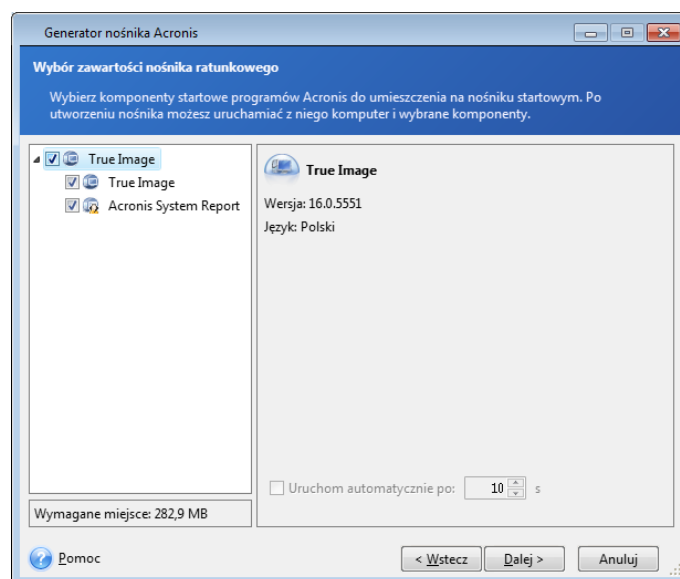
Wybór zawartości nośnika ratunkowego

Możesz określić, które komponenty programów Acronis chcesz umieścić na nośniku startowym. Jeżeli na komputerze zainstalowano inne programy firmy Acronis, takie jak Acronis Disk Director Home, dostępne będą również startowe wersje komponentów tych programów.

Program True Image 2013 zawiera następujące komponenty:

- **True Image** — współpracuje z urządzeniami podłączonymi do komputera za pomocą interfejsów USB, karty PC (dawniej PCMCIA) i SCSI. Instalacja tego komponentu jest stanowczo zalecana.

- **Acronis System Report** — ten komponent umożliwia wygenerowanie raportu systemowego używanego do gromadzenia informacji na temat systemu w przypadku problemów z działaniem programu. Funkcja generowania raportu jest dostępna przed uruchomieniem programu True Image 2013 z nośnika startowego. Wygenerowany raport systemowy można zapisać w pamięci flash USB.

Aby wybrać komponent:

- Zaznacz pole wyboru programu, który chcesz dołączyć do nośnika startowego. W dolnym polu wyświetlana jest ilość miejsca wymaganego przez wybrane komponenty. Jeśli na komputerze zainstalowano inne programy Acronis, możesz uwzględnić ich autonomiczne wersje na tym samym nośniku startowym.
- Jeżeli program trzeba uruchamiać automatycznie, zaznacz pole **Uruchom automatycznie po**. Parametr **Uruchom automatycznie po** określa limit czasu menu startowego. Jeśli ten parametr nie zostanie określony, program wyświetli menu startowe i będzie oczekiwać na wybór opcji uruchomienia systemu operacyjnego lub komponentu Acronis. Jeśli na przykład dla nośnika ratunkowego Acronis skonfigurowano wartość **10 sekund**, autonomiczna wersja programu True Image 2013 zostanie uruchomiona 10 sekund po wyświetleniu menu.
- Kliknij **Dalej**, aby kontynuować.

Parametry uruchomieniowe nośnika startowego

W tym miejscu możesz ustawić parametry uruchamiania nośnika startowego, aby skonfigurować opcje uruchamiania nośnika ratunkowego pod kątem większej kompatybilności z innym sprzętem. Dostępnych jest kilka opcji (nouse, nomouse, noapic itp.). Parametry te są przeznaczone dla zaawansowanych użytkowników. Jeśli podczas próbnego uruchomienia z nośnika ratunkowego pojawią się problemy z kompatybilnością sprzętu, należy skontaktować się z pomocą techniczną firmy Acronis.

Aby dodać parametr uruchomieniowy

- Wprowadź polecenie w polu **Parametry**.
- Po określeniu parametrów uruchomieniowych kliknij **Dalej**, aby kontynuować.

Przed uruchomieniem jądra systemu Linux można użyć dodatkowych parametrów.

Opis

W celu załadowania jądra Linux w specjalnym trybie można zastosować następujące parametry:

- **acpi=off**

Wyłącza ACPI i może pomóc w przypadku określonej konfiguracji sprzętowej.

- **noapic**

Wyłącza APIC (zaawansowany programowalny kontroler przerwań) i może pomóc w przypadku określonej konfiguracji sprzętowej.

- **nousb**

Wyłącza ładowanie modułów USB.

- **nousb2**

Wyłącza obsługę USB 2.0. Urządzenia USB 1.1 będą nadal działać. Opcja ta umożliwia również używanie niektórych sterowników USB w trybie USB 1.1, jeżeli nie działają one w trybie USB 2.0.

- **quiet**

Ten parametr jest domyślnie włączony, a komunikaty startowe nie są wyświetlane. Wyłączenie tej opcji spowoduje wyświetlanie komunikatów startowych podczas ładowania jądra systemu Linux oraz wyświetlenie wiersza poleceń systemu Linux przed uruchomieniem programu firmy .

- **nodma**

Wyłącza DMA dla wszystkich dysków IDE. Chroni jądro przed zawieszeniem.

- **nofw**

Wyłącza obsługę FireWire (IEEE1394).

- **nopcmcia**

Wyłącza wykrywanie urządzeń PCMCIA.

- **nomouse**

Wyłącza obsługę myszy.

- **[nazwa modułu]=off**

Wyłącza moduł (np. **sata_sis=off**).

- **pci=bios**

Wymusza użycie systemu PCI BIOS zamiast bezpośredniego dostępu do urządzeń. Tego parametru można na przykład użyć, jeżeli komputer ma niestandardowy mostek główny PCI.

- **pci=nobios**

Uniemożliwia korzystanie z PCI BIOS, dozwolone są tylko metody bezpośredniego dostępu do urządzeń. Tego parametru można na przykład użyć w przypadku zawieszania się komputera podczas rozruchu, prawdopodobnie z powodu systemu BIOS.

- **pci=biosirq**

Używa wywołań PCI BIOS w celu uzyskania tablicy routingu przerwań. Wywołania te mogą sprawiać pewne problemy na niektórych komputerach, powodując ich zawieszanie podczas pracy, ale na innych komputerach jest to jedyna metoda uzyskania tablicy routingu przerwań. Wypróbuj tę opcję, jeżeli jądro nie może wykonać alokacji przerwań lub wykryć drugiej magistrali PCI na płycie głównej.

- **vga=ask**

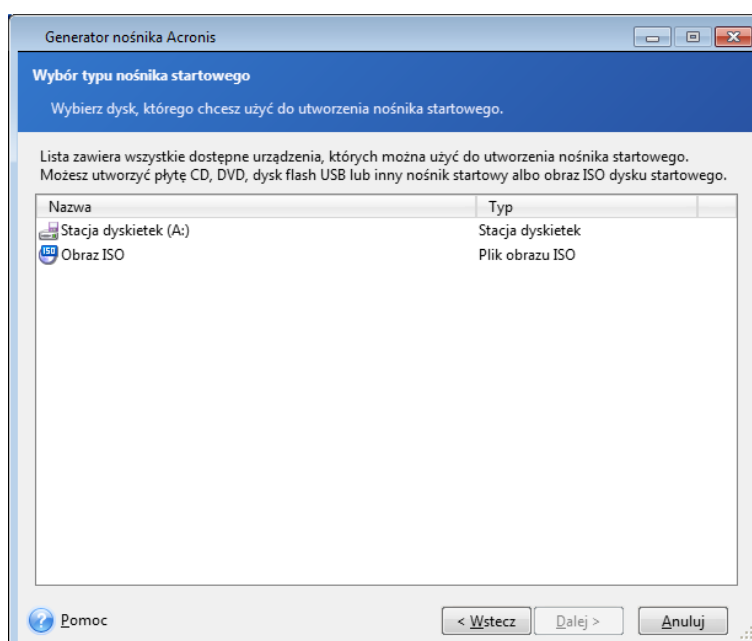
Uzyskuje listę trybów wideo dostępnych dla karty wideo i umożliwia wybranie najlepszego trybu wideo dla danej karty wideo i monitora. Wypróbuj tę opcję, jeżeli automatycznie wybrany tryb wideo jest nieodpowiedni dla używanego sprzętu.

Wybór nośnika startowego

Wybierz miejsce docelowe w celu utworzenia nośnika startowego:

- **CD-R/RW** — jeśli tworzysz płytę CD, włóż pustą płytę, aby program mógł ustalić jej pojemność.
- **Obraz ISO** — utworzony obraz ISO dysku można zapisać na płycie DVD za pomocą oprogramowania do nagrywania. Bezpośrednio w Generatorze nośnika startowego nie można utworzyć startowej płyty DVD.
- Jakikolwiek inny nośnik, z którego można uruchomić komputer, np. dysk flash USB itp.

Jeżeli używasz nośnika innego niż optyczny, musi na nim się znajdować system plików FAT. To ograniczenie nie dotyczy obrazu ISO.

Wybór pliku docelowego

Jeżeli tworzysz obraz ISO dysku startowego, wprowadź nazwę pliku ISO oraz określ folder, w którym chcesz go zapisać:

- Z drzewa folderów wybierz folder docelowy.
- W polu **Nazwa pliku** wprowadź nazwę pliku .iso.
- Kliknij **Dalej**, aby kontynuować.

Tworzenie nośnika startowego — podsumowanie

Na tej stronie wyświetlane są operacje do wykonania.

Kliknij **Kontynuuj**, aby rozpocząć proces tworzenia nośnika startowego.

Pasek boczny po lewej stronie umożliwia nawigację po krokach kreatora.

Aby anulować operację i zamknąć generator Acronis Media Builder, kliknij **Anuluj**.

Po utworzeniu dysku startowego należy go odpowiednio oznaczyć i schować w bezpiecznym miejscu.

Należy pamiętać, że kopie zapasowe utworzone za pomocą nowszej wersji programu mogą być niekompatybilne z jego starszymi wersjami. Z tego powodu zdecydowanie zaleca się utworzenie nowego nośnika startowego po każdej aktualizacji programu True Image 2013. Jeszcze jedna ważna uwaga: w przypadku uruchamiania systemu za pomocą nośnika ratunkowego przy użyciu autonomicznej wersji programu True Image 2013 nie można odzyskać plików i folderów zaszyfrowanych przy użyciu funkcji szyfrowania dostępnej w systemach operacyjnych Windows XP i nowszych. Aby uzyskać więcej informacji, zobacz Ustawienia zabezpieczeń na poziomie plików do uwzględnienia w kopii zapasowej (s. 79). Można natomiast odzyskać kopie zapasowe zaszyfrowane za pomocą programu True Image 2013.

Jak utworzyć dysk startowy flash USB

Program umożliwia utworzenie dysku startowego flash USB zawierającego autonomiczną wersję programu True Image 2013. Może być ona przydatna na przykład w sytuacji, gdy notebook nie ma wbudowanego napędu CD/DVD.

Będzie potrzebny dysk flash USB o pojemności co najmniej 256 MB. Dysk musi być sformatowany w systemie plików FAT16 lub FAT32.

Aby utworzyć startowy dysk flash USB, podłącz dysk do portu USB. Uruchom narzędzie Media Builder i wybierz dysk jako miejsce docelowe tworzenia nośnika ratunkowego. Następnie wykonaj kroki wskazane przez Kreator generatora nośnika. Aby uzyskać więcej informacji na temat tworzenia nośnika, zobacz Jak utworzyć nośnik startowy.

Jeśli generator Media Builder nie może wykryć dysku flash USB, można spróbować zastosować procedurę opisaną w artykule bazy wiedzy Knowledge Base na stronie <http://kb.acronis.com/content/1526>.

7.2.2 Tworzenie płyty ze środowiskiem BartPE za pomocą programu True Image 2013

BartPE (preinstalowane środowisko Bart) jest startową płytą CD/DVD z systemem Windows utworzoną z oryginalnej płyty instalacyjnej/konfiguracyjnej systemu Windows XP lub Windows Server 2003. Bieżąca wersja programu True Image 2013 nie ma wtyczki do środowiska preinstalowanego opartego na systemach Windows Vista i Windows 7.

Główną zaletą środowiska BartPE jest korzystanie ze sterowników systemu Windows i graficzny interfejs użytkownika przypominający interfejs systemu Windows. Umożliwia ono również dodawanie dowolnych sterowników urządzeń pamięci masowej przy uruchamianiu w taki sposób, jak przy instalowaniu systemu Windows na dysku twardym (przez naciśnięcie klawisza F6 i włożenie nowej dyskiety ze sterownikami).

Aplikacje są instalowane w środowisku BartPE w postaci wtyczek, a wtyczkę True Image 2013 można uwzględnić na karcie wtyczek środowiska BartPE.

Nie mając pudełkowej wersji programu True Image 2013, należy pobrać osobny plik instalacyjny z konta Acronis:

- Przejdź na stronę <http://www.acronis.pl/my>.
- Zaloguj się.
- Zarejestruj numer seryjny zainstalowanej kopii programu True Image 2013 (jeśli nie została jeszcze zarejestrowana).
- Kliknij **Moje produkty i pobieranie**.

- Rozwiń pozycję **True Image 2013**.
- Kliknij kartę **Bezpłatne wtyczki**, a następnie kliknij **Wtyczka BartPE**. Rozpocznie się pobieranie wtyczki.

Zainstaluj wtyczkę w następujący sposób:

1. Kliknij dwukrotnie pobrany plik, aby rozpocząć instalację.
2. Po zakończeniu instalacji można przejść do tworzenia płyty CD/DVD ze środowiskiem BartPE za pomocą wtyczki True Image 2013.

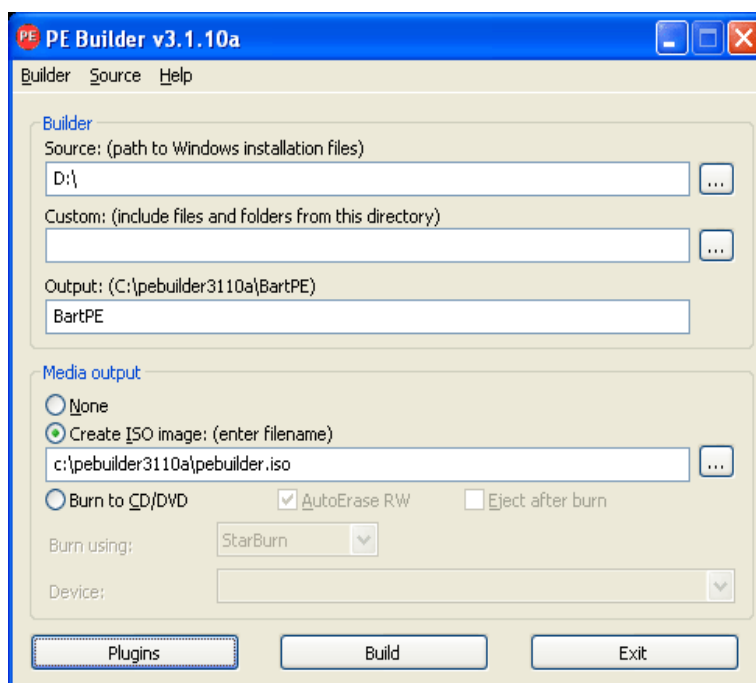
Na potrzeby poniższego opisu założono, że jest używany program PE builder w wersji 3.1.10a.

Aby utworzyć płytę CD ze środowiskiem BartPE za pomocą wtyczki True Image 2013, postępuj zgodnie z następującymi instrukcjami:

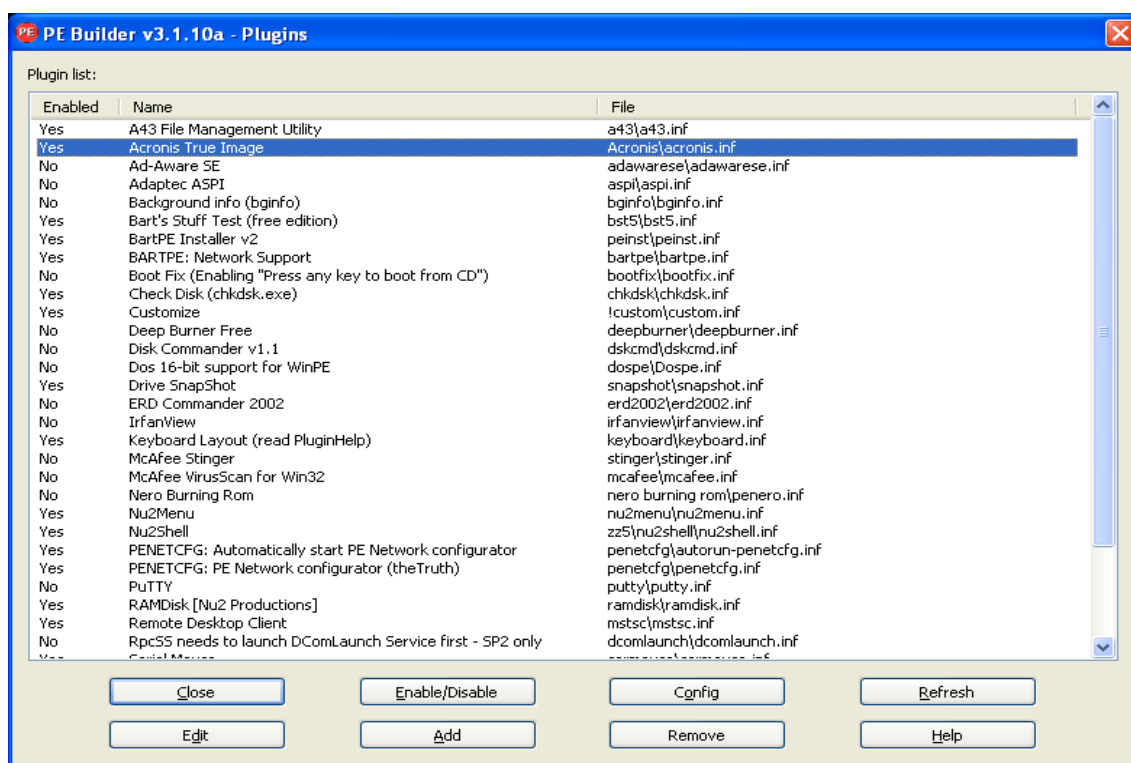
- Pobierz program PE, korzystając z łącza <http://nu2.nu/pebuilder/download/>, i zainstaluj go.

Przejdź do folderu instalacyjnego programu True Image 2013. (Folder domyślny to C:\Program Files\Acronis lub C:\Program Files\Acronis\Media Add-ons). Zmień nazwę folderu BartPE na Acronis. Skopiuj ten folder do folderu Plugin w katalogu instalacyjnym programu BartPE builder. (Katalog domyślny to C:\pebuilder3110a lub podobny).

Uruchom program PE builder, wstaw niezbędne ścieżki (pomoc online jest dostępna na stronie <http://nu2.nu/pebuilder/help/>) i kliknij przycisk Plugins (Wtyczki):

Upewnij się, że wtyczka True Image 2013 jest włączona na ekranie wtyczek:

Zamknij okno Plugins (Wtyczki) i kliknij Build (Generuj), aby rozpocząć proces tworzenia. Aby nagrać obraz na płytę CD, wybierz Burn to CD (Nagraj na płytę CD) i wybierz wymaganą nagrywarkę z menu Device (Urządzenie).

Po utworzeniu obrazu nagraj go na płytę CD lub DVD. (Jeśli w poprzednim kroku nie została wybrana opcja nagrania na płytę CD).

Po uruchomieniu komputera z płyty CD/DVD w menu Go/System/Storage (Przejdź/System/Magazyn) będzie dostępna wtyczka True Image 2013.

Dodawanie sterowników

Środowisko BartPE obsługuje dodawanie dwóch typów sterowników: sterowniki pamięci masowej i sieciowe. Aby uzyskać instrukcje umożliwiające dodanie sterowników, zobacz <http://www.nu2.nu/pebuilder/help/english/drivers.htm>.

Sterowniki pamięci masowej (urządzeń RAID lub SCSI) można również dodać podczas uruchamiania środowiska BartPE. (Należy nacisnąć klawisz F6 i wskazać dyskietkę ze sterownikami). Typowe sterowniki pamięci masowej są dostępne na stronie <http://nu2.nu/pebuilder/drivers/>.

Po uruchomieniu komputera z nowo utworzonego nośnika ze środowiskiem BartPE program True Image 2013 jest dostępny w następującym menu:

Go > System > Storage > True Image 2013 (Przejdź > System > Magazyn > True Image 2013).

7.2.3 Tworzenie nośnika ratunkowego opartego na WinPE

Aby utworzyć nośnik ratunkowy oparty na WinPE, należy kupić i zainstalować pakiet True Image 2013 Plus Pack.

Wtyczkę Acronis Plug-in for WinPE można dodać do dystrybucji środowiska WinPE opartych na dowolnym z następujących jąder:

- Windows Vista (PE 2.0) (odpowiednia również dla systemu Windows XP SP2 z aktualizacją KB926044 lub nowszą)
- Windows Vista SP1 (PE 2.1) (odpowiednia również dla systemu Windows XP SP2 z aktualizacją KB926044 lub nowszą)
- Windows 7 (PE 3.0) (odpowiednia również dla systemu Windows 8)

Uwaga! Wtyczki Acronis Plug-in for WinPE nie można dodać do dystrybucji środowiska WinPE opartych na jądrze Windows 8 (PE 4.0).

Aby można było tworzyć lub modyfikować obrazy PE 2.x i 3.0, na komputerze musi być zainstalowany zestaw zautomatyzowanej instalacji systemu Windows (Windows AIK).

Jeżeli na komputerze nie zainstalowano zestawu zautomatyzowanej instalacji systemu Windows, wykonaj następujące czynności:

1. Pobierz i zainstaluj zestaw zautomatyzowanej instalacji systemu Windows.

Zestaw zautomatyzowanej instalacji systemu Windows Vista i Windows XP z dodatkiem Service Pack 2 lub nowszym (PE 2.0):

<http://www.microsoft.com/Downloads/details.aspx?familyid=C7D4BC6D-15F3-4284-9123-679830D629F2&displaylang=pl>

Zestaw zautomatyzowanej instalacji systemu Windows Vista SP1 (PE 2.1):

<http://www.microsoft.com/downloads/details.aspx?FamilyID=94bb6e34-d890-4932-81a5-5b50c657de08&DisplayLang=pl>

Zestaw zautomatyzowanej instalacji systemu Windows 7 (PE 3.0):

<http://www.microsoft.com/DOWNLOADS/details.aspx?familyid=696DD665-9F76-4177-A811-39C26D3B3B34&displaylang=pl>

2. [Opcjonalnie] Nagraj zestaw zautomatyzowanej instalacji systemu Windows na płycie DVD lub skopiuj go na dysk flash.
3. Zainstaluj środowisko Microsoft .NET Framework 2.0 zawarte w tym zestawie (NETFXx86 lub NETFXx64, w zależności od posiadanego sprzętu).
4. Zainstaluj analizator Microsoft Core XML (MSXML) 6.0 zawarty w tym zestawie.
5. Zainstaluj zestaw zautomatyzowanej instalacji systemu Windows zawarty w tym zestawie.

Zalecamy zapoznanie się z dokumentacją pomocy dostarczoną z zestawem zautomatyzowanej instalacji systemu Windows. Dobrym na początek opracowaniem jest sekcja „Create an image” (Tworzenie obrazu) w dokumencie „Getting Started for IT Professionals” (Wprowadzenie dla informatyków). Aby uzyskać dostęp do tego dokumentu, wybierz z menu **Start: Microsoft Windows AIK -> Dokumentacja -> Getting Started for IT Professionals**.

Aby uzyskać więcej informacji na temat dostosowywania środowiska Windows PE, zobacz Windows Preinstallation Environment User's Guide (Podręcznik użytkownika środowiska preinstalacyjnego systemu Windows) (Winpe.chm).

Integracja programu True Image 2013 ze środowiskiem WinPE 2.x lub 3.0 ISO

Generator Acronis WinPE ISO Builder oferuje trzy metody integracji programu True Image 2013 ze środowiskiem WinPE 2.x i WinPE 3.0:

- Tworzenie od podstaw obrazu ISO środowiska PE 2 lub PE 3 z wtyczką.

- Dodawanie wtyczki Acronis do istniejącego obrazu ISO środowiska PE 2 lub PE 3. Przydaje się to, gdy wtyczkę trzeba dodać do wcześniej skonfigurowanego i już używanego obrazu ISO środowiska PE 2 lub PE 3.
- Dodawanie wtyczki Acronis do pliku WIM do dowolnych przyszłych celów (ręczne generowanie obrazu ISO, dodawanie innych narzędzi do obrazu itd.).

Aby umożliwić wykonanie dowolnej z tych operacji, na komputerze należy zainstalować pakiet True Image 2013 Plus Pack oraz zestaw zautomatyzowanej instalacji systemu Windows (WAIK). Jeżeli zestaw zautomatyzowanej instalacji systemu Windows nie został zainstalowany na komputerze, zainstaluj go zgodnie z instrukcjami znajdującymi się wcześniej w tej sekcji.

Generator Acronis WinPE ISO Builder obsługuje tylko środowiska WinPE 2.x i WinPE 3.0 na komputerze z procesorem x86. Ta dystrybucja środowiska WinPE może także działać na sprzęcie x64.

Obraz PE oparty na środowisku Win PE 2.x lub 3.0 wymaga co najmniej 256 MB pamięci RAM. Zalecany rozmiar pamięci dla środowiska PE 2.x lub 3.0 to 512 MB.

Tworzenie nowego obrazu ISO Win PE 2.x lub PE 3.0 przy użyciu wtyczki Acronis

Na komputerze musi być zainstalowany pakiet True Image 2013 Plus Pack.

Tworzenie nowego obrazu ISO Win PE 2.x lub PE 3.0 przy użyciu wtyczki Acronis należy rozpocząć od utworzenia katalogu kompilacji środowiska Windows PE:

1. Z menu **Start** wybierz **Zestaw Microsoft Windows AIK -> Wiersz polecenia narzędzi środowiska preinstalacyjnego systemu Windows**.

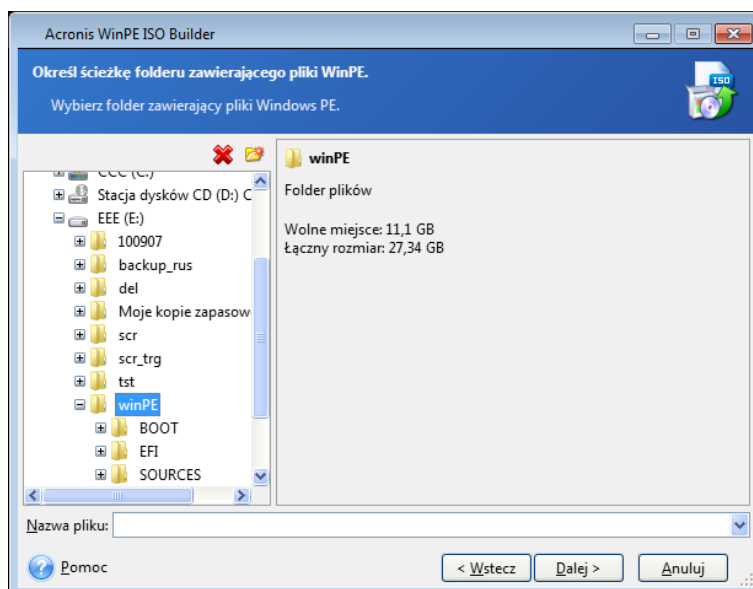
Użytkownicy systemu Windows 7 powinni wybrać z menu **Start Zestaw Microsoft Windows AIK -> Wiersz polecenia narzędzi wdrażania**.

2. Uruchom skrypt **copype.cmd**, aby utworzyć folder z plikami środowiska Windows PE. W wierszu polecenia wpisz na przykład:

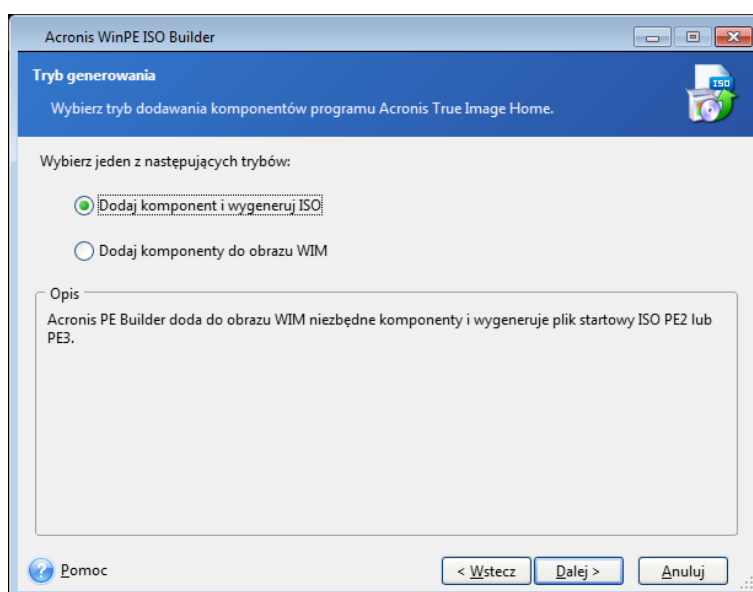
```
copype x86 c:\winpe_x86
```

Po zakończeniu operacji utwórz obraz ISO:

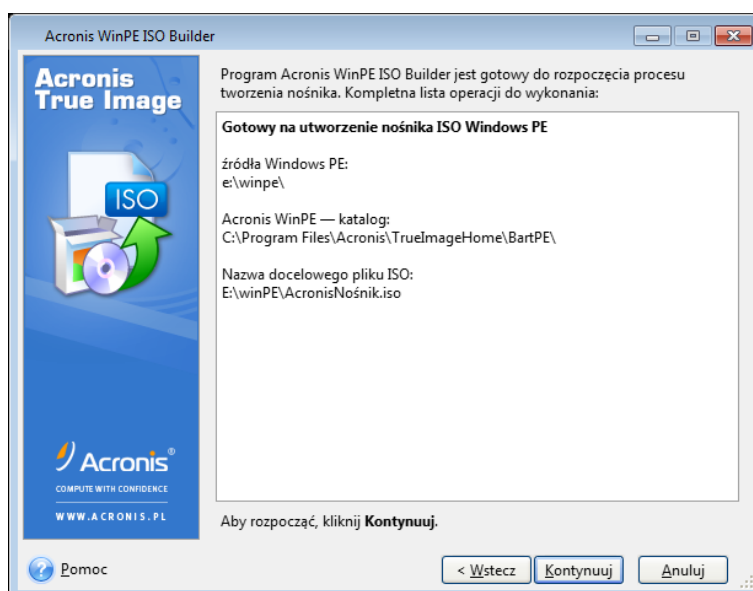
3. Z menu **Start** wybierz **Acronis -> True Image 2013 Plus Pack -> Acronis WinPE ISO Builder**.
4. Określ ścieżkę do folderu WinPE\ISO, np. c:\winpe_x86\ISO.

5. Na następnym ekranie wybierz opcję **Dodaj komponent i wygeneruj ISO** i kliknij **Dalej**.

6. Określ pełną ścieżkę wynikowego pliku obrazu, włącznie z nazwą pliku, lub pozostaw domyślną ścieżkę i nazwę pliku (AcronisMedia.iso).
7. Na ekranie podsumowania sprawdź ustawienia i kliknij **Kontynuuj**.

8. Nagraj obraz ISO na płycie CD za pomocą narzędzia innej firmy (na przykład Nero), aby uzyskać startową płytę Windows PE z programem True Image 2013.

Po uruchomieniu komputera w środowisku WinPE automatycznie uruchomi się program True Image 2013. Należy pamiętać, że uruchomienie może potrwać dosyć długo.

Dodawanie wtyczki Acronis Plug-in do istniejącego obrazu ISO środowiska WinPE 2.x lub PE 3.0.

Aby móc dodać wtyczkę Acronis, należy najpierw zainstalować pakiet True Image 2013 Plus Pack na komputerze.

1. Rozpakuj wszystkie pliki z obrazu ISO środowiska WinPE 2 lub 3 do oddzielnego folderu na dysku twardym.
2. Z menu **Start** wybierz **Acronis -> True Image 2013 Plus Pack -> Acronis WinPE ISO Builder**.
3. Określ ścieżkę do folderu zawierającego pliki WinPE.
4. Określ pełną ścieżkę wynikowego pliku obrazu ISO, włącznie z nazwą pliku lub pozostaw domyślną ścieżkę i nazwę pliku (AcronisMedia.iso).
5. Na ekranie podsumowania sprawdź ustawienia i kliknij **Kontynuuj**.
6. Nagraj obraz ISO na płycie CD za pomocą narzędzia innej firmy (na przykład Nero), aby uzyskać startową płytę Windows PE z programem True Image 2013.

Po uruchomieniu komputera w środowisku WinPE automatycznie uruchomi się program True Image 2013. Należy pamiętać, że uruchomienie może potrwać dosyć długo.

Dodawanie wtyczki Acronis Plug-in do środowiska WinPE 2.x lub 3.0 WIM

1. Z menu **Start** wybierz **Acronis -> True Image 2013 Plus Pack -> Acronis WinPE ISO Builder**.
2. Określ ścieżkę do źródłowego pliku WINPE.WIM. Standardowa ścieżka do tego pliku w architekturze x86 to \Program Files\Windows AIK\Tools\PETools\X86\winpe.wim.
3. Określ pełną ścieżkę wynikowego pliku obrazu WIM, włącznie z nazwą pliku lub pozostaw domyślną ścieżkę i nazwę pliku (AcronisMedia.wim).
4. Na ekranie podsumowania sprawdź ustawienia i kliknij **Kontynuuj**.

Aby utworzyć obraz środowiska PE (plik ISO) z wynikowego pliku WIM:

1. Z menu **Start** wybierz **Zestaw Microsoft Windows AIK® Wiersz polecenia narzędzi środowiska preinstalacyjnego systemu Windows**.

Użytkownicy systemu Windows 7 powinni wybrać z menu **Start Zestaw Microsoft Windows AIK® Wiersz polecenia narzędzi wdrażania**.

2. Uruchom skrypt **copype.cmd**, aby utworzyć folder z plikami środowiska Windows PE. W wierszu polecenia wpisz na przykład:

```
copype x86 c:\winpe_x86
```

3. Zastąp domyślny plik boot.wim w folderze środowiska Windows PE nowo utworzonym plikiem WIM. Dla powyższego przykładu tworzenia pliku WIM z domyślną ścieżką nowo utworzonego pliku WIM wpisz:

```
copy c:\Program Files\Windows AIK\Tools\PETools\x86\AcronisMedia.wim
c:\winpe_x86\ISO\sources\boot.wim
```

Użytkownicy systemu Windows 7 powinni wpisać następujące polecenie:

```
move "c:\Program Files\Windows AIK\Tools\PETools\x86\AcronisMedia.wim"
c:\winpe_x86\ISO\sources\boot.wim
```

4. Użyj narzędzia **Oscdimg**. Aby utworzyć plik ISO, wpisz:

```
oscdimg -n -bc:\winpe_x86\etfsboot.com c:\winpe_x86\ISO
c:\winpe_x86\winpe_x86.iso
```

5. Nagraj obraz ISO na płycie CD za pomocą narzędzia innej firmy (na przykład Nero), aby uzyskać startową płytę Windows PE z programem True Image 2013.

Tworzenie niestandardowego obrazu ISO środowiska WinPE 3.0 z własnymi sterownikami

Zdarza się, że podstawowa płyta środowiska WinPE z wtyczką Acronis Plug-in nie zawiera sterowników wymaganych do obsługi konkretnego sprzętu, na przykład kontrolerów urządzeń

pamięci masowej. Użytkownicy systemu Windows 7 mogą dodać takie sterowniki do podstawowego obrazu środowiska WinPE 3.0 (WIM) przed utworzeniem pliku ISO z wtyczką Acronis Plug-in.

Uwaga!

Można dodawać jedynie sterowniki z rozszerzeniem nazwy pliku .inf.

Przedstawiona poniżej procedura jest oparta na artykule z serwisu MSDN znajdującym się na stronie [http://technet.microsoft.com/en-us/library/dd799244\(WS.10\).aspx](http://technet.microsoft.com/en-us/library/dd799244(WS.10).aspx)

Aby utworzyć niestandardowy obraz środowiska Windows PE, wykonaj następujące czynności:

1. Z menu **Start** wybierz **Zestaw Microsoft Windows AIK -> Wiersz polecenia narzędzi wdrażania**.
2. Uruchom skrypt **copype.cmd**, aby utworzyć folder z plikami środowiska Windows PE. W wierszu polecenia wpisz na przykład:

```
copype x86 c:\winpe_x86
```

3. Za pomocą narzędzia DISM zamontuj obraz podstawowy w katalogu lokalnym. Na przykład:

```
Dism /Mount-Wim /WimFile:C:\winpe_x86\winpe.wim /index:1  
/MountDir:C:\winpe_x86\mount
```

4. Dodaj sterownik sprzętu za pomocą polecenia Dism z opcją /Add-Driver. Na przykład:

```
Dism /image:C:\winpe_x86\mount /Add-Driver  
/driver:C:\drivers\mydriver.inf
```

5. Powtórz krok 4 dla wszystkich pozostałych dodawanych sterowników.

6. Zatwierdź zmiany za pomocą polecenia Dism z opcją /Unmount-Wim /Commit.

```
Dism /Unmount-Wim /MountDir:C:\winpe_x86\mount /Commit
```

Nie zamykaj wiersza polecenia.

Po utworzeniu niestandardowego obrazu WIM przejdź do procedury dodawania wtyczki Acronis Plug-in:

1. Z menu **Start** wybierz **Acronis → True Image 2013 Plus Pack → Acronis WinPE ISO Builder**.
2. Określ ścieżkę do utworzonego pliku winpe.wim. W naszym przykładzie ścieżka ma postać C:\winpe_x86\winpe.wim
3. Określ pełną ścieżkę do wynikowego pliku obrazu WIM, łącznie z nazwą pliku, lub pozostaw domyślną ścieżkę i nazwę pliku (C:\winpe_x86\AcronisMedia.wim).
4. Na ekranie podsumowania sprawdź ustawienia i kliknij **Kontynuuj**.

Aby utworzyć obraz środowiska PE (plik ISO) z wynikowego pliku WIM:

1. Zastąp domyślny plik boot.wim w folderze środowiska Windows PE nowo utworzonym plikiem WIM. W powyższym przykładzie tworzenia pliku WIM wpisz:

```
copy C:\winpe_x86\AcronisMedia.wim c:\winpe_x86\ISO\sources\boot.wim
```

2. Użyj narzędzia **Oscdimg**. Aby utworzyć plik ISO, wpisz:

```
oscdimg -n -bc:\winpe_x86\etfsboot.com c:\winpe_x86\ISO  
c:\winpe_x86\winpe_x86.iso
```

3. Nagraj obraz ISO na płycie CD za pomocą narzędzia innej firmy (na przykład Nero), aby uzyskać startową płytę środowiska Windows PE z programem True Image 2013 oraz własnymi sterownikami sprzętu.

7.2.4 Jak przygotować dysk flash USB na potrzeby generatora nośnika Acronis

Jeśli generator nośnika Acronis nie wykrywa dysku flash USB, który chcesz skonfigurować jako startowy, przygotuj dysk w następujący sposób:

1. Włóż dysk flash do portu USB.
2. Naciśnij **Win+R** (lub wybierz **Start -> Uruchom**) i wpisz `cmd` w celu otwarcia wiersza polecenia.
3. Wpisz `diskpart`, aby uruchomić narzędzie Windows DiskPart.
4. Wpisz `list disk`, aby wyświetlić listę wszystkich dysków podłączonych do komputera:

```
DISKPART> list disk
```

Nr dysku	Stan	Rozmiar	Wolne	Dyn	GPT
Dysk 0	Online	40 GB	0 B		
Dysk 1	Online	60 GB	1024 KB		
Dysk 2	Online	60 GB	1024 KB		
Dysk 3	Online	60 GB	1024 KB		

Biorąc pod uwagę rozmiar, możemy założyć, że w powyższym przykładzie pamięć USB to dysk 2.

Zachowaj szczególną ostrożność, aby nie popełnić pomyłki przy wyborze numeru dysku. Nie chcesz przecież wymazać nieodpowiedniego dysku!

5. Wpisz `select disk [number]`, aby wybrać dysk flash.
6. Wpisz `clean`, aby usunąć formatowanie wybranego dysku.
7. Wpisz `create partition primary`.
8. Wpisz `select partition 1`, aby wybrać jedyną istniejącą partycję na dysku flash.
9. Wpisz `active`, aby oznaczyć partycję jako aktywną.
10. Wpisz `format quick fs=fat32`, aby sformatować dysk w systemie plików FAT32 (inaczej dysk nie będzie mógł być dyskiem startowym).
11. Wpisz `assign`, aby przypisać literę dysku.
12. Wpisz `exit`, aby zamknąć narzędzie Windows DiskPart.

7.3 Tworzenie fabrycznego nośnika startowego

Funkcja ta jest dostępna tylko w przypadku, gdy na komputerze istnieje strefa Acronis Secure Zone z kopią zapasową fabrycznej konfiguracji komputera. Tę kopię zapasową zazwyczaj tworzy w strefie Acronis Secure Zone dostawca sprzętu, który sprzedaje komputery użytkownikom końcowym.

Fabryczny nośnik startowy jest szczególną odmianą ratunkowego nośnika startowego obejmującą kopię zapasową fabrycznej konfiguracji komputera. Nośnik taki może służyć do przywracania ustawień fabrycznych komputera. Należy pamiętać, że przywrócenie ustawień fabrycznych powoduje usunięcie z komputera wszystkich danych osobistych i zainstalowanych programów.

Fabryczny nośnik startowy jest czasami dołączany do nowego komputera. Jeśli jednak dostawca sprzętu nie dołączył takiego nośnika lub użytkownik nie dysponuje nim z innego powodu, możliwe jest jego utworzenie i zachowanie na wypadek awarii.

Program True Image 2013 umożliwia utworzenie fabrycznego nośnika startowego w pamięci USB, na płycie CD/DVD lub w postaci obrazu ISO, który można później nagrać na płytę CD/DVD.

Aby utworzyć fabryczny nośnik startowy:

1. Kliknij **Utwórz fabryczny nośnik startowy** na karcie **Tworzenie kopii zapasowych i odzyskiwanie**.

Otworzy się okno dialogowe z parametrami nośnika startowego.

2. Zdefiniuj parametry nośnika.
3. Kliknij **Utwórz**.

Program rozpocznie tworzenie fabrycznego nośnika startowego. Jeśli została wybrana opcja nagrywania płyty CD lub DVD, po zakończeniu nagrywania pierwszej płyty program poprosi o włożenie kolejnej pustej płyty.

Kreator tworzenia nośnika

Za pomocą kreatora wybierz typ nośnika: USB, CD\DVD lub obraz ISO.

Jeśli tworzysz nośnik startowy w pamięci USB, przed rozpoczęciem operacji nie zapomnij podłączyć pamięci USB do komputera. Pamięć USB musi być sformatowana w systemie plików FAT 32.

Jeśli wybierzesz opcję tworzenia obrazu ISO, musisz również określić jego parametry:

- **Dziel na** — określ, czy program powinien podzielić wynikowy obraz ISO na wiele plików .iso o określonym rozmiarze.
- **Zapisz pliki w** — określ lokalizację wynikowego obrazu ISO.

Po wyborze nośnika kliknij **Utwórz**, aby rozpocząć jego tworzenie.

7.4 Praca z narzędziem Acronis Secure Zone

Strefa Acronis Secure Zone to specjalna partycja służąca do przechowywania kopii zapasowych na tym samym komputerze, który utworzył kopię zapasową. Bieżąca wersja programu True Image 2013 tworzy strefę jako partycję FAT32.

Po kliknięciu **Acronis Secure Zone** na karcie **Narzędzia i programy narzędziowe** program szuka strefy na wszystkich dyskach lokalnych. Po znalezieniu strefy można ją zarządzać (modyfikować rozmiar lub hasło) albo usunąć. Jeżeli nigdzie nie ma strefy, program proponuje jej utworzenie.

W tej sekcji

Acronis Secure Zone.....	184
Lokalizacja strefy Acronis Secure Zone	186
Wybieranie partycji.....	186
Rozmiar strefy Acronis Secure Zone	187
Zarządzanie strefą Acronis Secure Zone	187
Podsumowanie strefy Acronis Secure Zone.....	190

7.4.1 Acronis Secure Zone

Strefa Acronis Secure Zone to bezpieczna partycja umożliwiająca przechowywanie kopii zapasowych na dysku zarządzanego komputera. Pozwala to na odzyskanie dysku na ten sam dysk, na którym znajduje się kopia zapasowa.

Po utworzeniu strefy Acronis Secure Zone w obszarze **Mój komputer** w sekcji **Inne** zostanie wyświetlona ikona. Dwukrotne kliknięcie ikony Acronis Secure Zone spowoduje otwarcie strefy Secure Zone, po czym będzie można wyświetlić wszystkie znajdujące się w niej kopie zapasowe. Aby otworzyć strefę Secure Zone, można też kliknąć prawym przyciskiem myszy jej ikonę i wybrać **Otwórz** w menu skrótów.

Dwukrotne kliknięcie ikony kopii zapasowej umożliwia wyświetlenie wszystkich zawartych w niej wersji (pełnych, przyrostowych i różnicowych). Kliknięcie prawym przyciskiem myszy określonej wersji kopii zapasowej spowoduje otwarcie menu skrótów, które umożliwia wybór żądanej operacji. Na przykład: eksplorowanie, zamontowanie (kopii zapasowych obrazu), odzyskanie, sprawdzenie poprawności, aktualizację lub usunięcie kopii zapasowej oraz wyświetlenie szczegółów dotyczących kopii zapasowej. Jeśli strefa Acronis Secure Zone jest chroniona hasłem, wszelkie operacje z wyjątkiem wyświetlania szczegółów kopii zapasowej będą wymagać wprowadzenia hasła. Dwukrotne kliknięcie kopii zapasowej spowoduje jej otwarcie.

W menu skrótów wyświetlanym po kliknięciu prawym przyciskiem myszy ikony Acronis Secure Zone znajdują się dwa dodatkowe polecenia: **Otwórz** i **Utwórz skrót** (umożliwiające umieszczenie skrótu na pulpicie).

Strefa Acronis Secure Zone jest dostępna jako lokalizacja do przechowywania plików kopii zapasowych aż do wyczerpania się wolnego miejsca. Jeśli ilość wolnego miejsca nie będzie wystarczająca, starsze kopie zapasowe zostaną usunięte.

W programie True Image 2013 czyszczenie strefy Acronis Secure Zone odbywa się w następujący sposób:

- Jeśli trwa proces tworzenia kopii zapasowej, a w danej strefie nie ma wystarczającej ilości wolnego miejsca, program wyświetli okno dialogowe z ostrzeżeniem o zapełnieniu strefy Acronis Secure Zone. Możesz kliknąć **Anuluj**, aby anulować operację tworzenia kopii zapasowej. W takim przypadku można zwiększyć rozmiar strefy Acronis Secure Zone i ponowić operację tworzenia kopii zapasowej. Aby zwolnić pewną ilość miejsca w tej strefie, kliknij **OK**. Zostanie usunięta najstarsza pełna wersja kopii zapasowej oraz wszystkie kolejne przyrostowe/różnicowe wersje kopii zapasowej. Następnie operacja tworzenia kopii zapasowej rozpocznie się na nowo.
- Jeśli usunięcie najstarszej kopii zapasowej nie spowoduje odzyskania odpowiedniej ilości wolnego miejsca, pojawi się ten sam komunikat. Możesz wówczas usunąć kolejną kopię zapasową (jeśli taką utworzono) i powtarzać tę czynność, aż do usunięcia wszystkich poprzednich kopii zapasowych.
- Jeśli po usunięciu wszystkich poprzednich kopii zapasowych nadal nie będzie wystarczającej ilości wolnego miejsca, wówczas wyświetli się komunikat o błędzie i tworzenie kopii zapasowej zostanie przerwane.

W obszarze tym program wyróżnia tylko dwa typy kopii zapasowych: kopie zapasowe obrazów i kopie zapasowe na poziomie plików. Kopie zapasowe plików oraz poczty e-mail są uważane za kopie zapasowe na poziomie plików. Jeśli na przykład w strefie znajduje się kopia zapasowa poczty e-mail i nie ma wystarczającej ilości wolnego miejsca na utworzenie kopii zapasowej folderu, program usunie kopię zapasową poczty e-mail w celu zwolnienia miejsca na kopię zapasową folderu.

Strefa Acronis Secure Zone może służyć jako miejsce zapisywania wirtualnych zmian wprowadzonych w systemie w trybie Try. Po zakończeniu sesji Try&Decide program automatycznie wyczyści dane trybu Try&Decide.

W przypadku używania strefy Acronis Secure Zone jako miejsca docelowego danych ciągłej kopii zapasowej program nie czyści takich danych automatycznie. Dane ciągłej kopii zapasowej można wyczyścić ręcznie. Aby uzyskać więcej informacji, zobacz Magazyn ciągłej kopii zapasowej Acronis (s. 58).

W celu wyeliminowania ryzyka przepełnienia strefy podczas tworzenia zaplanowanej kopii zapasowej zaleca się zaznaczenie pola wyboru **Jeśli w strefie ASZ jest za mało miejsca, usuń najstarszą kopię zapasową** w obszarze opcji zaplanowanego tworzenia kopii zapasowych (Obsługa błędów).

7.4.2 Lokalizacja strefy Acronis Secure Zone

W przypadku tworzenia strefy Acronis Secure Zone należy wybrać dysk oraz partycję, na której zostanie utworzona ta strefa. Można też wybrać wolne lub nieprzydzielone miejsce innych partycji, jeśli takie partycje istnieją na wybranym dysku. Strefa Acronis Secure Zone może się znajdować wyłącznie na dyskach standardowych. Nie można jej utworzyć na dyskach i woluminach dynamicznych.

Aby określić lokalizację strefy Acronis Secure Zone:

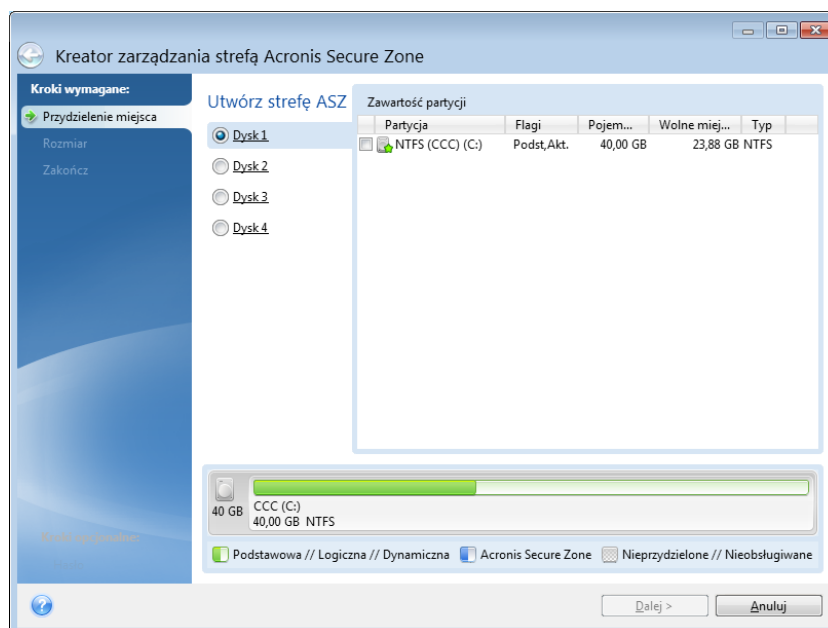
- Kliknij dysk twardy, na którym chcesz utworzyć strefę Acronis Secure Zone.
- Na wybranym dysku twardym wybierz jedną lub więcej partycji, z których zostanie zabrane nieprzydzielone lub wolne miejsce. W razie potrzeby rozmiar wybranych partycji zostanie zmieniony, aby powstało miejsce na strefę Acronis Secure Zone.
- Po wybraniu dysku oraz partycji kliknij **Dalej**, aby przejść do kroku Rozmiar strefy Acronis Secure Zone (s. 187).

Aby zwiększyć lub zmniejszyć rozmiar strefy Acronis Secure Zone:

- Wybierz partycje, których miejsce zostanie wykorzystane do zwiększenia rozmiaru strefy Acronis Secure Zone lub którym zostanie przydzielone miejsce zwolnione po zmniejszeniu strefy Acronis Secure Zone. Możesz również wybrać partycje z nieprzydzielonym miejscem.
- Kliknij **Dalej**, aby przejść do kroku Rozmiar strefy Acronis Secure Zone (s. 187).

7.4.3 Wybieranie partycji

Wybierz partycje, które zostaną wykorzystane do utworzenia strefy Acronis Secure Zone. Możesz także wybrać miejsce nieprzydzielone.

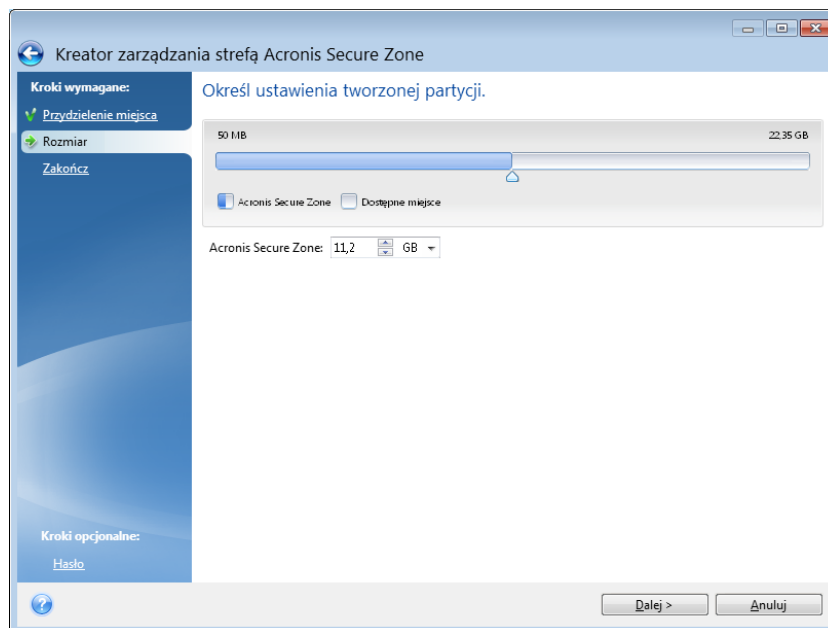

Aby wybrać partycję:

- Zaznacz pole wyboru odpowiadające danej partycji, a następnie kliknij **Dalej**.

7.4.4 Rozmiar strefy Acronis Secure Zone

Program umożliwia określenie rozmiaru strefy Acronis Secure Zone.

Zależnie od geometrii dysku twardego minimalny rozmiar wynosi ok. 50 MB. Rozmiar maksymalny jest równy ilości nieprzydzielonego miejsca na dysku powiększonej o całkowitą ilość wolnego miejsca na wszystkich partycjach wybranych w poprzednim kroku.

W przypadku tworzenia/zwiększania rozmiaru strefy Acronis Secure Zone program najpierw wykorzysta miejsce nieprzydzielone. Jeżeli ilość miejsca nieprzydzielonego nie będzie wystarczająca do utworzenia odpowiedniej partycji, wówczas wybrane partycje zostaną zmniejszone. Zmiana rozmiaru partycji może wymagać ponownego uruchomienia komputera.

W przypadku zmniejszania rozmiaru strefy Acronis Secure Zone ewentualne nieprzydzielone miejsce na dysku zostanie przydzielone do wybranych partycji wraz z miejscem zwolnionym ze strefy Acronis Secure Zone. W ten sposób na dysku nie pozostanie nieprzydzielone miejsce.

Należy pamiętać, że zmniejszenie partycji systemowej do rozmiaru minimalnego może uniemożliwić uruchomienie systemu operacyjnego.

Aby określić rozmiar strefy Acronis Secure Zone:

- Przeciągnij suwak do odpowiedniego położenia lub wprowadź wartość w polu **Rozmiar strefy Acronis Secure Zone**.

7.4.5 Zarządzanie strefą Acronis Secure Zone

Program umożliwia zarządzanie strefą Acronis Secure Zone.

- Zwiększ rozmiar (s. 188) — wybierz ten element, aby zwiększyć rozmiar strefy Acronis Secure Zone.
- Zmniejsz rozmiar (s. 188) — wybierz ten element, aby zmniejszyć rozmiar strefy Acronis Secure Zone.
- Usuń (s. 189) — wybierz ten element, aby usunąć strefę Acronis Secure Zone z dysku twardego.

- Zmień hasło (s. 188) — wybierz ten element, aby zmienić hasło dostępu do strefy Acronis Secure Zone.

Zwiększ rozmiar

Wybierz partycje, których miejsce zostanie wykorzystane do zwiększenia rozmiaru strefy Acronis Secure Zone. Można także wybrać nieprzydzielone miejsce.

Aby wybrać partycję:

- Zaznacz pole odpowiadające danej partycji, a następnie kliknij **Dalej**.

Zmniejsz rozmiar

Wybierz partycję, do której zostanie przydzielone miejsce zwolnione po zmniejszeniu strefy Acronis Secure Zone. Zmniejszając rozmiar strefy Secure Zone, można także wybrać nieprzydzielone miejsce.

Aby wybrać partycję:

- Zaznacz pole odpowiadające danej partycji, a następnie kliknij **Dalej**.

Ochrona strefy Acronis Secure Zone

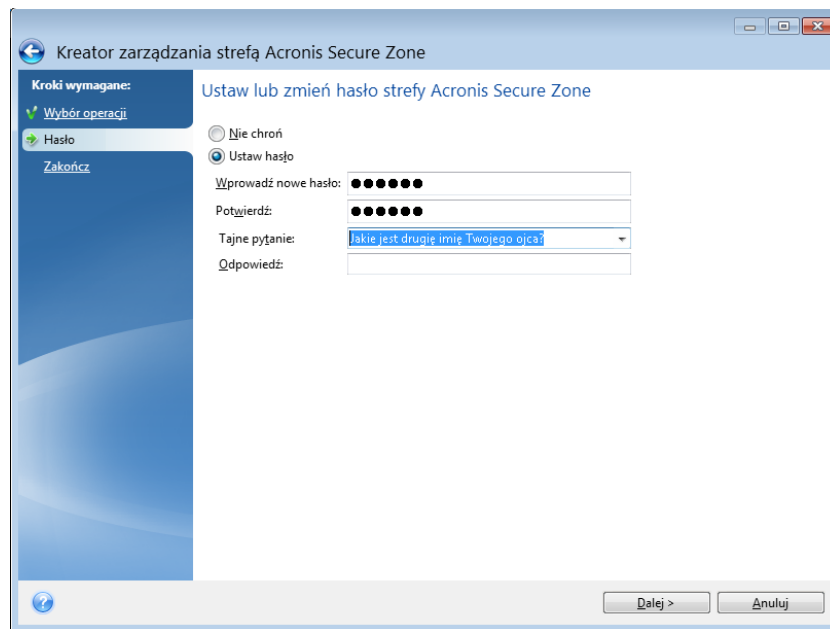
Tutaj można ustawić ochronę hasłem strefy Acronis Secure Zone w celu zabezpieczenia jej przed nieuprawnionym dostępem.

Program zapyta o hasło podczas każdej operacji związanej ze strefą Acronis Secure Zone, takiej jak tworzenie kopii zapasowych i odzyskiwanie danych, montowanie obrazów lub sprawdzanie poprawności kopii zapasowych w strefie Acronis Secure Zone, zmienianie rozmiaru i usuwanie strefy Acronis Secure Zone.

Ustawienia hasła

- **Nie chroń** — wybierz tę opcję, jeżeli strefa Secure Zone nie ma być chroniona hasłem.
- **Ustaw hasło** — wybierz tę opcję, aby chronić strefę Acronis Secure Zone za pomocą hasła.
 - W polu **Hasło** wpisz hasło.
 - Potwierdź hasło, wpisując je ponownie w polu **Potwierdź**.
 - Możesz również wybrać tajne pytanie, które będzie zadawane w przypadku zapomnienia hasła. Wybierz pytanie z listy i wprowadź na nie odpowiedź.

- Kliknij **Dalej**, aby kontynuować.

Naprawa lub aktualizacja programu True Image 2013 nie ma wpływu na hasło. Jeśli jednak program zostanie usunięty i zainstalowany ponownie, a strefa Acronis Secure Zone będzie cały czas na dysku, hasło do strefy Acronis Secure Zone zostanie zresetowane.

Usuwanie strefy Acronis Secure Zone

Wybierz partycje, do których chcesz dodać miejsce zwolnione ze strefy Acronis Secure Zone. W przypadku wybrania kilku partycji zwolnione miejsce zostanie rozdzielone między nimi w sposób proporcjonalny.

Aby wybrać partycję:

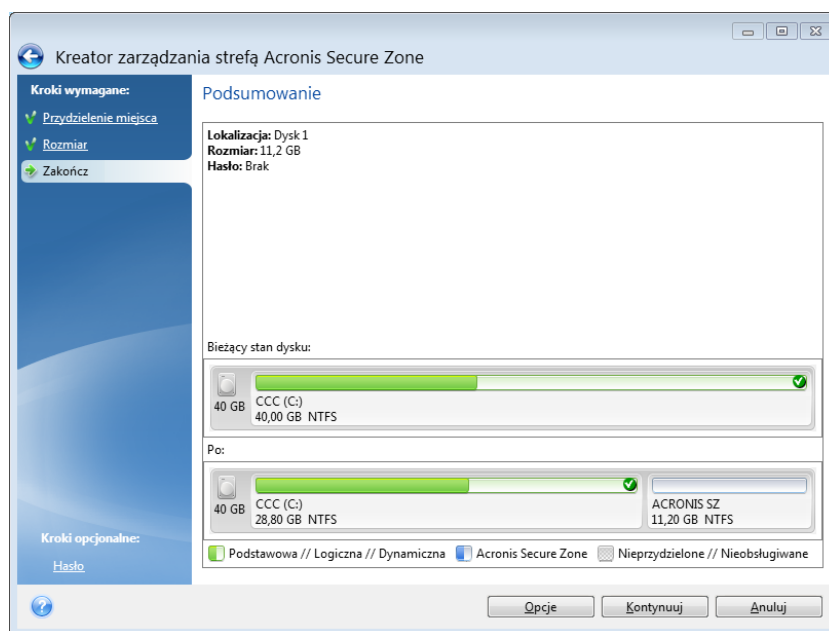
- Zaznacz pole wyboru odpowiadające danej partycji, a następnie kliknij **Dalej**.

Strefę Acronis Secure Zone można również usunąć podczas odinstalowywania programu. Można wówczas określić, czy strefa Acronis Secure Zone ma zostać usunięta wraz z programem czy nie.

Usunięcie strefy Acronis Secure Zone powoduje automatyczne zniszczenie wszystkich przechowywanych w niej kopii zapasowych.

7.4.6 Podsumowanie strefy Acronis Secure Zone

W oknie podsumowania strefy Acronis Secure Zone wyświetlana jest lista operacji do wykonania. Tworzenie operacji w strefie Acronis Secure Zone lub zarządzanie nimi może wymagać ponownego uruchomienia komputera. Gdy w takim przypadku klikniesz **Kontynuuj**, pojawi się monit o potwierdzenie zamiaru ponownego uruchomienia komputera.

Kliknij **Kontynuuj**, aby rozpocząć wymienione operacje.

Kliknij **Opcje**, jeśli chcesz chronić strefę Acronis Secure Zone przy użyciu hasła.

Kliknij **Anuluj**, aby zamknąć kreator bez wykonywania operacji.

7.5 Klonowanie dysku twardego

W tej sekcji

Informacje ogólne	190
Ochrona	191
Wybieranie trybu klonowania	192
Wybieranie dysku źródłowego	193
Wybieranie dysku docelowego	194
Metoda przenoszenia	194
Migracja danych	195
Partycjonowanie ręczne	195
Podsumowanie klonowania	197

7.5.1 Informacje ogólne

Czasami zdarza się, że dysk twardy nie zawiera wystarczającej ilości miejsca na system operacyjny i zainstalowane aplikacje, co uniemożliwia aktualizacje oprogramowania i instalowanie nowych aplikacji. Wówczas należy przenieść system na nowy dysk twardy o większej pojemności.

Aby przenieść system, należy najpierw zainstalować nowy dysk w komputerze. Jeżeli w komputerze nie ma miejsca na kolejny dysk twardy, można tymczasowo umieścić go na miejscu napędu CD lub użyć połączenia USB 2.0 i podłączyć go jako docelowy dysk zewnętrzny. Jeżeli nie jest to możliwe, można sklonować dysk twardy tworząc obraz dysku i odzyskując go na nowym dysku twardym o większych partycjach.

Na ekranach programu uszkodzone partycje są oznaczone białym krzyżykiem w czerwonym kółku umieszczonym w lewym górnym rogu ekranu. Przed rozpoczęciem klonowania należy sprawdzić tego typu dyski pod kątem występowania błędów i rozwiązać ewentualne problemy za pomocą odpowiednich narzędzi systemowych.

Aby osiągnąć najlepsze wyniki, zainstaluj dysk docelowy (nowy) w odpowiednim miejscu, a dysk źródłowy w innej lokalizacji (np. w zewnętrznej obudowie USB). To zalecenie jest szczególnie ważne w przypadku komputerów przenośnych.

Stanowczo zaleca się jako środek ostrożności utworzenie kopii zapasowej całego oryginalnego dysku. Umożliwi ona ocalenie danych w przypadku, gdy wystąpi jakiś błąd podczas klonowania oryginalnego dysku twardego. Aby uzyskać więcej informacji na temat tworzenia takiej kopii zapasowej, zobacz Tworzenie kopii zapasowych partycji i dysków. Po utworzeniu kopii zapasowej nie zapomnij o sprawdzeniu jej poprawności.

Aby sklonować dysk:

- Kliknij **Klonuj dysk** na karcie **Narzędzia i programy narzędziowe** ekranu głównego.
- Wykonaj kroki **Kreatora klonowania dysków**.

7.5.2 Ochrona

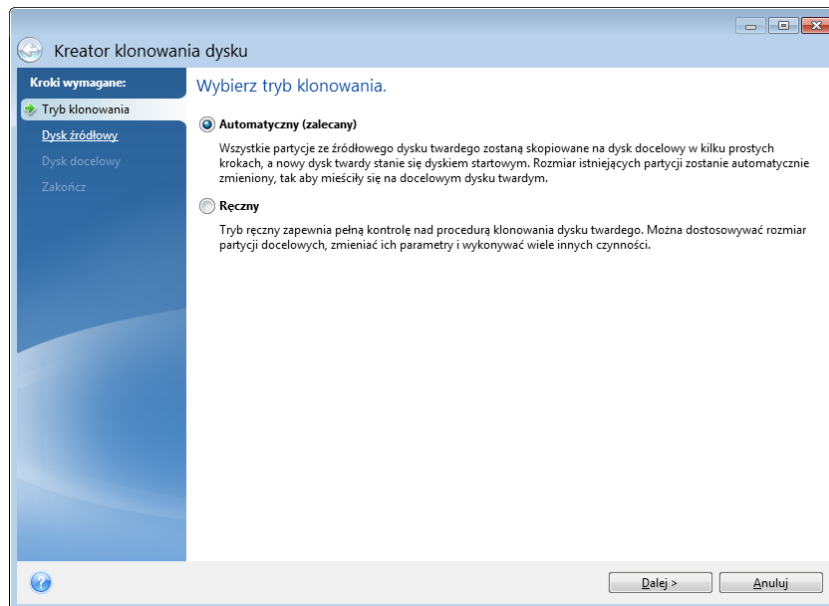
Należy pamiętać, że nagły zanik napięcia lub przypadkowe wciśnięcie przycisku **RESET** podczas transferu spowoduje przerwanie procesu i konieczne będzie ponowne utworzenie partycji na dysku twardym oraz jego sformatowanie lub sklonowanie.

Dane nie zostaną usunięte z oryginalnego dysku, ponieważ jest on tylko odczytywany (partycje nie są modyfikowane ani nie jest zmieniany ich rozmiar). Wykonanie procedury transferu systemu nie powoduje żadnych zmian na oryginalnym dysku. Po jej zakończeniu można sformatować stary dysk lub bezpiecznie wymazać z niego dane. Zadania te można wykonać za pomocą narzędzi systemu Windows lub programu Acronis DriveCleanser.

Nie zaleca się jednak usuwania danych ze starego dysku przed upewnieniem się, że zostały one pomyślnie przeniesione na nowy dysk, że komputer uruchamia się na nim, a wszystkie aplikacje działają prawidłowo.

7.5.3 Wybieranie trybu klonowania

Dostępne są dwa tryby przenoszenia:

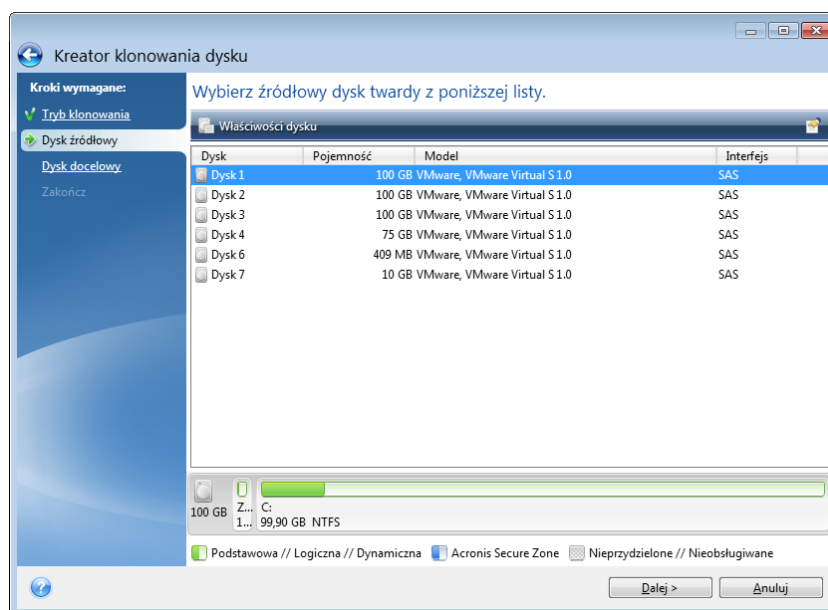

- **Automatyczny** (zalecany w większości przypadków). W trybie automatycznym użytkownik wykonuje tylko kilka prostych czynności, powodując przeniesienie na nowy dysk wszystkich danych, w tym partycji, plików i folderów, oraz ustawiając nowy dysk jako startowy, jeżeli oryginalny dysk również był dyskiem startowym.
- **Ręczny**. Tryb ręczny zapewnia większą elastyczność przy przenoszeniu danych. Tryb ręczny może być przydatny, gdy zachodzi potrzeba zmiany układu partycji.

Jeżeli do komputera podłączone są dwa dyski, z których tylko jeden zawiera partycje, program automatycznie rozpozna dysk spartycjonowany jako dysk źródłowy, a drugi jako docelowy. Wówczas następne kroki zostaną pominięte i pojawi się ekran podsumowania procesu klonowania.

7.5.4 Wybieranie dysku źródłowego

Przy użyciu informacji wyświetlanych w tym oknie (numer dysku, pojemność, etykieta, informacje o partycjach i systemie plików) możesz zdefiniować dysk źródłowy i docelowy. Jeżeli program wykryje kilka spartycjonowanych dysków, konieczne będzie wskazanie dysku źródłowego (np. starszego dysku z danymi).

Program True Image 2013 nie obsługuje klonowania dysków dynamicznych.

- Wybierz dysk źródłowy i kliknij **Dalej**, aby kontynuować.

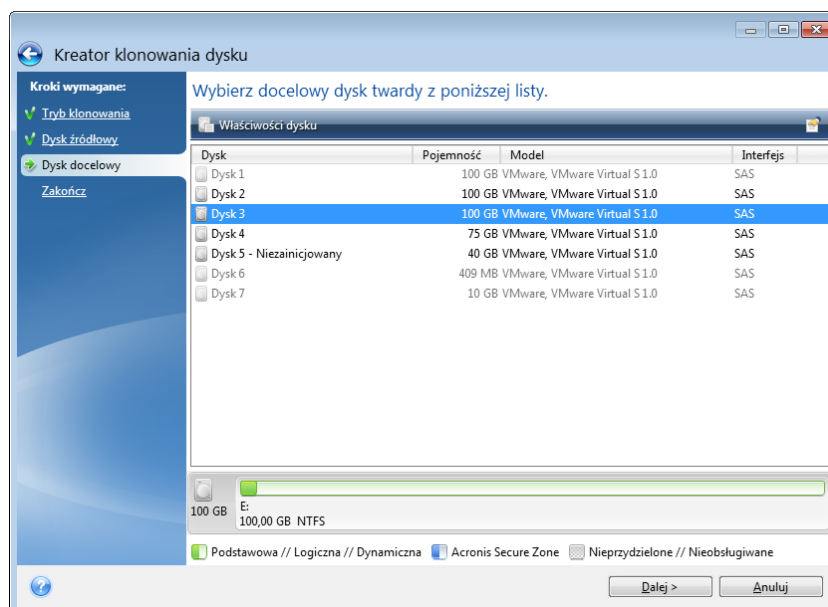
Wyświetlanie informacji o dysku i partycjach

- Kolumny — umożliwia wybranie wyświetlanych kolumn. Możesz zmienić szerokość kolumny, przeciągając jej granice za pomocą myszy.
- Właściwości dysku (znajduje się również w menu kontekstowym, wywoływanym przez kliknięcie obiektu prawym przyciskiem myszy) — wyświetla okno właściwości wybranej partycji lub dysku.

Okno to podzielone jest na dwa panele. Lewy panel zawiera drzewo właściwości, natomiast w prawym znajduje się szczegółowy opis wybranej właściwości. W informacjach o dysku zawarte są parametry fizyczne (typ połączenia, typ urządzenia, rozmiar itp.). W informacjach o partycji zawarte są parametry fizyczne (sektory, lokalizacja itp.) i logiczne (system plików, wolne miejsce, przypisana litera itp.).

7.5.5 Wybieranie dysku docelowego

Po wybraniu dysku źródłowego wybierz dysk docelowy, na który zostaną skopiowane dane. Dysk wybrany w poprzednim kroku jako źródłowy będzie wyszarzony i niedostępny.

- Wybierz dysk docelowy i kliknij **Dalej**, aby kontynuować.

Na tym etapie program sprawdzi, czy dysk docelowy jest pusty. Jeżeli tak nie jest, pojawi się okno potwierdzenia z informacją, że dysk docelowy zawiera partycje, na których mogą znajdować się ważne dane. Aby potwierdzić usunięcie partycji, kliknij **OK**.

*Na tym etapie nie są wykonywane żadne faktyczne zmiany ani operacje niszczenia danych! Program jedynie rozplanowuje proces klonowania. Wszystkie zmiany zostaną wprowadzone dopiero po kliknięciu **Kontynuuj**.*

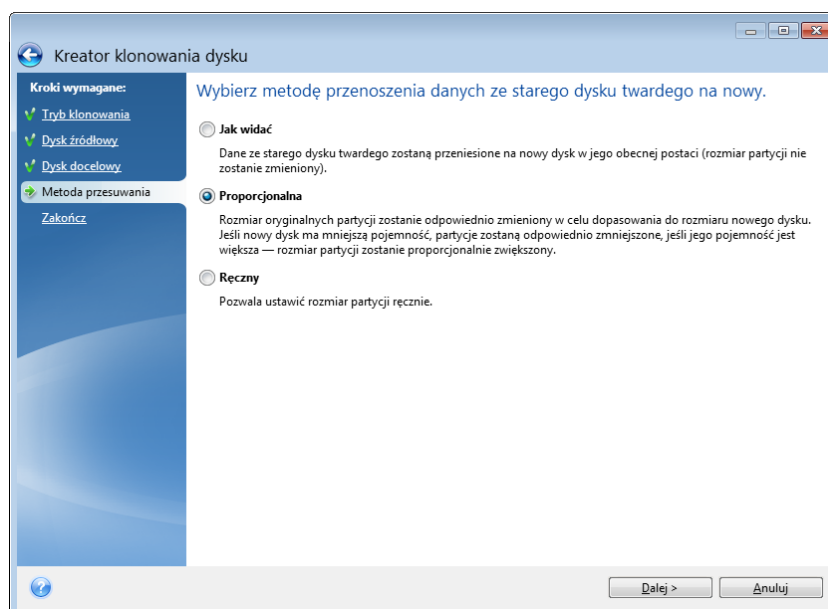
Jeżeli jeden z dysków nie jest podzielony na partycje, program automatycznie rozpozna go jako dysk docelowy i pominie ten krok.

7.5.6 Metoda przenoszenia

W ręcznym trybie klonowania program True Image 2013 umożliwia wybór następujących metod przenoszenia danych:

- **Bez zmian** — dla każdej starej partycji zostanie utworzona nowa partycja o identycznym rozmiarze i typie, systemie plików oraz etykiecie. Miejsce nieużywane nie zostanie przydzielone.
- **Proporcjonalna** — miejsce na nowym dysku zostanie proporcjonalnie rozdzielone między sklonowane partycje.

- **Ręczna** — samodzielnie określisz nowy rozmiar i inne parametry.

Po wybraniu opcji przenoszenia „Bez zmian” dla każdej starej partycji zostanie utworzona nowa partycja o identycznym rozmiarze i typie, systemie plików oraz etykiecie. Miejsce nieużywane nie zostanie przydzielone. Następnie nieprzydzielonego miejsca będzie można użyć do tworzenia nowych partycji lub zwiększania istniejących partycji przy użyciu odpowiednich narzędzi, takich jak program Acronis Disk Director Suite.

Ogólnie nie zaleca się przenoszenia danych metodą „Bez zmian”, ponieważ na nowym dysku pozostaje wówczas duża ilość nieprzydzielonego miejsca. Użycie metody „Bez zmian” powoduje, że program True Image 2013 przenosi nieobsługiwane i uszkodzone systemy plików.

Po wybraniu opcji przenoszenia „Proporcjonalna” każda z przenoszonych partycji zostanie zwiększona zgodnie z proporcją pojemności starego i nowego dysku.

Partycje FAT16 są zwiększane w mniejszym stopniu niż inne, ponieważ mają limit rozmiaru równy 4 GB.

W zależności od wybranych wcześniej opcji program wyświetli okno z podsumowaniem klonowania lub krok umożliwiający zmianę układu dysku (zobacz poniżej).

7.5.7 Migracja danych

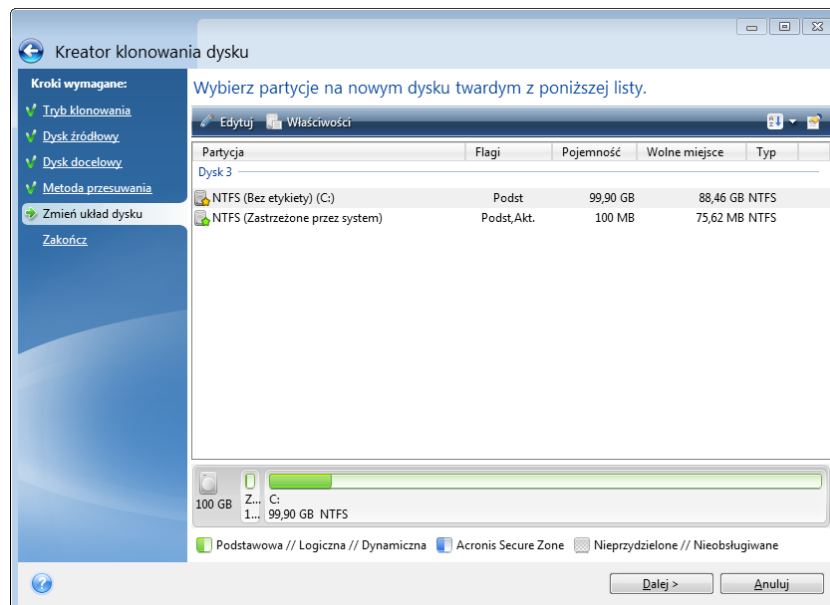
Program True Image 2013 umożliwia wybranie układu partycji na dysku docelowym po zakończeniu operacji klonowania.

7.5.8 Partycjonowanie ręczne

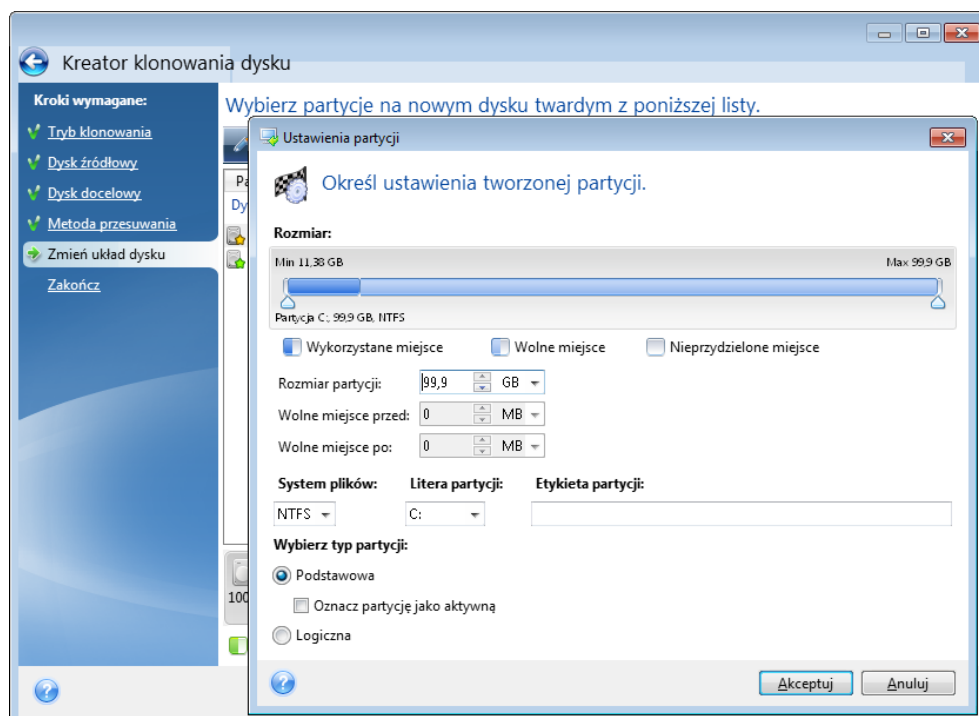
Ręczna metoda przenoszenia umożliwia zmianę rozmiaru partycji na nowym dysku. Domyślnie program zmienia rozmiar proporcjonalnie.

W oknie tym wyświetlane są prostokąty wskazujące źródłowy dysk twardy, łącznie z jego partycjami i nieprzydzielonym miejscem, oraz układ nowego dysku.

Poza numerem dysku twardego widoczna jest pojemność dysku, etykieta oraz informacje o woluminach i systemie plików. Różne typy woluminów (podstawowy, logiczny oraz nieprzydzielone miejsce) oznaczone są różnymi kolorami.

W celu zmiany rozmiaru woluminu, jego typu lub etykiety kliknij go prawym przyciskiem myszy i wybierz **Edytuj** z menu skrótów. Zostanie otwarte okno Ustawienia partycji.

W tym celu możesz wprowadzić odpowiednie wartości w polach **Wolne miejsce przed**, **Rozmiar partycji**, **Wolne miejsce po** lub przeciągnąć partycję albo jej granice myszą.

Jeżeli kursor zmieni kształt na dwie pionowe linie ze strzałkami skierowanymi w lewo i w prawo, będzie wskazywać granicę partycji. Wówczas można go przeciągnąć w celu zwiększenia lub zmniejszenia rozmiaru partycji. Jeżeli kursor zmieni kształt na cztery strzałki, będzie wskazywać samą

partycję. Wówczas można go przeciągnąć w lewo lub w prawo (o ile partycja sąsiaduje z nieprzydzielonym miejscem).

Po wprowadzeniu nowej lokalizacji i rozmiaru kliknij **Akceptuj**. Ponownie pojawi się okno Zmień układ dysku. W celu uzyskaniażądanego układu mogą być wymagane kolejne zmiany rozmiaru i lokalizacji partycji.

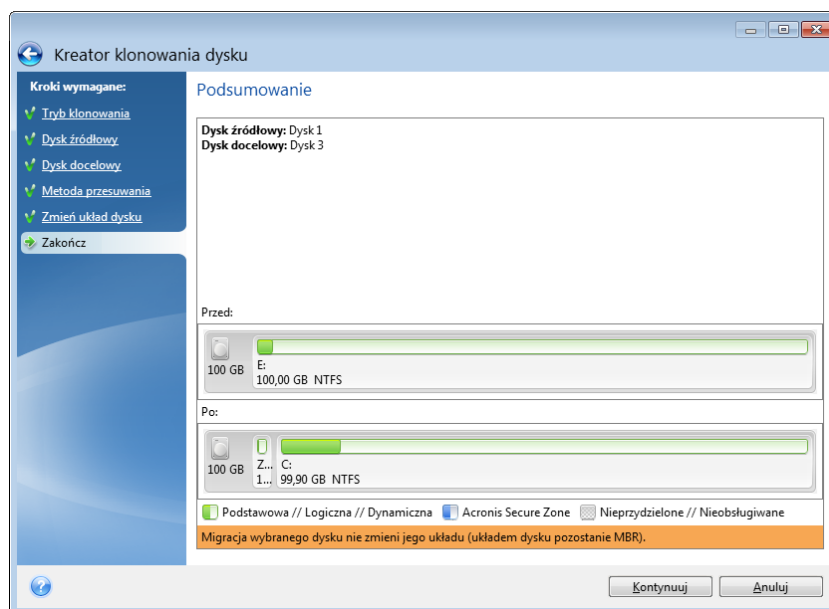
Kliknij **Dalej**, aby wyświetlić okno Podsumowanie klonowania.

Ostrożnie!

Kliknięcie dowolnego z poprzednich kroków kreatora na pasku bocznym w tym oknie spowoduje zresetowanie wszystkich dokonanych zmian rozmiaru i lokalizacji, dlatego konieczne będzie ich ponowne określenie.

7.5.9 Podsumowanie klonowania

Okno z podsumowaniem procesu klonowania zawiera graficzną ilustrację (w postaci prostokątów) układu dysku źródłowego (partycji i nieprzydzielonego miejsca) oraz dysku docelowego. Oprócz numeru dysku dostępne są dodatkowe informacje: jego pojemność, etykieta, partycje i system plików.

- Kliknij **Kontynuuj**, aby rozpocząć klonowanie dysku.
- Kliknij **Anuluj**, aby anulować procedurę i powrócić do okna głównego programu.

Klonowanie dysku zawierającego aktywny system operacyjny wymaga ponownego uruchomienia komputera. W takim przypadku po kliknięciu **Kontynuuj** zostanie wyświetlona prośba o potwierdzenie ponownego uruchomienia. Anulowanie ponownego uruchomienia komputera spowoduje anulowanie całej procedury. Po zakończeniu procesu klonowania program zaproponuje wyłączenie komputera przez naciśnięcie dowolnego klawisza. Umożliwi to zmianę położenia zwojek master/slave i wyjęcie jednego z dysków twardych.

Klonowanie dysku niezawierającego systemu operacyjnego lub dysku zawierającego system w danej chwili nieaktywny nie wymaga ponownego uruchomienia komputera. Gdy klikniesz **Kontynuuj**, program True Image 2013 rozpocznie klonowanie starego dysku na nowy, wyświetlając postęp

operacji w specjalnym oknie. Proces można zatrzymać, klikając **Anuluj**. Wówczas konieczne będzie ponowne utworzenie partycji na nowym dysku i jego sformatowanie lub powtórzenie procesu klonowania. Po zakończeniu klonowania zostanie wyświetlony komunikat zawierający wyniki tego procesu.

7.6 Dodawanie nowego dysku twardego

Jeżeli na komputerze zacznie brakować miejsca na dane (np. zdjęcia i filmy rodzinne), można wymienić stary dysk na nowy o większej pojemności (przenoszenie danych na nowe dyski omówiono w poprzednim rozdziale) lub dodać nowy dysk wyłącznie do przechowywania danych, pozostawiając system operacyjny na starym dysku. Jeżeli komputer ma wolne miejsce na kolejny dysk twardy, łatwiej jest dodać nowy dysk niż klonować stary.

Aby dodać nowy dysk, w pierwszej kolejności trzeba zainstalować go w komputerze.

Aby dodać nowy dysk twardy:

- Kliknij kartę **Narzędzia i programy narzędziowe**, a następnie kliknij **Dodaj nowy dysk**.
- Postępuj zgodnie z instrukcjami Kreatora dodawania nowego dysku.

*Jeśli korzystasz z 32-bitowej wersji systemu Windows XP, kreator nie będzie obejmował kroku **Opcje inicjowania** z uwagi na brak obsługi dysków GPT w tym systemie operacyjnym.*

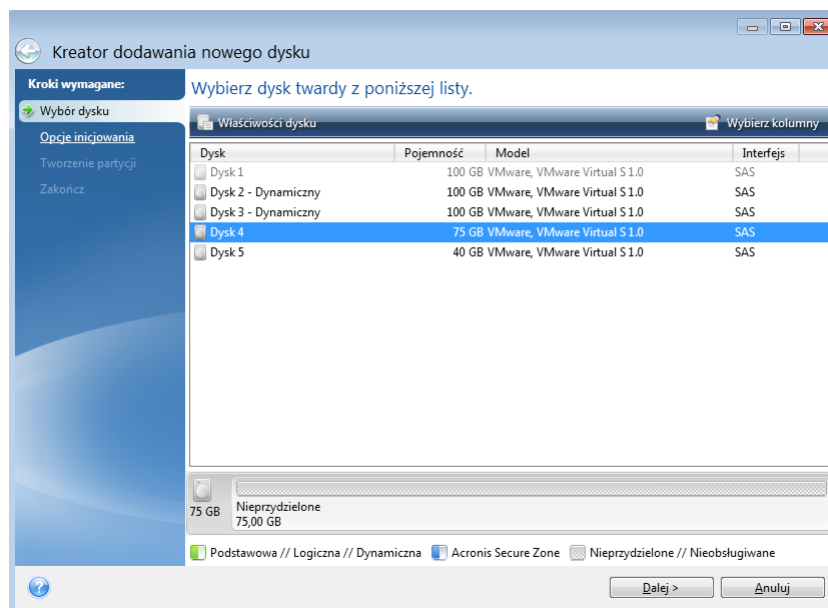
W tej sekcji

Wybieranie dysku twardego	198
Wybór metody inicjowania	199
Tworzenie nowych partycji	200
Podsumowanie dodawania nowego dysku.....	203

7.6.1 Wybieranie dysku twardego

Wybierz dysk, który został dodany do komputera. Jeżeli dodano kilka dysków twardych, wybierz jeden z nich i kliknij **Dalej**, aby kontynuować. Pozostałe dyski możesz dodać później. W tym celu ponownie uruchom Kreator dodawania nowego dysku.

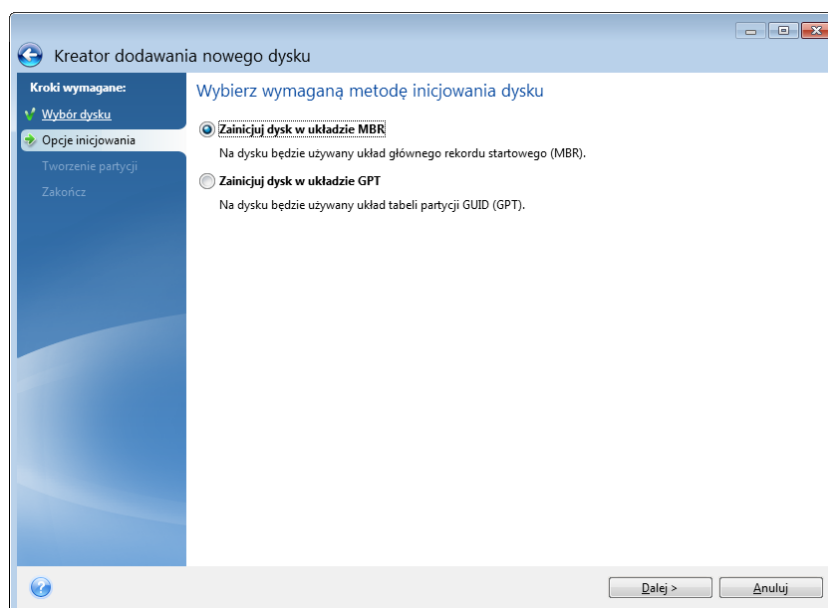
Jeżeli nowy dysk zawiera partycje, należy je najpierw usunąć. Jeżeli dodany dysk zawiera partycje, program True Image 2013 wyświetli komunikat z ostrzeżeniem. Kliknij **OK**, aby usunąć istniejące partycje na dodanym dysku.

Możesz także wyświetlić właściwości wszystkich dysków twardego komputera, takie jak nazwa i model wybranego dysku, pojemność oraz informacje o systemie plików i interfejsie.

7.6.2 Wybór metody inicjowania

Program True Image 2013 obsługuje zarówno metodę partycjonowania MBR, jak i GPT. Tabela partycji GUID (GPT) to nowa metoda partycjonowania dysku twardego o większych zaletach niż stara metoda partycjonowania MBR. Jeśli system operacyjny obsługuje dyski GPT, można wybrać opcję inicjowania nowego dysku jako dysku GPT.

- Aby dodać dysk GPT, kliknij **Zainicjuj dysk w układzie GPT**.
- Aby dodać dysk MBR, kliknij **Zainicjuj dysk w układzie MBR**.

Jeśli korzystasz z 32-bitowej wersji systemu Windows XP, metoda inicjowania GPT będzie niedostępna, a kreator nie będzie obejmował kroku **Opcje inicjowania**.

Po wybraniu żądanej metody inicjowania kliknij **Dalej**.

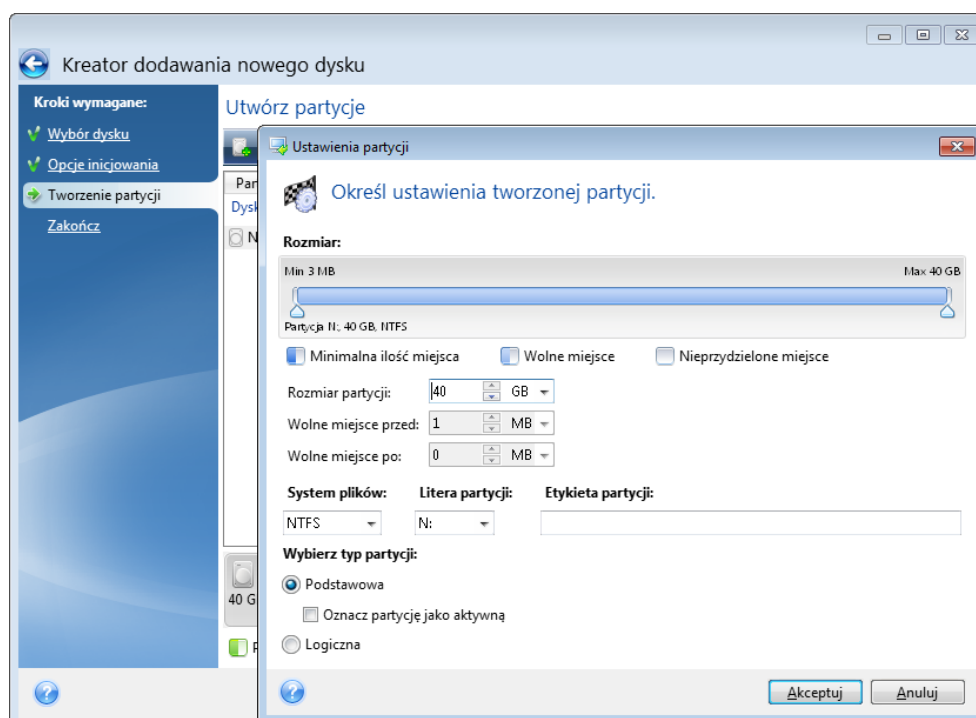
7.6.3 Tworzenie nowych partycji

W celu użycia obszaru dysku twardego należy go podzielić na partycje. Partycjonowanie jest procesem dzielenia obszaru dysku twardego na logiczne jednostki. Każda logiczna jednostka może funkcjonować jako oddzielny dysk mający przydzieloną literę, własny system plików, itp. Nawet jeżeli nie zamierzasz dzielić dysku twardego na logiczne jednostki, musi on zawierać partycje, aby system operacyjny wiedział, że ma on być jedną całością.

Początkowo całe miejsce na dysku jest nieprzydzielone. Zmieni się to po dodaniu nowych partycji.

Aby utworzyć nową partycję:

- Wybierz nieprzydzielone miejsce i kliknij opcję **Utwórz nową partycję** w górnej części okna lub kliknij nieprzydzielone miejsce prawym przyciskiem myszy i wybierz polecenie **Utwórz nową partycję** z menu skrótów.
- Określ następujące ustawienia tworzonej partycji:
 - rozmiar nowej partycji,
 - system plików nowej partycji,
 - typ partycji (dostępny tylko w przypadku dysków MBR),
 - literę i etykietę partycji.

Jeżeli całe nieprzydzielone miejsce na dysku zostanie przypisane nowej partycji, przycisk **Utwórz nową partycję** zniknie.

Ustawienia partycji

Określ ustawienia tworzonej partycji.

Rozmiar

Możliwe jest modyfikowanie rozmiaru i lokalizacji tworzonej partycji.

Aby zmienić rozmiar partycji:

- Ustaw kursor na granicy partycji. Kursor zmieni się na dwie pionowe linie ze strzałkami po każdej stronie.
- Przytrzymaj lewy przycisk myszy i przeciągnij wybraną granicę partycji w celu zwiększenia lub zmniejszenia jej rozmiaru.

Możliwe jest również ręczne ustawienie rozmiaru partycji przez jego wpisanie w polu **Rozmiar partycji**.

Aby zmienić lokalizację partycji:

- Ustaw kursor na partycji. Kursor zmieni się na krzyżyk.
- Przytrzymaj lewy przycisk myszy i przeciągnij partycję do momentu uzyskania odpowiedniego rozmiaru w polach **Wolne miejsce przed** i/lub **Wolne miejsce po**. Ilość nieprzydzielonego miejsca przed wybraną partycją lub po niej można także ustawić, wpisując ręcznie wymagane wartości w odpowiednich polach.

Jeśli utworzysz choć jeden dysk logiczny, program zarezerwuje trochę nieprzydzielonego miejsca na potrzeby systemu przed utworzonymi partycjami. Jeżeli tworzona jest partycja podstawowa lub partycja podstawowa oraz logiczna, system nie będzie rezerwował nieprzydzielonego miejsca.

System plików

Należy wybrać typ systemu plików tworzonej partycji. Różne partycje mogą mieć systemy plików różnego typu.

Możesz pozostawić partycję jako niesformatowaną lub sformatować ją, wybierając jeden z następujących typów systemu plików:

- **NTFS** to macierzysty system plików systemów Windows NT, Windows 2000, Windows XP, Windows Vista i Windows 7. Wybierz ten system, jeśli korzystasz z wymienionych systemów operacyjnych. Uwaga: systemy Windows 95/98/Me i DOS nie mogą uzyskać dostępu do partycji NTFS.
- **FAT 32** to ulepszona 32-bitowa wersja systemu plików FAT, obsługująca woluminy do 2 TB.
- **FAT 16** to macierzysty system plików systemu DOS. Rozpoznawany jest przez większość systemów operacyjnych. Jeśli jednak dysk twardy ma pojemność większą niż 4 GB, nie można go sformatować w systemie plików FAT16.
- **Ext2** to macierzysty system plików systemu Linux. Jest on dość szybki, jednak nie jest dziennikowym systemem plików.
- **Ext3** to wprowadzony oficjalnie wraz z systemem Red Hat Linux 7.2 dziennikowy system plików systemu Linux. Jest on kompatybilny z późniejszymi i wcześniejszymi wersjami systemu Linux Ext2. Posiada on wiele trybów dziennika i jest kompatybilny z platformami 32-bitowymi i 64-bitowymi.
- **Ext4** to nowy system plików systemu Linux. Zawiera on szereg ulepszeń w porównaniu z systemem ext3. Jest w pełni kompatybilny z systemami ext2 i ext 3. System ext3 jest natomiast jedynie częściowo kompatybilny z systemem ext4.

- **ReiserFS** to dziennikowy system plików dla systemu Linux. Generalnie jest on bardziej niezawodny i szybszy niż Ext2. Wybierz go dla partycji zawierającej dane systemu Linux.
- **Linux Swap** to partycja pliku wymiany dla systemu Linux. Wybierz go w celu dodania większego obszaru wymiany dla systemu Linux.

Litera partycji

Z listy rozwijanej wybierz literę, która zostanie przypisana tworzonej partycji. W przypadku wybrania opcji **Automatycznie** program przypisze partycji pierwszą wolną literę (w kolejności alfabetycznej).

Etykieta partycji

Etykieta partycji jest nazwą przydzieloną partycji w celu jej łatwego rozpoznawania. Na przykład: jedna z partycji może nosić nazwę System — partycja zawierająca system operacyjny, inna Programy — partycja zawierające aplikacje, jeszcze inna Dane — partycja zawierająca dane itp. Etykieta partycji jest atrybutem opcjonalnym.

Typ partycji (te ustawienia są dostępne tylko w przypadku dysków MBR)

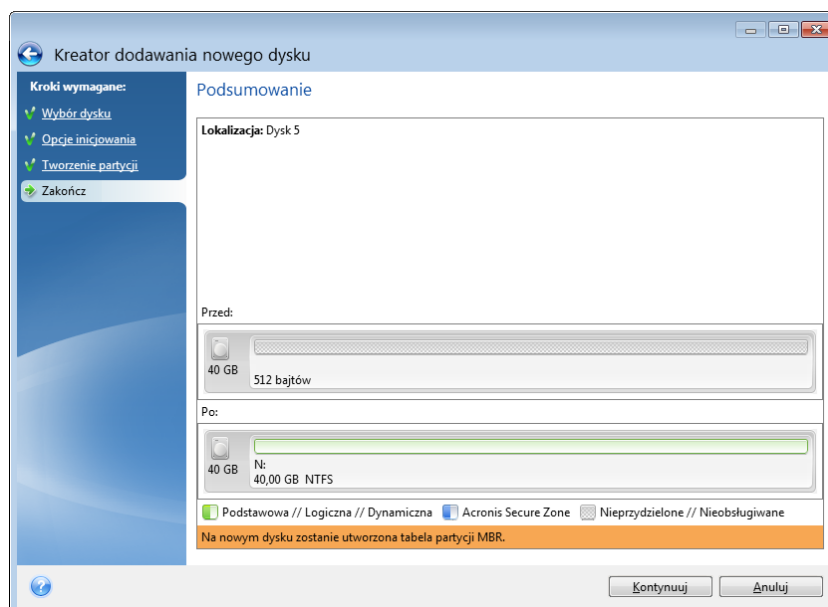
Wybierz typ partycji do utworzenia. Możesz utworzyć partycję podstawową lub logiczną.

- **Podstawowa** — należy wybrać ten parametr, jeśli system ma być uruchamiany z tej partycji. W przeciwnym wypadku lepszym wyborem jest utworzenie nowej partycji jako dysku logicznego. Na dysku twardym znajdować się mogą maksymalnie cztery partycje podstawowe lub trzy partycje podstawowe i jedna partycja rozszerzona.
Uwaga: jeśli jest kilka partycji podstawowych, w danym czasie może być aktywna tylko jedna z nich. Pozostałe partycje podstawowe będą ukryte i niewidoczne dla systemu operacyjnego.
- **Oznacz partycję jako aktywną** — partycja aktywna jest używana do ładowania systemu operacyjnego. Oznaczenie partycji, na której nie znajduje się system operacyjny, jako aktywnej może uniemożliwić uruchomienie komputera.
- **Logiczna** — należy wybrać ten parametr, jeśli na partycji nie zostanie zainstalowany system operacyjny. Dysk logiczny jest częścią dysku fizycznego, która została wydzielona jako partycja i niezależna jednostka i funkcjonuje jako oddzielny dysk.

Po zakończeniu określania ustawień dla tworzonej partycji kliknij **Zaakceptuj**, aby kontynuować.

7.6.4 Podsumowanie dodawania nowego dysku

Podsumowanie Dodaj nowy dysk zawiera graficzne przedstawienie informacji na temat nowego układu dysku przed i po partycjonowaniu (w postaci prostokątów).

- Kliknij **Kontynuuj**, aby rozpocząć tworzenie nowych partycji.
- Kliknij **Anuluj**, aby anulować procedurę i powrócić do okna głównego programu.

Po kliknięciu **Kontynuuj** program True Image 2013 rozpocznie tworzenie nowych partycji, sygnalizując postęp w specjalnym oknie. W razie zatrzymania tej procedury przez kliknięcie **Anuluj** konieczne będzie ponowne utworzenie partycji i sformatowanie nowego dysku lub powtórzenie procedury dodawania dysku.

*Przed kliknięciem **Kontynuuj** możesz użyć paska bocznego do przechodzenia między krokami **Kreatora dodawania nowego dysku** w celu dokonania zmian.*

7.7 Acronis Extended Capacity Manager

Narzędzie Acronis Extended Capacity Manager umożliwia systemowi operacyjnemu obsługę dysków o dużej pojemności ze schematem partycjonowania MBR. Pozwala ono na wykorzystanie miejsca na dysku poza obszarem pierwszych 2 TB. Będzie ono rozpoznane jako osobny dysk i będzie dostępne dla systemu operacyjnego oraz aplikacji tak jak zwykły, fizyczny dysk twardy.

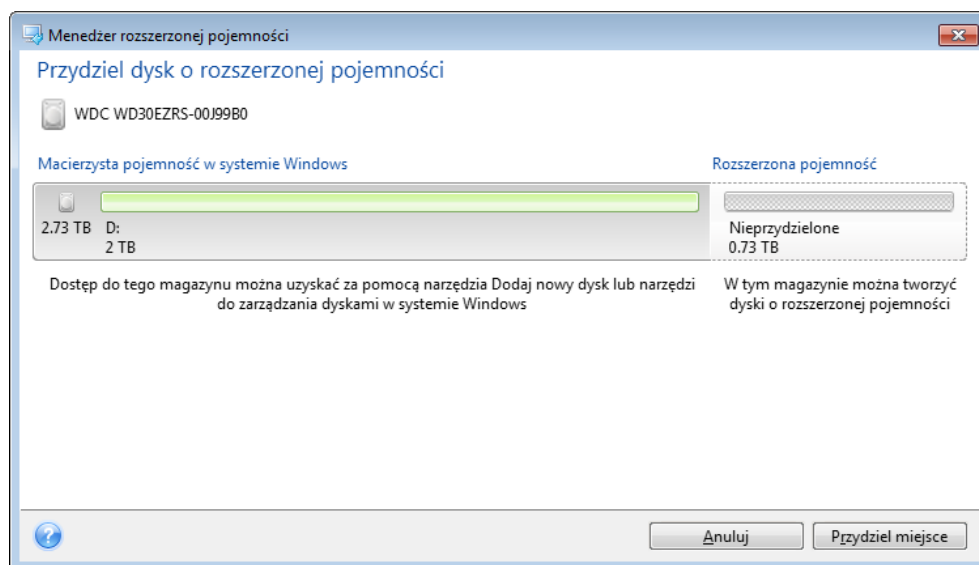
Kreator Acronis Extended Capacity Manager wyświetla wszystkie dyski twarde o rozmiarach przekraczających 2 TB (nieprzydzielone lub ze schematem partycjonowania MBR). Widoczne jest miejsce na dysku rozpoznawane i przydzielone przez system Windows. Miejsce to jest określone w kreatorze jako Pojemność macierzysta w systemie Windows.

Obszar poza granicą 2 TB jest wyświetlany jako Pojemność rozszerzona. Narzędzie umożliwia włączenie dysków o rozszerzonej pojemności, co spowoduje widoczność tego obszaru dla systemu operacyjnego i udostępnienie go dla operacji zarządzania dyskami.

1. Aby uruchomić narzędzie Acronis Extended Capacity Manager, wybierz kartę **Narzędzia i programy narzędziowe** i kliknij **Acronis Extended Capacity Manager**.

Jeśli program nie znajdzie żadnych dysków MBR o pojemności przekraczającej 2 TB, wyświetli komunikat informujący o dostępności całego miejsca na dysku i braku konieczności użycia narzędzia Acronis Extended Capacity Manager.

2. Narzędzie Acronis Extended Capacity Manager wyświetla Pojemność rozszerzoną dostępną do przydzielenia.

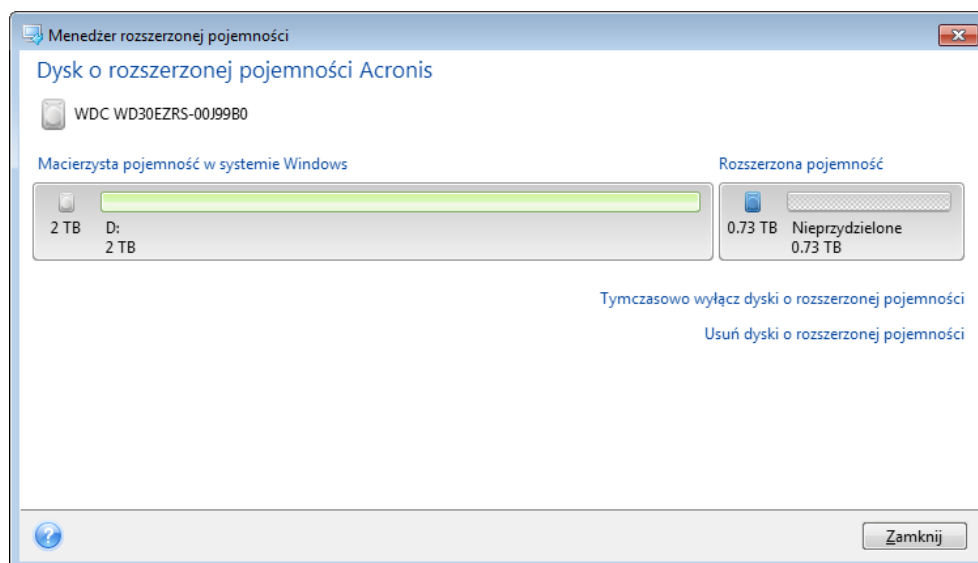
3. Kliknij **Przydzielenie miejsca**, aby w następnym kroku zapoznać się z dostępnymi możliwościami przydzielenia miejsca na dysku.

Kliknięcie przycisku **Zastosuj** spowoduje emulację dysku o rozszerzonej pojemności na dysku fizycznym. Jeśli pojemność dysku fizycznego przekracza 4 TB, a posiadany system operacyjny nie obsługuje schematu partycjonowania GPT, program utworzy kilka dysków MBR o rozszerzonej pojemności.

Należy pamiętać, że dyski o rozszerzonej pojemności nie mogą pełnić roli nośników startowych, choć większość ich właściwości jest taka sama jak w przypadku dysków fizycznych.

4. Kliknij **Zamknij**, aby zamknąć narzędzie Acronis Extended Capacity Manager.

Po przydzieleniu miejsca możliwe jest tymczasowe wyłączenie dysków o rozszerzonej pojemności przez kliknięcie **Tymczasowo wyłącz dyski o rozszerzonej pojemności**. Spowoduje to, że dyski o rozszerzonej pojemności staną się niewidoczne dla narzędzi do zarządzania dyskami, choć miejsce na dysku pozostanie przydzielone i później będzie można ponownie włączyć widoczność tych partycji. W tym celu uruchom narzędzie Acronis Extended Capacity Manager i kliknij **Przydziel miejsce**.

Aby usunąć dyski o rozszerzonej pojemności, kliknij **Usuń dyski o rozszerzonej pojemności**, a w następnym kroku kliknij przycisk **Zastosuj**. Dyski te zostaną usunięte z systemu, a miejsce na nich poza obszarem pierwszych 2 TB stanie się niedostępne. Aby później przydzielić to miejsce, należy ponownie uruchomić narzędzie Extended Capacity Manager i powtórzyć opisane kroki kreatora.

Korzystanie z dysków o rozszerzonej pojemności będzie możliwe nawet po odinstalowaniu programu True Image 2013. Podczas odinstalowywania pojawi się pytanie, czy chcesz usunąć narzędzie Extended Capacity Disk. W przypadku nieusunięcia dysku będzie można nadal z niego korzystać.

7.7.1 Jeśli nie można uruchomić menedżera rozszerzonej pojemności Acronis

Menedżer rozszerzonej pojemności Acronis może nie uruchamiać się z jednego z następujących powodów:

- system nie zawiera dysków twardych ze stylem partycji MBR większych niż 2 TB — za pomocą narzędzia **Dodaj nowy dysk** można przydzielić całe miejsce na dyskach twardych i zarządzać nim;
- system zawiera dyski o dużym rozmiarze, ale nie zostały one jeszcze zainicjowane;
- rozmiar sektora na dysku jest większy niż 512 kB.

7.8 Bezpieczeństwo i prywatność

W skład programu True Image 2013 wchodzi narzędzia do bezpiecznego niszczenia danych z całego dysku twardego i poszczególnych partycji. Program umożliwia również usuwanie poszczególnych plików i wymazywanie śladów aktywności użytkowników w systemie.

W przypadku wymiany starego dysku twardego na nowy o większej pojemności możesz przypadkowo pozostawić na starym dysku informacje osobiste i poufne. Takie informacje można odzyskać nawet po ponownym sformatowaniu dysku.

Narzędzie Acronis DriveCleanser służy do niszczenia poufnych informacji na dyskach twardych lub partycjach przy użyciu technik niszczenia, które spełniają lub nawet przewyższają wymagania większości norm krajowych. Można wybrać odpowiednią metodę niszczenia danych w zależności od wagi informacji poufnych.

Narzędzie File Shredder oferuje identyczne funkcje przeznaczone do indywidualnych plików i folderów.

Kreator czyszczenia systemu gwarantuje wymazanie wszelkich śladów aktywności użytkownika na komputerze. Podczas pracy na komputerze pozostawia się w systemie tysiące bajtów informacji na temat swoich działań. Można nawet nie wiedzieć o istnieniu tych śladów. Informacje te mogą obejmować nazwy użytkownika i hasła, jak również dane osobiste, które w przypadku trafienia w niewłaściwe ręce mogą posłużyć do kradzieży tożsamości. Narzędzie to całkowicie wymazuje tego rodzaju informacje z dysku twardego.

Metody niszczenia danych zostały szczegółowo opisane w sekcji Metody wymazywania dysku twardego (s. 221) niniejszego podręcznika.

W tej sekcji

Acronis DriveCleanser	206
File Shredder	213
Czyszczenie systemu	214
Metody wymazywania dysku twardego	221

7.8.1 Acronis DriveCleanser

Wiele systemów operacyjnych nie zawiera narzędzi do bezpiecznego niszczenia danych, więc usunięte pliki można łatwo odzyskać za pomocą nieskomplikowanych aplikacji. Nawet pełne sformatowanie dysku nie zapewnia trwałego zniszczenia poufnych danych.

Narzędzie Acronis DriveCleanser gwarantuje trwałe zniszczenie danych znajdujących się na wybranych dyskach twardych i partycjach. Narzędzie to umożliwia wybór jednego spośród kilku algorytmów niszczenia danych, w zależności od ważności danych poufnych.

Należy pamiętać, że w zależności od całkowitego rozmiaru zaznaczonych partycji i wybranego algorytmu niszczenia danych proces ten może zająć wiele godzin.

Praca z narzędziem Acronis DriveCleanser

Narzędzie Acronis DriveCleanser umożliwia:

- czyszczenie wybranych dysków twardych lub partycji przy użyciu wybranych algorytmów,
- tworzenie i uruchamianie niestandardowych algorytmów czyszczenia dysku twardego.

Działanie narzędzia Acronis DriveCleanser opiera się na kreatorze, który tworzy **skrypt** wszystkich operacji na dysku twardym, dlatego żadne dane nie są niszczone aż do kliknięcia **Kontynuuj** w oknie Podsumowanie. Na dowolnym etapie kreatora możliwe jest powrót do poprzedniego kroku i wybranie innych dysków, partycji lub algorytmów niszczenia danych.

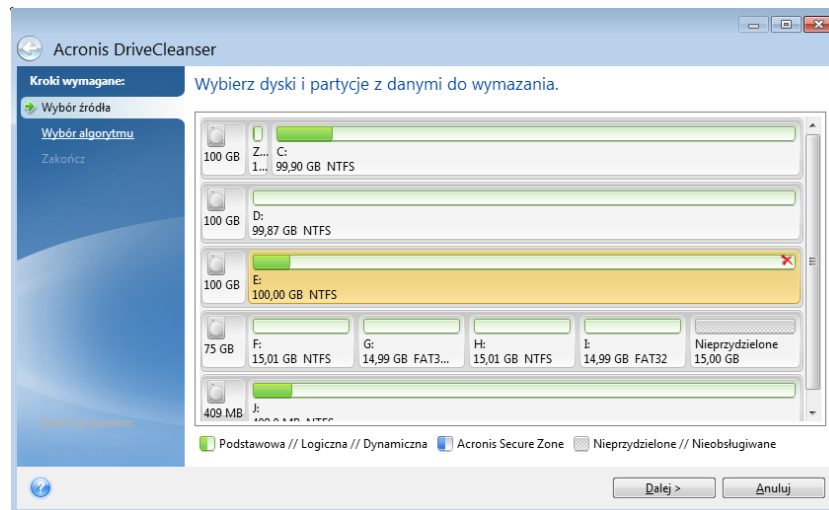
Aby trwale zniszczyć dane na dysku:

- Kliknij kartę **Narzędzia i programy narzędziowe**, a następnie kliknij **Acronis DriveCleanser**.

- Wykonaj kroki kreatora Acronis DriveCleanser.

Wybór danych

Najpierw należy wybrać partycje dysku twardego, na których mają być niszczone dane.

Aby wybrać partycję, kliknij odpowiedni prostokąt. W prawym górnym rogu wyświetli się czerwony znacznik oznaczający wybranie partycji.

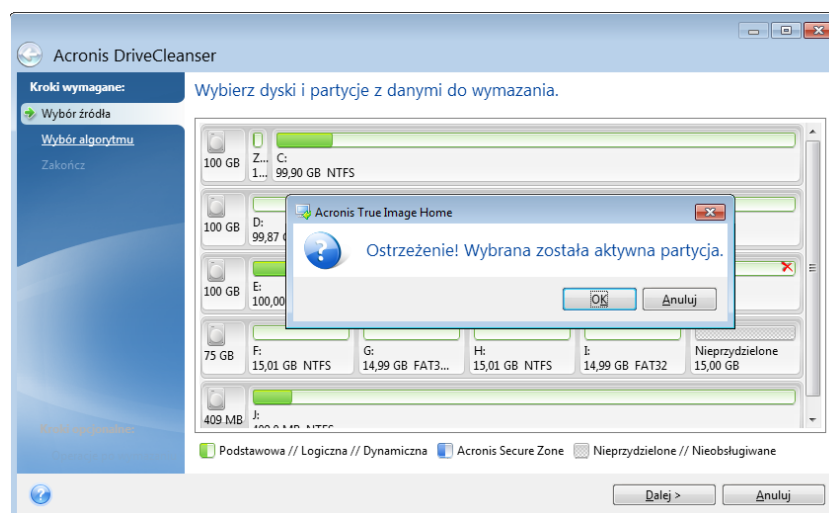
Do niszczenia danych możesz wybrać cały dysk twardy lub kilka dysków. W tym celu kliknij prostokąt odpowiadający dyskowi twardemu (z ikoną urządzenia, numerem dysku i pojemnością).

Możesz wybrać jednocześnie kilka partycji znajdujących się na różnych dyskach twardych lub na kilku dyskach, jak również nieprzydzielone miejsce na dyskach.

Narzędzie Acronis DriveCleanser nie umożliwia wymazywania partycji na dyskach dynamicznych i GPT, więc nie są one wyświetlane w oknie **Wybór źródła**.

Kliknij **Dalej**, aby kontynuować.

Jeżeli w skład wybranych dysków lub partycji wchodziły dyski lub partycje systemowe, wyświetlone zostanie okno zawierające ostrzeżenie.

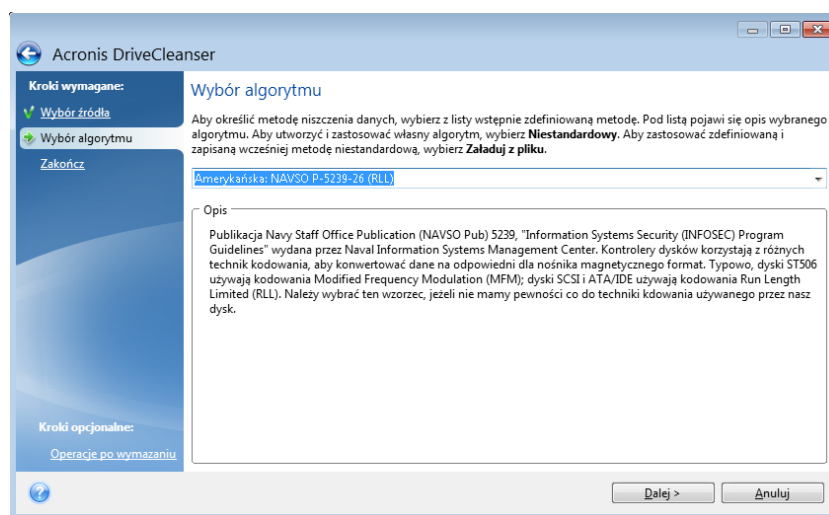

Uwaga: kliknięcie **OK** w oknie z ostrzeżeniem, a następnie **Kontynuuj** w oknie podsumowania spowoduje wymazanie partycji systemowej zawierającej system operacyjny Windows.

Wybór algorytmu

Narzędzie Acronis DriveCleanser korzysta z kilku najbardziej popularnych algorytmów niszczenia danych. Wybierz żądany algorytm z listy rozwijanej.

Metody niszczenia danych zostały szczegółowo opisane w sekcji Metody wymazywania dysku twardego (s. 221) niniejszego podręcznika.

Po wybraniu algorytmu narzędzie Acronis DriveCleanser wykona wszystkie czynności niezbędne do zniszczenia zawartości wybranej partycji lub wybranego dysku. Po wykonaniu tej operacji wyświetlony zostanie komunikat informujący o pomyślnym zniszczeniu danych.

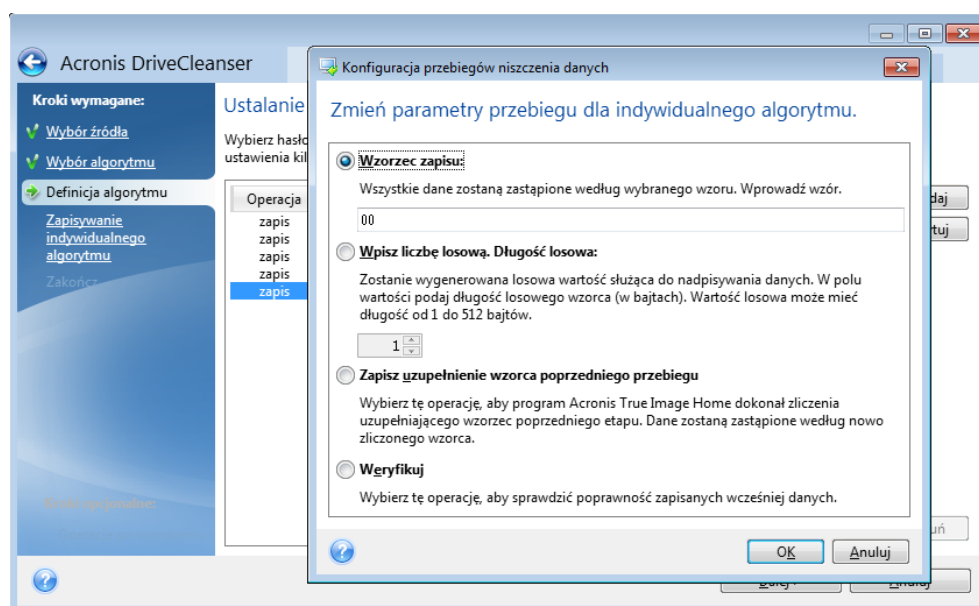
Narzędzie Acronis DriveCleanser zawiera jeszcze jedną przydatną funkcję — pozwala oszacować wyniki zastosowania określonego algorytmu niszczenia danych na dysku twardym lub na partycji. Ponadto w program wbudowane jest narzędzie Edytor dysku, które umożliwia przeglądanie zawartości dysków twardych.

Wspomniane powyżej algorytmy charakteryzują się różnymi stopniami niszczenia danych poufnych. Z tego względu wygląd dysku lub partycji po zakończeniu niszczenia danych zależy od wybranego algorytmu. Jednak obraz faktycznie wyświetlany na ekranie to sektory dysku wypełnione zerami lub symbolami losowymi.

Tworzenie indywidualnych algorytmów niszczenia danych

Narzędzie Acronis DriveCleanser umożliwia tworzenie indywidualnych algorytmów do wymazywania danych z dysków twardych. Chociaż program udostępnia kilka poziomów niszczenia danych, można utworzyć własny algorytm. Jest to zalecane tylko w przypadku użytkowników znających zasady niszczenia danych stosowane w metodach bezpiecznego wymazywania.

Aby rozpocząć tworzenie algorytmu wymazywania dysku twardego, kliknij **Niestandardowy** z listy rozwijanej znajdującej się w oknie Wybór algorytmu. W kreatorze narzędzia DriveCleanser będą wówczas dostępne nowe wymagane kroki, pozwalające utworzyć nowy algorytm niszczenia danych odpowiadający konkretnym wymaganiom w zakresie bezpieczeństwa.

Po utworzeniu metody niestandardowej można zapisać utworzony algorytm. Przyda się to, jeżeli zamierzasz użyć algorytmu ponownie.

Ładowanie algorytmu z pliku

Po utworzeniu i zapisaniu algorytmu niszczenia danych podczas pracy z programem True Image 2013 możesz go użyć w następujący sposób:

W oknie Wybór algorytmu wybierz **Załaduj z pliku** z listy rozwijanej i zaznacz plik zawierający parametry niestandardowego algorytmu niszczenia danych. Domyślnie pliki tego rodzaju mają rozszerzenie *.alg.

Definicja algorytmu

Okno Definicja algorytmu zawiera szablon tworzonego algorytmu.

Okno zawiera następującą legendę: pierwsza kolumna listy reprezentuje typ operacji wykonywanej na dysku (może to być zapisywanie lub weryfikacja), w drugiej kolumnie przedstawiony jest wzorzec danych zapisywanych na dysk.

Wzorzec danych zapisywanych na dysk zawsze ma postać heksadecymalną (np. 0x00, 0xAA lub 0xCD itp.). Wartości te zajmują 1 bajt, jednak ich rozmiar może osiągnąć 512 bajtów. Oprócz tych wartości możesz wprowadzić losową wartość heksadecymalną o dowolnej długości (do 512 bajtów). Algorytm może także zawierać jedną lub więcej wartości uzupełniających, które uzupełniają wartość zapisaną na dysku w poprzednim przebiegu.

Jeżeli wartość binarna to 10001010 (0x8A), wówczas wartość uzupełniająca będzie miała postać 01110101 (0x75).

Okno Definicja algorytmu zawiera wyłącznie szablon algorytmu. Dane, które oprogramowanie powinno zapisać na dysku w celu zniszczenia danych poufnych zgodnie z algorytmem, należy określić indywidualnie.

W tym celu zaznacz wiersz reprezentujący pierwszy przebieg i kliknij **Edycja**.

Dopasowywanie przebiegu wymazywania

Okno Dopasowanie przebiegu wymazywania umożliwia określenie wzorca, który będzie zapisywany na dysk (wartość heksadecymalna).

Elementy sterujące znajdujące się w oknie mają następujące znaczenie: w polu znajdującym się pod pozycją **Wzorzec zapisu** możesz wpisać dowolną wartość heksadecymalną, która zostanie zapisana na dysk podczas przebiegu (w tym przypadku jest to przebieg pierwszy).

Po zaznaczeniu opcji **Wpisz liczbę losową** na dysk zostanie najpierw zapisana losowa wartość o długości określonej przez użytkownika (w bajtach) w poniższym polu.

Zgodnie z amerykańskim standardem, na którym wzorowany jest przykład, zaznacz opcję **Wpisz liczbę losową** i wpisz wartość 1.

Kliknij **OK**, aby kontynuować.

Na ekranie ponownie pojawi się okno definicji algorytmu, w którym można zaobserwować, że poprzedni wpis dla pierwszego przebiegu (zapis — 00) został zastąpiony wierszem zapis — losowy, liczba bajtów: 1.

Aby zdefiniować następny przebieg, kliknij **Dodaj**.

Na ekranie pojawi się znane już okno, ale tym razem opcja ta będzie zawierała dwie dodatkowe pozycje:

- **Zapisz uzupełnienie wzorca poprzedniego przebiegu:** drugi przebieg algorytmu zgodnego z amerykańskim standardem, na którym wzorowany jest przykład, polega na zapisaniu w każdym sektorze wartości heksadecymalnych uzupełniających wartości z przebiegu poprzedniego. Z tego względu zaznacz opcję Zapisz uzupełnienie wzorca poprzedniego przebiegu i kliknij **OK**.

Na ekranie ponownie pojawi się okno definicji algorytmu. W tym oknie drugi wiersz został zmieniony: zapis — uzupełnienie wartości z poprzedniego kroku.

- **Weryfikacja**

Zgodnie z amerykańskim standardem niszczenia danych należy zdefiniować trzeci i czwarty przebieg.

W ten sam sposób można utworzyć dowolny algorytm niszczenia danych spełniający wymagania bezpieczeństwa.

Zapisywanie algorytmu niestandardowego

W kolejnym oknie Zapisywanie algorytmu niestandardowego możesz zapisać utworzony algorytm do pliku. Może się on przydać do ponownego użycia.

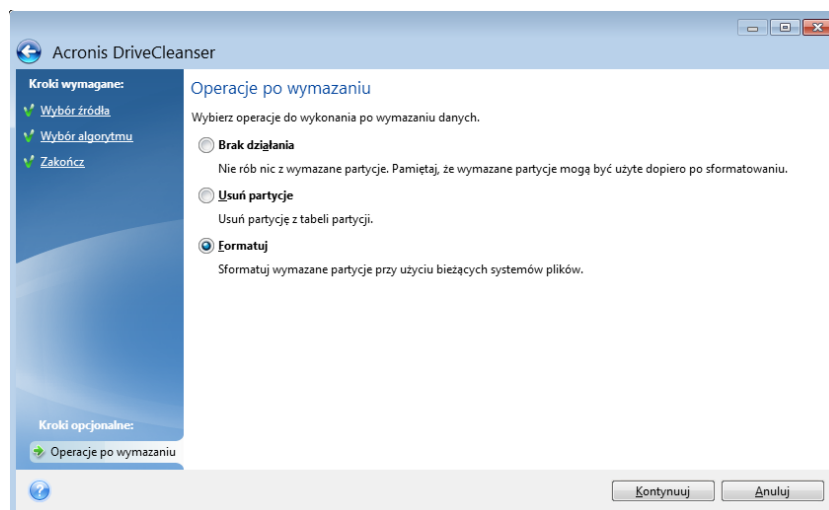
W celu zapisania algorytmu określ jego nazwę i ścieżkę w polu Wybierz plik lub wskaż istniejący już plik na dysku.

Każdy algorytm niestandardowy jest przechowywany w osobnym pliku. W przypadku próby zapisania nowego algorytmu do istniejącego pliku zawartość istniejącego pliku zostanie usunięta.

Czynności po wymazaniu

W oknie Czynności po wymazaniu możesz zdefiniować czynności, które będą wykonywane na partycjach wybranych do zniszczenia danych. W narzędziu Acronis DriveCleanser są dostępne trzy opcje:

- **Brak działania** — tylko zniszczenie danych przy użyciu algorytmu wybranego poniżej
- **Usuń partycje** — po zakończeniu niszczenia danych partycja zostanie usunięta
- **Formatuj** — niszczenie danych i formatowanie partycji (ustawienie domyślne)

Podsumowanie wymazywania dysku

Okno podsumowania zawiera listę operacji do wykonania.

Uwaga: po kliknięciu przycisku **Kontynuuj** wybrane partycje zostaną trwale wymazane. Dlatego przycisk jest nieaktywny do momentu zaznaczenia pola wyboru **Wymaż wybrane partycje nieodwracalnie**.

Kliknij **Kontynuuj**, aby rozpocząć wymienione operacje.

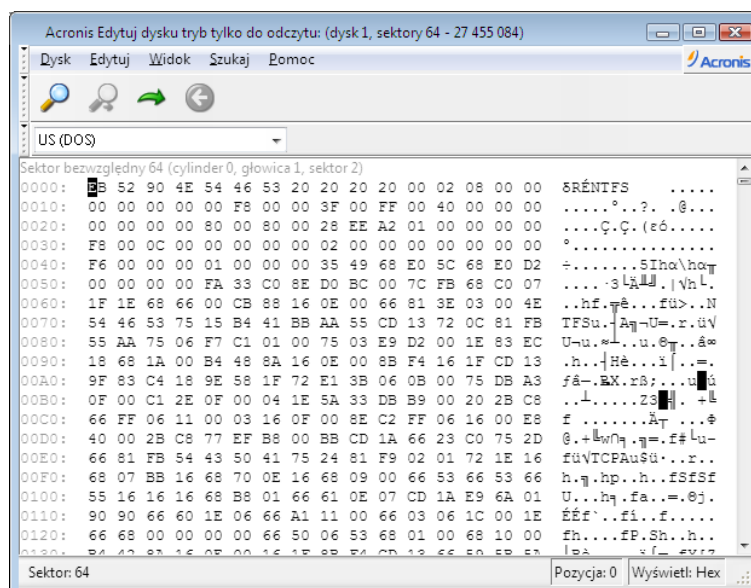
Kliknij przycisk **Opcje**, aby wykonać dodatkowe kroki.

Kliknij przycisk **Anuluj**, aby zamknąć kreator bez wykonywania żadnych operacji.

Edytor dysków (tryb tylko do odczytu)

Narzędzie Acronis DriveCleanser zawiera jeszcze jedną przydatną funkcję — pozwala oszacować wyniki zastosowania określonej metody niszczenia danych na dysku twardym lub partycji. Aby wyświetlić informacje o stanie wyczyszczonych dysków lub partycji, kliknij kartę **Narzędzia i programy narzędziowe**. Następnie kliknij łącze **Wyświetl bieżący stan dysków** i wybierz partycję, której wyniki czyszczenia chcesz wyświetlić. Zostanie uruchomione zintegrowane narzędzie Acronis Disk Editor (w trybie tylko do odczytu).

Różne algorytmy charakteryzują się różnymi stopniami niszczenia danych poufnych. Z tego względu wygląd partycji po zakończeniu niszczenia danych zależy od wybranej metody. Jednak obraz faktycznie wyświetlany na ekranie to sektory dysku wypełnione zerami lub symbolami losowymi.

Przeszukiwanie zawartości dysku twardego

Menu **Wyszukiwanie** umożliwia znajdowanie określonych ciągów znaków na dysku twardym oraz przechodzenie do sektorów dysku na podstawie ich przesunięcia bezwzględnego.

Wybierz **Szukaj** z tego menu, aby uzyskać dostęp do funkcji umożliwiających wyszukiwanie ciągów znaków na edytowanym dysku. (Tę samą czynność można wykonać przez naciśnięcie kombinacji klawiszy **Ctrl + F**). Parametry wyszukiwania ustawia się w oknie dialogowym **Szukaj**.

Aby rozpocząć wyszukiwanie:

- Wyszukiwany ciąg może być wartością tekstową (pole **Tekst**) lub liczbową (heksadecymalną) (pole **Hex**). Po wprowadzeniu ciągu znaków w polu **Tekst** zostanie on automatycznie przekonwertowany na wartość heksadecymalną oraz wyświetlony w polu **Hex** i odwrotnie.
- Zaznacz parametr **Uwzględniaj wielkość liter**, aby program rozróżniał wielkość liter. Jeśli wybrano tryb wyszukiwania bez uwzględniania wielkości liter, ignorowana będzie nie tylko wielkość liter, ale także dodatkowe symbole zestawu znaków.
- Zaznacz parametr **Szukaj w przesunięciu sektora**, aby wyszukać ciąg znaków w obrębie danego przesunięcia sektora.
- Kliknij **OK**, aby rozpocząć wyszukiwanie. Po zakończeniu wyszukiwania bieżąca pozycja zostanie przesunięta do miejsca, w którym odnaleziono dany ciąg znaków, lub, jeżeli nie znaleziono żadnych wyników, jej położenie nie ulegnie zmianie. Aby wyszukać następny ciąg znaków z bieżącej pozycji, wybierz **Wyszukaj ponownie** z menu **Wyszukiwanie** lub naciśnij klawisz **F3**.

Przechodzenie do sektora

Do określonego sektora można przejść na podstawie jego przesunięcia bezwzględnego. W tym celu wybierz **Przejdź do** z menu **Wyszukiwanie** (lub naciśnij kombinację klawiszy **Alt+P**). Wybór tej opcji spowoduje otwarcie okna **Przejdź do**.

Aby wykonać przejście, wprowadź przesunięcie bezwzględne sektora lub numery cylindra, głowicy i sektora. Wyświetlane parametry mają następujący format:

(CYL x HDS + HD) x SPT + SEC - 1

Gdzie CYL, HD, SEC są kolejno numerami cylindra, głowicy i sektora według współrzędnych CHS (Cylinder, Head, Sector — cylinder, głowica, sektor), HDS to liczba głowic przypadająca na dysk, a SPT to liczba sektorów przypadających na ścieżkę.

Aby powrócić do poprzedniego sektora, wybierz **Wstecz** w menu **Wyszukiwanie** (lub naciśnij kombinację klawiszy **Ctrl+Backspace**).

7.8.2 File Shredder

Narzędzie **File Shredder** umożliwia szybkie i trwałe niszczenie wybranych plików i folderów.

Aby trwale zniszczyć pliki i foldery:

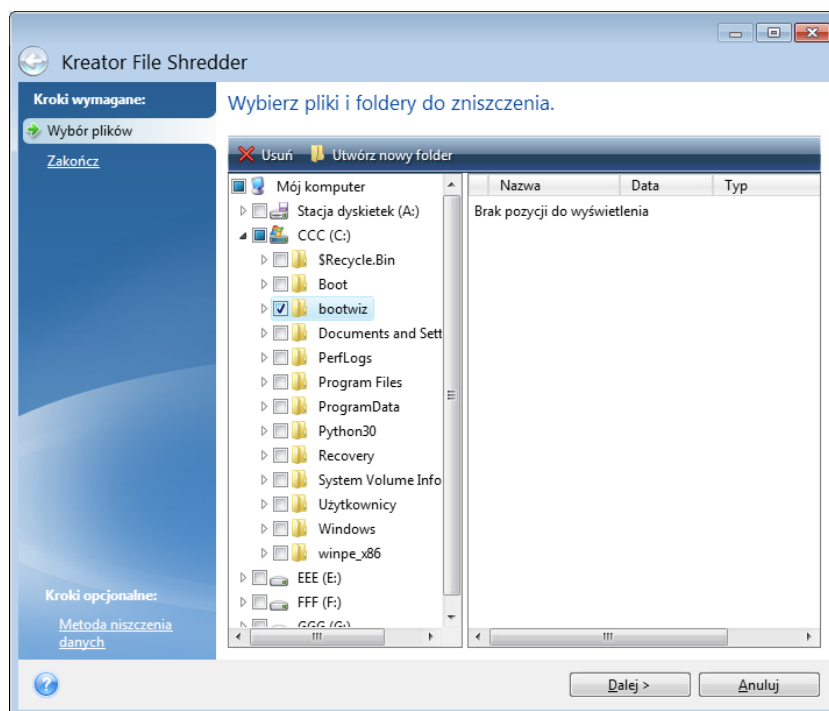
- Kliknij kartę **Narzędzia i programy narzędziowe**, a następnie kliknij **File Shredder**.
- Wykonaj kroki wskazane przez kreator File Shredder.

Wybierz pliki/foldery

Wybierz pliki lub foldery, które chcesz zniszczyć.

Aby wybrać pliki lub foldery do zniszczenia:

- Rozwiń drzewo folderów i zaznacz pliki i/lub foldery, które chcesz zniszczyć. Możesz wybrać dowolny zestaw plików, folderów, a nawet dysków. Podczas wybierania danych do zniszczenia należy zachować ostrożność, ponieważ usunięte dane nie będą mogły zostać przywrócone.
- Po wybraniu danych do zniszczenia kliknij **Dalej**, aby kontynuować.

Wybór metody niszczenia danych

Narzędzie File Shredder korzysta z kilku najbardziej popularnych metod niszczenia danych. Tutaj należy wybrać metodę niszczenia.

Metody niszczenia danych zostały szczegółowo opisane w sekcji Metody wymazywania dysku twardego (s. 221) niniejszego podręcznika.

Kliknięcie **Kontynuuj** po wybraniu żądanej metody uruchamia operację. (Jeśli przycisk **Kontynuuj** jest niedostępny, kliknij **Zakończ** na pasku bocznym i zaznacz pole **Zniszcz wybrane pliki i foldery nieodwracalnie**, aby włączyć przycisk **Kontynuuj**).

Niszczenie plików — podsumowanie

Okno podsumowania zawiera następujące informacje: listę wybranych plików/folderów, które zostaną zniszczone, oraz metodę niszczenia danych.

Po kliknięciu przycisku **Kontynuuj** wybrane pliki i foldery zostaną trwale zniszczone. Zatem przycisk jest wyłączony do momentu zaznaczenia pola wyboru **Zniszcz wybrane pliki i foldery nieodwracalnie**.

Kliknij przycisk **Kontynuuj**, aby zniszczyć nieodwracalnie wybrane pliki i/lub foldery.

Kliknij **Opcje**, aby wykonać opcjonalne kroki.

Kliknij **Anuluj**, aby zamknąć kreator bez wykonywania operacji.

Postęp operacji niszczenia

Okno statusu operacji zawiera informacje o stanie bieżącej operacji.

Postęp wybranej operacji jest wskazywany przez pasek postępu.

Wykonanie niektórych operacji może zająć dużo czasu. W takim przypadku można zaznaczyć pole wyboru **Wyłącz komputer po zakończeniu**. Po zakończeniu operacji program True Image 2013 wyłączy komputer.

7.8.3 Czyszczenie systemu

Kreator czyszczenia systemu umożliwia bezpieczne usuwanie wszystkich śladów aktywności użytkownika przechowywanych w systemie Windows.

Umożliwia on wykonywanie następujących operacji:

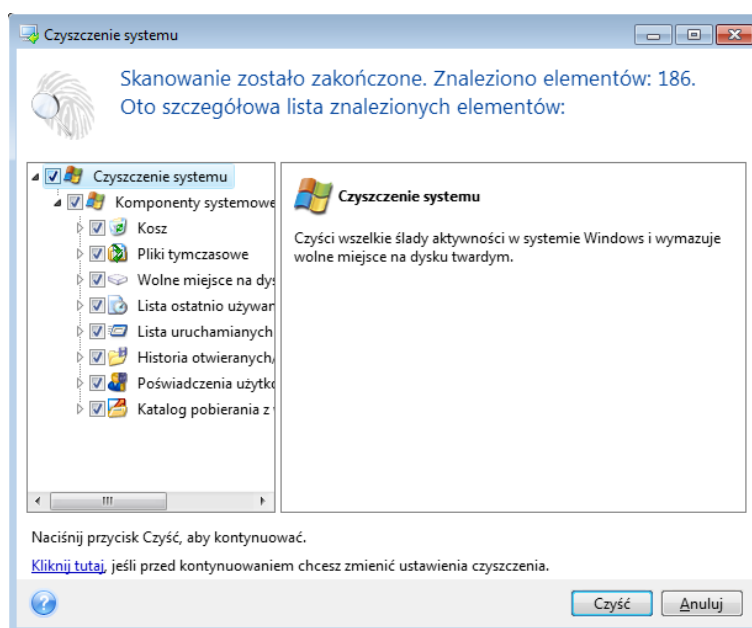
- Bezpieczne usuwanie danych znajdujących się w **koszu systemu Windows**
- Usuwanie **plików tymczasowych** z poszczególnych folderów systemu Windows
- Oczyszczanie **wolnego miejsca na dysku twardym** z wszelkich śladów pozostałych po przechowywanych danych
- Usuwanie śladów **wyszukiwania plików i komputerów** na podłączonych dyskach oraz komputerach w sieci lokalnej
- Usuwanie listy **ostatnio używanych dokumentów**
- Usuwanie listy **uruchamianych programów**
- Usuwanie historii **otwieranych/zapisywanych plików**
- Oczyszczanie listy miejsc sieciowych odwiedzonych przy użyciu **poświadczeń sieciowych**

- Oczyszczanie **katalogu pobierania z wyprzedzeniem systemu Windows**, w którym przechowywane są informacje o ostatnio uruchamianych programach

Systemy Windows Vista i Windows 7 nie przechowują list wyszukiwania plików i komputerów. Ponadto informacje o otwieranych/zapisywanych plikach są przechowywane w rejestrze w inny sposób — dlatego informacje wyświetlone w kreatorze będą wyglądać inaczej.

Należy pamiętać, że system Windows przechowuje hasła do momentu zakończenia sesji, więc oczyszczenie listy poświadczeń sieciowych pozostanie bezskuteczne do chwili zakończenia bieżącej sesji systemu Windows, tzn. do chwili wylogowania się lub ponownego uruchomienia komputera.

Aby uruchomić kreator, w menu głównym programu wybierz kartę **Narzędzia i programy narzędziowe** i kliknij **Czyszczenie systemu**. Uruchomiony kreator wyszuka wszelkie ślady aktywności użytkownika przechowywane w systemie Windows. Wyniki wyszukiwania zostaną wyświetlone w górnej części okna kreatora.

Można przejrzeć wyniki wyszukiwania i ręcznie wybrać elementy do usunięcia.

Jeżeli chcesz zmienić domyślne ustawienia czyszczenia systemu, kliknij odpowiednie łącze w pierwszym oknie Kreatora czyszczenia systemu.

Kliknij **Oczyść**, aby rozpocząć usuwanie znalezionych elementów.

Ustawienia czyszczenia

W oknie ustawień czyszczenia można zmienić ustawienia czyszczenia każdego komponentu systemu. Niektóre ustawienia dotyczą wszystkich komponentów.

Aby zmienić ustawienia czyszczenia danego komponentu:

- Rozwiń element **Komponenty systemowe** w drzewie i wybierz komponent, dla którego chcesz zmienić ustawienia czyszczenia. Można włączyć lub wyłączyć skanowanie danego komponentu przez Kreator czyszczenia. W tym celu należy zaznaczyć lub wyczyścić pole wyboru **Włącz**.

W razie potrzeby można również rozwinąć komponent i dostosować metodę niszczenia danych, określić pliki do wyczyszczenia, wyczyścić ciągi wyszukiwania w rejestrze, które były używane od znajdowania komputerów w sieci lokalnej, itd. W tym celu kliknij trójkąt obok komponentu, wybierz z listy odpowiednią opcję i określ ustawienia.

- Po skonfigurowaniu właściwości komponentów kliknij **OK**, aby zapisać ustawienia. Wprowadzone ustawienia przy następnym uruchomieniu kreatora czyszczenia zostaną uznane za domyślne.

Jeżeli ustawienia czyszczenia były już zmieniane, można przywrócić ustawienia domyślne, klikając **Przywróć domyślne**.

Komponenty systemowe:

- Kosz
- Pliki tymczasowe
- Wolne miejsce na dysku twardym
- Lista wyszukiwanych komputerów
- Lista wyszukiwanych plików
- Lista ostatnio używanych dokumentów
- Lista programów uruchamianych w systemie Windows
- Historia otwieranych/zapisywanych plików
- Poświadczenia użytkownika
- Katalog pobierania z wyprzedzeniem Windows

Domyślne opcje czyszczenia

Domyślne opcje czyszczenia są dostępne po kliknięciu łącza **Kliknij, aby zmienić to ustawienie** na stronie opcji **Metoda niszczenia danych**.

Aby zmienić domyślne opcje czyszczenia:

- Wybierz z drzewa komponent, którego ustawienia czyszczenia chcesz zmienić.
- Po zmianie opcji kliknij **OK**, aby zapisać ustawienia.

Jeżeli ustawienia czyszczenia były już zmieniane, można przywrócić ustawienia domyślne, klikając **Przywróć domyślne**.

Ogólne

Okno podsumowania wyświetlane jest domyślnie po zakończeniu każdego procesu czyszczenia (zaznaczone jest pole wyboru **Pokaż podsumowanie**). Jeżeli nie chcesz, aby to okno było wyświetlane, odznacz odpowiednie pole wyboru.

Opcje czyszczenia

W procesie czyszczenia systemowego wykorzystywanych jest kilka najbardziej popularnych metod czyszczenia danych. Tutaj możesz wybrać wspólną metodę niszczenia danych, która będzie domyślnie wykorzystywana dla wszystkich pozostałych komponentów.

Metody niszczenia danych zostały szczegółowo opisane w sekcji Metody wymazywania dysku twardego (s. 221) niniejszego podręcznika.

Szczegółowe opcje czyszczenia

Następujące opcje czyszczenia można dostosować:

- Metoda niszczenia danych
- Opcje domyślne
- Pliki
- Wolne miejsce na dysku
- Komputery
- Polecenia
- Filtr miejsc sieciowych

Metoda niszczenia danych

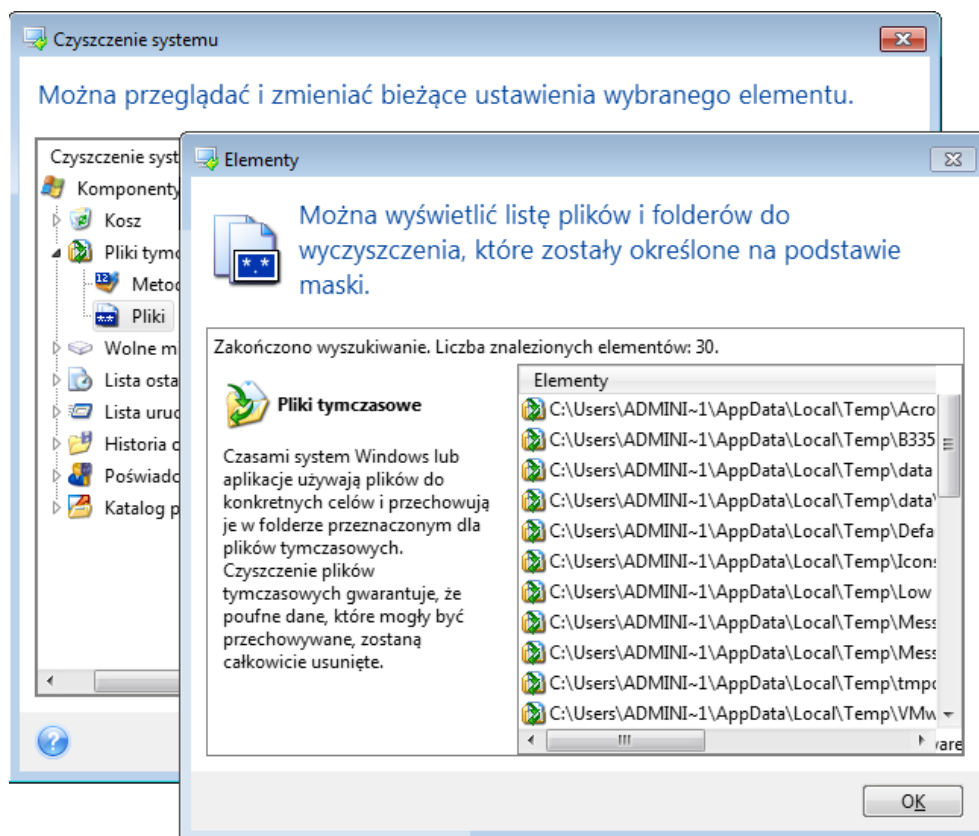
W procesie czyszczenia systemowego wykorzystywanych jest kilka najbardziej popularnych metod czyszczenia danych. Tutaj należy wybrać metodę niszczenia.

- **Użyj typowej metody** — jeśli ten parametr zostanie zaznaczony, program użyje domyślnej metody (ustawieniem początkowym jest metoda Szybka).
Jeśli chcesz, aby inna metoda była domyślna, kliknij odpowiednie łącze.
- **W przypadku tego komponentu użyj metody niestandardowej** — wybierz tę opcję, jeżeli chcesz wybrać z listy metodę niszczenia danych.

Metody niszczenia danych zostały szczegółowo opisane w sekcji Metody wymazywania dysku twardego (s. 221) niniejszego podręcznika.

Pliki

Opcja Pliki umożliwia określenie nazw plików, które mają zostać zniszczone przy użyciu kreatora czyszczenia systemu. Opcja ta może być używana również jako ciąg wyszukiwania.

W systemie operacyjnym Windows ciąg wyszukiwania może odpowiadać pełnej lub częściowej nazwie pliku. Ciąg ten może składać się z symboli alfanumerycznych, łącznie z przecinkami oraz symbolami wieloznacznymi systemu Windows, oraz wartości podobnych do przedstawionych poniżej:

- *.* — wszystkie pliki, niezależnie od nazwy i rozszerzenia.
- *.doc — wszystkie pliki posiadające określone rozszerzenie (w tym przypadku wszystkie dokumenty Microsoft).
- read*.* — wszystkie pliki, niezależnie od rozszerzenia, posiadające nazwy rozpoczynające się od ciągu „read”.
- info?.* — wszystkie pliki, niezależnie od rozszerzenia, mające pięciznakowe nazwy rozpoczynające się od ciągu „info”.

Ostatni ciąg wyszukiwania odnosi się np. do plików info1.txt czy infor.doc, jednak nie do pliku informacje.txt, ponieważ jego nazwa zawiera więcej niż pięć znaków (bez rozszerzenia).

Możesz wprowadzić kilka różnych ciągów wyszukiwania, oddzielając je średnikiem, np.:

.bak;.tmp;*.~~~ (bez spacji pomiędzy kolejnymi ciągami)

Wszystkie pliki, których nazwy są zgodne z wprowadzonym zestawem, zostaną usunięte.

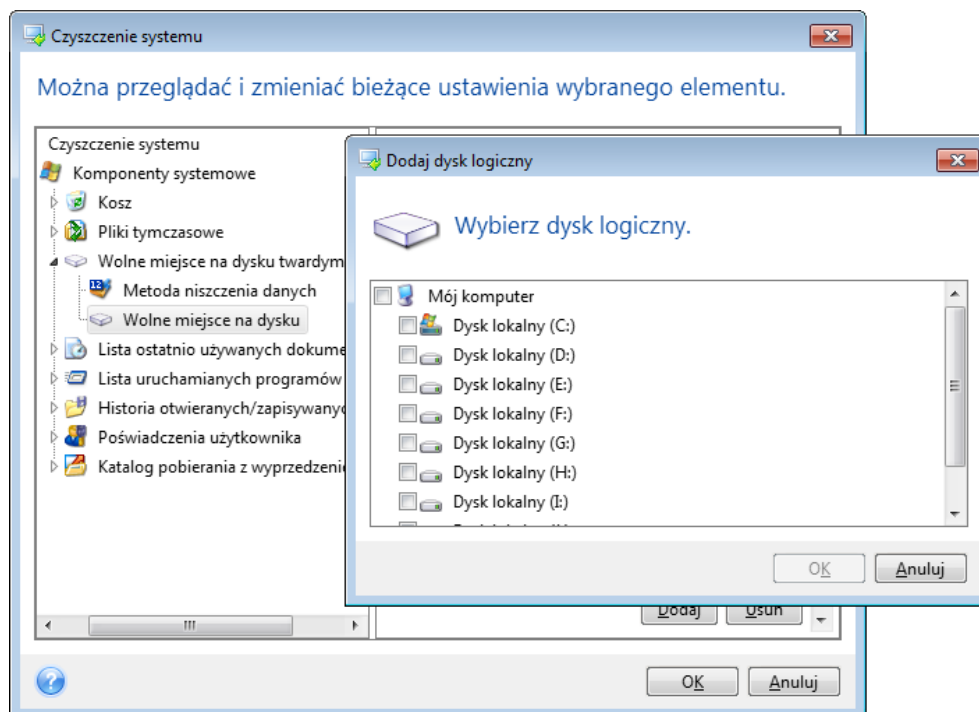
Po wprowadzeniu wartości ustawienia Pliki możesz przeglądać pliki odpowiadające ciągom wyszukiwania. W tym celu kliknij **Pokaż pliki**. Pojawi się okno z nazwami znalezionych plików. Pliki te zostaną wyczyszczone.

Wolne miejsce na dysku

W tym miejscu możesz ręcznie określić dyski fizyczne/logiczne, na których chcesz wykonać czyszczenie wolnego miejsca. Domyślnie czyszczone jest wolne miejsce na wszystkich dostępnych dyskach.

Jeżeli chcesz zmienić ustawienia tego parametru, kliknij **Usuń**, aby usunąć z listy dyski, na których nie chcesz czyścić wolnego miejsca.

Aby ponownie dodać te dyski do listy, kliknij **Dodaj**.

Komputery

Ustawienie **Komputery** umożliwia oczyszczenie rejestru z ciągów wyszukiwania użytych w celu znalezienia komputerów w sieci lokalnej. Ciągi te zawierają informacje o interesujących Cię zasobach sieciowych. Dane te powinny zostać usunięte w celu zachowania poufności.

Ustawienie **Komputery** jest podobne do ustawienia **Pliki**. Wprowadzany ciąg może zawierać dowolną liczbę pełnych lub częściowych nazw komputerów rozdzielonych średnikami. Usuwanie ciągów wyszukiwania komputerów odbywa się przez porównanie z wartością ustawienia **Komputery** zgodnie z regułami systemu Windows.

Jeżeli chcesz tylko usunąć ciągi wyszukiwania komputerów w sieci lokalnej (co w większości przypadków wystarczy), nie zmieniaj wartości domyślnej tego ustawienia. Aby przywrócić ustawienia domyślne:

- Wybierz komponent **Lista wyszukiwanych komputerów**.
- Sprawdź, czy pole wyboru **Włącz** jest zaznaczone.
- Wybierz ustawienie **Komputery** i upewnij się, że jego pole tekstowe jest puste.

W rezultacie z rejestru usunięte zostaną wszystkie nazwy wyszukiwanych komputerów.

Po wprowadzeniu wartości ustawienia **Komputery** możesz przeglądać ciągi wyszukiwania znalezione w rejestrze przez Kreatora czyszczenia systemu. W tym celu kliknij **Pokaż komputery**. Wyświetlone zostanie okno zawierające pełne i częściowe nazwy komputerów znalezionych w sieci, które zostaną usunięte.

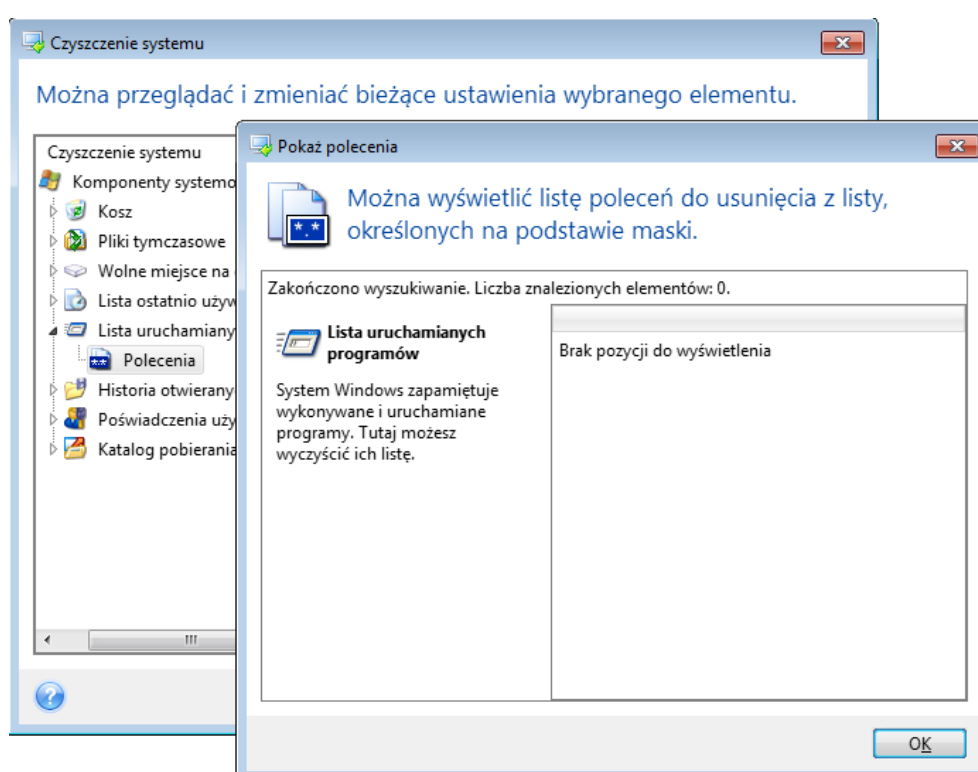
Ustawienie „Polecenia”

W tym miejscu możesz wybrać polecenia, które chcesz usunąć podczas czyszczenia **Listy uruchamiania systemu Windows**.

Kryterium to może zawierać dowolne pełne lub częściowe nazwy poleceń rozdzielone średnikami, na przykład:

help; cmd; reg

Nazwy poleceń zgodne z podanymi lub zawierające ich część zostaną usunięte.

Filtr miejsc sieciowych

Możesz podać nazwy (oddzielone średnikami) dowolnych hostów lub adresy IP miejsc sieciowych, serwerów, serwerów FTP, udostępnionych zasobów itd., z którymi łączyłeś się przy wykorzystaniu danych uwierzytelniających (nazwy użytkownika oraz hasła). We wprowadzanych nazwach hostów oraz adresach IP możesz używać gwiazdki (*) oraz znaku zapytania (?).

Kliknij **Pokaż miejsca sieciowe**, aby wyświetlić listę miejsc sieciowych odwiedzonych przy użyciu poświadczeń, które chcesz usunąć.

Podgląd

Wyniki skanowania zostaną przedstawione w górnej części okna kreatora. Domyślnie skanowane są wszystkie komponenty systemu. Jeśli chcesz wybrać, które z komponentów systemowych mają być skanowane, a które nie, zmień domyślne opcje czyszczenia.

Można wyświetlić wyniki wyszukiwania i ręcznie dodać lub usunąć zaznaczenie tych pozycji, które mają być wyczyszczone bądź pozostawione. Aby ułatwić wybór, wszystkie komponenty zostały krótko opisane. Po kliknięciu nazwy komponentu w prawej części okna zostanie wyświetlony jego opis.

Aby dodać lub usunąć zaznaczenie komponentu

- Rozwiń element **Komponenty systemowe** w drzewie Czyszczenie systemu i upewnij się, że komponent, który chcesz wyczyścić jest zaznaczony. Jeśli jakiś komponent nie ma zostać wyczyszczony, po prostu usuń zaznaczenie jego pola wyboru.
- W razie potrzeby możesz rozwinąć zakładkę komponentu i wybrać odpowiadające Ci opcje.

Po wybraniu komponentów do wyczyszczenia kliknij **Wyczyść**, aby kontynuować.

Systemy Windows Vista i Windows 7 nie przechowują list wyszukiwania plików i komputerów. Ponadto informacje o otwieranych/zapisywanych plikach są przechowywane w rejestrze w odmienny sposób, dlatego informacje w kreatorze są wyświetlane inaczej.

Postęp czyszczenia

Okno statusu operacji zawiera informacje o stanie bieżącej operacji.

Postęp wybranej operacji jest wskazywany przez pasek postępu.

Wykonanie niektórych operacji może zająć dużo czasu. W takim przypadku można zaznaczyć pole wyboru **Wyłącz komputer po zakończeniu**. Po zakończeniu operacji program True Image 2013 wyłączy komputer.

7.8.4 Metody wymazywania dysku twardego

Informacje usunięte z dysku twardego przy użyciu niezbyt bezpiecznych metod (np. zwykłych metod dostępnych w systemie Windows) mogą być łatwo odzyskane. Specjalistyczny sprzęt pozwala odzyskiwać nawet wielokrotnie nadpisywane dane. Z tego powodu coraz bardziej istotna staje się możliwość bezpowrotnego wymazywania danych.

Gwarantowane wymazywanie danych z nośników magnetycznych (np. z dysków twardych) oznacza, że nie będzie możliwe odzyskanie danych nawet przez wykwalifikowanych specjalistów przy użyciu wszystkich znanych narzędzi i metod odzyskiwania.

Problem można zobrazować w następujący sposób: dane są przechowywane na dysku twardym jako binarna sekwencja 1 i 0 (jedynek i zer), reprezentowana przez fragmenty dysku różniące się stopniem namagnesowania.

Uogólniając, jedynka zapisana na dysku zostanie odczytana przez jego kontroler jako jedynka, a zero zostanie odczytane jako zero. Jeżeli jednak zero zostanie nadpisane jedynką, wynikiem będzie wartość 0,95 i odwrotnie — nadpisanie jedynki kolejną jedynką da wartość 1,05. Różnice te nie mają znaczenia dla kontrolera. Jednak za pomocą specjalistycznych urządzeń można łatwo odczytać „spodnią” sekwencję jedynek i zer.

Odczytanie danych „skasowanych” w ten sposób wymaga jedynie specjalistycznego oprogramowania i niedrogo sprzętu (np. mikroskopu magnetycznego) potrzebnego do analizy namagnesowania sektorów dysku twardego czy pozostałości namagnesowania ścieżek.

Zapisywaniu danych na nośnikach magnetycznych towarzyszy jeszcze jeden efekt: każda ścieżka dysku zawiera **obraz każdej kiedykolwiek zapisanej na niej informacji**, jednak efekty takich zapisów (warstwa magnetyczna) z czasem stają się coraz mniej widoczne.

Podstawy działania metod wymazywania danych

Od strony fizycznej całkowite wymazanie informacji z dysku twardego polega na wielokrotnym przełączaniu każdej elementarnej jednostki obszaru magnetycznego przez zapisywanie w niej specjalnie dobranych sekwencji logicznych jedynek i zer (zwanymi również próbkami).

Korzystając z metod logicznego kodowania danych na obecnych dyskach twardych, można wybrać **próbki** z sekwencjami symboli (elementarnych jednostek danych), które mają być zapisywane w sektorach w celu **skutecznego wymazania poufnych danych**.

Metody udostępniane przez standardy krajowe umożliwiają (pojedyncze lub potrójne) zapisywanie losowych symboli w sektorach dysku **wybranych w sposób bezpośredni i arbitralny**, jednak możliwy do przyjęcia w prostych sytuacjach. Najskuteczniejsza metoda wymazywania informacji opiera się na dogłębnej analizie szczegółowych cech zapisu danych na wszystkich typach dysków twardych. Z tego powodu w celu **gwarantowanego** wymazania danych konieczne jest stosowanie złożonych metod wieloprzebiegowych.

Teoria gwarantowanego wymazywania danych została szczegółowo opisana w artykule Petera Gutmanna. Zobacz:

Bezpieczne usuwanie danych z pamięci magnetycznej i pamięci półprzewodnikowej pod adresem http://www.cs.auckland.ac.nz/~pgut001/pubs/secure_del.html.

Metody wymazywania danych używane w programie Acronis

Poniższa tabela zawiera krótkie opisy algorytmów wymazywania danych używanych w programie Acronis. W każdym opisie podano liczbę przebiegów w sektorach dysku twardego oraz liczby zapisywane w każdym bajcie sektora.

Opis wbudowanych metod wymazywania danych

Lp.	Algorytm (metoda zapisu)	Przebiegi	Zapis
1.	Departament Obrony USA 5220.22-M	4	1. przebieg — zapisywanie losowo wybranych symboli w każdym bajcie każdego sektora; 2. przebieg — uzupełnienie zapisu pierwszego przebiegu; 3. przebieg — ponownie symbole losowe; 4. przebieg — weryfikacja zapisu.
2.	Amerykański: NAVSO P-5239-26 (RLL)	4	1. przebieg — zapisywanie 0x01 we wszystkich sektorach; 2. przebieg — zapisywanie 0x27FFFFFF; 3. przebieg — losowe sekwencje symboli; 4. przebieg — weryfikacja.
3.	Amerykański: NAVSO P-5239-26 (MFM)	4	1. przebieg — zapisywanie 0x01 we wszystkich sektorach; 2. przebieg — zapisywanie 0x7FFFFFFF; 3. przebieg — losowe sekwencje symboli; 4. przebieg — weryfikacja.
4.	Niemiecki: VSITR	7	Przebiegi 1–6 — zapisywanie naprzemiennych sekwencji: 0x00 i 0xFF; 7. przebieg — zapisywanie 0xAA, tj. 0x00, 0xFF, 0x00, 0xFF, 0x00, 0xFF, 0xAA.
5.	Rosyjski: GOST	1	Zapisywanie zer logicznych (0x00) w każdym bajcie każdego sektora przy

Lp.	Algorytm (metoda zapisu)	Przebiegi	Zapis
	P50739-95		6–4 poziomie zabezpieczeń. Zapisywanie losowo wybranych symboli (liczb) w każdym bajcie każdego sektora przy 3–1 poziomie zabezpieczeń.
6.	Metoda Petera Gutmanna	35	Metoda Petera Gutmanna jest bardzo złożona. Bazuje na jego teorii wymazywania danych z dysku twardego (zobacz Bezpieczne usuwanie danych z pamięci magnetycznej i pamięci półprzewodnikowej).
7.	Metoda Bruce'a Schneiera	7	W książce „Kryptografia dla praktyków” Bruce Schneider przedstawia siedmioprzebiegową metodę niszczenia danych. 1. przebieg — zapisywanie 0xFF; 2. przebieg — zapisywanie 0x00; kolejne pięć przebiegów — zapisywanie zaszyfrowanych sekwencji pseudolosowych.
8.	Szybki	1	Zapisywanie zer logicznych (0x00) we wszystkich sektorach przeznaczonych do wymazania.

7.9 Montowanie obrazu

True Image 2013 umożliwia montowanie obrazów oraz eksplorowanie obrazów i kopii zapasowych plików.

Eksplorowanie obrazów i kopii zapasowych plików umożliwia wyświetlanie ich zawartości oraz kopiowanie wybranych plików na dysk twardy. Aby eksplorować kopię zapasową w Eksploratorze Windows, kliknij dwukrotnie odpowiedni plik tib.

Po skopiowaniu plików z kopii zapasowej, która jest eksplorowana, skopiowane pliki tracą atrybuty „Skompresowany” i „Zaszyfrowany”. Jeśli trzeba zachować te atrybuty, zaleca się odzyskanie kopii zapasowej.

Montowanie obrazów jako dysków wirtualnych umożliwia dostęp do obrazów w taki sam sposób jak do dysków fizycznych. Oznacza to, że:

- Na liście dysków wyświetlany jest nowy dysk oznaczony własną literą.
- Za pomocą Eksploratora Windows lub innego menedżera plików można przeglądać zawartość obrazu w taki sposób, jakby znajdował się on na dysku lub w partycji fizycznej.
- Dysku wirtualnego można używać w taki sam sposób jak dysku fizycznego (otwierać, zapisywać, kopiować, przenosić, tworzyć i usuwać pliki oraz foldery). W razie konieczności obraz może zostać podłączony w trybie tylko do odczytu.

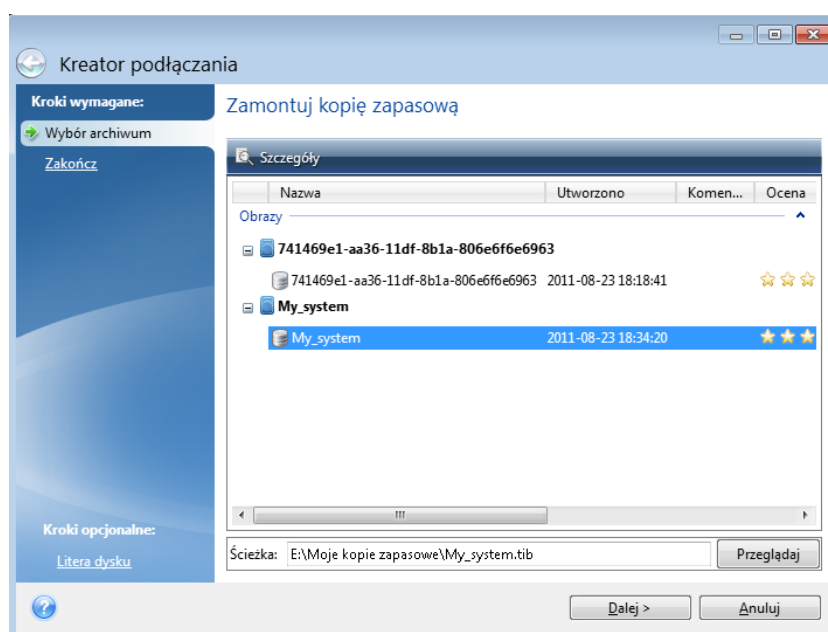
Operacje opisane w niniejszej sekcji można wykonywać tylko w systemach plików FAT i NTFS.

Należy pamiętać, że chociaż zarówno kopie zapasowe plików, jak i obrazy dysków/partycji mają domyślne rozszerzenie „.tib”, możliwe jest montowanie tylko **obrazów**. Aby wyświetlić zawartość kopii zapasowej plików, należy użyć funkcji eksplorowania (dostępnej jako polecenie Przeglądaj).

Jak zamontować obraz

1. Uruchom Kreator montowania, klikając **Zamontuj obraz** na karcie **Narzędzia i programy narzędziowe**.

2. Wybierz kopię zapasową do zamontowania.

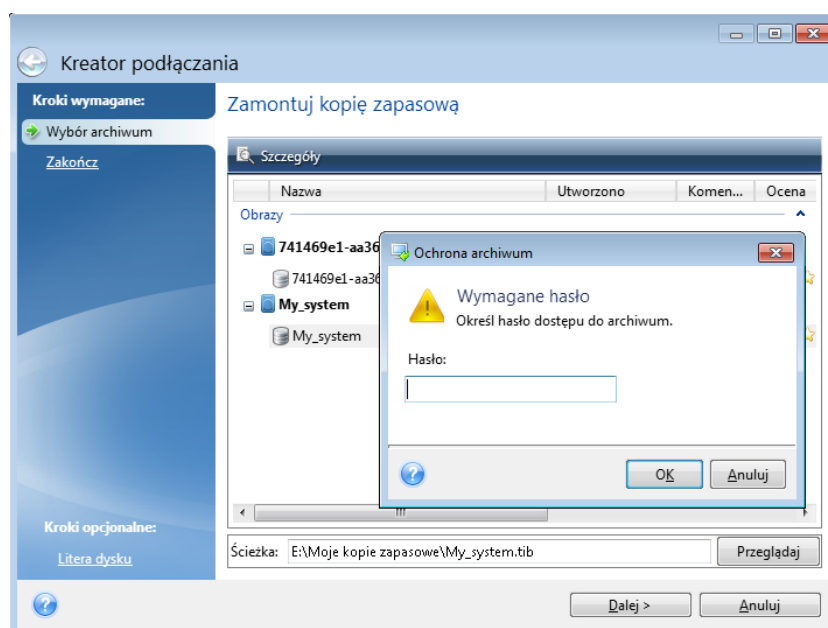

W przypadku wybrania kopii zapasowej zawierającej obrazy przyrostowe można wybrać jeden z kolejnych obrazów przyrostowych (nazywanych także „wersjami kopii zapasowej”) wyświetlanych wg daty/godziny utworzenia. Umożliwia to przeglądanie stanu danych z określonej chwili.

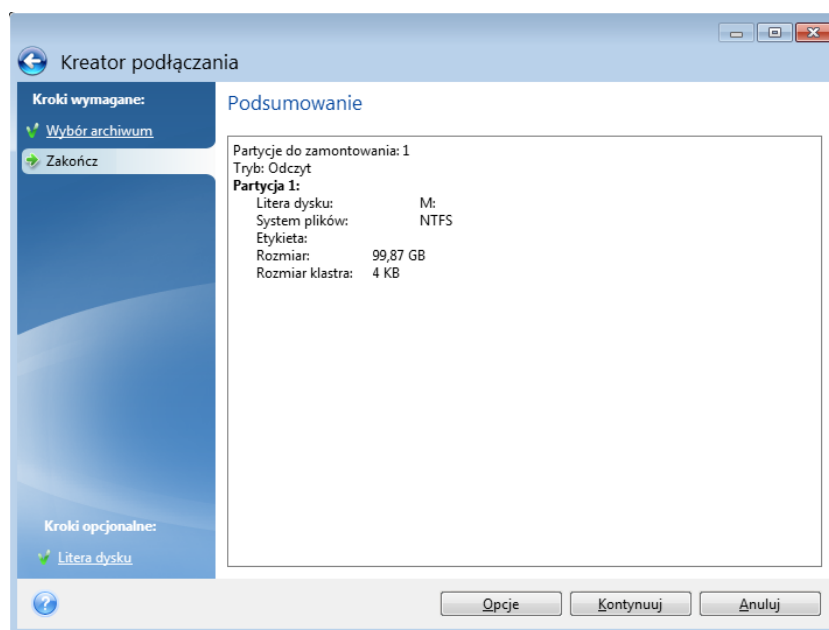
Aby zamontować obraz przyrostowy, należy dysponować wszystkimi poprzednimi wersjami kopii zapasowej i początkową kopią pełną. Zamontowanie jest niemożliwe, jeżeli brakuje jakiegokolwiek kolejnej kopii zapasowej.

Aby zamontować obraz różnicowy, trzeba mieć również początkowy obraz pełny.

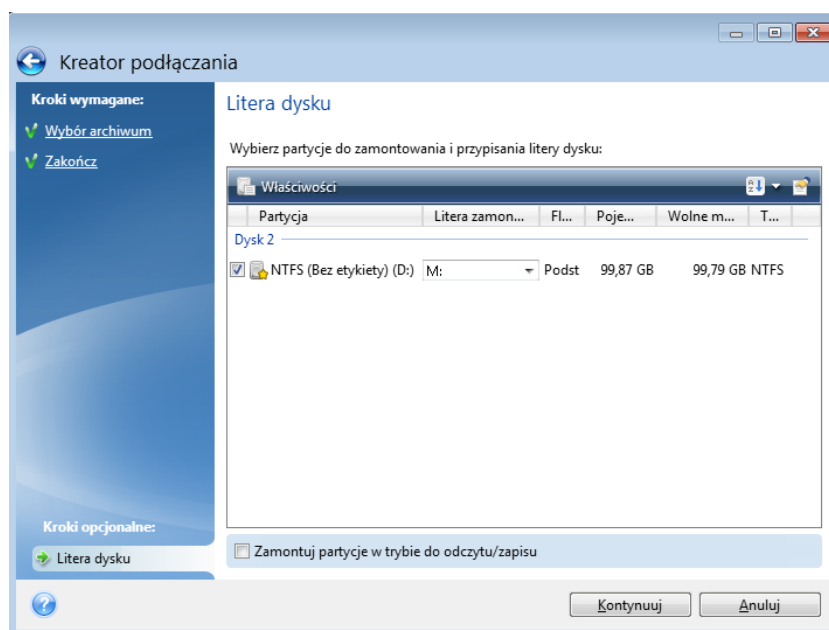
Jeżeli kopię zapasową zabezpieczono hasłem, program True Image 2013 wyświetli monit o podanie hasła w oknie dialogowym. Do czasu wprowadzenia poprawnego hasła nie pojawią się informacje o układzie partycji ani przycisk **Dalej**.

3. Wybierz partycję do zamontowania jako dysk wirtualny. Należy zauważyć, że nie można zamontować obrazu całego dysku z wyjątkiem sytuacji, kiedy dysk zawiera jedną partycję. Jeżeli obraz zawiera kilka partycji, program domyślnie wybiera do zamontowania każdą z nich i automatycznie przypisuje im litery dysków. Aby przypisać inne litery dysków do montowanych partycji, kliknij **Opcje**.

Z listy rozwijanej **Litera zamontowania** można wybrać literę do przypisania dyskowi wirtualnemu. Aby nie montować partycji, zaznacz pole **Nie montuj** na liście lub wyczyść pole wyboru danej partycji.

4. Jeżeli zaznaczysz pole **Zamontuj partycje w trybie do odczytu/zapisu**, program przyjmie, że zamontowany obraz będzie podlegać modyfikacjom i utworzy plik przyrostowej kopii zapasowej, aby umożliwić rejestrowanie zmian. Stanowczo zaleca się opisanie wprowadzonych zmian w sekcji Komentarze. Kreator zawiera opcjonalny krok **Komentarze** umożliwiający dodawanie komentarzy.

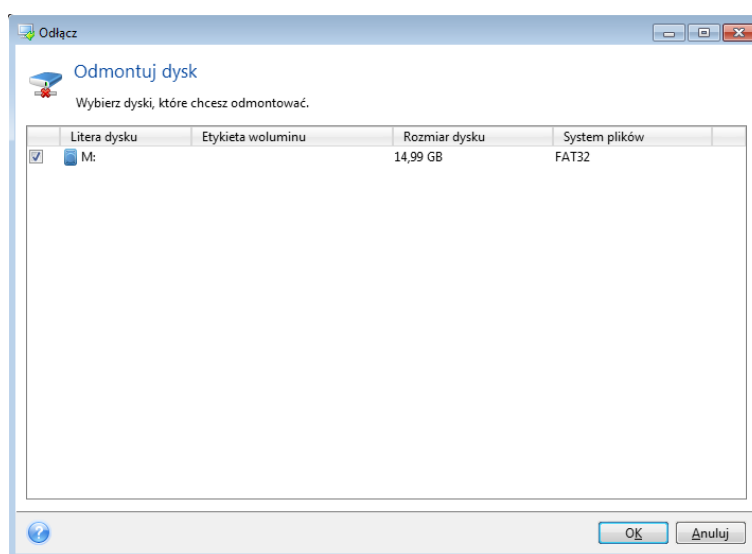
5. Po zakończeniu konfigurowania ustawień kliknij **Kontynuuj**, aby podłączyć wybrane obrazy partycji jako dyski wirtualne.
6. Po podłączeniu obrazu pojawi się okno Eksploratora Windows z zawartością danego obrazu. Teraz możesz pracować z plikami lub folderami w taki sam sposób jak w przypadku prawdziwego dysku.

7.10 Odmontowywanie obrazu

Zaleca się odmontowanie dysku wirtualnego po zakończeniu wszystkich niezbędnych operacji, ponieważ obsługa dysków wirtualnych wymaga znacznej ilości zasobów systemowych. Jeżeli nie odmontujesz dysku, zniknie on po wyłączeniu komputera.

Aby odmontować dysk wirtualny, kliknij **Odmontuj obraz** na karcie **Narzędzia i programy narzędziowe**, wybierz dysk, który chcesz odmontować, i kliknij **OK**.

Jeżeli zamontowano kilka partycji, domyślnie wszystkie zostaną zaznaczone jako wybrane do odmontowania. W programie można odmontować jednocześnie wszystkie zamontowane dyski lub odłączyć tylko te, które nie muszą już być zamontowane.

Czynność tę można także wykonać za pomocą Eksploratora Windows, klikając prawym przyciskiem myszy ikonę dysku i wybierając polecenie **Odmontuj**.

7.11 Praca z plikami vhd

W tej sekcji

Konwertowanie obrazów tib na dyski wirtualne vhd i na odwrót	227
Odzyskiwanie przy użyciu plików vhd utworzonych przez narzędzie	
Kopia zapasowa systemu Windows	229
Uruchamianie komputera z obrazu tib zawierającego partycję systemu Windows 7	230
Acronis Boot Sequence Manager	231

7.11.1 Konwertowanie obrazów tib na dyski wirtualne vhd i na odwrót

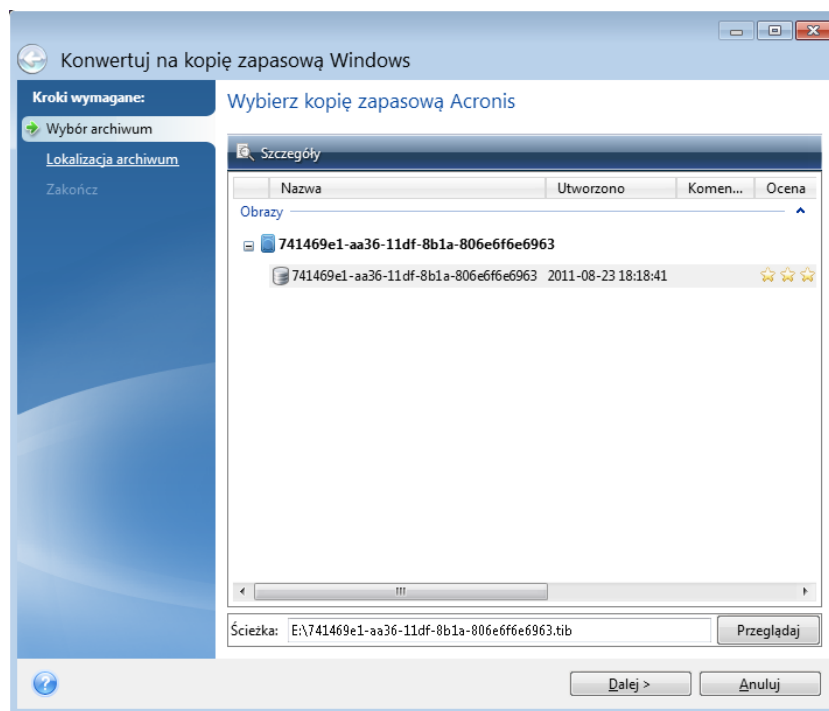
Autonomiczne wersje programu True Image 2013 używane po uruchomieniu komputera za pomocą nośnika ratunkowego nie obsługują operacji konwersji.

Konwertowanie kopii zapasowej Acronis

Użytkownicy systemu Windows 7 w wersji Enterprise lub Ultimate mogą przekonwertować obraz tib partycji systemowej na format vhd, aby używać przekonwertowanego pliku vhd do uruchamiania systemu operacyjnego. Mogą też skorzystać z możliwości montowania obrazów bez użycia programu True Image 2013.

Aby przekonwertować obraz dysku Acronis (plik tib) na dysk wirtualny vhd:

1. Kliknij **Konwersja kopii zapasowej Acronis** na karcie **Narzędzia i programy narzędziowe**.

2. Wybierz obraz dysku do przekonwertowania.

Jeżeli kopię zapasową zabezpieczono hasłem, program True Image 2013 wyświetli monit o podanie tego hasła. Należy pamiętać, że wynikowy plik vhd nie będzie już chroniony hasłem.

Przekonwertowanie przyrostowej kopii zapasowej wymaga dysponowania wszystkimi wcześniejszymi kopiami przyrostowymi oraz pierwotną kopią pełną. Do przekonwertowania różnicowej kopii zapasowej potrzeba pierwotnej kopii pełnej. W wyniku konwersji zawsze powstaje pełna kopia zapasowa.

3. Określ ścieżkę do pliku, który chcesz utworzyć.

Program zapisze przekonwertowany plik w lokalizacji domyślnej, ale w razie potrzeby można wybrać inną lokalizację, klikając **Przeglądaj**. Plik można skierować do dowolnego magazynu lokalnego obsługiwanego przez program True Image 2013 (z wyjątkiem strefy Acronis Secure Zone i płyt CD/DVD). Inną lokalizacją docelową jest udział SMB.

4. W oknie Podsumowanie kliknij **Kontynuuj**.

Jeżeli obraz tib wybrany do przekonwertowania będzie zawierać partycje (np. z dwóch fizycznych dysków twardych), program utworzy dwa pliki vhd odpowiadające tym dyskom fizycznym.

Program True Image 2013 nie umożliwia konwertowania plików tib zawierających obrazy łączonych i rozłożonych woluminów dynamicznych.

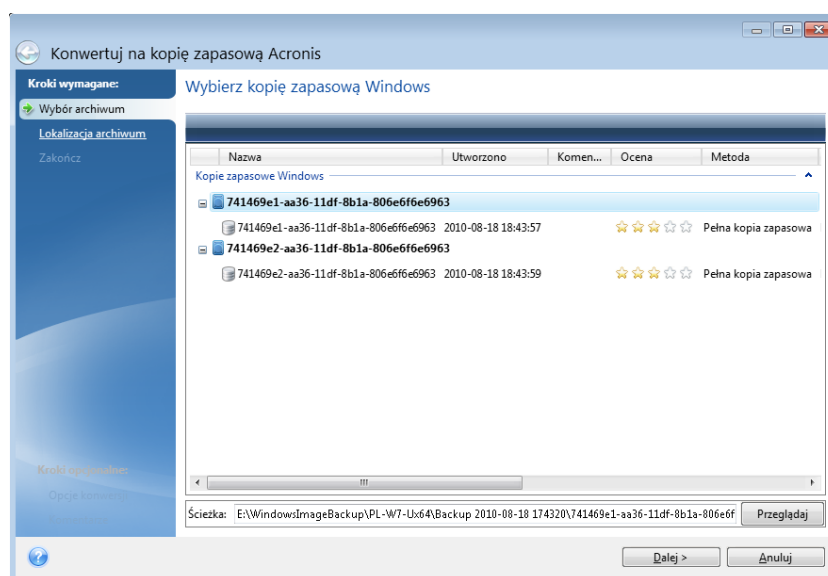
Konwertowanie kopii zapasowej Windows

Użytkownicy systemów Windows Vista i Windows 7 mogą konwertować pliki vhd utworzone za pomocą narzędzia Kopia zapasowa systemu Windows na kopie zapasowe Acronis. Pozwala to zachować wcześniejsze pliki kopii zapasowych Windows i zaoszczędzić miejsce na dysku przez przekonwertowanie ich na pliki tib. Przekonwertowane pliki tib są mniejsze od swoich odpowiedników vhd ze względu na zastosowanie kompresji.

Nie przenoś plików vhd z folderu, w którym zostały zapisane przez kopię zapasową Windows (domyślnie folder ma nazwę „WindowsImageBackup”). W przeciwnym razie system operacyjny może się nie uruchomić po odzyskaniu partycji systemowej z przekonwertowanego pliku tib.

Konwersja dysku wirtualnego na fizyczny przebiega następująco:

1. Kliknij **Konwersja kopii zapasowej Windows** na karcie **Narzędzia i programy narzędziowe**.

2. Wybierz plik vhd do przekonwertowania.
3. Określ ścieżkę do pliku tib, który chcesz utworzyć.
Domyślnie program zapisuje przekonwertowany plik w tej samej lokalizacji co plik do konwersji. W razie potrzeby można jednak wybrać inną lokalizację, klikając **Przeglądaj**. Plik można skierować do dowolnego magazynu obsługiwanego przez program True Image 2013 z wyjątkiem strefy Acronis Secure Zone.
4. W kolejnym kroku można określić opcje kopii zapasowej tib do utworzenia. Kopię zapasową można zabezpieczyć za pomocą hasła i szyfrowania. Ponadto można wybrać odpowiedni poziom kompresji, a także podzielić kopię zapasową (np. w celu późniejszego nagrania jej na płyty DVD).
5. Do kopii zapasowej można również dodać komentarze.
6. W oknie Podsumowanie kliknij **Kontynuuj**.

Program True Image 2013 nie może konwertować plików vhd zawierających woluminy dynamiczne, które znajdowały się wcześniej na kilku dyskach (rozłożonych lub łączonych na co najmniej dwóch dyskach).

7.11.2 Odzyskiwanie przy użyciu plików vhd utworzonych przez narzędzie Kopia zapasowa systemu Windows

Pliki vhd mogą istnieć, jeżeli wcześniej używano narzędzia Kopia zapasowa systemu Windows dołączanego do systemów Windows Vista i Windows 7 i służącego do tworzenia kopii zapasowej dysku systemowego.

Jeżeli program True Image 2013 został zakupiony po użyciu narzędzia do tworzenia kopii zapasowych w systemie Windows Vista lub Windows 7, można odzyskać systemowy dysk twardy z plików vhd przy użyciu programu True Image 2013.

Jeżeli trzeba odzyskać system przy użyciu pliku kopii zapasowej vhd, należy wykonać następujące czynności:

1. Zmień sekwencję startową w systemie BIOS tak, aby urządzenie z nośnikiem ratunkowym (napęd CD lub DVD albo pamięć USB) było pierwszym urządzeniem startowym. Zobacz Definiowanie sekwencji startowej w systemie BIOS (s. 112).
2. Uruchom komputer z nośnika ratunkowego i wybierz **True Image**.
3. Po uruchomieniu programu True Image 2013 kliknij **Moje dyski** w obszarze **Odzyskaj** na ekranie powitalnym.
4. Wybierz plik kopii zapasowej vhd do odzyskania, kierując się datą jego utworzenia. Jeżeli na ekranie nie pojawi się potrzebna kopia zapasowa vhd, kliknij **Przeglądaj**, wybierz Archiwa kopii zapasowych Windows (*.vhd) w polu „Pliki typu” i odszukaj kopię zapasową do odzyskania.

*Nawet jeżeli dana kopia zapasowa vhd pojawiła się na ekranie, po jej wybraniu w programie True Image 2013 może zostać wyświetlony następujący komunikat: „True Image 2013 nie może wykryć woluminu 1 z archiwum «nazwa_kopii_zapasowej»”, gdzie nazwa_kopii_zapasowej to nazwa wybranej kopii zapasowej. Przyczyną jest potencjalna różnica między literami dysku w autonomicznej wersji programu True Image 2013 oraz w systemie Windows, przez co ścieżka do tej kopii zapasowej przechowywana w metadanych będzie wskazywać nieprawidłową lokalizację. W takiej sytuacji kliknij **Przeglądaj**, wybierz Archiwa kopii zapasowych Windows (*.vhd) w polu „Pliki typu” i odszukaj kopię zapasową do odzyskania.*

5. W następnym kroku wybierz **Odzyskaj całe dyski i partycje** (jeżeli ta opcja nie jest zaznaczona) i kliknij **Dalej**.
6. W kroku **Elementy do odzyskania** wybierz partycję systemową. Z reguły nie trzeba odzyskiwać głównego rekordu startowego.
7. Następnie określ ustawienia wybranej partycji systemowej: lokalizację, typ (podstawowa, aktywna) i rozmiar. W przypadku odzyskiwania partycji do pierwotnej lokalizacji nie trzeba wprowadzać żadnych zmian ustawień.
8. Przeczytaj podsumowanie operacji odzyskiwania, a następnie kliknij **Kontynuuj**.

Partycje i dyski z plików vhd można odzyskiwać także podczas pracy w systemie Windows. Jest to zalecana metoda odzyskiwania partycji i dysków z danymi.

7.11.3 Uruchamianie komputera z obrazu tib zawierającego partycję systemu Windows 7

Jak wspomniano, użytkownicy systemu Windows 7 w wersji Enterprise lub Ultimate mogą uruchamiać komputer przy użyciu obrazów tib zawierających partycję systemu Windows 7. Pozwala to sprawdzić możliwość odzyskania systemu z kopii zapasowej bez przeprowadzania faktycznego odzyskiwania. Uruchomienie komputera w ten sposób jest możliwe tylko w przypadku używania programu True Image 2013 w systemie Windows.

Jeżeli używasz systemu operacyjnego Windows 7 w wersji Enterprise lub Ultimate i chcesz sprawdzić, czy uda się uruchomić komputer z odzyskanej partycji systemowej środowiska Windows 7, wykonaj następujące czynności:

1. Uruchom program Acronis Boot Sequence Manager, klikając **Menedżer sekwencji startowej** na ekranie **Narzędzia i programy narzędziowe**.
2. Kliknij **Dodaj** na pasku narzędzi programu Acronis Boot Sequence Manager i przejdź do wymaganego pliku tib, a następnie kliknij **OK**.
3. Ponieważ do uruchamiania komputera potrzeba w rzeczywistości pliku vhd, program musi przekonwertować wybrany plik tib. W związku z tym pojawi się odpowiednie okno dialogowe.
4. Kliknij **OK**, aby zapisać przekonwertowany plik pod tą samą nazwą w lokalizacji domyślnej, lub przejdź do innej lokalizacji. W przypadku zapisywania pliku vhd w innej lokalizacji można zmienić jego nazwę.

Uruchamianie jest możliwe tylko wtedy, gdy plik vhd znajduje się na lokalnym dysku twardym sformatowanym przy użyciu systemu plików NTFS.

Jeżeli w wybranej lokalizacji będzie za mało miejsca na przekonwertowany plik, program wyświetli odpowiednie powiadomienie. W takiej sytuacji można usunąć zbędne pliki i kliknąć **Spróbuj ponownie** lub anulować konwersję i powtórzyć operację, wybierając inną lokalizację na potrzeby przekonwertowanego pliku.

5. Po zakończeniu konwersji w programie Acronis Boot Sequence Manager pojawi się nowy wiersz z nazwą pliku vhd.

Aby można było uruchomić komputer przy użyciu pliku vhd, na partycji zawierającej przekonwertowany plik vhd musi być wystarczająco dużo wolnego miejsca. Program konwertuje pliki tib na dynamiczne pliki vhd o maksymalnym rozmiarze, który jest równy rozmiarowi partycji zawartej w kopii zapasowej w pliku tib. Podczas uruchamiania komputera z dynamicznego pliku vhd rozmiar tego pliku zostaje automatycznie maksymalnie zwiększony. Jeżeli na fizycznej partycji hosta z plikiem vhd będzie za mało miejsca, aby zapisać dynamiczny plik vhd o rozmiarze maksymalnym, proces uruchamiania zakończy się niepowodzeniem. Ponadto jest potrzebne dodatkowe miejsce na plik stronicowania (Pagefile.sys), ponieważ jest on tworzony na partycji hosta poza partycją wirtualną. Według firmy Microsoft należy zarezerwować około 5 GB dostępnego miejsca oprócz miejsca umożliwiającego przechowywanie pliku vhd o rozmiarze maksymalnym. Dlatego szacowana ilość wolnego miejsca jest równa sumie rozmiaru partycji systemowej plus 5 GB. Z powyższych zaleceń wynika, że nie można uruchomić systemu przy użyciu pliku vhd znajdującego się na partycji systemowej.

6. Uruchom ponownie komputer i wybierz nową pozycję na liście startowej programu Acronis Boot Sequence Manager, a następnie kliknij **OK**. Jeżeli system Windows uruchomi się normalnie, można przyjąć, że przy użyciu kopii zapasowej uda się uruchomić komputer z systemem operacyjnym Windows 7.
7. Po sprawdzeniu, czy komputer uruchamia się z obrazu tib, możesz usunąć odpowiedni wpis z listy w programie Acronis Boot Sequence Manager. W tym celu zaznacz wpis i kliknij **Usuń** na pasku narzędzi. Program True Image 2013 wyświetli monit o potwierdzenie zamiaru usunięcia. W razie

potrzeby można również usunąć plik vhd używany do uruchamiania. W tym celu uruchom Eksploratora Windows i usuń odpowiedni plik.

7.11.4 Acronis Boot Sequence Manager

Narzędzie Acronis Boot Sequence Manager jest dostępne tylko dla użytkowników systemu Windows 7 w wersji Enterprise i Ultimate.

Program Acronis Boot Sequence Manager umożliwia dodawanie obrazów partycji systemu Windows 7 do listy startowej oraz zarządzanie tą listą.

Do listy obrazów można dodawać kopie zapasowe zarówno w formacie vhd, jak i tib. Dodanie obrazu tib wymaga przekonwertowania go na format vhd. Aby uzyskać więcej szczegółowych informacji na temat uruchamiania komputera z obrazów tib, zobacz Uruchamianie komputera z obrazu tib zawierającego partycję systemu Windows 7 (s. 230).

Rzeczywiste uruchamianie odbywa się przy użyciu programu ładującego system Windows. Program Acronis Boot Sequence Manager dodaje jedynie dyski wirtualne (pliki vhd) do listy dysków, z których można uruchomić system Windows 7, znajdującej się w programie ładującym systemu Windows.

Jeśli nie wybierzesz opcji startowej, po upływie czasu określonego w polu Limit czasu uruchamiania komputer zostanie uruchomiony domyślnie przy użyciu pierwszego obrazu z listy startowej. Aby zmienić domyślny dysk startowy (fizyczny lub wirtualny), można przenieść pozycje listy w górę lub w dół, korzystając z odpowiednich przycisków na pasku narzędzi.

Klikając **Zmień nazwę**, można przypisać żadaną nazwę do pozycji na liście.

Jeśli pozycja na liście nie jest już potrzebna, można ją usunąć, klikając **Usuń** na pasku narzędzi.

Za pomocą przycisku **Usuń wszystko** można usunąć wszystkie pozycje dotyczące dysków wirtualnych i przywrócić oryginalną konfigurację startową.

7.12 Importowanie i eksportowanie ustawień tworzenia kopii zapasowych

Program True Image 2013 umożliwia importowanie i eksportowanie ustawień tworzenia kopii zapasowych. Ta funkcja może się przydać do przeniesienia ustawień na nowy komputer po zainstalowaniu na nim programu True Image 2013. Zapisanie ustawień może być przydatne również wtedy, gdy zdecydujesz się dokonać aktualizacji programu True Image 2013.

Takie przeniesienie znacznie ułatwi skonfigurowanie tworzenia kopii zapasowych na nowym komputerze. Wystarczy wyeksportować ustawienia, a następnie zaimportować je na drugim komputerze. Ustawienia są eksportowane w postaci plików skryptów.

Zawartość ustawień może się różnić w zależności od typu kopii zapasowej. W przypadku „klasycznej” kopii zapasowej dysku lub plików ustawienia składają się z następujących elementów:

- lista elementów, które mają zostać uwzględnione w kopii zapasowej;
- opcje tworzenia kopii zapasowych;
- lokalizacja kopii zapasowej;
- harmonogram;
- schemat tworzenia kopii zapasowych;

- reguły automatycznego czyszczenia;
- reguły nazywania wersji kopii zapasowych.

Ustawienia tworzenia ciągłej kopii zapasowej są następujące:

- lista elementów wybranych do ciągłej ochrony;
- lokalizacja ciągłej kopii zapasowej (lista lokalizacji, jeśli korzystasz z kilku).

Ustawień tworzenia ciągłej kopii zapasowej nie można zaimportować z jednego komputera na drugi.

Aby wyeksportować ustawienia istniejących już kopii zapasowych, kliknij **Narzędzia i programy narzędziowe** na pasku menu. Następnie kliknij **Eksportuj ustawienia tworzenia kopii zapasowych** i przejdź do miejsca docelowego, w którym chcesz zapisać pliki skryptów zawierające ustawienia.

Aby zaimportować te ustawienia, uruchom program True Image 2013 na drugim komputerze i kliknij **Narzędzia i programy narzędziowe** na pasku menu. Następnie kliknij **Importuj ustawienia tworzenia kopii zapasowych** i wskaż ścieżkę do plików skryptów zawierających ustawienia.

Po zaimportowaniu ustawień może być konieczna zmiana niektórych z nich w celu dopasowania ich do nowego środowiska. Na przykład może być konieczna zmiana listy elementów, które mają być uwzględnione w kopii zapasowej, miejsca docelowego kopii zapasowej itp.

W przypadku kopiowania wybranych kopii zapasowych na drugi komputer zaleca się również wyeksportowanie ustawień tworzenia tych kopii zapasowych. Dzięki temu nie zostanie utracona część funkcjonalności kopiowanych kopii zapasowych.

8 Rozwiązywanie problemów

W tej sekcji

Acronis System Report	233
Acronis Smart Error Reporting	234
Jak gromadzić zrzuty po awarii	235
Zalecenia ogólne	236
Tworzenie niestandardowej ratunkowej płyty CD	237
Wyświetlanie dziennika	237
Program jakości obsługi klienta firmy Acronis	239

8.1 Acronis System Report

Podczas zgłaszania problemu zespołowi pomocy technicznej firmy Acronis zazwyczaj trzeba podać informacje o systemie. Proces uzyskiwania tych informacji może być niedogodny i długotrwały. Narzędzie Utwórz raport systemowy upraszcza tę procedurę. Generuje ono raport systemowy zawierający wszystkie potrzebne informacje techniczne i umożliwia zapisanie ich w pliku. Gdy jest to konieczne, można dołączyć do opisu problemu utworzony plik i wysłać go do zespołu pomocy technicznej firmy Acronis. Ułatwi to i przyspieszy poszukiwanie rozwiązania problemu.

Aby wygenerować raport systemowy:

- W głównym oknie programu kliknij znak zapytania i wybierz pozycję **Utwórz raport systemowy** lub
- Naciśnij klawisze **CTRL+F7**. Uwaga: tej kombinacji klawiszy można użyć nawet wtedy, gdy program True Image 2013 wykonuje dowolną inną operację.

Po wygenerowaniu raportu:

- Aby zapisać wygenerowany raport systemowy w pliku, kliknij **Zapisz** i w otwartym oknie określ lokalizację utworzonego pliku.
- Aby zapisać raport systemowy i wysłać go do zespołu pomocy technicznej firmy Acronis pocztą e-mail, kliknij **Zapisz i wyślij**.
- Aby zamknąć okno główne programu bez zapisywania raportu, kliknij **Anuluj**.

W razie potrzeby można dodać to narzędzie do ratunkowego nośnika startowego jako oddzielny komponent umożliwiający wygenerowanie raportu systemowego w przypadku problemów z uruchomieniem komputera. Po uruchomieniu komputera przy użyciu takiego nośnika raport będzie można wygenerować nawet bez uruchamiania programu True Image 2013. W takiej sytuacji przed kliknięciem **Acronis System Report** należy podłączyć dysk flash USB. Program zapisze wygenerowany raport na dysku flash USB.

Aby umieścić narzędzie Acronis System Report na ratunkowym nośniku startowym:

- Zaznacz pole wyboru **Acronis System Report** na stronie **Wybór zawartości nośnika ratunkowego** w kreatorze generatora **Acronis Media Builder**.
- Kliknij **Dalej**, aby kontynuować.

8.2 Acronis Smart Error Reporting

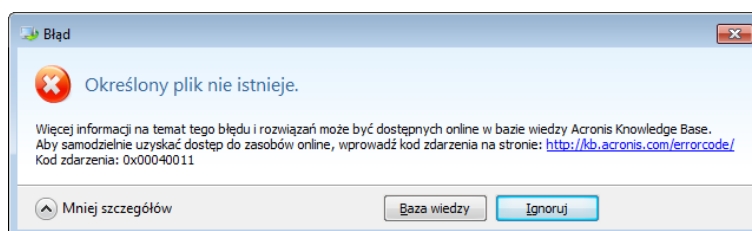
Nowe wersje produktów Acronis korzystają z funkcji Acronis Smart Error Reporting (Inteligentne zgłaszanie błędów Acronis) ułatwiającej rozwiązywanie problemów. Jeżeli przyczyną problemu jest błąd, program True Image 2013 wyświetla odpowiedni komunikat o błędzie. Komunikat o błędzie zawiera kod zdarzenia i krótki opis błędu (czasami wraz z możliwym rozwiązaniem), na przykład:

„Sprawdź, czy na dysku i w systemie plików nie występują błędy, a następnie spróbuj ponownie wykonać operację.

Kod zdarzenia: 0x000101F6”.

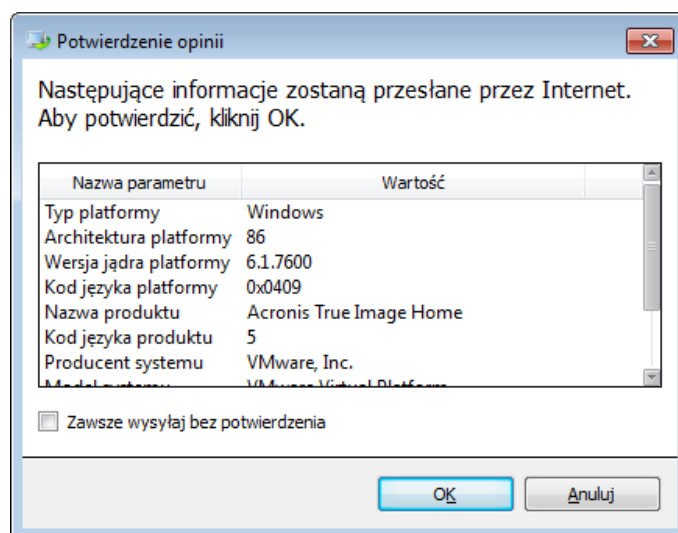
Komunikat o błędzie może również zawierać informacje o module programu, w którym wystąpił błąd, oraz komunikat o błędzie z tego modułu.

Bardziej szczegółowe informacje na temat błędu można wyświetlić, klikając łącze **Więcej informacji** w oknie komunikatu. Informacje szczegółowe mogą wyglądać tak jak na poniższym zrzucie ekranowym:

Aby wyświetlić artykuł z bazy wiedzy Acronis Knowledge Base zawierający sugerowane rozwiązania umożliwiające naprawienie błędu, kliknij **Baza wiedzy**.

Pojawi się okno potwierdzenia zawierające informacje do przekazania przez Internet do bazy wiedzy Acronis Knowledge Base. Kliknij **OK**, aby zezwolić na wysłanie tych informacji.

Jeżeli nie chcesz potwierdzać w przyszłości zamiaru wysłania takich informacji, zaznacz pole wyboru **Zawsze wysyłaj bez potwierdzenia**.

Jeżeli nie masz dostępu do Internetu w momencie wyświetlenia takiego komunikatu o błędzie (na przykład po uruchomieniu komputera przy użyciu nośnika ratunkowego), zanotuj kod zdarzenia. Po nawiązaniu połączenia z Internetem, lub przy użyciu innego komputera z dostępem do Internetu,

połącz się z następującym adresem URL, aby przejść do witryny internetowej firmy Acronis zawierającej formularz zgłaszania błędów: <http://kb.acronis.com/errorcode/>.

Wybierz wersję używanego programu Acronis i ręcznie wprowadź kod zdarzenia w odpowiednim polu. Następnie kliknij Search (Szukaj), aby znaleźć artykuł zawierający rozwiązanie problemu.

Czasami błąd może wystąpić w module programowym niskiego poziomu, a następnie objąć moduły wyższego poziomu, powodując błędy również w nich. Gdy każdy moduł wyższego poziomu generuje własny kod błędu (zdarzenia), występuje tzw. błąd złożony. Przykładem może być następujący komunikat o błędzie:

„Nie można uruchomić trybu Try&Decide.

Więcej informacji na temat tego błędu i możliwych rozwiązań może zawierać dostępna w trybie online baza wiedzy Acronis Knowledge Base.

Aby samodzielnie uzyskać dostęp do zasobów online, wprowadź kod zdarzenia na stronie: <http://kb.acronis.com/errorcode/>

Kod zdarzenia: 0x00970007+0x00970016+0x00970002"

Symbol „+” łączy kody zdarzeń z różnych modułów. W przypadku ręcznego wprowadzania takich kodów zdarzeń w odpowiednim polu w celu wyszukania ich w bazie wiedzy części kodów zdarzeń należy wprowadzać bez spacji przed i za symbolami „+”.

Jeżeli w bazie wiedzy nie ma wprowadzonych kodów zdarzeń, oznacza to, że baza nie zawiera jeszcze artykułu umożliwiającego rozwiązanie problemu. W takiej sytuacji należy wysłać zgłoszenie problemu do Centrum obsługi klientów firmy Acronis.

8.3 Jak gromadzić zrzuty po awarii

Ponieważ awarie programu True Image 2013 lub systemu Windows mogą mieć różne przyczyny, każda z nich musi być analizowana indywidualnie. Centrum obsługi klientów firmy Acronis uprzejmie prosi o przekazanie następujących informacji:

Jeśli program True Image 2013 ulegnie awarii, przekaż następujące informacje:

1. Precyzyjny opis sekwencji czynności wykonywanych przed wystąpieniem awarii.
2. Zrzut po awarii wykonany za pomocą programu Dr. Watson. Informacje na temat wykonania takiego zrzutu zawiera artykuł z bazy wiedzy Acronis Support Knowledge Base (KB) pod adresem <http://kb.acronis.com/content/2192>

Jeśli program True Image 2013 spowoduje awarię systemu Windows:

1. Precyzyjny opis sekwencji czynności wykonywanych przed wystąpieniem awarii.
2. Plik zrzutu systemu Windows. Informacje na temat wykonania takiego zrzutu zawiera artykuł z bazy wiedzy Acronis Support KB pod adresem <http://kb.acronis.com/content/17639>

Jeśli program True Image 2013 zawiesi się:

1. Precyzyjny opis sekwencji czynności wykonywanych przed wystąpieniem awarii.
2. Zrzut userdump procesu. Zobacz artykuł z bazy wiedzy Acronis Support KB pod adresem <http://kb.acronis.com/content/6265>
3. Dziennik programu Procmon. Zobacz artykuł z bazy wiedzy Acronis Support KB pod adresem <http://kb.acronis.com/content/2295>

Jeśli nie masz dostępu do tych informacji, skontaktuj się z Centrum obsługi klientów firmy Acronis w celu uzyskania łącza do serwera FTP umożliwiającego przesłanie plików.

Przekazanie tych informacji przyspieszy znalezienie rozwiązania problemu.

8.4 Zalecenia ogólne

Poniższe informacje mogą pomóc w rozwiązywaniu problemów występujących podczas instalacji programu True Image 2013 i korzystania z niego.

Przyczyna problemu jest często dość trywialna. Może to być na przykład utrata połączenia z zewnętrznym dyskiem twardym. Przed wypróbowaniem innych rozwiązań opisanych w tym rozdziale zaleca się sprawdzić, czy przyczyną problemu nie jest:

- poluzowany kabel łączący komputer z dyskiem zewnętrznym,
- zastosowanie kabla złej jakości.

Jeżeli korzystasz z zewnętrznego dysku twardego USB, spróbuj zastosować następujące rozwiązania dodatkowe:

- W przypadku podłączenia dysku za pośrednictwem koncentratora podłącz go bezpośrednio do tylnego złącza w komputerze.
- Aby uniknąć konfliktu z innymi urządzeniami USB podłączonymi do komputera, spróbuj odłączyć wszystkie urządzenia USB (oprócz myszy i klawiatury).

Możesz spróbować znaleźć rozwiązanie w artykułach bazy wiedzy Acronis Support Knowledge Base (KB). Aby uzyskać dostęp do bazy wiedzy, kliknij następujące łącze: <http://kb.acronis.com/>. Następnie użyj funkcji wyszukiwania. Wprowadź w odpowiednim polu słowa kluczowe powiązane z problemem i kliknij Search (Szukaj). W bazie wiedzy mogą się znajdować zalecenia dotyczące rozwiązywania konkretnego problemu. Zespół pomocy technicznej firmy Acronis nieustannie dodaje nowe artykuły do bazy wiedzy. Jeżeli nie możesz znaleźć rozwiązania danego problemu w bazie wiedzy lub sugerowane rozwiązanie nie pomaga, skontaktuj się z Centrum obsługi klientów firmy Acronis pod adresem <http://www.acronis.pl/support/>.

Jeżeli podczas pracy z programem True Image 2013 wystąpi błąd, w oknie komunikatu o błędzie pojawi się przycisk **Baza wiedzy**. Kliknięcie tego przycisku spowoduje wyświetlenie artykułu z bazy wiedzy zawierającego rozwiązania problemów powodujących ten błąd. W oknie komunikatu o błędzie pojawi się również łącze do bazy wiedzy Acronis. To łącze może się przydać, gdy w bazie wiedzy nie ma jeszcze odpowiedniego artykułu. Kliknięcie łącza spowoduje wyświetlenie formularza internetowego. W formularzu można wprowadzić kod zdarzenia wyświetlony w oknie komunikatu o błędzie w celu wyszukania rozwiązania w obrębie całej bazy wiedzy. Aby uzyskać więcej informacji, zobacz Acronis Smart Error Reporting (s. 234).

Raport systemowy

Pracownicy pomocy technicznej firmy Acronis mogą poprosić o dostarczenie raportu systemowego. Aby utworzyć ten raport, wybierz **Utwórz raport systemowy** z menu **Pomoc**, a następnie zapisz raport i wyślij go do Centrum obsługi klientów firmy Acronis. Aby uzyskać więcej informacji, zobacz Acronis System Report (s. 233).

8.5 Tworzenie niestandardowej ratunkowej płyty CD

W większości sytuacji można użyć standardowej ratunkowej płyty CD utworzonej za pomocą generatora Acronis Media Builder. Aby uzyskać więcej informacji, zobacz Tworzenie ratunkowego nośnika startowego (s. 170).

Jeśli w środowisku odzyskiwania nie można wykryć niektórych dysków twardych, karty sieciowej, myszy lub klawiatury zwykle oznacza to problem ze sterownikami. Dlatego jeśli na standardowej ratunkowej płycie CD nie ma niektórych sterowników sprzętu, należy utworzyć płytę niestandardową.

W środowisku odzyskiwania opartym na systemie Linux, które jest używane w programie Acronis, nie można dodać nowych sterowników. Dlatego należy zgłosić się do działu obsługi klienta firmy Acronis i poprosić o utworzenie niestandardowej ratunkowej płyty CD zawierającej wszystkie niezbędne sterowniki.

Przed dokonaniem zgłoszenia należy zebrać informacje na temat używanego systemu. Wybierz **Utwórz raport systemowy** z menu Pomoc. Program True Image 2013 automatycznie zbierze wymagane informacje i wyświetli listę danych, które zostaną umieszczone w raporcie. Podczas tworzenia raportu program może instalować pewne komponenty, które są wymagane do zbierania niezbędnych informacji. Po utworzeniu raportu kliknij **Zapisz** i wybierz żądany folder albo pozostaw folder domyślny. Program zarchiwizuje raport w pliku zip. Ten raport może być również przydatny przy kontakcie z działem obsługi klienta firmy Acronis w celu uzyskania pomocy w rozwiązaniu określonego problemu.

Wyślij plik do działu obsługi klienta firmy Acronis. Pracownicy działu utworzą obraz iso niestandardowego nośnika ratunkowego, zgodny ze sprzętem komputera, i prześlą go do Ciebie. Nagraj ten plik na płycie CD/DVD przy użyciu programu obsługującego pliki iso, takiego jak Nero.

Należy pamiętać, że znalezienie odpowiednich sterowników i utworzenie niestandardowego nośnika ratunkowego może zająć sporo czasu. Co więcej, w niektórych przypadkach znalezienie właściwych sterowników może okazać się niemożliwe.

Po nagraniu niestandardowej ratunkowej płyty CD należy ją sprawdzić, aby się upewnić, że wszystkie komponenty sprzętowe komputera zostaną wykryte w środowisku odzyskiwania.

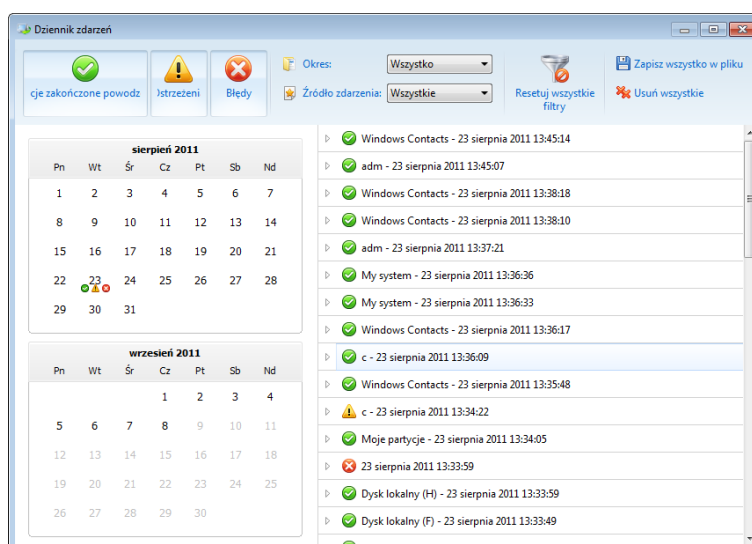
8.6 Wyświetlanie dziennika

W przypadku większości operacji programu True Image 2013 w dziennikach są rejestrowane odpowiednie wpisy. Wpisy w dziennikach mogą zawierać informacje na temat przyczyn potencjalnych problemów dotyczących poszczególnych operacji.

W dzienniku znajdują się informacje dotyczące na przykład wyników planowanych operacji tworzenia kopii zapasowej, łącznie z przyczynami ewentualnych awarii.

Aby wyświetlić dziennik operacji programu True Image 2013, kliknij ikonę koła zębatego na pasku narzędzi w celu otwarcia menu Operacje i wybierz **Wyświetl dziennik**.

Podgląd dziennika jest również możliwy po wybraniu **Wyświetl dziennik** w menu Operacje pola kopii zapasowej. W takim przypadku będą widoczne tylko wpisy dziennika związane z ostatnim uruchomieniem operacji tworzenia wybranej kopii zapasowej.

Domyślnie do podglądu skonfigurowane są wszystkie dzienniki. Prawy panel ukazuje wszystkie najważniejsze wpisy dziennika w stanie zwiniętym. Aby rozwinąć wpis dziennika i przeglądać pojedyncze elementy, kliknij go dwukrotnie. Aby zwinąć rozwinięty wpis dziennika, ponownie kliknij go dwukrotnie. Wpisy dziennika można przewijać za pomocą paska przewijania po prawej stronie okna.

W przypadku niektórych błędów dziennik może zawierać łącze **Jak rozwiązać problem**. Kliknięcie tego łącza spowoduje otwarcie artykułu z bazy wiedzy Acronis Knowledge Base, który może pomóc w rozwiązaniu problemu.

Aby wyświetlić dzienniki z żadanego okresu, wybierz odpowiedni okres z listy rozwijanej. Możesz wybrać **Dzisiaj**, **Ostatni tydzień**, **Ostatni miesiąc** lub **Niestandardowy**. Aby wyświetlić wszystkie dzienniki, wybierz **Wszystkie**.

Aby wyświetlić dzienniki z żadanego okresu, wybierz **Niestandardowy** i wskaż odpowiedni okres z listy rozwijanej. Początkową i końcową datę okresu można wprowadzić bezpośrednio w odpowiednich polach. Możesz również wybrać okres z kalendarza. W tym celu kliknij datę początkową i końcową, trzymając naciśnięty klawisz **Shift**.

Aby wyświetlić dzienniki związane z określonym źródłem zdarzeń, wybierz żądane źródło zdarzeń na liście rozwijanej w obszarze **Źródło zdarzenia**. Można wybrać następujące źródła zdarzeń:

- Wszystkie — wyświetla wszystkie wpisy dziennika.
- Wszystkie kopie zapasowe — wyświetla dzienniki dotyczące wszystkich kopii zapasowych.
- Wszystkie synchronizacje — wyświetla dzienniki dotyczące wszystkich synchronizacji.
- Sprawdzanie poprawności kopii zapasowej — wyświetla dzienniki dotyczące operacji sprawdzania poprawności.
- <Nazwa synchronizacji> — wyświetla dzienniki dotyczące określonej synchronizacji wybranej według nazwy.
- <Nazwa kopii zapasowej> — wyświetla dzienniki dotyczące określonej kopii zapasowej wybranej według nazwy.

- ltd.

Za pomocą przycisków ze strzałkami do góry i w dół znajdujących się w górnej i dolnej części kalendarza można przeglądać miesiące wyświetlane w kalendarzu.

Daty operacji zakończonych błędami (czerwone oznaczenia), ostrzeżeniami (żółte oznaczenia) oraz zadań wykonanych pomyślnie (zielone oznaczenia) są oznaczone w kalendarzu kolorowymi znacznikami. Data bieżąca jest wyróżniona. Aby wyświetlić dzienniki za dany dzień, kliknij oznaczoną datę.

Aby usunąć wpis z dziennika, zaznacz go, kliknij prawym przyciskiem myszy i wybierz **Usuń** z menu skrótów. Aby usunąć wszystkie wpisy dziennika, wybierz **Usuń wszystkie**. Możesz również zapisać wpis dziennika w pliku, wybierając **Zapisz**. Aby zapisać w pliku wszystkie dzienniki, wybierz **Zapisz wszystko**.

Trzy przyciski znajdujące się z lewej strony służą do filtrowania zdarzeń: biały krzyżyk w czerwonym kółku odfiltrowuje zdarzenia związane z błędami, wykrzyknik w żółtym trójkącie — ostrzeżenia, zielony znacznik wyboru — komunikaty informacyjne.

Aby przywrócić wartości domyślne wszystkich filtrów, kliknij **Resetuj wszystkie filtry**.

W prawym górnym rogu znajdują się przyciski **Zapisz wszystko w pliku** i **Usuń wszystkie**. Realizują one te same operacje co odpowiednie elementy menu skrótów.

8.7 Program jakości obsługi klienta firmy Acronis

Program jakości obsługi klienta firmy Acronis (CEP) to nowa inicjatywa, dzięki której klienci firmy Acronis mogą wносить wkład w opracowywanie programów Acronis i ich funkcji. W ramach tego programu nasi klienci mogą przekazywać firmie Acronis różne informacje, w tym informacje dotyczące konfiguracji sprzętowej komputera głównego lub maszyn wirtualnych, najczęściej (najrzadziej) używanych funkcji oraz charakteru napotkanych problemów. Na podstawie tych informacji możemy udoskonalać produkty Acronis oraz ich najczęściej wykorzystywane funkcje.

Jeśli zdecydujesz się na udział w programie, dane techniczne będą zbierane automatycznie co 90 dni. Nie będziemy zbierać żadnych danych osobowych, takich jak imię i nazwisko, adres, numer telefonu lub treści wprowadzane za pomocą klawiatury. Jednak udział w Programie jakości obsługi klienta jest dobrowolny, a jego ostatecznym celem jest doskonalenie oprogramowania i rozszerzanie funkcji w celu lepszego zaspokojenia potrzeb naszych klientów.

Udział w programie można zakończyć w dowolnym momencie.

Aby zapoznać się z warunkami uczestnictwa, kliknij łącze **Dowiedz się więcej**.

Aby podjąć decyzję:

- Wybierz **Tak, chcę wziąć udział w programie**, aby przyłączyć się do programu.
- Wybierz **Nie, nie zgadzam się**, jeśli nie chcesz uczestniczyć w programie.

Copyright © Acronis International GmbH, 2002-2012. Wszelkie prawa zastrzeżone.

„Acronis”, „Acronis Compute with Confidence”, „Acronis Recovery Manager”, „Acronis Secure Zone”, Acronis True Image, Acronis Try&Decide i logo Acronis są znakami towarowymi firmy Acronis International GmbH.

Linux jest zastrzeżonym znakiem towarowym Linusa Torvaldsa.

VMware i VMware Ready są znakami towarowymi lub zastrzeżonymi znakami towarowymi VMware, Inc. w Stanach Zjednoczonych i/lub innych jurysdykcjach.

Windows i MS-DOS są zastrzeżonymi znakami towarowymi firmy Microsoft Corporation.

Wszystkie inne wymienione znaki towarowe i prawa autorskie stanowią własność ich odpowiednich właścicieli.

Rozpowszechnianie niniejszego dokumentu w wersjach znacząco zmienionych jest zabronione bez wyraźnej zgody właściciela praw autorskich.

Rozpowszechnianie niniejszego lub podobnego opracowania w jakiegokolwiek postaci książkowej (papierowej) dla celów handlowych jest zabronione bez uprzedniej zgody właściciela praw autorskich.

DOKUMENTACJA ZOSTAJE DOSTARCZONA W TAKIM STANIE, W JAKIM JEST („TAK JAK JEST”) I WSZYSTKIE WARUNKI, OŚWIADCZENIA I DEKLARACJE WYRAŻNE LUB DOROZUMIANE, W TYM WSZELKIE GWARANCJE ZBYWALNOŚCI, PRZYDATNOŚCI DO OKREŚLONEGO CELU LUB NIENARUSZANIA PRAW ZOSTAJĄ WYŁĄCZONE, Z WYJĄTKIEM ZAKRESU, W JAKIM TE WYŁĄCZENIA ZOSTANĄ UZNANE ZA NIEZGODNE Z PRAWEM.

Oprogramowanie lub Usługa może zawierać kod strony trzeciej. Warunki licencji takich kodów zamieszczono w pliku license.txt, znajdującym się w głównym katalogu instalacyjnym. Najnowsze informacje dotyczące kodów innych producentów zawartych w oprogramowaniu i/lub usłudze oraz dotyczące ich warunki licencji można znaleźć pod adresem <http://kb.acronis.com/content/7696>

9 Słownik

A

Acronis Secure Zone

Bezpieczna partycja do przechowywania kopii zapasowych (s. 242) na dysku twardym. Zalety:

- Umożliwia odzyskanie zawartości dysku na ten sam dysk, na którym znajduje się jego kopia zapasowa.
- Stanowi oszczędną i wygodną metodę ochrony danych przed usterkami oprogramowania, atakami wirusów i błędami użytkownika.
- Eliminuje konieczność użycia dodatkowego nośnika lub połączenia sieciowego w celu utworzenia kopii zapasowej lub odzyskania danych.

Ograniczenia:

- 1) Strefy Acronis Secure Zone nie można utworzyć na dysku dynamicznym.
- 2) Strefy Acronis Secure Zone nie można użyć jako lokalizacji kopii zapasowych w środowisku odzyskiwania, gdy program True Image 2013 został uruchomiony przy użyciu ratunkowego nośnika startowego, narzędzia Acronis Startup Recovery Manager lub BartPE.

Acronis Startup Recovery Manager

Narzędzie zabezpieczające, które umożliwia uruchamianie wersji autonomicznej programu True Image 2013 w czasie rozruchu po naciśnięciu klawisza F11. Narzędzie Acronis Startup Recovery Manager eliminuje konieczność użycia nośnika ratunkowego.

Narzędzie Acronis Startup Recovery Manager jest szczególnie przydatne dla użytkowników urządzeń przenośnych. W razie awarii należy ponownie uruchomić komputer, naciskając klawisz F11 po wyświetleniu monitu „Naciśnij klawisz F11, aby uruchomić Acronis Startup

Recovery Manager” oraz odzyskać dane tak samo jak ze zwykłego nośnika startowego.

Ograniczenia: nie można go wdrożyć na dysku dynamicznym, wymaga ręcznej konfiguracji programów ładujących system operacyjny, takich jak LILO i GRUB, a ponadto wymaga ponownej aktywacji programów ładujących innych firm.

C

Ciąg wersji kopii zapasowej

Następujące po sobie co najmniej 2 wersje kopii zapasowej, z których pierwsza jest pełną wersją kopii zapasowej, a kolejne wersjami przyrostowymi lub różnicowymi. Ciąg wersji kopii zapasowej jest kontynuowany do czasu utworzenia kolejnej wersji pełnej.

Ciągła kopia zapasowa

Ciągła kopia zapasowa jest w rzeczywistości kopią zapasową dysku/partycji lub plików utworzoną przy użyciu funkcji ciągłej kopii zapasowej Acronis. Jest to zestaw jednej pełnej wersji kopii zapasowej (s. 243) i sekwencji przyrostowych wersji kopii zapasowej (s. 243) utworzonych w krótkich odstępach czasu. Zapewnia niemal nieprzerwaną ochronę danych, co umożliwia odzyskanie ich poprzedniego stanu z dowolnego potrzebnego punktu odzyskiwania.

Ciągła ochrona

Ciągła ochrona — proces aktywowany w wyniku włączenia funkcji ciągłej kopii zapasowej.

K

Konsolidacja

Konsolidacja to scalenie co najmniej dwóch kolejnych wersji kopii zapasowej (s. 244) należących do tej samej kopii (s. 242) w jedną wersję.

Procedura konsolidacji umożliwia usunięcie zbędnych wersji kopii zapasowej z dowolnego ciągu kopii przy zachowaniu spójności kopii w

danym ciągu. Konsolidowany ciąg może składać się z pełnej kopii zapasowej i co najmniej jednej kopii przyrostowej. Konsolidacja umożliwia wybór kopii zapasowych do zachowania i powoduje usunięcie kopii, które nie zostały wybrane. Operacja ta może trwać dość długo i zużywać sporo zasobów systemowych (w tym dużo miejsca na dysku).

Funkcja ciągłej kopii zapasowej Acronis używa innego mechanizmu konsolidacji. W takich sytuacjach program konsoliduje metadane używane do zarządzania danymi znajdującymi się w kopii zapasowej. Dzieje się tak, ponieważ objętość metadanych jest znacznie mniejsza od objętości danych w kopii zapasowej. Dlatego konsolidacja trwa krócej i wymaga mniejszej ilości zasobów systemowych.

Kopia zapasowa

1. To samo co operacja tworzenia kopii zapasowej.
2. Zestaw wersji kopii zapasowej tworzonych i zarządzanych przy użyciu ustawień tworzenia kopii zapasowych. Kopia zapasowa może zawierać kilka wersji utworzonych przy użyciu pełnej lub przyrostowej metody tworzenia kopii zapasowych. Wersje należące do tej samej kopii zapasowej są zwykle zapisywane w tej samej lokalizacji.

Kopia zapasowa (obraz) dysku

Kopia zapasowa dysku lub partycji tworzona sektor po sektorze, w postaci spakowanej. Zazwyczaj kopiowane są tylko sektory zawierające dane. Program True Image 2013 umożliwia utworzenie „surowego” obrazu, czyli skopiowanie wszystkich sektorów dysku. Dzięki temu można sporządzać obrazy nieobsługiwanych systemów plików.

Kopia zapasowa online

Kopia zapasowa online — kopia zapasowa utworzona za pomocą funkcji Kopia zapasowa online Acronis. Kopie zapasowe online są przechowywane w specjalnym magazynie pod nazwą Acronis Cloud, dostępnym przez

Internet. Główną zaletą kopii zapasowej online jest to, że wszystkie kopie są przechowywane w lokalizacji zdalnej. Gwarantuje to bezpieczeństwo wszystkich danych znajdujących się w kopiach zapasowych, gdyż są one niezależne od lokalnych magazynów użytkownika. Rozpoczęcie korzystania z usługi Acronis Cloud wymaga jej subskrypcji.

N

Nośnik startowy

Nośnik fizyczny (płyta CD lub DVD, dysk flash USB albo inny nośnik obsługiwany jako urządzenie startowe w systemie BIOS komputera), który zawiera autonomiczną wersję programu True Image 2013.

Najczęstsze zastosowania nośnika startowego:

- odzyskiwanie systemu operacyjnego, którego nie można uruchomić
- uzyskiwanie dostępu do danych ocalałych w uszkodzonym systemie i tworzenie ich kopii zapasowej
- wdrażanie systemu operacyjnego od podstaw (ang. bare metal)
- tworzenie woluminów podstawowych lub dynamicznych od zera (ang. bare metal);
- tworzenie „sektor po sektorze” kopii zapasowej dysku z nieobsługiwanym systemem plików

O

Obraz

To samo co kopia zapasowa dysku.

Odzyskiwanie

Odzyskiwanie to proces przywracania uszkodzonych danych do poprzedniego normalnego stanu przy użyciu kopii zapasowej.

Operacja tworzenia kopii zapasowej

Operacja powodująca utworzenie kopii danych znajdujących się na dysku twardym komputera w celu odzyskania tych danych lub przywrócenia ich w stanie z określonego dnia i godziny.

P

Pełna kopia zapasowa

1. Metoda tworzenia kopii zapasowej używana do zapisania wszystkich wybranych danych.
2. Proces tworzenia pełnej wersji kopii (s. 243) zapasowej.

Pełna wersja kopii zapasowej

Samowystarczalna wersja kopii zapasowej, zawierająca wszystkie dane wybrane do uwzględnienia w kopii. Odzyskanie danych z pełnej wersji kopii zapasowej nie wymaga dostępu do żadnej innej wersji kopii.

Przyrostowa kopia zapasowa

1. Metoda używana do zapisywania zmian danych, które nastąpiły od czasu utworzenia ostatniej wersji kopii zapasowej (s. 244) (dowolnego typu).
2. Proces tworzenia przyrostowej wersji kopii (s. 243) zapasowej.

Przyrostowa wersja kopii zapasowej

Wersja kopii zapasowej zawierająca dane, które uległy zmianie od czasu utworzenia ostatniej wersji kopii zapasowej. Przywrócenie danych z przyrostowej wersji kopii zapasowej wymaga dostępu do innych wersji tej samej kopii zapasowej.

R

Różnicowa kopia zapasowa

1. Metoda używana do zapisywania zmian danych, które nastąpiły od czasu

utworzenia ostatniej pełnej wersji kopii (s. 243) zapasowej.

2. Proces tworzenia różnicowej wersji kopii (s. 243) zapasowej.

Różnicowa wersja kopii zapasowej

W różnicowej wersji kopii zapasowej są przechowywane dane, które uległy zmianie od czasu utworzenia ostatniej pełnej wersji kopii zapasowej. Aby odzyskać dane z różnicowej wersji kopii zapasowej, należy uzyskać dostęp do odpowiedniej wersji pełnej.

S

Sprawdzanie poprawności

Operacja mająca na celu sprawdzenie, czy z określonej wersji kopii zapasowej można będzie odzyskać dane.

Jeśli do sprawdzania poprawności wybierzesz...

- pełną wersję kopii zapasowej — program sprawdza poprawność tylko pełnej wersji kopii zapasowej.
- różnicową wersję kopii zapasowej — program sprawdza poprawność początkowej pełnej wersji kopii zapasowej i wybranej wersji różnicowej.
- przyrostową wersję kopii zapasowej — program sprawdza poprawność początkowej pełnej wersji kopii zapasowej, wybranej wersji przyrostowej oraz ewentualnie całego ciągu wersji kopii zapasowej prowadzących do wybranej wersji przyrostowej. Jeśli ciąg zawiera jedną lub więcej różnicowych wersji kopii zapasowej, program sprawdza poprawność (oprócz początkowej pełnej wersji kopii zapasowej i wybranej wersji przyrostowej) tylko najnowszej różnicowej wersji kopii zapasowej w ciągu oraz ewentualnie wszystkich kolejnych przyrostowych wersji kopii zapasowej między tą wersją różnicową a wybraną wersją przyrostową.

Synchronizacja

1. To samo co synchronizacja danych (s. 244).
2. Ustawienia synchronizacji są konfigurowane na komputerze właściciela synchronizacji. Utworzona synchronizacja jest zarządzana za pomocą odpowiedniego pola synchronizacji. Samo utworzenie synchronizacji nie oznacza rozpoczęcia procesu synchronizacji. Do utworzonej synchronizacji mogą dołączyć inni użytkownicy.

Synchronizacja danych

Synchronizacja danych to proces polegający na utrzymywaniu identycznej wersji danych w dwóch lub większej liczbie synchronizowanych folderów. Foldery te mogą znajdować się na tym samym komputerze lub na różnych komputerach połączonych za pomocą sieci lokalnej lub Internetu. Po utworzeniu, skopiowaniu, zmodyfikowaniu lub usunięciu pliku lub podfolderu w jednym z synchronizowanych folderów taka sama czynność jest automatycznie wykonywana w pozostałych synchronizowanych folderach. I na odwrót — zmiana zawartości któregoś z pozostałych synchronizowanych folderów spowoduje zmianę zawartości Twojego folderu.

U

Ustawienia tworzenia kopii zapasowych

Zestaw reguł skonfigurowany przez użytkownika podczas tworzenia nowej kopii zapasowej. Reguły sterują procesem tworzenia kopii zapasowej. Ustawienia tworzenia kopii zapasowych można później edytować w celu zmiany lub optymalizacji procesu tworzenia kopii zapasowej.

W

Wersja kopii zapasowej

Wynik jednej operacji tworzenia kopii zapasowej. W ujęciu fizycznym jest to plik lub zestaw plików zawierający kopię zapasową

danych wykonaną w określonym dniu o określonej godzinie. Pliki wersji kopii zapasowych utworzone w programie True Image 2013 mają rozszerzenie TIB. Pliki TIB powstałe w wyniku konsolidacji wersji kopii zapasowych również są nazywane wersjami kopii zapasowych.

Wersja synchronizowanego pliku

Stan pliku znajdującego się w folderze synchronizacji po każdej modyfikacji tego pliku. Wersje plików mogą być przechowywane w magazynie Acronis Cloud.